

สงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา 1948 ถึง 1960

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

The British Psychological Warfare in Malaya, 1948-1960

Miss Maylisa Abdulloh

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in International Relations

Department of International Relations

FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา 1948 ถึง 1960
โดย	น.ส.เมลิษา อับดุลเลาะห์
สาขาวิชา	ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.สุรชาติ บำรุงสุข

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภมิตร ปิติพัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.สุรชาติ บำรุงสุข)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.ตามไท ดิลกวิทย์รัตน์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6180622224 : MAJOR INTERNATIONAL RELATIONS

KEYWORD: Counterinsurgency, Psychological Warfare, Surrender Policy, Leaflet
 Maylisa Abdulloh : The British Psychological Warfare in Malaya, 1948-1960.
 Advisor: Prof. SURACHART BAMRUNGSUK, Ph.D.

British Counterinsurgency in Malaya has been recognised by those who study the war against insurgency which in the present is dealt with efficient unconventional warfare. The British government in Malaya knows how to adapt and create new ideas about the importance of political policy. This thesis analyzes that the decision to do psychological warfare in Malaya is an exceptional political condition which influenced the British government to win the war, through Ser Robert Thompson psychological warfare concept.

The key lessons from Malayan Counterinsurgency specify that violence is not a good solution. Rather, psychological warfare is the way to eliminate “enemy organisation” which emphasizes on psychological operation. Meanwhile, war in Malaya has proved that propaganda in the form of leaflets promoting surrender policies and government proposals is a tool that can convince the anti-British government group to surrender and cooperate with the government in large numbers, until the government can significantly demolish the enemies’ organisation. The number of anti-British government group notably decreased, the forces had to retreat to the border between Malaya-Thailand which enabled the British government to end the war within 12 years.

Field of Study: International Relations

Student's Signature

Academic Year: 2021

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีอาจสำเร็จลุล่วงไปได้หากปราศจากคำแนะนำ ความช่วยเหลือ การสนับสนุนและกำลังใจจากบุคคลหลายท่าน ลำดับแรกผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศ.ดร. สุรชาติ บำรุงสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาทางวิชาการ และให้ความสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ลำดับต่อมาผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.ดร. ศุภมิตร ปิติพัฒน์ และ อ.ดร. ตามไท ดิลกวิทยรัตน์ ประธานกรรมการและกรรมการสอบที่ช่วยชี้แนะเพิ่มเติมเนื้อหาและประเด็นสำคัญของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบคุณ ดร. กุลนันทน์ คันธิก ที่ช่วยให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนคณาจารย์ในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดเนื้อหาเนื้อความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเขียนวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

นอกจากนี้ ตลอดระยะเวลาการศึกษา ผู้วิจัยได้รับความเอื้อเฟื้อจากกัลยาณมิตรหลายท่าน ขอขอบคุณ เฟิร์น ที่อยู่เคียงข้าง คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา แนะนำ และร่วมฟันฝ่ามาด้วยกัน รวมถึงขอขอบคุณ มิตรภาพที่ดีและกำลังใจจากเพื่อนร่วมรุ่น ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรที่คอยให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตลอดมา สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความราบรื่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เมลิษา อับดุลเกาะห์

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 ทบทวนวรรณกรรม.....	4
1.3 คำถามการวิจัย.....	10
1.4 สมมติฐาน.....	10
1.5 วัตถุประสงค์.....	10
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	11
1.7 คำจำกัดความ.....	11
1.8 กรอบแนวคิด.....	12
1.9 ระเบียบวิธีวิจัย.....	14
1.10 เค้าโครงการนำเสนอ.....	15
บทที่ 2 ภูมิหลังก่อนภาวะฉุกเฉินลया.....	17
2.1 สถานการณ์ในมลายาและความเคลื่อนไหวของ พคม. ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2.....	17
2.2 สถานการณ์ในมลายาและความเคลื่อนไหวของ พคม. ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2.....	22

2.3 สถานการณ์ในมลายาและความเคลื่อนไหวของ พคม. หลังสงครามโลกครั้งที่ 2	25
2.4 ชาวมาเลย์กับการเรียกร้องเอกราชของมลายา.....	31
2.5 สถานะของรัฐบาลอังกฤษในมลายาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2.....	34
บทที่ 3 อังกฤษกับสงครามของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา.....	39
3.1 ความล้มเหลวในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของรัฐบาลอังกฤษเมื่อ พคม. เปิดการโจมตี	39
3.2 การปรับตัวของรัฐบาลอังกฤษในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ	44
3.2.1 แผนการบริกส์.....	45
3.2.2 เหมเพลอร์และนโยบาย “การเอาชนะจิตใจ”	50
3.2.2.1 การเรียกร้องสิทธิถือครองที่ดินสำหรับชาวจีนในหมู่บ้านยุทธศาสตร์และสิทธิความเป็นพลเมืองแก่ประชากรทุกชาติพันธุ์ในมลายา.....	55
3.2.2.2 การปรับปรุงประสิทธิภาพตำรวจในมลายาและเปิดโอกาสให้ชาวจีนเข้าร่วมงานกับตำรวจและกองทัพ	58
3.2.2.3 การวางรากฐานสู่การปกครองตนเองและการประกาศเขตชาวในมลายา	61
บทที่ 4 สงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา	64
4.2 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายา.....	64
4.2.1 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1951.....	70
4.2.2 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายาตั้งแต่ปี 1952 ถึงปี 1954.....	80
4.2.3 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายาตั้งแต่ปี 1955 ถึงปี 1958.....	91
บทที่ 5 บทสรุป.....	107
บรรณานุกรม.....	120
ประวัติผู้เขียน.....	128

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ใบปลิวที่ถูกจัดทำขึ้นในปี 1949	71
ภาพที่ 2 ใบปลิวที่จัดทำขึ้นเพื่อแก้ไขความผิดพลาดในการสื่อสารของรัฐบาล	73
ภาพที่ 3 ใบปลิวที่เขียนเป็นภาษาจีนด้วยลายมือของ “แลม ซวี”	78
ภาพที่ 4 ใบปลิวที่มีลายเซ็นของ SEP	81
ภาพที่ 5 ใบปลิวที่มีภาพของ SEP ได้รับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐ	82
ภาพที่ 6 ตัวอย่างใบปลิวที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย ซีซี ทู	84
ภาพที่ 7 การโฆษณาชวนเชื่อของฝ่าย พคม. ที่ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดอะเดลีเวิร์กเกอร์ ในปี 1952	87
ภาพที่ 8 ใบปลิวมอบเงินรางวัล 1,000 เหรียญให้กับสมาชิก พคม. ที่นำอาวุธออกมาหรือพากองกำลังของรัฐไปยึดอาวุธที่ซ่อนอยู่	88
ภาพที่ 9 ใบปลิวแสดงจำนวนเงินรางวัลนำจับผู้นำระดับสูงของ พคม. ในปี 1950	89
ภาพที่ 10 แสดงจำนวนเงินรางวัลนำจับ จีนเป็ง เลขานุการ พคม. ในปี 1952	89
ภาพที่ 11 ใบปลิวที่มีการใส่รูปธงชาติมลายาและอธิบายขั้นตอนการเข้ามอบตัว	98
ภาพที่ 12 ใบปลิวที่มีแผนที่และระบุพื้นที่ปลอดภัยสำหรับมอบตัว	101
ภาพที่ 13 ใบปลิวประกาศขยายเวลาการมอบตัวในปี 1958	102

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 สงครามขนาดใหญ่ที่สร้างความเสียหายอย่างมหาศาลให้กับมวลมนุษยชาติยุติลง สภาวะสงครามรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแทนอยู่ในระดับที่เล็กลง ถูกเรียกว่าสงครามนอกแบบ (unconventional warfare)¹ ปรากฏขึ้นเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อทำความเข้าใจรูปแบบสงครามที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน การย้อนกลับไปศึกษาสงครามนอกแบบที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

การทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษ โดยเฉพาะบทบาทของกองทัพอังกฤษในอาณานิคม มักถูกหยิบยกเป็นกรณีศึกษาและได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในกองทัพที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในเรื่องการทำสงครามที่ต้องเผชิญอยู่ในรูปแบบของสงครามนอกแบบ หนึ่งในสงครามที่มักถูกกล่าวถึง คือ สงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ (counterinsurgency: COIN) ในมาลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1960 ทั้งนี้การรับมือกับสงครามในมาลายาของอังกฤษยังได้รับการยกย่องว่าเป็นการรับมือกับสงครามนอกแบบที่ประสบความสำเร็จที่สุดหลังสงครามโลกครั้งที่ 2²

สงครามนอกแบบที่อยู่ในรูปแบบสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมาลายาที่อังกฤษเผชิญเป็นการประกาศสงครามกับพรรคคอมมิวนิสต์มาลายาหรือ พคม. (Communist Party of Malaya: CPM) พรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมและทำการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการก่อความรุนแรงเพื่อเรียกร้องเอกราชและขับไล่รัฐบาลอังกฤษออกจากมาลายา โดยในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 พคม. เคยเคลื่อนไหวรุนแรงต่อต้านญี่ปุ่นที่เข้ามายึดครองมาลายาและร่วมรบกับกองกำลังทหารอังกฤษในมาลายา หรือ “หน่วย 136” จัดทำกองกำลังผสมเรียกว่า “กองทัพประชาชน

¹ สุรชาติ บำรุงสุข, *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพฯ: ภาควิชาความสัมพันธระหว่างประเทศ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), 229.

² สุรชาติ, *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*, 230.

ลายต่อต้านญี่ปุ่น” (the Malayan People’s Anti-Japanese Army: AMPJA) กองกำลังผสมดังกล่าวถูกฝึกฝนให้คุ้นเคยกับการรบในป่าและการใช้อาวุธสมัยใหม่ที่มีอังกฤษเป็นผู้สนับสนุน³

ความเคลื่อนไหวของ พคม. ในการต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้พรรคได้รับการชื่นชมและความนิยมจากประชาชนโดยเฉพาะชาวจีนในมลายาเป็นจำนวนมาก จนทำให้เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง พคม. สามารถทำการเคลื่อนไหวเพื่อเผยแพร่อุดมการณ์คอมมิวนิสต์และต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมอังกฤษอย่างอิสระ ส่งผลให้ความขัดแย้งและอุดมการณ์ที่ต่างกันระหว่าง พคม. และรัฐบาลอังกฤษในมลายาตึงเครียดมากขึ้น ในปี 1948 รัฐบาลอังกฤษได้ตัดสินใจประกาศสงครามหรือ “ภาวะฉุกเฉินครั้งที่ 1”⁴ ทั่วมลายา หลังจากเหตุการณ์ความรุนแรงที่มีชาวยุโรป 3 คน ถูกสมาชิก พคม. ฆาตกรรมในรัฐเปรัก (Perak)⁵

ช่วงต้นของภาวะฉุกเฉิน รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายที่ให้มีความสำคัญกับวิธีทางทหารเพื่อรับมือกับสงคราม แต่ในระยะเวลาต่อมารัฐบาลอังกฤษได้ปรับเปลี่ยนวิธีการรับมือกับสงครามดังกล่าวโดยใช้นโยบายทางการเมืองนำวิธีทางทหาร นโยบายนี้เป็นปัจจัยนำไปสู่ชัยชนะของรัฐบาลอังกฤษในเวลาต่อมา ซึ่งเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากผู้ที่ศึกษาเรื่องสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในปัจจุบัน ว่าเป็นนโยบายการรับมือกับสงครามนอกแบบที่มีประสิทธิภาพ⁶ โดยเฉพาะการใช้มาตรการการปฏิรูปสังคมหรือแผนการบริก (the Brigg Plan) ที่ถือเป็นโครงการปฏิรูปสังคมใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงนั้น และมาตรการการเอาชนะจิตและใจประชาชน (winning people heart and mind) เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนหันมาสนับสนุนรัฐบาลอย่างจริงจัง⁷

³ โนเอล บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนัขรับใช้*, แปลโดย สมโภชน์ วิไลจิตต์ และ สุวิทย์ สุวรรณ (กรุงเทพฯ: ศิวพร, 2516), 31-32.

⁴ คำว่าภาวะฉุกเฉินครั้งที่ 1 ในมลายา เป็นคำเรียกแทนสงครามการก่อความไม่สงบในมลายาตั้งแต่ปี 1948 และสิ้นสุดลงในปี 1960 จากงานเขียนของ โนเอล บาเบอร์ เรื่อง สงครามของพวกสุนัขรับใช้ (The war of the running dogs) ได้อธิบายถึงภาวะฉุกเฉินใน มลายาว่า ความจริงแล้วคือภาวะสงคราม แต่ด้วยเหตุผลบางประการรัฐบาลจึงใช้คำว่า “ภาวะฉุกเฉิน” แทน จอห์น กัลปีกิน อดีตข้าราชการพลเรือนมลายา ได้เขียนถึงภาวะฉุกเฉินในมลายาว่า “มันเป็นสงครามแต่เพื่อเป็นหลักประกันว่าเศรษฐกิจในประเทศมลายาได้รับความคุ้มครองจากตลาดประกันภัยในลอนดอน รัฐบาลจึงต้องใช้คำว่า “ภาวะฉุกเฉิน” แทนคำว่า สงคราม” ดังนั้นภาวะฉุกเฉินใน มลายาจึงเป็นชื่อที่ถูกเรียกแทนภาวะสงครามการก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางการเมือง ต่อสถานะของรัฐบาลที่ลอนดอนและสถานะทางเศรษฐกิจในมลายา

⁵ Souchou Yao, *The Malayan emergency: A small, distant war* (Copenhagen: NIAS Press, 2016), 40-41.

⁶ สุรชาติ, *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*, 230.

⁷ บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนัขรับใช้*, 85.

อย่างไรก็ดี ในช่วงต้นที่มีการริเริ่มใช้มาตรการทางการเมืองต่าง ๆ โดยเฉพาะในปี 1950 ถึงปี 1951 เหตุการณ์ความรุนแรงในมลายายังคงตึงเครียด เน้นย้ำให้เห็นว่าถึงแม้รัฐบาลอังกฤษได้จัดทำนโยบายทางการเมืองที่ครอบคลุมแล้ว แต่ยังไม่สามารถเอาชนะ พคม. ได้อย่างเด็ดขาด⁸ ความสำเร็จของรัฐบาลอังกฤษกลับปรากฏชัดเจน เมื่อรัฐบาลตัดสินใจทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา (psychological warfare) อย่างจริงจัง โดยปฏิบัติการข้างต้น ดำเนินไปตามแนวคิดของ เซอร์ โรเบิร์ต ทอมป์สัน (Sir Robert Thompson) ผู้เข้าร่วมสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา ตลอดระยะเวลา 12 ปี ของการประกาศภาวะฉุกเฉิน ที่เห็นว่ารัฐบาลควรลดการใช้กำลังและหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องจิตวิทยาเพื่อบ่อนทำลายศัตรู อีกทั้งยังนิยามการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบว่าไม่ควรเป็น ‘อำนาจการยิง’ แต่ต้องเป็น ‘การจัดองค์กร’ ของศัตรู⁹

ดังนั้นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงเห็นว่าปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเป็นหนึ่งในเงื่อนไขที่โดดเด่นที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา จนสามารถโน้มน้าวสมาชิก พคม. หันมามอบตัวและให้ความร่วมมือกับรัฐบาลเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ปฏิบัติการดังกล่าวยังสามารถโน้มน้าวให้ประชาชนโดยเฉพาะชาวจีนในมลายา ซึ่งเป็นฐานผู้สนับสนุนหลักของพรรคหันมาสนับสนุนและอยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐบาลอังกฤษสำเร็จ จนกระทั่งในระยะปลายของภาวะฉุกเฉินสมาชิกของ พคม. ลดน้อยลงเป็นจำนวนมาก ในปี 1958 กองกำลังที่เหลือต้องถอยออกไปยังเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย และภาวะฉุกเฉินถูกยกเลิกไปในปี 1960

หลังจากรัฐบาลอังกฤษได้รับชัยชนะในสงครามดังกล่าวแล้ว พคม. ต้องถอยฐานทัพเข้ามาในประเทศไทย เพื่อรักษากองกำลังไม่ให้ถูกทำลาย แต่ยังคงตัดสินใจต่อสู้เพื่อเรียกร้องเอกราชของมลายาต่อไป หากแต่การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก โดยเฉพาะเมื่อสหภาพโซเวียตรวมถึงประเทศยุโรปตะวันออกล่มสลาย พรรคคอมมิวนิสต์จีน หรือ พคจ. (Chinese Communist Party: CCP) ยุติให้การสนับสนุนต่อ พคม. ประกอบกับการใช้แนวนโยบาย 66/23 ของรัฐบาลไทยในขณะนั้น ล้วนเป็นเงื่อนไขนำไปสู่ความสำเร็จในการเจรจาสันติภาพ 3 ฝ่าย ระหว่าง พคม. รัฐบาลมาเลเซีย และรัฐบาลไทยที่เป็นคนกลางในการไกล่เกลี่ยและประสานงาน (mediator) เมื่อปี 1989 เหตุการณ์

⁸ Anthony Short, *The communist insurrection in Malaya 1948–1960* (London: Frederick Muller, 1975), 305-06; Richard Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960* (Singapore: Oxford University, 1989), 133-40; บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนักรับใช้*, 88.

⁹ บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนักรับใช้*, 5-15.

ข้างต้นถือเป็นการยุติการทำสงครามของ พคม. กับรัฐบาลมาเลเซียที่รับช่วงต่อในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบจากรัฐบาลอังกฤษหลังได้รับเอกราชในปี 1957 อย่างถาวร¹⁰

สถานการณ์ความตึงเครียดช่วงสงครามเย็น ทำให้หลายประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต้องเผชิญกับความหวาดกลัวการแพร่กระจายของลัทธิคอมมิวนิสต์ และมีมาตรการการทำสงครามในรูปแบบของสงครามนอกแบบที่แตกต่างกันไป รวมถึงประเทศไทยที่ต้องทำสงครามปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) ที่ถูกก่อตั้งขึ้นในช่วงเวลาเดียวกับ พคม.¹¹ และในปี 1991 รัฐบาลไทยประสบความสำเร็จในการปิดฉากปฏิบัติการของ พคท.¹² ซึ่งถือเป็นเวลาไล่เลี่ยกับการตัดสินใจยุติการทำสงครามระหว่างรัฐบาลมาเลเซียกับ พคม. ทั้งนี้การรับมือของรัฐบาลอังกฤษผ่านการใช้ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา ถือเป็นหนึ่งในวิธีการเอาชนะศัตรูในสงครามนอกแบบที่โดดเด่นและน่าสนใจโดยเฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การศึกษาปฏิบัติการดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจแนวทางการรับมือสงครามนอกแบบในปัจจุบัน

1.2 ทบทวนวรรณกรรม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษได้รับชัยชนะในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1960 ทั้งนี้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า งานเขียนจำนวนมากเห็นว่าการล้มเหลวในการเรียกร้องเอกราชของ พคม. เกิดจากยุทธศาสตร์ในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษที่ให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ หนังสือเรื่อง *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*¹³ หนังสือเรื่อง *สงครามของพวกสุนักรับใช้*¹⁴ ที่เขียนโดย เซอร์ โรเบิร์ต ทอมสัน และ โนเอล บาร์เบอร์ ตามลำดับถือเป็นงานเขียนชิ้นสำคัญที่กล่าวถึงการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาในยุคแรก

¹⁰ กิตติ รัตนฉายา, *ถอดรหัสไฟใต้* (กรุงเทพฯ: ดวงแก้ว, 2549), 55-58.

¹¹ ไจลส์ ใจ อึ้งภากรณ์, *เอกสารจากพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย* (2523), 29-44.

¹² อารยา จุลานนท์, *องค์ความรู้เกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย* (กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, 2554), 85.

¹³ โรเบิร์ต ทอมสัน, *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, แปลโดย สมโภชน์ วิไลจิตต์ และ สุวิทย์ สุวรรณ (พระนคร: ศิวพร, 2515).

¹⁴ บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนักรับใช้*.

ยุทธศาสตร์ในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษ ที่ให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพยังได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่องและถูกนำกลับมาศึกษาอีกครั้งโดย Richard Clutterbuck ในงานเขียนเรื่อง *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*¹⁵ Karl Hack ในบทความเรื่อง *The Malayan Emergency as counter-insurgency paradigm*¹⁶ รวมถึงในหนังสือเรื่อง *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*¹⁷ และ สุรชาติ บำรุงสุข ในจุลสารความมั่นคงเรื่อง *การต่อต้านการก่อความไม่สงบ*¹⁸ *บทเรียนจากมลายา (Lessons learned from Malaya)*¹⁹ ในขณะที่การปรับเปลี่ยนท่าทีการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบดังกล่าวยังเป็นประเด็นที่กองทัพสหรัฐฯ ให้ความสนใจศึกษา งานของ Riley Sunderland เรื่อง *Antiguerrilla Intelligence in Malaya, 1948-1960*²⁰ Robert W. Komer เรื่อง *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*²¹ และ John Nagl ในหนังสือเรื่อง *Learning to Eat Soup with a Knife: Counterinsurgency Lessons from Malaya and Vietnam*²² ต่างทำการศึกษาการทำสงครามในมลายาเพื่อนำมาปรับใช้และเป็นบทเรียนให้กับการทำสงครามของสหรัฐฯ ในเวลาต่อมา

อย่างไรก็ดี งานเขียนที่กล่าวมาข้างต้นต่างมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในระยะแรกของการประกาศภาวะฉุกเฉินยังไม่มีประสิทธิภาพพอ ต่อมาในระยะกลางของการประกาศภาวะฉุกเฉิน รัฐบาลอังกฤษได้เริ่มใช้นโยบายที่ให้ความสำคัญทางการเมืองมากกว่าทหาร โดยมีการนำแผนการบริกมาปรับใช้ แนวทางการรับมือกับสงครามของ เซอร์ฮาโรลด์ บริกส์

¹⁵ Richard Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963* (London: Faber and Faber Limited, 1973).

¹⁶ Karl Hack, "The Malayan Emergency as Counter-Insurgency Paradigm," *Journal of Strategic Studies* 32, no. 3 (2009).

¹⁷ สุรชาติ, *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*.

¹⁸ สุรชาติ บำรุงสุข, "การต่อต้านการก่อความไม่สงบ," *จุลสารความมั่นคงศึกษา*: ฉบับที่ 19 (กรุงเทพฯ: สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2550).

¹⁹ สุรชาติ บำรุงสุข, "บทเรียนจากมลายา (Lessons learned from Malaya)," *จุลสารความมั่นคงศึกษา*: ฉบับที่ 33 (กรุงเทพฯ: สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2551).

²⁰ Riley Sunderland, *Antiguerrilla Intelligence in Malaya, 1948-1960* (Santa Monica, CA: RAND Corporation, 1964).

²¹ R.W. Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, Rand (California, 1972).

²² John Nagl, *Learning to Eat Soup with a Knife: Counterinsurgency Lessons from Malaya and Vietnam* (London: University of Chicago Press, 2005).

(Lieutenant General Sir Harold Briggs) ผู้อำนวยการฝ่ายยุทธการคนแรกของอังกฤษประจำมลายา ได้รับการยกย่องจากนักวิชาการและผู้ศึกษาการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา อย่าง Christopher Paul, Colin P. Clarke, Beth Grill และ Molly Dunigan ในงานเรื่อง *Malaya, 1948-1955 case outcome: COIN win*²³ บทความของ Ho Hui Ling เรื่อง *Kegagalan gerakan bersenjata Parti Komunis Malaya (PKM), 1948-1961: Satu analisis*²⁴ บทความเรื่อง *Iron Claws on Malaya: The Historiography of the Malayan Emergency*²⁵ ของ Karl Hack จุลสารความมั่นคงของ สุธชาติ บำรุงสุข เรื่อง *บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)*²⁶ และบทความของ Leon Comber เรื่อง *The Special Branch and the Briggs Plan*²⁷ ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่พลิกผันให้รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในเกมการทำสงคราม

ในขณะเดียวกัน หนังสือของ Leon Comber เรื่อง *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*²⁸ หนังสือของ John Cloake เรื่อง *Tiger of Malaya: the life of Field Marshall Sir Gerald Templer*²⁹ บทความเรื่อง *Transmogifying Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)*³⁰ หนังสือเรื่อง *Emergency Propaganda: The Winning of Malayan Hearts and Minds 1948-1958*³¹ ของ Kumar Ramakrishna บทความเรื่อง *Sir Henry Gerney dan langkah-langkah*

²³ Christopher Paul et al., "Malaya, 1948-1955 case outcome: COIN win," in *Paths to Victory* (Santa Monica: RAND Corporation).

²⁴ Ho Hui Ling, "Kegagalan gerakan bersenjata Parti Komunis Malaya (PKM), 1948-1961: Satu analisis," *Malaysia Dari Segi Sejarah* 38 (2010).

²⁵ Karl Hack, "'Iron Claws on Malaya': The Historiography of the Malayan Emergency," *Journal of Southeast Asian Studies* 30, no. 1.

²⁶ สุธชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)".

²⁷ Leon Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," in *Malaya's Secret Police 1945-60: The Role of the Special Branch in the Malayan Emergency* (ISEAS-Yusof Ishak Institute, 2008).

²⁸ Leon Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time* (Singapore: Institute of Southeast Asian Studies, 2015).

²⁹ John Cloake, *Tiger of Malaya: the life of Field Marshall Sir Gerald Templer* (London: Harrap, 1985).

³⁰ Kumar Ramakrishna, "'Transmogifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," *Journal of Southeast Asian Studies* 32, no. 1 (2001).

³¹ Kumar Ramakrishna, *Emergency Propaganda: The Winning of Malayan Hearts and Minds 1948-1958* (Richmond, Surrey: Curzon Press, 2002).

*pembanterasan komunis di tanah Melayu, (1948-1951)*³² จุลสารความมั่นคงเรื่อง *Winning Hearts and Mind*³³ และหนังสือเรื่อง *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*³⁴ ของ สุรชาติ บำรุงสุข กลับมีความเห็นตรงกันว่า การเปลี่ยนแนวทางการทำสงครามที่หันมาให้ความสำคัญกับมาตรการการเอาชนะจิตและใจภายใต้การนำของ เซอร์ เจอรัลด์ เทมเพลอร์ (Sir Gerald Templer) ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมาลายาผู้มีอำนาจสูงสุดทั้งทางการเมืองและทหารที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในมาลายาเมื่อปี 1952 เป็นหมุดหมายสำคัญที่นำพาให้รัฐบาลอังกฤษในมาลายาประสบความสำเร็จในการทำสงคราม จนทำให้รัฐบาลอังกฤษได้เปรียบในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบดังกล่าว

นอกเหนือจากนี้ นักวิชาการและผู้ทีสนใจศึกษาสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมาลายา ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบดังกล่าว ประสบความสำเร็จได้จากอีกหนึ่งเงื่อนไข คือ การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของตำรวจสันติบาล (the Special Branch: SB) ที่ก่อตั้งโดยรัฐบาลอังกฤษในมาลายา งานที่ศึกษาการดำเนินงานของตำรวจสันติบาล ทั้ง 4 ชั้นของ Leon Comber เรื่อง *The Malayan Security Service (1945-1948)*³⁵ เรื่อง *The Malayan Special Branch on the Malayan-Thai Frontier during the Malayan Emergency (1948-1960)*³⁶ เรื่อง *Malaya's Secret Police 1945-60: The Role of the Special Branch in the Malayan Emergency*³⁷ และเรื่อง *The Origins of the Cold War in Southeast Asia: the case of the Communist Party of Malaya (1948-1960)- a Special Branch Perspective*³⁸ ถูกเขียนขึ้นระหว่างปี 2003 ถึงปี 2009 โดยใช้เอกสารจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติในลอนดอน ประเทศอังกฤษ ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงจนถึงปี 2009 เป็นหลัก ต่างเป็นงาน

CHULALONGKORN UNIVERSITY

³² Ho Hui Ling, "Sir Henry Gerney dan langkah-langkah pembanterasan komunis di tanah Melayu 1948-1951," *Malaysia Dari Segi Sejarah* 39 (2011).

³³ สุรชาติ บำรุงสุข, "Winning hearts and minds," *จุลสารความมั่นคงศึกษา*: ฉบับที่ 95 (กรุงเทพฯ: สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2554).

³⁴ สุรชาติ, *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*.

³⁵ Leon Comber, "The Malayan Security Service (1945-1948)," *Intelligence and National Security* 18, no. 3 (2003).

³⁶ Leon Comber, "The Malayan special branch on the Malayan-Thai frontier during the Malayan emergency (1948-60)," *Intelligence and National Security* 21, no. 1 (2006).

³⁷ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan."

³⁸ Leon Comber, "THE ORIGINS OF THE COLD WAR IN SOUTHEAST ASIA: THE CASE OF THE COMMUNIST PARTY OF MALAYA (1948-1960) – A SPECIAL BRANCH PERSPECTIVE," *Kajian Malaysia* 27 (2009).

เขียนที่ยกประเด็นการดำเนินงานของตำรวจสันติบาลว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ส่งผลให้รัฐบาลอังกฤษชนะสงครามในมลายา

ในขณะที่ผู้ศึกษาการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาอีกจำนวนหนึ่งกลับให้ความสนใจทำการศึกษาความล้มเหลวของ พคม. โดยให้ความสำคัญกับเงื่อนไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายและความขัดแย้งที่เกิดจากภายในพรรค จนไม่สามารถปลุกระดมมวลชนมาสนับสนุนพรรคได้ เช่น งานวิจัยเรื่อง *พรรคคอมมิวนิสต์มาลายัน: ศึกษาความล้มเหลวในการปฏิวัติ*³⁹ บทความของ Cheah Boon Kheng เรื่อง *The Communist insurgency in Malaysia, 1948-90: Contesting the national-state and social change*⁴⁰ และบทความของ Ho Hui Ling เรื่อง *Kegagalan Gerakan Bersejata Parti Komunis Malaya (PKM), 1948-1960: Satu Analisis*⁴¹

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความเห็นที่สอดคล้องกับบทความของ Kumar Ramakrishna เรื่อง *Telling the Simple People the Truth: The Role of Strategic Propaganda in the Malayan Emergency*⁴² งานเขียนของ Thomas J. Maguire เรื่อง *Interrogation and "psychological intelligence": the construction of propaganda during the Malayan Emergency, 1948-1958* ในหนังสือเรื่อง *Interrogation in War and Conflict*⁴³ และ หนังสือเรื่อง *The story of a psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*⁴⁴ ของ Lim Cheng Leng ที่อธิบายถึงความสำเร็จในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษผ่านการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา โดยชี้ว่าสงครามในมลายาเริ่มประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญ หลังจากที่มีการทำปฏิบัติการสงคราม

³⁹ นันทวัฒน์ สามารถ, "พรรคคอมมิวนิสต์มาลายัน : ศึกษาความล้มเหลวในการปฏิวัติ" (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

⁴⁰ Cheah Boon Kheng, "The Communist insurgency in Malaysia, 1948-90: Contesting the national-state and social change," *New Zealand Journal of Asian Studies* 11, no. 1 (2009).

⁴¹ Ling, "Kegagalan gerakan bersenjata Parti Komunis Malaya (PKM), 1948-1961: Satu analisis."

⁴² Kumar Ramakrishna, "TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH: THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," *Journal of the Malaysian Branch of the Royal Asiatic Society* 75, no. 1 (282) (2002).

⁴³ Thomas J. Maguire, "Interrogation and "psychological intelligence": the construction of propaganda during the Malayan Emergency, 1948-1958," in *Interrogation in War and Conflict*, ed. Simona Tobia Christopher Andrew (Routledge, 2014).

⁴⁴ Lim Cheng Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too* (Selangor Darul Ehsan: Interpress Printers Sdn Bhd, 2000).

จิตวิทยาอย่างจริงจัง ทั้งนี้การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบดังกล่าวมีงานเขียนที่ค่อนข้างจำกัด เนื่องจากการศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจเพียงกับนโยบายทางการเมืองของรัฐบาลอังกฤษ โดยเฉพาะแผนการณับริกส์ แนวทางการเอาชนะจิตและใจของเทมเพลอร์ การดำเนินงานของตำรวจสันติบาล และการศึกษาความล้มเหลวอันเกิดจากปัจจัยภายใน พคม. มากกว่า

นอกจากนี้ งานเขียนที่เป็นบันทึกประวัติศาสตร์การต่อสู้ของ พคม. ในเอกสารของพรรคเรื่อง *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*⁴⁵ และมุมมองของอดีตผู้นำพรรค ในหนังสือเรื่อง *ประวัติศาสตร์คู่ขนานเรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*⁴⁶ ที่ถูกแปลจากหนังสือเรื่อง *My Side of history*⁴⁷ ของจินเป็ง (Chin Peng) อดีตเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายาคนสุดท้าย หนังสือเรื่อง *Memoir Abdullah C.D. Zaman Pergerakan Sehigga 1948*⁴⁸ *Memoir Abdullah CD (Bahagian 3) Perjuangan Di Sempadan dan Penamatan Terhormat*⁴⁹ *Abu Samah Mohd Kassim: Pejuang Kiri Kemerdekaan Zuriat Datuk Bahaman*.⁵⁰ *Memoir Suriani Abdullah: Setengah abad dalam perjuangan*⁵¹ ของ Abdullah CD., Abu Samah และ Suriani Abdullah อดีตผู้นำระดับสูง พคม. อีกทั้งงานเขียนที่มีความสำคัญกับประเด็นการต่อสู้ของผู้นำระดับสูงของพรรคโดยการสัมภาษณ์อดีตสมาชิกพรรคของ James Wong Wing On ในหนังสือเรื่อง *Pacific War to Merdeka: reminiscenes of Abdullah CD, Rashid*

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

⁴⁵ CPM document, *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*, (1981).

⁴⁶ สุชาติ ยิ้มประเสริฐ. บรรณาธิการ, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, แปลโดย ธีรวิทย์ (กรุงเทพฯ: พี.เพรส, 2557).

⁴⁷ Chin Peng, Ian Ward, and Norma Mirafior, *Alias Chin Peng: My Side of history* (Singapore: Media Masters, 2003).

⁴⁸ Cik Dat Anjang Abdullah, *Memoir Abdullah C.D. Zaman Pergerakan Sehigga 1948* (Petaling Jaya, Selangor: Strategic Information And Research Development Centre, 2005).

⁴⁹ Cik Dat Anjang Abdullah, *Memoir Abdullah C.D. (Bahagian 3) Perjuangan Di Sempadan Dan Penamatan Terhormat* (Petaling Jaya, Selangor: Strategic Information And Research Development Centre, 2009).

⁵⁰ Mohamed Salleh Lamry, *Abu Samah Mohd Kassim: Pejuang Kiri Kemerdekaan Zuriat Datuk Bahaman* (Petaling Jaya, Selangor Strategic Information and Research Development Centre, 2008).

⁵¹ Suriani Abdullah, *Memoir Suriani Abdullah: Setengah abad dalam perjuangan* (Petaling Jaya: Selangor Strategic Information and Research Development Centre, 2006).

Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah⁵² Indrajaya Abdullah ในหนังสือเรื่อง *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*⁵³ Mohamed Salleh Lamry ในหนังสือเรื่อง *Gerakan kiri Melayu dalam perjuangan kemerdekaan*⁵⁴ และงานของ C.C. Chin และ Karl Hack เรื่อง *Dialogues with Chin Peng: New Light on the Malayan Communist Party*⁵⁵ ยังเป็นผลงานที่ผู้เขียนเห็นว่าสามารถสะท้อนความสำเร็จของการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา ซึ่งชี้ว่าปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษส่งผลกระทบต่อ พคม. อย่างไร ดังนั้นผลงานดังกล่าวล้วนแสดงให้เห็นถึงการใช้ปัจจัยด้านจิตวิทยาว่าเป็นเครื่องมือในการต่อสู้กับ พคม. ในมลายา

1.3 คำถามการวิจัย

อะไรคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึง 1960

1.4 สมมติฐาน

ชัยชนะของอังกฤษต่อสงครามของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในช่วงปี 1948 ถึง 1960 เกิดจากขีดความสามารถในการทำสงครามจิตวิทยา

1.5 วัตถุประสงค์

ศึกษาปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึง 1960

⁵² James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka : reminiscences of Abdullah CD, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah* (Petaling Jaya, Selangor: Strategic Information and Research Development Centre, 2005).

⁵³ Indrajaya Abdullah, ed., *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya* (Petaling Jaya: Strategic Information and Research Development Center, 2014).

⁵⁴ Mohamed Salleh Lamry, *Gerakan kiri Melayu dalam perjuangan kemerdekaan* (Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM), 2006).

⁵⁵ C.C. Chin and Karl Hack, eds., *Dialogues with Chin Peng: New Light on the Malayan Communist Party* (Singapore: Singapore University Press, 2004).

1.6 ขอบเขตการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา ตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1960 เนื่องจากผู้เขียนเห็นว่า การรับมือของอังกฤษในสงครามนอกแบบที่เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเฉพาะบทบาทการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายาในช่วงเวลาดังกล่าว มักถูกหยิบยกมาเป็นกรณีศึกษาและได้รับการยอมรับจากผู้ที่ศึกษาสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในปัจจุบันว่าเป็นการรับมือที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาให้มีความสำคัญกับเรื่องการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบดังกล่าว เนื่องจากจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายาเริ่มประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญ หลังจากที่มีการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอย่างจริงจัง

1.7 คำจำกัดความ

การศึกษาปัจจัยสำคัญที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จ ในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึง 1960 หรือช่วงภาวะฉุกเฉินครั้งที่ 1 ว่าเป็นผลมาจากการใช้ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาที่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลอังกฤษจะต้องคำนึงถึงคำจำกัดความดังต่อไปนี้

1. ภาวะฉุกเฉินครั้งที่ 1 เป็นคำเรียกแทนสงครามการก่อความไม่สงบในมลายาตั้งแต่ปี 1948 และสิ้นสุดลงในปี 1960 ถูกประกาศโดยรัฐบาลอังกฤษในมลายา เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน ปี 1948 หลังจากชาวยุโรป 3 คน ถูกฆาตกรรมโดย สมาชิก พคม. ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่มีแนวคิดต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมอังกฤษและเรียกร้องเอกราชของมลายาในรัฐเปรักและเหตุการณ์ความรุนแรงอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น⁵⁶

2. ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา เป็นหนึ่งในวิธีการเอาชนะศัตรูของกองทัพ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กำลังทหารเข้าไปเกี่ยวข้อง ปฏิบัติการนี้ได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางโดยกองทัพบกและกองทัพเรือสหรัฐฯ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และเป็นที่ยึดจึกมากขึ้นในช่วงสงคราม

⁵⁶ Yao, *The Malayan emergency: A small, distant war*, 40-41.

เย็น⁵⁷ เป้าหมายสำคัญของปฏิบัติการนี้คือ การสร้างอิทธิพลเหนือจิตใจของผู้รับสาร ไม่ว่าจะเป็นการชี้นำทางความคิดหรือการข่มขู่ผ่านข่าวสารที่ถูกส่งออกไป⁵⁸

ในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถดึงประชาชนให้สนับสนุนฝ่ายรัฐบาลและแยกประชาชนออกจากฝ่ายผู้ก่อความไม่สงบ การใช้ปฏิบัติการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ อาจจะทำให้ประชาชนบางส่วนเข้าร่วมสงครามกับฝ่ายรัฐบาลด้วย ในขณะเดียวกันฝ่ายรัฐบาลก็จะทำการวิเคราะห์ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของฝ่ายผู้ก่อความไม่สงบ ควบคู่กับการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเพื่อต่อต้านปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาที่ฝ่ายผู้ก่อความไม่สงบกระทำ พร้อมคำนึงถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของรัฐบาลไปด้วย⁵⁹

ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในงานฉบับนี้ ให้ความสำคัญกับนิยามปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาตามแนวคิดของทอมป์สันที่เสนอว่า การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในสงครามนอกแบบต้องเป็นการทำลายเงื่อนไขในการสร้างความไม่สงบและการทำลายองค์กรจัดตั้งที่แข็งแกร่งของผู้ก่อความไม่สงบเป็นสำคัญ เนื่องจากสงครามดังกล่าวถูกออกแบบเพื่อให้คงทนต่ออาวุธที่เหนือกว่าของกำลังรบตามแบบ ผู้ก่อความไม่สงบจะให้ความสำคัญกับการต่อสู้ด้านการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางจิตวิทยา เพื่อให้บรรลุชัยชนะ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรลดการใช้กำลังและหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องจิตวิทยาเพื่อป้อนทำลายศัตรู⁶⁰

1.8 กรอบแนวคิด

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของรัฐบาลอังกฤษในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาชี้ประเด็นที่น่าสนใจว่า มีจุดเปลี่ยนสำคัญเมื่อจัดทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอย่างจริงจัง⁶¹ จนรัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในการบ่อนทำลาย พคม. และได้รับชัยชนะในปี 1960 ดังนั้นงานฉบับนี้จึงต้องการแสดงให้เห็นถึงการทำให้ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาที่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลอังกฤษ ว่าเป็นปัจจัยอันโดดเด่นที่ทำให้รัฐบาลได้รับชัยชนะในสงคราม

⁵⁷ Paul Linebarger, *Psychological Warfare*, ed. 2 (New York: Duell, Sloan and Pearce, 1954), 23.

⁵⁸ สุรชาติ บำรุงสุข, "ไม่ใช่ไอโอ ทำได้แค่ ปจว. ." มติชนออนไลน์, 2563,

https://www.maticchon.co.th/article/news_2038108.

⁵⁹ สุรชาติ, *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*, 29-30.

⁶⁰ ทอมสัน, *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 5-15

⁶¹ บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนักรับใช้*, 17.

ดังกล่าว โดยยกแนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของ ทอมป์สัน ผู้เข้าร่วมสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบตลอดระยะเวลา 12 ปี ของภาวะฉุกเฉินในมลายาและเป็นที่ปรึกษาคนสำคัญให้กับ เทมเพลอร์ ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาคนแรกที่มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดนโยบายทางการเมืองและทางทหาร ควบคู่กับเป็นผู้ชี้แนะแนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาให้แก่ ซีซีทู หัวหน้าแผนกปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงปลายภาวะฉุกเฉิน⁶² เป็นกรอบแนวคิด

ภายหลังการเกิดเหตุการณ์ 9-11 ขึ้น สงครามในมลายาและแนวคิดของทอมป์สันจากหนังสือเรื่องพิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์ (Defeating Communist Insurgency) กลับได้รับความสนใจอีกครั้ง จากทั้งนักวิชาการและเจ้าหน้าที่ความมั่นคง เพื่อทบทวนและทำความเข้าใจสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในปัจจุบัน⁶³ ผลงานของทอมป์สันเล่าถึงเหตุการณ์และประสบการณ์เกี่ยวกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์ในเวียดนามและมลายา เคยได้รับลิขสิทธิ์ในการแปลและตีพิมพ์เป็นภาษาไทย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปราบปรามคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยนำไปปรับใช้ ถึงแม้สถานการณ์ของประเทศไทยในขณะนั้นมีเงื่อนไขหลายเรื่องที่แตกต่างกันจากทั้งในเวียดนามและมลายา แต่หนังสือเล่มนี้ได้สร้างคุณูปการและมีส่วนช่วยให้รัฐบาลไทยเปลี่ยนแนวทางการปราบปรามคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยมาเป็นการให้ความสำคัญกับแนวทางทางการเมืองในอดีตไม่มากนัก⁶⁴ อย่างไรก็ตาม การนำเอาความคิดเห็นและประสบการณ์ของทอมป์สันมาพิจารณาเปรียบเทียบเพื่อพัฒนาปรับปรุงงานต่อต้านการก่อความไม่สงบในปัจจุบัน โดยเฉพาะจากประสบการณ์ชัยชนะในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายาซึ่งทอมป์สันมีบทบาทสำคัญยิ่งนั้นยังคงน่าสนใจ

โดยทั่วไปแล้วปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาถูกนิยามว่า เป็นหนึ่งในวิธีการเอาชนะศัตรูของกองทัพเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กำลังทหารเข้าไปเกี่ยวข้อง ปฏิบัติการนี้ได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางโดยกองทัพบกและกองทัพเรือสหรัฐฯ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และเป็นที่รู้จักมากขึ้นในช่วงสงครามเย็น เป้าหมายสำคัญของปฏิบัติการนี้คือ การสร้างอิทธิพลเหนือจิตใจของผู้รับสาร ไม่ว่าจะเป็นการชี้นำทางความคิดหรือการข่มขู่ผ่านข่าวสารที่ถูกส่งออกไป ในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถโน้มน้าวทั้งประชาชนและผู้ก่อความไม่สงบให้หันมาอยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐบาล⁶⁵

⁶² ทอมป์สัน, *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 21

⁶³ Nagl, *Learning to Eat Soup with a Knife: Counterinsurgency Lessons from Malaya and Vietnam.*; สุรชาติ, "การต่อต้านการก่อความไม่สงบ."

⁶⁴ ทอมป์สัน, *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 15.

⁶⁵ สุรชาติ, *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*, 29-30.

ทั้งนี้ ทอมป์สันเสนอแนวคิดต่อการทำปฏิบัติสงครามจิตวิทยาในสงครามนอกแบบว่าต้องเป็นการทำลายเงื่อนไขในการสร้างความไม่สงบและการทำลายองค์กรจัดตั้งที่แข็งแกร่งของผู้ก่อความไม่สงบเป็นสำคัญ เนื่องจากสงครามดังกล่าวถูกออกแบบเพื่อให้คงทนต่ออาวุธที่เหนือกว่าของกำลังรบตามแบบ ผู้ก่อความไม่สงบจะให้ความสำคัญกับการต่อสู้ด้านการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางจิตวิทยาเพื่อให้บรรลุชัยชนะ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรลดการใช้กำลังและหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องจิตวิทยาเพื่อบ่อนทำลายศัตรู การถอดบทเรียนจากสงครามในมลายาทำให้ทอมป์สันนิยามการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบว่าไม่ควรเป็น ‘อำนาจการยิง’ แต่ต้องเป็น ‘การขจัดองค์กร’ โดยวางเป้าหมายสำคัญในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาไว้ดังนี้

- 1) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ก่อความไม่สงบเข้ามาอบตัวมากขึ้น
- 2) เพื่อก่อให้เกิดการแตกแยกและความขัดแย้งภายในองค์กรของผู้ก่อความไม่สงบ
- 3) เพื่อแสดงภาพลักษณ์ของรัฐบาลให้ประจักษ์แก่ประชาชนและผู้ก่อความไม่สงบเห็นว่ารัฐบาลมีความ มุ่งมั่นในการต่อสู้กับความรุนแรงที่เกิดขึ้น แต่มีความยุติธรรมในการจัดการปัญหา⁶⁶

นอกจากนี้ ทอมป์สันยังเน้นย้ำว่าเขาไม่เชื่อว่าจะมีรัฐบาลใดสามารถขจัดสมาชิกของผู้ก่อความไม่สงบทุกคนได้ แต่มั่นใจว่ารัฐบาลสามารถขจัดและลดจำนวนสมาชิกผู้ก่อความไม่สงบลงจนการคุกคามหมดพิษสงโดยการใช้วิธีทางจิตวิทยา⁶⁷ สงครามในมลายาพิสูจน์ให้เห็นว่าวิธีการข้างต้นประสบความสำเร็จทำให้องค์กรจัดตั้งของ พคม. ขยายขนาดต่อไปไม่ได้ รัฐบาลอังกฤษสามารถประกาศชัยชนะเหนือ พคม. ภายในเวลาเพียง 12 ปี ส่งผลให้สงครามไม่ยืดเยื้อและไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณมหาศาลสำหรับการทำสงครามอีกต่อไป

1.9 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประเภทการวิจัยแบบตีความ (Interpretive Research) โดยใช้การรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ประกอบด้วยข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จาก วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท หนังสือนิตยสาร หนังสือวารสาร และบทความวิชาการต่าง ๆ รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติการ

⁶⁶ สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 8.

⁶⁷ ทอมป์สัน, *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 5-15.

สงครามจิตวิทยาในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1960 ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษามาลาเลย์

1.10 คำนำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 บท ประกอบด้วย

บทที่ 1 บทนำ

กล่าวถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง คำถามการวิจัย สมมุติฐานการวิจัย กรอบแนวคิด ระเบียบวิธีวิจัยและคำนำ

บทที่ 2 ภูมิหลังก่อนภาวะฉุกเฉินมลายา

กล่าวถึงภูมิหลังเหตุการณ์ที่นำไปสู่การประกาศภาวะฉุกเฉินครั้งที่ 1 ในมลายา โดยศึกษาสถานการณ์และความเคลื่อนไหวของ พคม. ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ถึงช่วงก่อนการประกาศภาวะฉุกเฉินครั้งที่ 1 ไปจนถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 อังกฤษกับสงครามของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

กล่าวถึงการรับมือของรัฐบาลอังกฤษโดยใช้วิธีการทางทหาร เมื่อ พคม. เปิดการโจมตี ในช่วงต้นของสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาและกล่าวถึงการปรับตัวของรัฐบาลอังกฤษที่เปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเมือง ในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา ศึกษามาตรการทางการเมืองที่มีความสำคัญ เช่น แผนการบริก และมาตรการการเอาชนะจิตและใจของเทมเพลอร์

บทที่ 4 สงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา

ศึกษาและวิเคราะห์ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายา

บทที่ 5 บทสรุป

วิเคราะห์ภาพรวมการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของรัฐบาลอังกฤษในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1960 และอธิบายให้เห็นว่าการให้ความสำคัญกับงานด้านสงครามจิตวิทยาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถโน้มน้าวสมาชิก พคม. ออกมามอบตัวและหันมาให้ความร่วมมือกับรัฐบาล

เป็นจำนวนมากในปี 1958 อีกทั้งปฏิบัติการดังกล่าวยังช่วยส่งเสริมให้นโยบายทางการเมืองอื่น ๆ ที่
รัฐบาลอังกฤษดำเนินมาก่อนหน้าประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 2

ภูมิหลังก่อนภาวะฉุกเฉินมลายา

เนื้อหาในบทนี้นำเสนอการศึกษาภูมิหลังเหตุการณ์ที่นำไปสู่การประกาศภาวะฉุกเฉินในมลายา โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเด็นสำคัญ เริ่มจากกล่าวถึงการถกเถียงกันระหว่างข้อมูลของนักวิชาการและผู้นำ พคม. เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของพรรค ความเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์ในมลายา ตั้งแต่ปี 1920 จนถึงช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 รวมถึงสถานการณ์ของมลายาในขณะนั้น ประเด็นต่อมากล่าวถึงสถานการณ์และการเคลื่อนไหวของ พคม. ในช่วงสงครามสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยให้ความสำคัญกับการเคลื่อนไหวต่อต้านกองทัพญี่ปุ่นที่เข้ามายึดครองมลายา ตามด้วยสถานการณ์และความเคลื่อนไหวของ พคม. หลังสงครามสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงการประกาศภาวะฉุกเฉินในปี 1948 คำถามและข้อสังเกตจากผู้ศึกษาประวัติศาสตร์ พคม. เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวที่ผ่านมาของพรรค ประเด็นเกี่ยวกับขบวนการเรียกร้องเอกราชและการต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษ และปิดท้ายด้วยการกล่าวถึงสถานะของรัฐบาลอังกฤษในมลายาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์โดยรวมที่นำไปสู่การประกาศภาวะฉุกเฉินในมลายาอย่างครบถ้วน

2.1 สถานการณ์ในมลายาและความเคลื่อนไหวของ พคม. ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2

การศึกษาเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นในการก่อตั้งและความเคลื่อนไหวในช่วงแรกของคอมมิวนิสต์ในมลายา ยังคงเป็นประเด็นที่นักวิชาการที่สนใจศึกษาถกเถียงกัน เนื้อหาในบทนี้นำเสนอข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์ของ พคม. อย่าง C.F. Yong นักวิชาการยุคแรกที่เขียนถึงความเคลื่อนไหวและวิวัฒนาการของคอมมิวนิสต์ในมลายาตั้งแต่ปี 1919 ถึงปี 1930 จากบทความเรื่อง “Origins and Development of the Malayan Communist Movement 1919-1930”⁶⁸ ข้อมูลที่น่าสนใจในงานเขียนของ Yong ส่วนใหญ่มาจากการสัมภาษณ์อดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ยุคแรกที่ทำกรเคลื่อนไหวในมลายา ควบคู่กับการนำเสนอข้อมูลประวัติศาสตร์การก่อตั้งพรรคจากหนังสือชีวประวัติของจินเป็ง เลขาธิการ พคม. คนสุดท้าย ในหนังสือเรื่อง “ประวัติศาสตร์คู่ขนาน: เรื่องเล่าเลขาธิการ

⁶⁸ C. F. Yong, "Origins and Development of the Malayan Communist Movement, 1919-1930," *Modern Asian Studies* 25 no. 4 (1991).

พรรคคอมมิวนิสต์มลายา”⁶⁹ และ Cik Dat Anjang Abdullah ผู้นำระดับสูงของ พคม. ในหนังสือเรื่อง “Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu”⁷⁰ ทั้งนี้ผู้นำพรรคทั้ง 2 คนกลับระบุข้อมูลที่แตกต่างจาก Yong เล็กน้อย โดยยึดโยงจากความทรงจำของโฮจิมินห์ ตัวแทนองค์กรคอมมิวนิสต์สากลที่เดินทางมาสถาปนาพรรคคอมมิวนิสต์ในมลายาเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ประวัติศาสตร์การก่อตั้ง พคม. ในงานของ Fujio Hara เรื่อง “The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files”⁷¹ และงานของ Kurihara Hirohide เรื่อง “Comintern System to Indochina Kyosantou”⁷² ใช้เอกสารจากองค์การคอมมิวนิสต์สากลอธิบายประวัติความเป็นมาของ พคม. ถือเป็นข้อมูลล่าสุดอีกชุดหนึ่งที่ช่วยเติมเต็มประวัติศาสตร์การก่อตั้งคอมมิวนิสต์มลายาในช่วงแรกเริ่มได้อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาดังกล่าวยังถือเป็นระยะที่คอมมิวนิสต์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังก่อรากสร้างฐาน ต้องประสบปัญหาทางการเงิน การหาสมาชิก ทรัพยากร อุปสรรคทางภูมิศาสตร์ ภาษาและการถูกแพ่งเล็งจ้องจากรัฐบาลอาณานิคม จนทำให้หลักฐานต่าง ๆ กระจัดกระจายและเสียหายเป็นจำนวนมาก ดังนั้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการก่อตั้ง พคม. ยังคงเป็นข้อมูลที่ถูกศึกษาอยู่ในขอบเขตจำกัด

งานเขียนของ C.F. Yong หนึ่งในผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์การก่อตั้งคอมมิวนิสต์ในมลายา อ้างว่าลัทธิคอมมิวนิสต์เริ่มแทรกซึมเข้าสู่มลายาในฐานะอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นครั้งแรก โดยกลุ่มปัญญาชนอนาธิปไตยชาวจีนจำนวนหนึ่งที่เดินทางมาถึงมาลายา มีโอกาสเข้าทำงานในตำแหน่งครูโรงเรียนภาษาจีนและนักข่าวในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 คนกลุ่มนี้เริ่มเผยแพร่ทั้งลัทธิอนาธิปไตยและคอมมิวนิสต์สู่มลายา หรือรู้จักกันในนามลัทธิคอมมิวนิสต์แบบอนาธิปไตย (anarcho-communism) มีแนวคิดต่อต้านอำนาจเผด็จการโดยสมบูรณ์และต่อต้านระบบทุนนิยม สนับสนุนเสรีภาพของประชาชนที่ต้องไม่ถูกจำกัดหรือถูกควบคุมใด ๆ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาายังส่งเสริมอุดมการณ์

⁶⁹ สุธาศัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*.

⁷⁰ Cik Dat Anjang Abdullah, *Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu* (Hong Kong: Nan Dao Publisher, 1998).

⁷¹ Fujio Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files* (Singapore: ISEAS Yusuf Ishak Institute, 2016).

⁷² Kurihara Hirohide, *Comintern System to Indochina Kyosantou (Comintern System and the Indochinese Communist Party, コミンテルン・システムとインドシナ共産党)* (Tokyo: University of Tokyo Press, 2005).

คอมมิวนิสต์แบบยูโทเปีย และเห็นว่าการปฏิวัติทางสังคมที่รุนแรง มีมวลชนเข้าร่วมจำนวนมากเป็นยุทธศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สำคัญ⁷³

รายงานของรัฐบาลอังกฤษในปี 1925 ประมาณการว่าสมาชิกผู้นิยมอนาธิปไตยชาวจีนที่อาศัยอยู่ใน มลายาขณะนั้นมีจำนวนเพียง 50 คน ซึ่งไม่ถือเป็นภัยคุกคามต่อการปกครองของอังกฤษในมลายา คนกลุ่มนี้ถือเป็นคนกลุ่มแรกที่เผยแพร่แนวคิดคอมมิวนิสต์และสังคมนิยมไปยังชาวจีนที่อาศัยอยู่ในมลายา ในขณะที่วรรณกรรมเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์จากจีนถูกนำเข้ามายังมลายาตั้งแต่งช่วงเดือนกันยายน ปี 1921 เป็นต้นมา ในปี 1923 กลุ่มคอมมิวนิสต์จีนที่มีอุดมการณ์และยุทธศาสตร์ทางการเมืองที่รุนแรง ได้เดินทางมาถึงกัวลาลัมเปอร์และประสบความสำเร็จในการจัดตั้งหน่วยคอมมิวนิสต์แห่งแรกในมลายาอย่างไม่เป็นทางการ⁷⁴

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อดีตผู้นำขบวนการคอมมิวนิสต์ยุคแรกในมลายาของ Yong ยังชี้ว่า พคม. ได้จัดตั้งคณะกรรมการระดับภูมิภาคหรือสาขาหนานหยาง (Nanyang Regional Committee: NRC) ขึ้นในเดือนตุลาคม ปี 1926 ต่อมาถูกเปลี่ยนชื่อเป็นคณะกรรมการท้องถิ่นหนานหยาง (Nanyang Local Committee: NLC) ในเดือนเมษายน ปี 1927 และคณะกรรมการเฉพาะกาลหนานหยางถูกจัดตั้งขึ้นในเดือนมกราคม ปี 1928⁷⁵ ปีเดียวกันนี้ยังถือเป็นอีกหนึ่งการเคลื่อนไหวครั้งประวัติศาสตร์ของคอมมิวนิสต์ในมลายา เนื่องจากมีการเปิดรับสมัครประชาชนในมลายาที่ไม่ใช่ชาวจีนเข้าเป็นสมาชิกเป็นครั้งแรก หากแต่ไม่ได้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง⁷⁶ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ากระแสความนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์จะไม่ได้รับการตอบรับอย่างดีจากมวลชนเชื้อชาติอื่นนอกจากชาวจีนในมลายา แต่พรรคคอมมิวนิสต์ในมลายาก็ถูกสถาปนาขึ้นอย่างเป็นทางการในอีก 2 ปี ถัดมา งานเขียนของ Yong ระบุว่าพรรคน่าจะถูกก่อตั้งขึ้นระหว่างช่วงต้นเดือนถึงกลางเดือนเมษายนปี 1930⁷⁷ แต่งานข้างต้นยังไม่สามารถยืนยันวันเวลาในการก่อตั้งพรรคที่แน่ชัดได้

ในขณะที่ จินเป็ง เลขาธิการคนสุดท้ายของ พคม. ได้อ้างข้อมูลจากการสอบถามโฮจิมินห์ จนได้รับการยืนยันว่าคอมมิวนิสต์จีนสาขาทะเลจีนใต้หรือหนานหยางในสิงคโปร์ถูกจัดตั้งขึ้นในปี 1927⁷⁸ เพื่อทำการเคลื่อนไหวและเตรียมพร้อมสำหรับการจัดตั้งองค์กรคอมมิวนิสต์ที่ครอบคลุมทั่วทั้งเอเชีย

⁷³ Yong, "Origins and Development of the Malayan Communist Movement, 1919-1930," 625-56.

⁷⁴ Yong, "Origins and Development of the Malayan Communist Movement, 1919-1930," 629-33.

⁷⁵ Yong, "Origins and Development of the Malayan Communist Movement, 1919-1930," 67-99.

⁷⁶ Yong, "Origins and Development of the Malayan Communist Movement, 1919-1930," 642.

⁷⁷ Yong, "Origins and Development of the Malayan Communist Movement, 1919-1930," 128-47.

⁷⁸ สุทธาชัย, *ประวัติศาสตร์คู่นาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 8-9.

ตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงคอมมิวนิสต์ในสยาม ทั้งจีนเป็งและ Cik Dat Anjang Abdullah ระบุในหนังสือชีวประวัติของพวกเขาว่า พรรคคอมมิวนิสต์ มลายาถูกก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการภายใต้พรรคคอมมิวนิสต์จีนสาขาทะเลจีนใต้ในวันที่ 30 เมษายน ปี 1930 โดยโฮจิมินห์ในฐานะตัวแทนองค์การคอมมิวนิสต์สากล เพื่อต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษและเรียกร่องเอกราช ของมลายา⁷⁹

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลอีก 2 ชุดที่อ้างอิงจากเอกสารขององค์การคอมมิวนิสต์สากลหรือโคมินเทิร์น (Communist International: Comintern) จากหอจดหมายเหตุในประเทศรัสเซีย (Russian State Archive for Socio-Political History: RSASPH) ของ Fujio Hara⁸⁰ และ Kurihara Hirohide⁸¹ เป็นข้อมูลชุดใหม่ที่ช่วยสร้างความเข้าใจต่อประเด็นสำคัญหลายประการเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การก่อตั้งคอมมิวนิสต์มลายาในช่วงแรกเริ่มครบถ้วนมากขึ้น Fujio ระบุข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับ Yong ว่า พคจ. ได้ก่อตั้งคอมมิวนิสต์สาขาหนานหยางขึ้นตั้งแต่ปี 1925 แล้ว ส่วน NLC ถูกจัดตั้งขึ้นในปี 1926 และในปี 1927 มีการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกาลหนานหยางขึ้นเป็นครั้งแรก⁸² ในขณะที่ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การก่อตั้ง พคม. ในงานของ Kurihara งานเขียนที่อ้างอิงจากเอกสารโคมินเทิร์นเป็นครั้งแรกระบุประเด็นที่สอดคล้องกับ Fujio ว่า พคจ. ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของโคมินเทิร์นได้ก่อตั้งคอมมิวนิสต์สาขาหนานหยางตั้งแต่ปี 1925 ส่วนคณะกรรมการเฉพาะกาลหรือ NCP ถูกก่อตั้งขึ้นก่อนปี 1927 แล้ว⁸³ ขณะเดียวกันข้อมูลสำคัญที่ได้จากเอกสารโคมินเทิร์นในงาน Fujio กลับระบุประเด็นการก่อตั้งพรรคที่แตกต่างจากงานของ Yong และผู้นำ พคม. ทั้ง 2 คน ว่า พคม. ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่เป็นอิสระจาก NLC อาจจะถูกสถาปนาขึ้นในวันที่ 24 พฤษภาคม ปี 1930 และในช่วงเวลาดังกล่าวพรรคมีสมาชิกกว่า 1,500 คนแล้ว⁸⁴

นอกจากนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับ พคม. หลังการก่อตั้งพรรคจนถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ถูกบันทึกในเอกสารโคมินเทิร์นยังแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหว ภารกิจพื้นฐาน และความสัมพันธ์ของ

⁷⁹ Cik Dat Anjang Abdullah, *Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu*, 7-13.; สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 8-9.

⁸⁰ Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*.

⁸¹ Kurihara Hirohide, *Comintern System to Indochina Kyosantou (Comintern System and the Indochinese Communist Party, コミンテルン・システムとインドシナ共産党)*.

⁸² Nandao zhi Chun, *Spring of South Island (南岛之春)*, (Singapore: 1946), 8, as cited in Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*, 12.

⁸³ Kurihara Hirohide, *Comintern System to Indochina Kyosantou (Comintern System and the Indochinese Communist Party, コミンテルン・システムとインドシナ共産党)*, 55, 56, 103, 04.in Fujio Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*, 12

⁸⁴ Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*, 34-35.

พรรคกับ พคจ. ได้พอสั่งเซป ข้อมูลจากรายงานที่ พคม. ส่งไปยังสำนักงานเลขาธิการแองโกล-อเมริกันในปี 1930 ที่ได้จากงานของ Fujio ระบุว่า พรรคเห็นว่าการเคลื่อนไหว เช่น การนัดหยุดงานทั่วไป การก่อการจลาจลด้วยอาวุธเป็นเรื่องจำเป็น แต่ช่วงเวลาดังกล่าวสถานะของพรรคยังคงอ่อนแอ พรรคต้องประสบกับความยากลำบากในการติดต่อระหว่างชาวมาเลและชาวอินเดียในมลายา ยิ่งไปกว่านั้นพรรคยังประสบปัญหาการในการโฆษณาชวนเชื่อ⁸⁵ ต่อมาในปี 1933 พคม. ได้ประกาศภารกิจพื้นฐานของพรรคว่า เป็นการล้มล้างการปกครองของจักรวรรดินิยมอังกฤษ ระบบทุนนิยมและระบบศักดินาแบบซุลต่านของมลายา เพื่อจัดตั้งรัฐบาลกรรมกร-ชาวนาขึ้น⁸⁶ ในขณะเดียวกันพรรคก็ยังคงมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับ พคจ. ตลอดมา ระหว่างในช่วงปี 1935 ถึงปี 1937 พรรคทำการเคลื่อนไหวต่อต้านจักรวรรดินิยมญี่ปุ่นในจีน เพื่อเสริมสร้างขบวนการรักชาติของชาวจีนโพ้นทะเลและปรับปรุงแก้ไขขบวนการมวลชนในมลายา⁸⁷ เงื่อนไขข้างต้นยังถือเป็นเหตุผลสำคัญที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวต่อต้านญี่ปุ่นของพรรคในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

ทั้งนี้ การเคลื่อนไหวตลอดระยะเวลา 50 ปี ของ พคม. ยังถูกระบุอย่างกว้างๆ ในเอกสารชิ้นสำคัญของพรรคเรื่อง Perjalanan yang cemerlang 1930-1980⁸⁸ โดยถูกแบ่งออกเป็น 4 ช่วงประกอบด้วย

- 1) ช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ตั้งแต่เดือนเมษายน ปี 1930 ถึงเดือนธันวาคม ปี 1941 ในช่วงนี้การเคลื่อนไหวของพรรคยังเป็นการต่อสู้แบบใต้ดิน
- 2) ช่วงที่พรรคทำการเคลื่อนไหวต่อต้านญี่ปุ่นและให้การสนับสนุนจีนแผ่นดินใหญ่ ตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี 1941 ถึงเดือนสิงหาคม ปี 1945
- 3) ช่วงการต่อสู้อย่างสันติหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ปี 1945 ถึงเดือนมิถุนายน ปี 1948
- 4) ช่วงสงครามปลดปล่อยแห่งชาติเพื่อต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษ ตั้งเดือนมิถุนายน ปี 1948 จนถึงสิ้นสุดการเคลื่อนไหว

ตลอดช่วงการต่อสู้ในการเรียกร้องเอกราชของ พคม. จนถึงสิ้นสุดการประกาศภาวะฉุกเฉินพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ของพรรคประกอบด้วยชาวจีนซึ่งเป็นกลุ่มแรก ๆ ที่สนใจและตื่นตัวในลัทธิมาร์ช เนื่องจากผลกระทบของการขยายตัวของพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศจีน คนจีนกลุ่มนี้กลับเป็น

⁸⁵ Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*, 60-61.

⁸⁶ Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*, 81-3.

⁸⁷ Hara, *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*, 98.

⁸⁸ CPM document, *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*.

กองกำลังติดอาวุธขนาดใหญ่ที่มีการจัดระเบียบดีที่สุดในมลายา และมีบทบาทสำคัญในการต่อสู้กับกองทัพญี่ปุ่นที่รุกรานและยึดครองมลายาและสิงคโปร์ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

2.2 สถานการณ์ในมลายาและความเคลื่อนไหวของ พคม. ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

การโจมตีของญี่ปุ่นในมลายาเริ่มขึ้นประมาณ 4 ชั่วโมงหลังจากฐานทัพเรือของสหรัฐที่เพิร์ลฮาร์เบอร์ถูกโจมตีในวันที่ 8 ธันวาคม ปี 1941 กองทัพของญี่ปุ่นนำโดย พลโท ยามาชิตะ (Lt. Gen. Yamashita) ได้ยกพลขึ้นบกที่โกตาบารู ชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐกลันตันและจังหวัดสงขลาของประเทศไทยทางเหนือของโกตา-บารูก่อนมุ่งตรงไปยังซาบงในรัฐเคดาห์ทันที⁸⁹ ระหว่างการปฏิบัติการยกพลขึ้นบกและเข้ายึดครองพื้นที่ต่างๆ ในมลายา กองทัพญี่ปุ่นยังคงขับไล่กองกำลังอังกฤษที่แทบไม่มีศักยภาพตอบโต้ไปยังชายฝั่งทางตะวันตก ทั้งนี้ในช่วงที่กองทัพญี่ปุ่นบุกรุกเข้าทางใต้ของอินโดจีนตั้งแต่ช่วงหน้าร้อนของปี 1941 เจ้าหน้าที่อังกฤษในมลายาได้สันนิษฐานว่าสยามสามารถทนต่อแรงกดดันของกองทัพญี่ปุ่นได้ก่อนที่กองทัพญี่ปุ่นจะมุ่งหน้ามาถึงมลายา ในขณะที่เดียวกันอังกฤษตระหนักว่ามีความเป็นไปได้สูงที่กองทัพของตนในมลายา ไม่สามารถเอาชนะญี่ปุ่นได้ เนื่องจากไม่มีอาวุธยุทธโศปกรณ์สำหรับการสู้รบในป่าเพียงพอ และกองกำลังทั้งหมดของอังกฤษที่ประจำการอยู่ในมลายาขณะนั้นมีเพียง 2 กองพันเท่านั้น ที่ได้รับการฝึกฝนอย่างเข้มงวดสำหรับการทำสงครามในป่า อีกทั้งอังกฤษยังไม่มีแนวร่วมที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่น⁹⁰

จากข้อมูลของ พคม. ที่ระบุในหนังสือชีวประวัติของ Suriani ชี้ว่า พรรคพยายามติดต่อรัฐบาลอังกฤษ ขอให้ระดมพลชนและกองกำลังของอังกฤษในมลายา อีกทั้งยังขอให้รัฐบาลปล่อยตัวนักโทษทางการเมืองของพรรคที่ถูกคุมขังจำนวน 200 กว่าคน เพื่อร่วมกันต่อสู้กับกองทัพญี่ปุ่นที่กำลังรุกรานมลายาหลายครั้ง⁹¹ ก่อนที่รัฐบาลอังกฤษจะตัดสินใจในทำข้อตกลงในวันที่ 18 ธันวาคม ปี 1941 ข้อตกลงข้างต้นถือเป็นความร่วมมือทางทหารต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่นในมลายาระหว่าง พคม. และกองกำลังอังกฤษครั้งแรก ภายหลังบรรลุข้อตกลงร่วมกันสำเร็จแล้ว สมาชิกพรรคจำนวน 165 คน จึงถูกส่งตัวไปยังฐานที่มั่นสำคัญของกองทัพอังกฤษในสิงคโปร์ ที่จัดตั้งและบริหารโดยหน่วย

⁸⁹ Frederick Spensor Chapman, *The jungle is neutral* (London: Reprint Society, 1950), 16; Cheah Boon Kheng, *Red star over Malaya : resistance and social conflict during and after the Japanese occupation of Malaya, 1941-46*, 4th ed. (Singapore: NUS Press, 2012).

⁹⁰ Chapman, *The jungle is neutral*, 14-18.

⁹¹ Suriani Abdullah, *Memoir Suriani Abdullah: Setengah abad dalam perjuangan*, 16, 43.

ปฏิบัติการพิเศษของอังกฤษในตะวันออก เพื่อทำการฝึกและซ้อมรบในแบบกองโจร⁹² ทั้งนี้ ความกระตือรือร้นและความตั้งใจในการซ้อมรบของสมาชิก พคม. ในครั้งนี้ได้รับการชื่นชมจากหนึ่งในเจ้าหน้าที่ระดับสูงของอังกฤษที่ประจำการในมลายาไว้ว่า “ฉันรู้สึกประทับใจกับความกระตือรือร้นของเด็กที่เป็นชาวจีนเหล่านี้มาก พวกเขาจะเป็นทหาร (material) ชั้นดี ที่เราเคยมีมาในโรงเรียนแห่งนี้”⁹³ ปฏิบัติการดังกล่าวเริ่มขึ้นในวันที่ 21 ธันวาคม ปี 1941 และยุติลงเมื่อรัฐบาลอังกฤษในมลายายอมจำนนต่อญี่ปุ่นในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ ปี 1942⁹⁴

ในงานเขียนของ Cheah Boon Kheng⁹⁵ นักวิชาการที่ศึกษาการเคลื่อนไหวของ พคม. และงานแปลของ Indrajaya Abdullah⁹⁶ อดีตสมาชิกพรรคระบุว่า การตัดสินใจต่อต้านญี่ปุ่นของพรรคได้รับอิทธิพลจากขบวนการกู้ชาติและแนวคิดต่อต้านญี่ปุ่นในจีนตั้งแต่ปี 1937 อย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่ของพรรคประกอบด้วยชาวจีนซึ่งเป็นกลุ่มแรก ๆ ที่สนใจและตื่นตัวในลัทธิมาร์ช และมีความเกี่ยวเนื่องกับการขยายตัวของพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศจีน ในขณะเดียวกันกลยุทธ์การรบแบบกองโจรที่กองกำลังของพรรคใช้ในสงครามครั้งนี้ยังได้รับการถ่ายทอดมาจากประสบการณ์สงครามกองโจรต่อต้านญี่ปุ่นในประเทศจีน เพียงแต่นำมาปรับใช้ให้เข้ากับความเป็นมลายา

ในปี 1943 พคม. ประกาศนโยบายพรรคที่ให้ความสำคัญกับการขับไล่ฟาสซิสต์ญี่ปุ่นออกจากแหลมมลายูและมุ่งมั่นในการจัดระเบียบกองกำลังมลายาต่อต้านญี่ปุ่น เพื่อเป็นกองกำลังในการป้องกันประเทศขึ้นมาใหม่ นอกจากนี้ในประกาศดังกล่าวยังระบุว่าพรรคจะให้ความร่วมมือกับสหภาพโซเวียตและจีนเพื่อรักษาเอกราชของกลุ่มชนที่ถูกกดขี่ในตะวันออกไกล⁹⁷ ในขณะเดียวกันความสัมพันธ์ระหว่าง พคม. และอังกฤษแน่นแฟ้นมากขึ้น เมื่อพรรคและกองบัญชาการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (South-East Asia Command : SEAC) บรรลุข้อตกลงครั้งที่ 2 ในวันที่ 31 ธันวาคม ปี 1943 ณ เมือง บลันตัน รัฐแปร์ลิต์ ข้อตกลงข้างต้นระบุว่ากองกำลังมลายาต่อต้านญี่ปุ่นของ

⁹² James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka: reminiscences of Abdullah CD, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah*, 8.

⁹³ Chapman, *The jungle is neutral*, 17.

⁹⁴ James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka: reminiscences of Abdullah CD, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah*, 8.

⁹⁵ Kheng, *Red star over Malaya : resistance and social conflict during and after the Japanese occupation of Malaya, 1941-46*, 57-59.

⁹⁶ Indrajaya Abdullah, *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*, 4-7.

⁹⁷ Leon Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," in *Dalley and the Malayan Security Service, 1945-48: MI5 vs. MSS* (Singapore: ISEAS, 2018), 111.

พคม. จะให้ความช่วยเหลือกองกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรที่นำโดยอังกฤษยึดมลายาจากญี่ปุ่น เพื่อตอบแทนอังกฤษที่ช่วยจัดหาเครื่องแบบ ยารักษาโรค อาวุธยุทโธปกรณ์และให้การสนับสนุนทางการเงินต่อพรรคตลอดช่วงการยึดครองของญี่ปุ่น⁹⁸ จากข้อตกลงข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่า กองกำลังของพคม. ถือเป็นอีกหนึ่งกองกำลังสำคัญของฝ่ายสัมพันธมิตรที่ทำการต่อสู้ในสงครามโลกครั้งที่ 2 ในภูมิภาคนี้

ในช่วงที่สถานการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 ในมลายาร้อนระอุ ความเคลื่อนไหวของ พคม. ตลอดระยะเวลา 3 ปี 6 เดือน⁹⁹ อยู่ในรูปแบบบรรณรงค์ต่อต้านญี่ปุ่นที่เข้ามายึดครองมลายาและหันไปทำข้อตกลงร่วมกับกองกำลังทหารอังกฤษในมลายา จนสามารถจัดตั้งกองกำลังผสมเรียกว่า กองทัพประชาชนมลายาต่อต้านญี่ปุ่น (The Malayan People's Anti-Japanese Army: MPAJA) กองกำลังดังกล่าวถูกฝึกฝนให้คุ้นเคยกับการรบในป่าและการใช้อาวุธสมัยใหม่ที่ได้รับการสนับสนุนจาก “หน่วย 136” ของอังกฤษ¹⁰⁰ MPAJA จึงถือเป็นกองกำลังที่ทำการเคลื่อนไหวต่อต้านญี่ปุ่นด้วยอาวุธที่ใหญ่ที่สุดและมีองค์กรจัดตั้งเข้มแข็งที่สุดในขณะนั้น¹⁰¹

อย่างไรก็ดี ในช่วงต้นของการจัดตั้งกองกำลังจนถึงเดือนพฤศจิกายน ปี 1941 สมาชิก MPAJA ทั้งหมดมาจากผู้ที่จบหลักสูตรการรบพิเศษจากโรงเรียนของอังกฤษในสิงคโปร์ โดยในช่วงเวลาดังกล่าว MPAJA ประสบความสำเร็จในการจัดตั้งเพียง 4 กรมเท่านั้น นอกจากนี้ในช่วงปีแรกหลังการจัดตั้ง MPAJA ยังประสบปัญหาขาดแคลนอาหาร ผู้นำที่มีความสามารถและกองกำลังไม่ได้รับการฝึกที่เพียงพอทำให้ขาดประสบการณ์ในการรบแบบกองโจร จนสมาชิกจำนวนเกือบ 1 ใน 3 ถูกกองทัพญี่ปุ่นโจมตีเสียชีวิต ต่อมาในช่วงกลางปี 1943 ถึงปี 1944 MPAJA ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงองค์กร โดยเฉพาะแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาหาร ระบบสื่อสารและทำการฝึกกองกำลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือบางส่วนจากรัฐบาลอังกฤษจนสามารถขยายขนาดองค์กรใหญ่ขึ้น ในช่วงปลายของเดือนสิงหาคมปี 1945 MPAJA ประสบความสำเร็จในการขยายองค์กรจัดตั้งมากถึง 8 กรม ประจำการในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วมลายา¹⁰²

⁹⁸ James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka: reminiscences of Abdullah CD, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah*, 21.

⁹⁹ Suriani Abdullah, *Memoir Suriani Abdullah: Setengah abad dalam perjuangan*, 27.

¹⁰⁰ บาร์เบอริ, *สงครามของพวกสุนัขรับใช้*, 31-32.

¹⁰¹ James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka: reminiscences of Abdullah CD, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah*, 9-10.

¹⁰² Kheng, *Red star over Malaya : resistance and social conflict during and after the Japanese occupation of Malaya, 1941-46*, 62.

ในช่วงท้ายของสงคราม MPAJA มีกองกำลังติดอาวุธทั้งหมดจำนวน 9,900 คน พร้อมทหารกองหนุน ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ และผู้สนับสนุนอีกประมาณ 45,000 คน เมื่อสงครามสิ้นสุดลง MPAJA ถูกปลดประจำการอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 ธันวาคม ปี 1945 หากแต่รัฐบาลอังกฤษกลับพบรายงานว่า พคม. ได้สร้างกองกำลังลับที่ประกอบด้วยอดีตสมาชิก MPAJA กว่า 4,000 คน พร้อมอาวุธที่ยึดจากทหารญี่ปุ่นและอาวุธบางส่วนที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทัพอังกฤษแต่ไม่ได้ถูกส่งคืนขณะปลดประจำการ¹⁰³ เมื่อภาวะฉุกเฉินถูกประกาศขึ้นในปี 1948 อดีตสมาชิก MPAJA หลายคนก็คิดว่า เป็นกองกำลังลับของ พคม. ถูกกองกำลังอังกฤษสังหาร จับกุม และถูกเนรเทศกลับไปประเทศจีน สมาชิกที่เหลือจึงตัดสินใจทำการต่อสู้ด้วยอาวุธและเข้าไปตั้งฐานที่มั่นในป่า อาศัยการสู้รบแบบกองโจรและทักษะที่สั่งสมจากการทำสงครามกับกองทัพญี่ปุ่น¹⁰⁴ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการต่อสู้เพื่อต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษต่อไปในอนาคตตามความมุ่งหวังเดิมของ พคม.

2.3 สถานการณ์ในมลายาและความเคลื่อนไหวของ พคม. หลังสงครามโลกครั้งที่ 2

การตกลงกันหลังชัยชนะของฝ่ายสัมพันธมิตรในสงครามโลกครั้งที่ 2 มีความเห็นร่วมกันว่า อังกฤษควรกลับไปปกครองมลายาเช่นเดิม เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่อินโดจีนต้องประสบกับการแพร่กระจายของลัทธิคอมมิวนิสต์ คอมมิวนิสต์ในเวียดนามประสบความสำเร็จอย่างมากในการปฏิวัติสามารถโน้มน้าวให้ประชาชนโดยเฉพาะชาวนาเข้ามาเป็นกองกำลังจนมีฐานมวลชนที่เข้มแข็ง ในขณะที่พรรคคอมมิวนิสต์ในมลายาที่ถือกำเนิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันกลับค่อย ๆ ประสบกับความอ่อนแอในการเรียกร้องเอกราชและล้มเหลวในการทำการต่อสู้เพื่อต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษในเวลาต่อมา

การต่อสู้เพื่อต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่นในดินแดนมลายาช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ส่งผลให้ พคม. ได้รับการยอมรับและการสนับสนุนจากมวลชนจนสามารถจัดตั้งเป็นพรรคการเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมายหลังสงครามสิ้นสุดลง พคม. เคยเป็นกองกำลังสำคัญที่ให้ความช่วยเหลือรัฐบาลอังกฤษต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่น เช่นเดียวกับคอมมิวนิสต์ในอินโดจีนที่ได้รับการสนับสนุนจากกองบัญชาการตะวันออกเฉียงใต้ของฝ่ายตะวันตกจนสามารถตั้งหน่วยรบที่มีกำลังเข้มแข็งเพียงพอในบริเวณที่มีอิทธิพล การจัดตั้งกองกำลัง MPAJA ต่อต้านญี่ปุ่นดำเนินการภายใต้การบังคับบัญชาของ พคม. สามารถเข้าไปควบคุมความเคลื่อนไหวของประชาชนในการต่อต้านญี่ปุ่น มี

¹⁰³ Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," 114-15.

¹⁰⁴ James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka: reminiscences of Abdullah CD, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah*, 74-75.

อำนาจและอิทธิพลต่อทุกชนชั้นของพลเมืองในเวลานั้น ดังนั้นเมื่อสงครามสิ้นสุดลง MPAJA และ พคม. มองว่าตนเป็นผู้ชนะอย่างชอบธรรม เนื่องจากเข้าไปพัวพันอย่างเต็มที่ในกิจการสมัยสงคราม¹⁰⁵

พคม. ใช้โอกาสดังกล่าวมองหาการสนับสนุนจากประชาชนอย่างเต็มที่ ประกอบกับเงื่อนไขของสภาพสังคมหลังสงคราม ความยากจนและการถูกกดขี่จากผู้ได้เปรียบทางสังคม ซึ่งง่ายต่อการชักจูงและการแพร่กระจายลัทธิคอมมิวนิสต์ ควบคู่กับที่ Lai Tek เลขาธิการพรรคในขณะนั้นได้รับการสนับสนุนจาก พคจ. ให้ตัดสินใจดำเนินแนวทางการต่อสู้แบบ “เปิดและถูกต้องตามกฎหมาย” และประจวบเหมาะับช่วงเวลาที่ยุทธบัลลังก์ในมลายาให้การรับรองว่า พคม. จะได้รับอนุญาตให้มีส่วนร่วมในการวางแผนทางการเมืองในมลายา เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ พคม. ภายใต้การนำของ Lai Tek ตัดสินใจเลื่อนการเคลื่อนไหวที่รุนแรงออกไปและหันไปใช้แนวทาง “การก่อวินาศกรรมอย่างสงบ” แทน¹⁰⁶

ความเคลื่อนไหวช่วงแรกของ พคม. ในมลายาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เริ่มขึ้นด้วยการแสดงจุดยืน และแนวโน้มการเคลื่อนไหวของพรรคในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับประเด็นการต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษ ในเดือนมกราคม ปี 1945 พคม. ได้รวบรวมบทวิเคราะห์สถานการณ์ระหว่างประเทศและบันทึกไว้ในแผนการการปฏิวัติมลายาระบุใจความสำคัญว่า พคม. คือ พรรคการเมืองเพียง 1 เดียว ที่เป็นผู้ดำเนินการปฏิวัติมลายาตลอดมา ถึงแม้ว่าในปี 1945 อังกฤษและสหรัฐฯ จะมีความน่าเชื่อถือในแง่การต่อต้านญี่ปุ่น หากแต่ไม่สามารถทำให้นโยบายการต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมที่พรรคยึดถือเปลี่ยนแปลงได้ ชาวมลายาจึงต้องพึ่งพาตนเองและต้องเตรียมพร้อมสำหรับการต่อสู้ที่นองเลือดและขมขื่นกว่าเดิม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการปลดปล่อยแห่งชาติอย่างสมบูรณ์¹⁰⁷ อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 27 สิงหาคม ปี 1945 พรรคกลับประกาศนโยบายที่ให้การสนับสนุนทั้งอังกฤษและสหรัฐฯ โดยระบุใจความกว้าง ๆ ว่า พรรคจะ “สนับสนุนพันธมิตรประชาธิปไตยไซเวียต รัสเซีย จีน อังกฤษ และสหรัฐฯ และสนับสนุนองค์สันติภาพที่ก่อตั้งใหม่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2”¹⁰⁸ แต่ในเดือนพฤศจิกายน ปี 1945 พคม. ได้ออกแถลงการณ์ในหนังสือเล่มเล็กเรื่อง แถลงการณ์ของ พคม. ต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่จัดพิมพ์โดยคณะกรรมการบริหารกลางพรรคคอมมิวนิสต์มลายา เนื่องในโอกาสครบรอบการปฏิวัติในสหภาพโซเวียต ในแถลงการณ์นี้ชี้ว่า ความสำเร็จของสงครามต่อต้าน

¹⁰⁵ Kheng, *Red star over Malaya : resistance and social conflict during and after the Japanese occupation of Malaya, 1941-46*, 18-19.

¹⁰⁶ ลีโอนาร์ต วาย อันดาชา และ บาร์บารา วัตสัน อันดาชา, *ประวัติศาสตร์มาเลเซีย*, แปล พรรณี ฉัตรพลรักษ์, บรรณาธิการ มนัส เกียรติธำราย, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 2557), 449-57.

¹⁰⁷ Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," 111.

¹⁰⁸ Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," 112.

ฟาสซิสต์เป็นเพียงเรื่องชั่วคราว ความอันตรายของสงครามยังคงดำเนินอยู่เนื่องจาก “พวกจักรวรรดินิยมอังกฤษ ดัตช์ และฝรั่งเศส ยังคงกลับมารักษาาระบบการปกครองแบบอาณานิคมในมลายา อินโดจีน และอินโดนีเซีย”¹⁰⁹ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ พคม. จะหันไปร่วมมือกับรัฐบาลอังกฤษเพื่อการต่อต้านกองทัพญี่ปุ่นและให้การสนับสนุนบ้างเป็นครั้งคราวหลังสงครามสิ้นสุด แต่พรรคก็ยังคงมุ่งมั่นที่จะขับไล่รัฐบาลอังกฤษออกจากมลายาตามอุดมการณ์เดิม

นอกจากนี้ พรรคยังทำการเคลื่อนไหวโดยการจัดตั้งและเข้าไปพัวพันกับกลุ่มสำคัญต่าง ๆ ในมลายา เช่น สหภาพประชาธิปไตยมลายันและพรรคชาตินิยมมลายัน หนึ่งในความสำเร็จที่โดดเด่นของพรรคในช่วงดังกล่าว คือ การจัดตั้งสหภาพแรงงานทั่วไป (General Labour Unions-GLU) ตลอดปี 1945 ถึงปี 1946 GLU ประสบความสำเร็จทำการประท้วงนัดหยุดงานเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลอังกฤษในมลายาและนายจ้างจัดทำสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม ทั้งนี้กำลังสำคัญของทั้ง พคม. และ GLU ประกอบไปด้วยชาวจีนในมลายาที่ไม่ใช่เพียงลูกจ้างที่สนใจการเมืองเท่านั้น หากแต่พรรคยังสามารถหาสมาชิกจากโรงเรียนที่กลับมาเปิดหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุด โดย พคม. สามารถจูงใจให้ทั้งนักเรียนและครูที่เรียนรู้จากเหตุการณ์ในสงครามท่วมมลายาสนใจเข้าร่วมขบวนการอย่างมีนัยสำคัญ¹¹⁰

กลางปี 1947 เมื่อราคายางตกต่ำและการจ้างงานลดลง จำนวนการนัดหยุดงานจึงเพิ่มขึ้น ทำให้แรงกดดันจากนายจ้างที่ต่อต้านการเคลื่อนไหวของ GLU มีความตึงเครียดมากขึ้น จนต้องเผชิญหน้ากับความรุนแรงโดยเฉพาะกับนายจ้างชาวยุโรป ส่งผลให้รัฐบาลอังกฤษในมลายาต้องออกกฎหมายที่มีความเข้มงวดเพื่อควบคุมการเคลื่อนไหวของกลุ่มดังกล่าว รวมถึงประกาศให้การนัดหยุดงานและการเคลื่อนไหวทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับ พคม. เป็นเรื่องผิดกฎหมาย มีการใช้มาตรการใหม่ ๆ เพื่อกำหนดให้สหภาพทั้งหมดในมลายาต้องขึ้นทะเบียนกับรัฐบาลอังกฤษ กำหนดเงื่อนไขเรื่องสิทธิในการเลือกผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสำคัญของสหภาพ จับกุมและเนรเทศผู้นำ พคม. และชาวจีนที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวดังกล่าวกลับไปประเทศจีน¹¹¹ การดำเนินมาตรการที่เกี่ยวข้องกับความเคลื่อนไหวของแรงงานและความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษทั้งหมดก่อนการประกาศภาวะฉุกเฉินยังคงอยู่ในลักษณะข้างต้น

หลังจากรัฐบาลอังกฤษออกกฎหมายที่มีความเข้มงวดเพื่อควบคุมการเคลื่อนไหวของ พคม. สถานการณ์ในมลายามีความตึงเครียดมากกว่าเดิม จินเป็ง (Chin Peng) เลขาธิการพรรคคนใหม่

¹⁰⁹ Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," 113-14.

¹¹⁰ ลีโอนาร์ต วาย อันดาชา และ บาร์บารา วัดสัน อันดาชา, *ประวัติศาสตร์มาเลเซีย*, 449-57.

¹¹¹ ลีโอนาร์ต วาย อันดาชา และ บาร์บารา วัดสัน อันดาชา, *ประวัติศาสตร์มาเลเซีย*, 449-57.

ดำรงตำแหน่งต่อจาก Lai Tek จึงจัดการประชุมเต็มคณะครั้งที่ 4 ของพรรคขึ้น เพื่อเปลี่ยนทิศทางการต่อสู้ของพรรคและเชื่อมั่นว่าแนวทางการประณามแบบเดิมไม่สามารถนำพรรคไปสู่เป้าหมายทางการเมืองในการเรียกร้องความเป็นเอกราชของมลายาจากอังกฤษได้อีกต่อไป มติสำคัญของการประชุมครั้งนี้ระบุให้พรรคต้องเปลี่ยนแนวทางการเคลื่อนไหวทั้งหมดเป็นแบบใต้ดิน ตลอดช่วงต้นปี 1947 พคม. ทำการโฆษณาชวนเชื่ออย่างดุเดือดควบคู่กับทำการเคลื่อนไหวที่รุนแรง เช่น การโจมตีเหมืองและทำร้ายเจ้าของที่ดินชาวยุโรป จนทำให้ชาวยุโรปในมลายาจำนวนมากเกิดความไม่พอใจต่อการดำเนินงานของรัฐบาลอังกฤษและเซอร์ เอ็ดเวิร์ด เจนท์ (Sir Edward Gent) ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาในขณะนั้น จนกระทั่งในวันที่ 16 มิถุนายน ปี 1948 ผู้จัดการที่ดินชาวยุโรปจำนวน 3 คน ถูก พคม. สังหาร เหตุการณ์ดังกล่าวถือเป็นฝางเส้นสุดท้ายที่ส่งผลให้รัฐบาลอังกฤษตัดสินใจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่ว มลายาและประกาศให้ พคม. เป็นพรรคการเมืองที่ผิดกฎหมายในอีก 1 เดือนต่อมา¹¹² และถือเป็นการประกาศอย่างเป็นทางการว่า พคม. เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของรัฐ อย่างไรก็ตาม พคม. กลับชี้แจงถึงจุดเริ่มต้นของการประกาศภาวะฉุกเฉินที่แตกต่างจากนักประวัติศาสตร์ส่วนมาก โดยอธิบายว่าการสังหารที่แท้จริงเริ่มขึ้นในวันที่ 21 ตุลาคม ปี 1945 เมื่อทหารอังกฤษได้รับคำสั่งให้กราดยิงใส่ผู้เดินบวนประท้วงในรัฐอิโปห์และเปรักจนมีประชาชนเสียชีวิตนับพันคน และอีกเหตุการณ์ที่มีความต่อเนื่องกัน คือ เหตุการณ์ที่ทหารอังกฤษเข้าจับกุมแกนนำระดับสูงของ พคม. ในอีก 2 วันถัดมา โดยจีนเป็ง อ้างว่าสถานการณ์ดังกล่าวนำมาลยาไปสู่สงครามกลางเมืองอย่างเลี่ยงไม่ได้¹¹³

หนังสือเล่มเล็กของ พคม. ได้ระบุการตัดสินใจและทฤษฎีศาสตร์เดิมของพรรค หลังภาวะฉุกเฉินถูกประกาศในปี 1948 ว่า “เป็นการตัดสินใจกลับมาใช้อาวุธเพื่อต่อสู้กับรัฐบาลอังกฤษ โดยใช้ยุทธวิธีป่าล้อมเมือง ใช้อาวุธในการยึดอำนาจทางการเมืองและถือเป็นการประกาศสงครามปลดปล่อยแห่งชาติเพื่อต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษ”¹¹⁴ ในเดือนธันวาคม ปี 1948 พรรคตัดสินใจย้ายฐานที่มั่นเข้าไปในป่าลึก มีการประมาณการว่าช่วงเวลาดังกล่าว พรรคสามารถสะสมกองกำลังเพื่อทำการสู้รบจำนวน 3,000 คน และกำลังสนับสนุนอีกประมาณ 8,000 คน¹¹⁵ ต่อมาในวันที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ ปี

¹¹² ลีโอนาร์ด วาย อันดาชา และ บาร์บารา วัดสัน อันดาชา, *ประวัติศาสตร์มาเลเซีย*, 449-57.

¹¹³ สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูซันาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 172-73.

¹¹⁴ CPM document, *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*.

¹¹⁵ Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*,

1949 พคม. ได้ตั้งชื่อกองกำลังของตนว่าเป็นกองกำลังปลดปล่อยแห่งชาติมลายา (Tentera Pembebasan Rakyat Malaya) พร้อมก่อตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคขึ้นอย่างเป็นทางการ¹¹⁶

นอกจากนี้ พรรคยังสามารถรวบรวมสมาชิกใหม่เพื่อทำการฝึกอบรมและยังได้รับการสนับสนุนจากประชาชนหรือที่เรียกว่าหน่วยหมินเหยิน (Min Yuen)¹¹⁷ อีกอย่างล้มหลาม เนื่องจากระบบการบริหารงานในมลายาถูกทำให้อ่อนแอลงมากหลังการยึดครองของญี่ปุ่น โดยเฉพาะในชนบท และพื้นที่ทุรกันดารที่มีชาวจีนจำนวนมากตั้งถิ่นฐาน พื้นที่ข้างต้นไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐบาลอังกฤษ ไม่มีแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยรักษาความสงบเรียบร้อย¹¹⁸ คนกลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มที่ถูกชักจูงเข้าร่วมขบวนการและคอยให้การสนับสนุนพรรคได้อย่างง่ายดาย ทั้งนี้ฐานผู้สนับสนุนที่สำคัญของพรรคส่วนใหญ่ยังคงเป็นแรงงานชาวจีนทั้งในพื้นที่ชนบทและเมือง กรรมกรในเหมืองแร่และสวนยางที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของพรรค¹¹⁹ คำสั่งของรัฐบาลที่ให้มีการยุบสหภาพแรงงานและองค์กรแนวร่วมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ พคม. ไม่อาจบั่นทอนกระแสความเห็นใจที่มวลชนมีต่อพรรคมาช้านาน

อย่างไรก็ตาม การเรียกร้องเอกราชจากจักรวรรดินิยมอังกฤษของ พคม. กลับถูกตั้งคำถามจากผู้สนใจประวัติศาสตร์มลายาอย่างมีนัยสำคัญ ประเด็นบางส่วนที่มักถูกหยิบยก โดยเฉพาะในงานเขียนของ Cheah Boon Kheng และ Leon Comer นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์ พคม. กล่าวถึงช่วงเวลาเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุด ระหว่างการยอมจำนนของญี่ปุ่นและก่อนการกลับมาของอังกฤษในเดือนกันยายน ปี 1945 โดยตั้งข้อสังเกตว่า พคม. มีโอกาสยึดอำนาจได้จริงหรือไม่ เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เคยตกอยู่ภายใต้อาณานิคมตะวันตกอย่างอินโดนีเซียประสบความสำเร็จในการประกาศเอกราชเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม ปี 1945 หากแต่ในมลายานั้น พคม. ซึ่งมองว่าพรรคมีความชอบธรรมในการกอบกู้เอกราชของมลายาจากญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 มากกว่าอังกฤษ กลับตัดสินใจไม่กระทำเช่นเดียวกับอินโดนีเซีย ทั้งที่ในช่วงปลายของการยึดครองมลายาของญี่ปุ่นและในช่วงที่เกิดช่องว่างทางการเมืองภายหลังความพ่ายแพ้ของญี่ปุ่นก่อนการกลับมาของอังกฤษเป็นช่วงที่ พคม. มีอำนาจและอิทธิพลสูงสุด ทั้งนี้ยังปรากฏข้อสังเกตที่ว่าคอมมิวนิสต์ในมลายาทำการต่อสู้และต่อต้านกองทัพญี่ปุ่นเพื่อเงินแผ่นดินใหญ่มากกว่าการต่อสู้เพื่อคนมลายาอย่างแท้จริงหรือไม่ เนื่องจากการทำสงครามต่อต้านญี่ปุ่นถือเป็นการบรรลุจุดมุ่งหมายใน

¹¹⁶ CPM document, *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*.

¹¹⁷ กลุ่มมวลชนที่แอบให้การสนับสนุน พคม. อย่างลับๆ เช่น แอบส่งข่าวสารความเคลื่อนไหวของฝ่ายรัฐบาล ให้อาหาร ยา ความช่วยเหลือทางการเงิน เป็นต้น

¹¹⁸ Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, 13.

¹¹⁹ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 321-23.

การต่อต้านอำนาจฟาสซิสต์ตามนโยบายของคอมินเทิร์น และ พคจ. ที่เกลียดชังญี่ปุ่นเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว¹²⁰

ข้อสังเกตและคำถามข้างต้น มักถูกนำมาเชื่อมโยงกับเงื่อนไขปัญหาความแตกต่างทางเชื้อชาติระหว่างสมาชิกส่วนใหญ่ของพรรคที่เป็นชาวจีนในมลายา ในขณะที่ประชาชนในมลายาส่วนใหญ่เป็นชาวมลายู ควบคู่กับเงื่อนไขความใกล้ชิดกันระหว่าง พคม. และ พคจ. ยังเป็นประเด็นที่ทำให้ชาวมลายูส่วนใหญ่เกิดความสับสนว่าการเรียกร้องเอกราชดังกล่าวเป็นการเรียกร้องเอกราชเพื่อมลายาที่แท้จริงหรือไม่ นอกจากนี้ความแตกต่างกันของศาสนายังเป็นอุปสรรคสำคัญในการชักจูงชาวมลายูที่นับถือศาสนาอิสลามและเป็นประชาชนกลุ่มใหญ่ของมลายูเลื่อมใสและเข้าร่วมขบวนการ เนื่องจากตามความเชื่อของศาสนาอิสลามที่ต้องนับถือพระเจ้า (Allah) เพียงองค์เดียวนั้น มีความขัดแย้งกับแนวคิดของคอมมิวนิสต์ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า¹²¹

ยิ่งไปกว่านั้น ก่อนการประกาศภาวะฉุกเฉินได้ไม่นานพรรคต้องประสบกับปัญหาความอ่อนแอเชิงโครงสร้าง อันเป็นเงื่อนไขที่เกิดขึ้นจากภายใน และกลายเป็นความขัดแย้งในเรื่องอุดมการณ์ของผู้นำระดับสูง กรณี Lai Tek เลขาธิการคนแรกของพรรค มักถูกใช้เป็นตัวอย่างในการอธิบายความขัดแย้งที่เกิดขึ้น Lai Tek ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือทั้งต่อทหารญี่ปุ่นและอังกฤษ ที่ภายหลังถูกจับได้และหลบหนีไปพร้อมเงินกองทุนของพรรค พคม. ตอบสนองต่อสถานการณ์ดังกล่าวด้วยการออกแผ่นพับ เพื่ออธิบายถึงเหตุผลของการถอยถอยและขับไล่ Lai Tek ว่า

...หลังจากได้รับสันติภาพ นโยบายต่างๆ ที่ถูกประกาศโดยเขา เปรียบเสมือนนโยบายของสุนัขรับใช้ เขาทรยศต่อการปฏิวัติ เห็นได้ชัดเจนว่าเขาถูกชักนำโดยพวกลัทธิจักรวรรดินิยมซึ่งเป็นบ่อนทำลายการปฏิวัติ...สหายที่ศูนย์กลางพยายามแก้ไขความผิดพลาดของเหตุการณ์ที่ผ่านมาอย่างมาก นโยบายใหม่ที่ได้รับการแก้ไขในครั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่และพร้อมเพรียงกันจากสหายในพรรค¹²²

¹²⁰ Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," 110-38.; Kheng, *Red star over Malaya : resistance and social conflict during and after the Japanese occupation of Malaya, 1941-46*, 15.

¹²¹ Robert E. Elson, "Southeast Asia and the Colonial Experience," in *Contemporary Southeast Asia*, ed. Mark Beeson (UK: Macmillan Education 2009), 21-23.

¹²² Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," 110-38.

เหตุการณ์ดังกล่าวได้ลดขวัญและกำลังใจของผู้ร่วมอุดมการณ์ สมาชิกพรรค และความน่าเชื่อถือของพรรคต่อมวลชนอย่างมีนัยสำคัญ

2.4 ขาวมาเลกับการเรียกร้องเอกราชของมลายา

การศึกษาความเคลื่อนไหวของขาวมาเลในการเรียกร้องเอกราชของมลายาในงานฉบับนี้ยังคงจำกัดอยู่ในขอบเขตของขบวนการเรียกร้องเอกราชที่เกี่ยวข้องกับ พคม. จากงานเขียนของนักวิชาการที่ศึกษาการเมืองฝ่ายซ้ายในมลายาและอดีตผู้นำ พคม. ที่เป็นขาวมาเลเป็นสำคัญ Muhamed Salleh Lamry นักวิชาการที่ศึกษาการต่อสู้ของ พคม. อธิบายว่าการต่อสู้เพื่อต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษของ พคม. ไม่ใช่เรื่องใหม่ เนื่องจากจุดตั้งต้นของนักต่อสู้ชาตินิยมฝ่ายซ้ายในยุคแรก ๆ ที่ทำการต่อสู้อย่างเด็ดเดี่ยวต่อต้านการรุกรานของอังกฤษและได้รับการสนับสนุนจากชาวมาใน ช่วงศตวรรษที่ 19 เช่น Datuk Bahaman ในรัฐปาหัง Datuk Sagor และ Datuk Maharajalela ในรัฐเปรัก และ Datuk Janggut ในรัฐกลันตัน เป็นต้นแบบและมีอิทธิพลต่อการต่อสู้ของขบวนการฝ่ายซ้ายในมลายาที่ตัดสินใจเข้ามาผนวกกับการต่อสู้ของ พคม. ในช่วงการประกาศภาวะฉุกเฉินอย่างมีนัยสำคัญ¹²³

ในขณะที่ Cik Dat Anjang Abdullah อดีตผู้นำ พคม. อธิบายถึงความเคลื่อนไหวของคนหนุ่มสาวขาวมาเลในการเรียกร้องเอกราชของมลายา ในงานเขียนที่ถูกตีพิมพ์เนื่องในโอกาสรำลึกถึงการประกาศภาวะฉุกเฉินในมลายาครบ 50 ปี ว่ามีมาช้านานก่อนลัทธิคอมมิวนิสต์จะแพร่กระจายเข้ามาในคาบสมุทรมลายู หากแต่การเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับ พคม. อาจจะเริ่มขึ้นในเดือนพฤษภาคม ปี 1937 โดยกลุ่มคนหนุ่มสาวจากวิทยาลัยครู ซูลต่านอิดริส (Maktab Perguruan Sultan Idris: MPSI) กลุ่มปัญญาชนขาวมาเลจากสถาบันการศึกษาชั้นนำหลายแห่งในกัวลาลัมเปอร์ กลุ่มผู้สื่อข่าวจากหนังสือพิมพ์ รวมถึงกลุ่มคนหนุ่มสาวขาวมาเลหัวรุนแรง ที่เชื่อมั่นต่ออุดมการณ์สังคมนิยมประชาธิปไตย ได้จัดตั้งสหภาพคนหนุ่มสาวขาวมาเล (Kesatuan Melayu Muda: KMM) ขึ้น เพื่อสร้างความตระหนักรู้ต่อความเป็นอิสระของขาวมาเลและต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษ¹²⁴

เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้น การยึดครองของญี่ปุ่นทำให้กลุ่มการเมืองสำคัญ ๆ ในมลายาที่ก่อตั้งขึ้นก่อนหน้านั้น เช่น ก๊กมินตั๋ง สมาคมอินเดียแห่งมลายา (The Central Indian Association of Malaya: CIAM) และสมาคมรัฐมลายู (Persatuan-Persatuan Negeri Melayu)

¹²³ Lamry, *Gerakan kiri Melayu dalam perjuangan kemerdekaan*, 17.

¹²⁴ Cik Dat Anjang Abdullah, *Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu*,

กลุ่มการเมืองที่นำโดยขุนนางและชนชั้นนำชาวมลายูต้องล่มสลายลง เหลือเพียง 2 กลุ่มการเมืองเท่านั้นที่ยังสามารถดำรงต่อไปได้ คือ พคม. พรรคการเมืองที่ประกอบด้วยชาวจีนในมลายู มีแนวคิดยึดโยงตามแนวทางการต่อต้านญี่ปุ่นของจีนแผ่นดินใหญ่ และ KMM กลุ่มการเมืองที่ก่อตั้งโดยชาวมลายูที่หันไปให้การสนับสนุนกองทัพญี่ปุ่น¹²⁵ เมื่อกองทัพญี่ปุ่นเริ่มเข้ามายึดครองมลายู สมาชิก KMM หลายคนตัดสินใจให้ความช่วยเหลือกองทัพญี่ปุ่นเพื่อขับไล่จักรวรรดินิยมอังกฤษออกจากมลายู ในขณะที่แกนนำและสมาชิกบางส่วนกลับหันไปร่วมมือกับ พคม. และอังกฤษ¹²⁶ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าสมาชิกจาก KMM ถือเป็นกลุ่มชาวมลายูกลุ่มแรกและกลุ่มหลักที่ท่าสงครามต่อต้านญี่ปุ่นร่วมกับ พคม. และกองกำลังของอังกฤษในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

สถานการณ์หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ปลุกจิตสำนึกของผู้คนในภูมิภาคนี้ตระหนักถึงความไม่เป็นเอกราชมากขึ้น การเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องเอกราชของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ถูกประเทศตะวันตกยึดครองมาช้านาน โดยเฉพาะในอินโดนีเซียมีอิทธิพลอย่างมากต่อขบวนการเรียกร้องเอกราชของชาวมลายูในมลายู ในวันที่ 17 ตุลาคม ปี 1945 อดีตสมาชิก KMM ร่วมกับกลุ่มชาตินิยมอื่น ๆ ในมลายู ที่ประกอบด้วยกลุ่มการเมืองสำคัญ ๆ ได้แก่ กลุ่ม Angkatan pemuda Insaf (API) ระยะเวลาถูกแทนที่ด้วยกลุ่ม Pembela Tanah Air Malaya (PETA) กลุ่ม Angkatan Wanita Sedar (AWAS) และกลุ่ม Barisan Tani Malaya (BATAS)¹²⁷ ได้จัดตั้งพรรคชาตินิยมมลายู (Parti Kebangsaan Melayu Malaya: PKMM) ขึ้น เพื่อเรียกร้องเอกราชของมลายู ก่อตั้งประเทศที่เป็นอิสระและมีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเองภายใต้สโลแกนเมอร์เดกา (Merdeka) ต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษและพร้อมยกระดับการต่อสู้หากมีความจำเป็น PKMM ประสบความสำเร็จในการระดมชาวมลายูกลุ่มต่าง ๆ ที่ต้องการต่อสู้เพื่อชาติและศาสนาเป็นจำนวนมากเท่าที่ไม่เคยมีมาในประวัติศาสตร์มลายูขณะนั้น ดังนั้นการต่อสู้ของ PKMM จึงเติบโตอย่างรวดเร็วและได้รับการสนับสนุนจากส่วนต่าง ๆ ของสังคม¹²⁸

ก่อนการประกาศประกาศภาวะฉุกเฉินในมลายูไม่นาน พรรคการเมืองและกลุ่มฝ่ายซ้ายต่างๆ ในมลายูถูกรัฐบาลอังกฤษกวาดล้าง ผู้นำหลายคนถูกจับกุมตัว ทำให้ PKMM ต้องทบทวนการเคลื่อนไหวที่ผ่านมาและคาดการณ์ว่าการต่อสู้แบบเดิมไม่อาจนำพามลายูสู่การประกาศเอกราชตาม

¹²⁵ Kheng, *Red star over Malaya : resistance and social conflict during and after the Japanese occupation of Malaya, 1941-46*, 57-58.

¹²⁶ Cik Dat Anjang Abdullah, *Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu*, 7-8.

¹²⁷ Lamry, *Gerakan kiri Melayu dalam perjuangan kemerdekaan*, 15-16.

¹²⁸ Cik Dat Anjang Abdullah, *Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu*, 9-11.

ความตั้งใจเดิมได้แล้ว ผู้นำพรรคหลายคนตัดสินใจเข้าร่วมทำการต่อสู้ด้วยอาวุธกับ พคม. อีกครั้ง¹²⁹ PKMM จึงถือเป็นขบวนการจำนวนมากน้อยกลุ่มหลัก ที่ทำการต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่กับ พคม. ซึ่งประกอบด้วยชาวจีนในมลายาเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ การเข้าไปมีส่วนร่วมของชาวมาเลย์ยังถูกตั้งข้อสังเกตว่า มีความเกี่ยวเนื่องกับความอยุติธรรมของระบบเศรษฐกิจในมลายาด้วย เนื่องจากเป้าหมายสำคัญของ พคม. ไม่ใช่เพียงการต่อสู้กับจักรวรรดินิยมอังกฤษเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการต่อสู้กับชนชั้นปกครองชาวมาเลย์ที่ได้รับผลประโยชน์ทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจจากการอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษและยังกดขี่ชาวมาเลย์ด้วยกันเอง¹³⁰ อีกทั้ง พคม. ยังมีความพยายามจัดตั้งกลุ่ม “พันธมิตรแรงงานและชาวนา” เพื่อเรียกร้องเสรีภาพในการเพาะปลูก คัดค้านการเรียกอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงเกินไปให้กับเกษตรกรรายย่อยชาวมาเลย์ในมลายา แต่กลับไม่ได้รับความร่วมมือจากชาวมาเลย์ในมลายาเท่าใดนัก¹³¹ อย่างไรก็ตาม แนวคิดเช่นนี้กลับถูกวิจารณ์ว่าเป็นเพียงการต่อสู้ที่ต้องการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปทางเศรษฐกิจมากกว่าการเปลี่ยนแปลงการปกครองอย่างแท้จริง ประเด็นข้างต้นยังถูกนำมาถกเถียงกันว่าเหตุใดชาวมาเลย์จึงเข้าร่วมขบวนการกับ พคม. เพื่อเรียกร้องสิทธิเหล่านั้น¹³² โดยหนึ่งในคำตอบที่ได้คือ ชาวมาเลย์มีความรู้สึกต่อ พคม. ว่าเป็นเจ้าของและอัตลักษณ์ของมลายา อันเป็นผลมาจากการต่อสู้ของพรรคในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2¹³³ นอกจากนี้บางคนยังมองว่า ถึงแม้การใช้ความรุนแรงและการก่อการจลาจลเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมจากทั้งรัฐบาลอังกฤษและชนชั้นนำในมลายาไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กลับไม่มีกลุ่มการเมืองใดในมลายาสามารถสนับสนุนชาวมาเลย์ที่มีฐานะยากจนในชนบทที่กำลังสิ้นหวังมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น Adullah CD หนึ่งในชาวมาเลย์ที่เข้าร่วมการต่อสู้กับ พคม. ยังระบุว่า “เมื่อไม่มีหนทางที่จะสงบสุขแล้วและเราถูกข่มเหง เราก็ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องต่อสู้”¹³⁴

¹²⁹ Cik Dat Anjang Abdullah, *Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu*, 12-13.

¹³⁰ Collin Abraham, *"THE FINEST HOUR" The Malaysian-MCP peace accord in perspective* (Petaling Jaya: SIRD, 2006), 37.

¹³¹ Leong Yee Fong, "Labour and trade unionism in colonial Malaya: A study of the socio-economic basis of the Malayan labour movement, 1930-1957" (PhD. University of Malaya, 1990), 50.

¹³² Abraham, *"THE FINEST HOUR" The Malaysian-MCP peace accord in perspective*, 38.

¹³³ Lucian Pye, *Guerrilla communism in Malaya: Its social and political meaning* (Princeton: Princeton University Press, 1956), 101-04.

¹³⁴ James Wong Wing On, *From Pacific War to Merdeka: reminiscences of Abdullah CD, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah*, 54.

ในขณะที่ก่อนสถานการณ์รุนแรงอันนำมาซึ่งการประกาศภาวะฉุกเฉินในเดือนมิถุนายน ปี 1948 ที่ยืดเยื้อยาวนานเป็นเวลาถึง 12 ปี หน่วยงานความมั่นคงของอังกฤษในมลายา (Malayan Security Service: MSS) เคยแสดงความเห็นต่อการเคลื่อนไหวของ พคม. ในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ ปี 1946 ไว้ว่า “หากพรรคคอมมิวนิสต์ได้รับอนุญาตให้ดำรงอยู่อย่างถูกกฎหมายในสังคมต่อไปได้ รัฐบาลอังกฤษจะต้องประสบปัญหาในการควบคุมการเคลื่อนไหวของพรรค และสถานการณ์ที่อันตรายอาจเกิดขึ้นในอนาคต”¹³⁵ แสดงให้เห็นว่าถึงแม้รัฐบาลอังกฤษจะมีแนวโน้มยอมรับสถานะของ พคม. ในฐานะพรรคการเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้วก็ตาม ในอีกแง่หนึ่ง พคม. ยังถือเป็นภัยคุกคามที่รัฐบาลอังกฤษในมลายาจับตามองอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด หากแต่เมื่อภาวะฉุกเฉินถูกประกาศขึ้นจริง รัฐบาลอังกฤษในฐานะประเทศเจ้าอาณานิคมกลับไม่สามารถใช้มาตรการที่เข้มงวดในการต่อต้านการก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพในช่วงแรก¹³⁶ จนกระทั่งในเดือนตุลาคมปี 1951 สถานการณ์ความมั่นคงในมลายาเลวร้ายลงกว่าเดิม ในขณะที่ความยำเ้าของสถานการณ์ข้างต้นกลับสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการเปลี่ยนวิกฤตเป็นโอกาสในการต่อสู้กับ พคม. ของรัฐบาลอังกฤษในมลายา ผ่านวิธีการแก้ปัญหาก็ที่ให้ความสำคัญทางการเมือง ซึ่งอังกฤษตระหนักว่าหากแพ้งครามในมลายา จะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ครั้งใหญ่และยังเป็นการแสดงถึงความตกต่ำของจักรวรรดิอังกฤษที่เพิ่งได้รับชัยชนะจากสงครามโลกครั้งที่ 2

2.5 สถานะของรัฐบาลอังกฤษในมลายาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง อังกฤษคาดหวังว่าการกลับไปรื้อฟื้นการปกครองในประเทศที่อยู่ภายใต้อาณานิคมจะช่วยฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่จากการทำสงครามของตน แต่กลับต้องเผชิญกับแรงกดดันจากการเรียกร้องให้ปลดปล่อยอาณานิคมหลายพื้นที่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แรงกดดันบางส่วนเกิดจากการได้รับโอกาสจากการปลดปล่อยประเทศสู่ความเป็นเอกราชที่ปรากฏขึ้นจากการยึดครองของญี่ปุ่น จนทำให้เกิดกลุ่มต่าง ๆ ทั้งกลุ่มที่ใช่และไม่ใช่อาวุธในการเรียกร้องเอกราช รวมถึงการเคลื่อนไหวของกลุ่มชาตินิยมที่แข็งแกร่งขึ้น กระบวนการของการปลดปล่อยอาณานิคมของอังกฤษไม่เพียงทำให้อิทธิพลทางเศรษฐกิจหรือฐานยุทธศาสตร์สำคัญต่อการกำหนดอำนาจทางทหารทั่วโลกถูกลดทอนลง แต่อังกฤษยังต้องถูกบังคับให้ยอมรับสถานะในเวทีระหว่างประเทศจาก 'มหาอำนาจโลก' สู่อันดับของมหาอำนาจกลางของยุโรป จากรายงานของ Ernest Bevin รัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษที่นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง 'ภัยคุกคามต่ออารยธรรมตะวันตก' เมื่อ

¹³⁵ Comber, "Appendix 2. Supplement no. 9 of 1948 issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal no. 14/48 dated 31 July 1948," 116-17.

¹³⁶ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," 59.

เดือนมีนาคม ปี 1948 ซึ่งให้เห็นว่าการปลดปล่อยอาณานิคมของอังกฤษขัดต่อผลประโยชน์และความปรารถนาของรัฐบาล¹³⁷ ไว้ว่า

เราควรพัฒนาอำนาจและอิทธิพลของเราเองให้เท่ากับสหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียต เรามีทรัพยากรในประเทศที่อยู่ภายใต้อาณานิคม....เราควรดำเนินงานของเราในลักษณะที่จะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเราไม่ได้ยอมจำนนต่อสหรัฐฯ หรือสหภาพโซเวียต¹³⁸

อย่างไรก็ดีประเทศที่อยู่ภายใต้อาณานิคมของอังกฤษมีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ และเป็นพื้นที่ที่สามารถสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับอังกฤษมากขึ้นแตกต่างกัน รัฐบาลอังกฤษในยุคนั้นเห็นพ้องต้องกันกับทัศนะที่ว่า ตะวันออกกลางเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออังกฤษในเชิงกลยุทธ์ด้านนโยบายการป้องกันประเทศและความมั่นคงทางพลังงาน เนื่องจากเป็นบริเวณที่อุดมไปด้วยน้ำมันและมีภูมิรัฐศาสตร์ที่มีความสำคัญและเป็นพื้นที่ทางยุทธศาสตร์ที่ไม่สามารถถูกทดแทนได้¹³⁹ ซึ่งอังกฤษจะไม่ละทิ้งผลประโยชน์ที่เหลือนอยู่ในภูมิภาคนี้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าถึงแม้อังกฤษจะถอนตัวออกจากปาเลสไตน์ในปี 1948 แต่ยังคงรักษาอิทธิพลของตนในบริเวณคลองซูเอซ¹⁴⁰ นอกเหนือจาก ตะวันออกกลางแล้วมลายาถือเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและเป็นพื้นที่ทางยุทธศาสตร์ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่อังกฤษต้องการคงไว้ซึ่งอิทธิพลและอำนาจ

ผลกระทบของสงครามโลกครั้งที่ 2 และการรุกรานของกองทัพญี่ปุ่น ส่งผลต่อประเทศอาณานิคมในเอเชียของอังกฤษทั้ง พม่า ฮังกง มลายา สิงคโปร์ ซาราวัก บรูไน และบอร์เนียวเหนือ ตกอยู่ภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่น และการที่กองทัพญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการยึดครองสิงคโปร์ ถูกมองว่าเป็นการยอมจำนนต่ออำนาจของกองทัพญี่ปุ่นในประวัติศาสตร์ของจักรวรรดิอังกฤษ และถือเป็นอีกหนึ่งช่วงเวลาที่ยักรวรรดิอังกฤษตกต่ำที่สุด เนื่องจากไม่ใช่เพียงต้องสูญเสียกำลังทหาร

¹³⁷ Mark T Berger, "The End of Empire and the Cold War," in *Contemporary Southeast Asia*, ed. M Beeson (London: Palgrave, 2009), 32.

¹³⁸ CAB 129/25, CP(48)72, 3 March 1948, memo by Bevin, 'The threat to Western civilisation' as cited in Ronald Hyam, *Britain's Declining Empire: The Road to Decolonisation, 1918-1968* (Cambridge: Cambridge University Press, 2006), 138.

¹³⁹ CAB (49) 188, 25 August 1949 as cited in Alan Bullock, *Ernest Bevin: Foreign Secretary 1945-1951* (London: Heinemann, 1983), 113.

¹⁴⁰ A. J. Stockwell, "British Decolonisation: The Record and the Records," *Contemporary European History* 15, no. 4 (2006): 575-77.

อาวุธสงคราม ฐานทัพเรือที่เคยมั่งคั่ง การโจมตีของญี่ปุ่นเผยให้เห็นถึงความอ่อนแอและความสิ้นหวังต่อระบบการปกครองของอังกฤษในประเทศอาณานิคม จนต้องสูญเสียศักดิ์ศรีและสถานะทางอำนาจในเวทีระหว่างประเทศที่เคยมีมาช้านาน¹⁴¹

แม้จะเห็นว่ารากฐานการปกครองจักรวรรดิอังกฤษในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 กำลังค่อย ๆ ล่มสลาย แต่ลอนดอนยังคงมุ่งมั่นที่จะรักษาอำนาจของตนในมลายา เพราะว่ามีมลายาสามารถช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของอังกฤษจากการค้าขายยางพาราและแร่ดีบุกได้อย่างมหาศาล อีกทั้งสิ่งโคโปรยังเป็นที่ตั้งของฐานทัพเรือที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ของอังกฤษในภูมิภาคนี้¹⁴² นอกเหนือจากนี้ อังกฤษยังรับรู้ถึงการคุกคามของคอมมิวนิสต์ในมลายาว่ามีความเกี่ยวข้องกับ การแพร่กระจายของลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของสงครามเย็น โดยมีเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเวทีสำคัญ ในปี 1948 เกิดการจลาจลของคอมมิวนิสต์ในหลายพื้นที่ ทั้งในเวียดนาม ฟิลิปปินส์ มลายา และในอินโดนีเซีย ยิ่งไปกว่านั้นการประกาศชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในปี 1949 จากมุมมองของผู้วางนโยบายในวอชิงตันเห็นว่าประเทศในอาณานิคมที่อยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ ฝรั่งเศส และเนเธอร์แลนด์ จะต้องมึบทบาทอย่างเต็มที่ในการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์การแพร่กระจายของลัทธิคอมมิวนิสต์ตามทฤษฎีโดมิโน¹⁴³

ในขณะเดียวกัน รัฐบาลอังกฤษเข้าใจดีว่าสถานะของตนในประเทศที่อยู่ภายใต้อาณานิคม โดยเฉพาะใน มลายากำลังสั่นคลอน¹⁴⁴ ไม่ใช่เพียงจากความท้าทายที่เกิดจากการประกาศสงครามกับ พคม. ที่ต้องการเรียกร้องเอกราช และขับไล่รัฐบาลอังกฤษออกจากมลายาเท่านั้น หากแต่รัฐบาลยังต้องประสบกับความท้าทายในการดึงชนชั้นนำของมลายารวมถึงประชาชนทั่ว ๆ ไป กลับมาอยู่ฝ่ายเดียวกับอังกฤษและต้องการแรงสนับสนุนเพื่อเป็นฐานอำนาจให้แก่รัฐบาลอังกฤษมากยิ่งขึ้น การที่อังกฤษยอมจำนนต่อญี่ปุ่นได้สร้างทั้งความผิดหวังและความโกรธแค้นต่อประชาชนและชนชั้นนำในมลายา ทำให้พวกเขาบางส่วนรู้สึกถูกหักหลัง เนื่องจากเห็นว่าอังกฤษไม่ได้ทุ่มเทกำลังอย่างเต็มความสามารถเพื่อปกป้องมลายา และยังมี การตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าที่ญี่ปุ่นยึดมลายาได้สำเร็จเพราะ อังกฤษมักหลบเลี่ยงการต่อสู้กับกองทัพญี่ปุ่น ยิ่งไปกว่านั้นในระหว่างที่กองทัพญี่ปุ่นยึดครองมลายา เศรษฐกิจของมลายา โดยเฉพาะธุรกิจการส่งออกอุตสาหกรรมดีบุกและยางพาราที่เคยสร้างรายได้

¹⁴¹ Stockwell, "British Decolonisation: The Record and the Records," 574-75.

¹⁴² Nicholas J. White, *Decolonisation: The British Experience since 1945* (Abingdon: Routledge, 1999), 113.

¹⁴³ Hyam, *Britain's Declining Empire: The Road to Decolonisation, 1918-1968*, 159.

¹⁴⁴ Timothy Norman Harper, *The End of Empire and the Making of Malaya* (New York: Cambridge University Press, 1999), 200.

มหาศาลต่อทั้งรัฐบาลอังกฤษ และยังเป็นแหล่งรายได้สำคัญของคนงานในมลายา ซึ่งส่วนมากเป็นชาวจีนที่รัฐบาลอังกฤษนำเข้ามาถูกทำให้ล้มสลาย เพราะกองทัพญี่ปุ่นทำลายเส้นทางการขนส่งต่าง ๆ การทำสงครามยังส่งผลให้เครื่องมือและอุปกรณ์การผลิตถูกทำลายและเสียหายเป็นจำนวนมาก เหมืองแร่และสวนยางทั่วมลายาถูกทิ้งร้าง ประชาชนในมลายาโดยเฉพาะคนงานขุดแร่ดีบุกและคนงานสวนยางต้องเผชิญกับการว่างงาน ความยากจน จนต้องห้ร้างถางป่าทำการเพาะปลูกเพื่อยังชีพ¹⁴⁵

ดังนั้นถึงแม้ว่ารัฐบาลอังกฤษจะพยายามกลับมาปกครองและฟื้นฟูเศรษฐกิจมลายาภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลงแล้วก็ตาม ประชาชนกลุ่มใหญ่ซึ่งเป็นชาวจีนที่มีมากถึงร้อยละ 44.70 ของจำนวนประชากรทั้งหมดในมลายาขณะนั้น¹⁴⁶ ส่วนมากก็ยังคงไม่เชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของรัฐบาล ยิ่งไปกว่านั้นผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการทำสงครามยังส่งผลให้คนงานในมลายาตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของตน ในช่วงดังกล่าวรัฐบาลอังกฤษจึงต้องเผชิญกับการประท้วงและการนัดหยุดงานของคนงานอันเป็นส่วนหนึ่งของความเคลื่อนไหวที่ได้รับการสนับสนุนจาก พคม. โดยพรรคใช้ประโยชน์จากความยากลำบากของสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมหลังสงคราม ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้คนงานและประชาชนรากหญ้าในมลายาต้องเผชิญกับการขาดแคลนอาหารและอัตราเงินเฟ้อ จนส่งผลให้คนงานได้รับค่าแรงขั้นต่ำน้อยมาก ไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองหรือคนในครอบครัวได้ อีกทั้งยังส่งผลให้มีคนตกงานเป็นจำนวนมาก¹⁴⁷ ตลอดทั้งปี 1947 มีการนัดหยุดงานกระจัดกระจายทั่วมลายามากกว่า 300 ครั้ง ซึ่งการนัดหยุดงานเหล่านั้นทำให้รัฐบาลอังกฤษในมลายาต้องสูญเสียรายได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นเศรษฐกิจที่ย่ำแย่จากผลกระทบของสงครามก่อนหน้านี้ยังต้องประสบภาวะชะงักงันไม่สามารถส่งสินค้าออกนอกประเทศได้ จนท้ายที่สุดเจ้าหน้าที่ระดับสูงของกองบัญชาการประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของอังกฤษ ได้ข้อสรุปว่า รัฐบาลทหารเฉพาะกาลของอังกฤษจะต้องแก้ปัญหาที่ต้นตอ คือ พคม. และแกนนำอื่น ๆ เพื่อปกป้องผลประโยชน์และรักษาการปกครองของอังกฤษในมลายาและสิงคโปร์¹⁴⁸

เจ้าหน้าที่อังกฤษประจำสำนักงานอาณานิคม มีความเห็นต่อการแก้ปัญหาข้างต้นอันนำมาสู่การประกาศภาวะฉุกเฉินของรัฐบาลอังกฤษในมลายาว่า เนื่องจากรัฐบาลอังกฤษล้มเหลวในการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะชนชั้นแรงงาน ในช่วงดังกล่าวรัฐบาลกลับไม่

¹⁴⁵ มนัส, *ประวัติศาสตร์มาเลเซีย*, 429-32.

¹⁴⁶ Kheng, *Red star over Malaya : resistance and social conflict during and after the Japanese occupation of Malaya, 1941-46*, 5.

¹⁴⁷ Abraham, *"THE FINEST HOUR" The Malaysian-MCP peace accord in perspective*, 148-49.

¹⁴⁸ สุชาติ, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 241-47.

สามารถทำอะไรได้มากกว่าการเผชิญหน้ากับความเป็นจริง¹⁴⁹ ความจริงข้างต้นหมายถึงนโยบายการใช้กำลังจะต้องถูกรวมไว้กับการจัดการทางการเมืองเพื่อทำการปลดปล่อยมลายา ในขณะที่ส่วนหนึ่งของการจัดการประเด็นทางการเมืองที่ถูกวางแผนไว้ล่วงหน้าคือ จะต้องยอมรับเอกราชของมลายาแม้จะต้องให้เอกราชโดยสมบูรณ์ต่อมลายาก่อนเวลาอันควรก็ตาม เพื่อควบคุมกองกำลังที่ต่อต้านรัฐบาลอังกฤษเอาไว้¹⁵⁰

ดังนั้นการคงไว้ซึ่งบทบาทและอิทธิพลในมลายาของรัฐบาลอังกฤษ จึงไม่ใช่เพียงการแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงที่จะรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและจุดยุทธศาสตร์สำคัญของอังกฤษในภูมิภาคหรือเป็นความจำเป็นเพื่อควบคุมการแพร่กระจายของลัทธิคอมมิวนิสต์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น แต่โจทย์สำคัญของรัฐบาลอังกฤษในมลายาหลังได้รับชัยชนะในสงครามโลกครั้งที่ 2 คือ จะต้องควบคุมกองกำลังและพลังที่ต่อต้านรัฐอย่าง พคม. และกลุ่มผู้สนับสนุน พคม. รวมถึงจัดการความสัมพันธ์กับกลุ่มชนชั้นนำและประชาชนทั่วไปในมลายาที่ต่อต้าน เห็นต่างและเริ่มถอยออกห่างจากรัฐอย่างไร การประกาศภาวะฉุกเฉินในมลายาจึงเป็นเครื่องมือในการจัดการอำนาจทางการเมืองเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและเสถียรภาพทางการเมืองจากความโกลาหลที่เกิดขึ้น ผ่านการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมและจัดการความสัมพันธ์ หรืออาจจะกล่าวได้ว่า เหตุผลสำคัญในการประกาศภาวะฉุกเฉินในมลายาคือสร้างกฎระเบียบชุดใหม่ขึ้น โดยมีการวางแผนการปลดปล่อยมลายาให้เป็นเอกราชเป็นแผนยุทธศาสตร์ในภาพกว้าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

¹⁴⁹ Frank Fureidi, "Creating a Breathing Space: The Political Management of Colonial Emergencies and Disorder in the European Empires," *Journal of Commonwealth and Imperial History*: 93.

¹⁵⁰ Fureidi, "Creating a Breathing Space: The Political Management of Colonial Emergencies and Disorder in the European Empires," 96.

บทที่ 3

อังกฤษกับสงครามของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

เนื้อหาบทนี้กล่าวถึงความล้มเหลวในการรับมือของรัฐบาลอังกฤษ เมื่อ พคม. เปิดการโจมตีในช่วงต้นของสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ ศึกษาประเด็นการรับมือของรัฐบาลอังกฤษกับ พคม. ควบคู่กับการรับมือกับผู้สนับสนุน พคม. ที่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวจีนเป็นสำคัญ และการปรับตัวของรัฐบาลอังกฤษที่เปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเมืองในระยะต่อมา ผ่านการศึกษา นโยบายทางการเมืองสำคัญ คือ แผนการบริกส์และมาตรการการเอาชนะจิตและใจของเทมเพลอร์ เพื่อนำเสนอวิวัฒนาการการรับมือกับสงครามของรัฐบาลอังกฤษในลายาและทำความเข้าใจปัจจัยอันเป็นรากฐานต่อความสำเร็จของรัฐบาลอังกฤษในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา

3.1 ความล้มเหลวในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของรัฐบาลอังกฤษเมื่อ พคม. เปิดการโจมตี

สงครามนอกแบบที่อยู่ในลักษณะของสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา ถือเป็นสงครามที่ทำลายที่สุดสำหรับกองทัพอังกฤษในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ถึงแม้ว่าในช่วงแรกที่เกิดความขัดแย้งขึ้น กองกำลังทหารและตำรวจของอังกฤษในมลายายังมีกำลังไม่เพียงพอ แต่รัฐบาลอังกฤษได้จัดตั้งหน่วยรบพิเศษขนาดใหญ่ขึ้นทันทีหลังการประกาศภาวะฉุกเฉินและใช้ยุทธวิธีการรบตามแบบในการทำสงคราม แต่วิธีการรบดังกล่าวกลับพิสูจน์ให้เห็นว่าประสบความสำเร็จอย่างมาก¹⁵¹ รัฐบาลอังกฤษได้วิเคราะห์สถิติต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นว่ากองทัพตนได้เปรียบกว่า พคม. ในเกือบทุกด้าน Robert W. Komer ทำการวิจัยเกี่ยวกับสงครามในมลายาให้กับ Rand ของสหรัฐฯ วิเคราะห์จำนวนกองกำลังรักษาความปลอดภัยของอังกฤษไว้ว่า หลังประกาศภาวะฉุกเฉินรัฐบาลอังกฤษมีกองกำลังรักษาความปลอดภัยในมลายาและสิงคโปร์รวมกัน 30,000 คน แต่อยู่ในมลายาเพียง 11,500 คน ประกอบด้วยกองกำลังทหารจำนวน 5,800 คน กองกำลังตำรวจที่ด้อยประสิทธิภาพอีก 10,000 คน ทั้งกองกำลังทหารและตำรวจในขณะนั้นไม่สามารถทำการต่อสู้เพื่อ

¹⁵¹ Paul et al., "Malaya, 1948-1955 case outcome: COIN win," 51.

เอาชนะกองกำลังของ พคม. และผู้สนับสนุนที่มีจำนวน 12,000 คน ได้¹⁵² ในขณะเดียวกันหนังสือเรื่องสงครามของพวกสุนักรับใช้ ซึ่งว่าระยะเวลาดังกล่าวรัฐบาลอังกฤษใน มลายามีกำลังตำรวจมากถึง 10,223 คน กำลังทหารจำนวน 11 กองพันกองพัน เป็นทหารมลายา 3 กองพัน กูรช่า 6 กองพัน และอีก 2 กองพัน เป็นทหารรักษาพระองค์แห่งเมืองยอร์กเซอร์และหน่วยทหารสก๊อต ในขณะที่กองกำลังของ พคม. มีจำนวนเพียง 5,000 คน เท่านั้น¹⁵³

นอกจากนี้ Ho Hu Ling และ Mohd. Reduan Haji Asli นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์สงครามในมลายูมาเลเซียกลับระบุข้อมูลที่ใกล้เคียงกับ Komer และ Barber พร้อมระบุรายละเอียดจำนวนกองกำลังของรัฐบาลอังกฤษที่เพิ่มขึ้นในระยะต่อมา แสดงให้เห็นถึงความได้เปรียบด้านกองกำลังของรัฐในการทำสงครามในมลายูไว้ว่า หลังประกาศภาวะฉุกเฉินรัฐบาลอังกฤษในมลายามีกองกำลังรักษาความปลอดภัยที่ประกอบด้วยตำรวจ 10,000 นาย และทหารอีก 10 กองพัน แบ่งออกเป็นทหารอังกฤษจำนวน 2 กองพัน ทหารมลายา 3 กองพันและทหารกูรช่าอีก 5 กองพัน แต่ภายในสิ้นปี 1949 รัฐบาลอังกฤษได้เพิ่มจำนวนกองกำลังตำรวจในมลายูเป็น 48,000 นาย และเพิ่มขึ้นเป็น 161,281 นาย ในปี 1950¹⁵⁴ นอกจากนี้รัฐบาลอังกฤษยังนำกองกำลังทหารจากประเทศเครือจักรภพอังกฤษ เช่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ตลอดจนกองทหารราบกูรช่าจากฮ่องกงเข้ามาในมลายู และเพิ่มจำนวนทหารมลายูจาก 3 กองพันเป็น 7 กองพัน จนทำให้ในช่วงปลายปี 1950 คาดว่ารัฐบาลอังกฤษมีกองกำลังทหารเป็นจำนวนมากถึง 32,000 นาย เพื่อทำสงครามกับ พคม.¹⁵⁵

อย่างไรก็ดีเมื่อการรบเกิดขึ้น จำนวนกองกำลังของรัฐบาลอังกฤษที่ปรากฏกลับไม่สามารถเป็นตัวชี้วัดใด ๆ ในการเอาชนะสงคราม หากแต่กองกำลังของ พคม. กลับสามารถเอาชนะกองกำลังของรัฐบาลอังกฤษอย่างง่ายดาย เนื่องจากมีความชำนาญการรบในป่ามากกว่า ในขณะที่กองกำลังอังกฤษนอกจากต้องประสบปัญหาขาดความชำนาญการรบในป่าแล้วยังขาดแคลนกำลังคนด้วย

¹⁵² Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, 11.

¹⁵³ บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนักรับใช้*, 44

¹⁵⁴ Mohd. Reduan Haji Asli, *Pemberontakan Bersenjata Komunis di Malaysia* (Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1993), 62; Ling, "Sir Henry Gerney dan langkah-langkah pembanterasannya di tanah Melayu 1948-1951," 152-53.

¹⁵⁵ Ling, "Sir Henry Gerney dan langkah-langkah pembanterasannya di tanah Melayu 1948-1951," 153.

เนื่องจากต้องมีการแบ่งกำลังคนเพื่อออกไปรบในป่าและทำหน้าที่สนับสนุน ควบคู่กับกลไกทางการเมืองของมลายาขณะนั้นล้าหลังมาก¹⁵⁶

ข้อมูลจากหนังสือชีวประวัติของจินเป็ง เลขาธิการ พคม. ยืนยันความล้มเหลวในการทำสงครามของรัฐบาลอังกฤษในช่วงเวลาดังกล่าวไว้ว่า ถึงแม้หลังการประกาศภาวะฉุกเฉิน รัฐบาลดำเนินนโยบายโดยใช้กฎข้อบังคับให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐในการจับกุมและกักขังผู้ที่ถูกคาดว่าเป็นสมาชิก พคม. โดยไม่ผ่านการพิจารณาคดี ทำให้ในปลายปี 1948 จำนวนผู้ฝึกฝั พคม. ถูกจับตัว คุมขัง เนรเทศและอื่น ๆ ทั้งสิ้นจำนวน 1,779 คน ในขณะที่เดียวกันมีการประมาณการว่าในปี 1948 พรรคสามารถระดมกองกำลังเพียง 3,000 คน และกำลังสนับสนุนอีกประมาณ 8,000 คน¹⁵⁷ แต่พรรคก็ยังคงมีศักยภาพทำการโจมตีเหมือน เจ้าของที่ดินชาวยุโรปรวมถึงเจ้าหน้าที่รัฐได้สำเร็จ¹⁵⁸ อีกทั้งเอกสารสำคัญของ พคม. เรื่อง *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980* ระบุว่าในช่วงต้นของการประกาศภาวะฉุกเฉินเป็นช่วงเวลาที่ พคม. ได้เปรียบในการทำสงครามมากที่สุด เนื่องจากกองกำลังของพรรคได้รับชัยชนะในการปะทะกับกองกำลังของรัฐที่เกิดขึ้นทั่วมลายาหลายครั้งอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อสมรภูมิการปะทะอยู่บริเวณป่าซึ่งกองกำลังของพรรคมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ เช่น ในซินตอก (Sintok) ทางเหนือของรัฐเคดะห์ ในกูลัย (Kulai) ทางใต้ของรัฐยะโฮร์ ในตันจุงรัมบูตัน (Tanjung Rambutan) รัฐเปรัก (Perak) และในคาเมรอน ไฮแลนด์ (Cameron Highlands) รัฐปาหัง เป็นต้น นอกจากนี้เอกสารดังกล่าวยังระบุประเด็นความล้มเหลวในการทำสงครามของอังกฤษในช่วงต้นภาวะฉุกเฉินไว้ว่า “ศัตรูได้ชนกองกำลังจำนวนเกือบ 100 กองพัน เข้าสู่มลายา เกณฑ์ทั้งทหารและตำรวจประมาณ 40,000 คน สูญเสียชีวิตประมาณเป็นพัน ๆ ล้านเหรียญในการทำสงคราม แต่ก็ยังคงพ่ายแพ้ต่อกองกำลังของเรา”¹⁵⁹

นอกจากนี้ พรรคยังสามารถรวบรวมสมาชิกใหม่เพื่อทำการฝึกอบรมและยังได้รับการสนับสนุนจากประชาชนหรือที่เรียกว่าหน่วยหมินเหียน (Min Yuen)¹⁶⁰ อีกอย่างล้นหลาม เนื่องจากระบบการบริหารงานในมลายาถูกทำให้อ่อนแอลงมากหลังการยึดครองของญี่ปุ่น โดยเฉพาะในชนบท

¹⁵⁶ บาร์เบอร์, *สงครามของพวกสุนักรับใช้*, 44.

¹⁵⁷ Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, 13.

¹⁵⁸ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 254-58.

¹⁵⁹ CPM document, *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*.

¹⁶⁰ กลุ่มมวลชนที่แอบให้การสนับสนุน พคม. อย่างลับๆ เช่น แอบส่งข่าวสารความเคลื่อนไหวของฝ่ายรัฐบาล ให้อาหาร ยา ความช่วยเหลือทางการเงิน เป็นต้น

และพื้นที่ทุรกันดารที่มีชาวจีนจำนวนมากตั้งถิ่นฐาน พื้นที่ข้างต้นไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐบาลอังกฤษ ไม่มีแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยรักษาความสงบเรียบร้อย¹⁶¹ คนกลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มที่ถูกชักจูงเข้าร่วมขบวนการและคอยให้การสนับสนุนพรรคได้อย่างง่ายดาย ทั้งนี้ฐานผู้สนับสนุนที่สำคัญของพรรคสวนใหญ่ยังคงเป็นแรงงานชาวจีนทั้งในพื้นที่ชนบทและเมือง กรรมกรในเมืองแร่และสวนยางที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของพรรค¹⁶²

นอกจากความล้มเหลวในการรับมือกับศัตรูแล้ว รัฐบาลอังกฤษในมลายายังคงประสบปัญหาในการรับมือกับผู้สนับสนุน พคม. ที่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวจีนในมลายาอย่างมีนัยสำคัญ การแสดงถึงความโหดเหี้ยมและการสร้างความหวาดกลัวต่อชาวจีนในมลายา ถือเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือของรัฐบาลอังกฤษในการบังคับให้คนกลุ่มดังกล่าวเชื่อฟังหรือทำตามคำสั่งของรัฐบาลในช่วงต้นของการประกาศภาวะฉุกเฉิน จนแวดวงความมั่นคงของอังกฤษได้ตั้งข้อสังเกตต่อกรณีดังกล่าวว่า รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายต่อชาวจีนในลักษณะข่มขู่เพื่อสร้างความกลัวจนต้องยอมร่วมมือกับฝ่ายรัฐบาลนั้น ถือว่าเป็นการดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดมาก เนื่องจากชาวจีนในมลายาเป็นกลุ่มคนที่มีความซบซึ้งและมีอาการหวาดกลัวอย่างรุนแรง ดังนั้นการดำเนินนโยบายในลักษณะนี้จึงเปรียบเสมือนเป็นการทุบตีชาวจีนจนไม่อาจให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐบาลได้อย่างจริงจัง¹⁶³

ตัวอย่างที่แสดงถึงความโหดเหี้ยมอันเนื่องมาจากมาตรการของรัฐบาลในเวลาดังกล่าวคือ เหตุการณ์การยิงหมู่ชาวจีนจำนวน 24 คน ที่เมืองบาตังกาลิ รัฐสลังงอร์ ในเดือนธันวาคม ปี 1948 กองกำลังของรัฐถือว่าเหตุการณ์ในครั้งนั้นเป็นการลงโทษหมู่ (Collective punishment) เพื่อแสดงให้เห็นว่ากองกำลังของรัฐมีความโหดเหี้ยมและน่ากลัวกว่ากองกำลังของ พคม. แต่เหตุการณ์ครั้งนั้นกลับทำให้ชาวจีนเกิดความเกลียดชังต่อรัฐบาลมากยิ่งขึ้น เหตุการณ์ลักษณะนี้ถือเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในช่วงต้นของการประกาศภาวะฉุกเฉิน เป้าหมายที่ถูกกองกำลังของรัฐบาลโจมตีส่วนใหญ่มักเป็นชาวจีนในชนบทที่ถูกเข้าใจผิดว่าเป็น หมินเหยิน นอกจากนี้รัฐบาลยังดำเนินการลงโทษผู้ที่ถูกสงสัยว่าเป็นฝ่ายเดียวกับ พคม. ในลักษณะอื่น ๆ เช่น คุมขังและเนรเทศไปประเทศจีน เป็นต้น¹⁶⁴

งานเขียนของ Ling ระบุว่า การลงโทษหมู่ลักษณะนี้ ยังรวมถึงการเผาทำลายหมู่บ้าน ในกรณีที่ชาวบ้านในหมู่บ้านไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐในการทำสงคราม เช่น เหตุการณ์ที่กองกำลัง

¹⁶¹ Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, 13.

¹⁶² สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 321-23.

¹⁶³ Paul et al., "Malaya, 1948-1955 case outcome: COIN win," 55-56; Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 82.

¹⁶⁴ Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 82.

ของรัฐบาลอังกฤษแจ้งให้ชาวบ้านกว่า 400 คน ย้ายออกจากหมู่บ้านลินดิงในรัฐยะโฮร์อย่างกระทันหัน ก่อนทำการเผาหมู่บ้านตั้งในวันที่ 20 ตุลาคม ปี 1948 เนื่องจากพบว่ามีชาวบ้านบางคนให้ความช่วยเหลือ พคม. ฆ่าเจ้าของที่ดินชาวยุโรปจำนวน 3 คน และโจมตีกองกำลังทหารกูรข่าจนได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตอีก 19 คน ในช่วงกลางเดือนตุลาคม¹⁶⁵ และเหตุการณ์ที่ชาวบ้านในหมู่บ้านบาดังกาลีในรัฐสลังงอร์ที่ประกอบด้วยชาวจีนเป็นส่วนใหญ่ ได้รับการแจ้งเตือนจากเจ้าหน้าที่รัฐให้รีบขนข้าวของออกจากหมู่บ้านเพียงครึ่งชั่วโมงก่อนที่กองกำลังของรัฐบุกเข้าทำลายและเผาหมู่บ้านในช่วงตี 4 ของวันที่ 22 พฤษภาคม ปี 1948 เนื่องจากเจ้าหน้าที่อังกฤษคาดว่าชาวบ้านบางคนให้ความช่วยเหลือ พคม.¹⁶⁶

สถานการณ์การรับมือกับภาวะฉุกเฉินของรัฐบาลอังกฤษในมลายาย่ำแย่กว่าเดิมเมื่อ เซอร์ เฮนรี เฮอร์นีย์ (Sir Henry Gerney) ข้าหลวงใหญ่อังกฤษในขณะนั้นได้จัดทำกฎหมายเพื่อรับมือกับภาวะฉุกเฉินฉบับใหม่เรียกว่ากฎ 17D (Emergency Regulation 17D: E.R. 17D) ในวันที่ 10 มกราคม ปี 1949 มอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่รัฐสามารถควบคุมตัวชาวบ้านทั้งหมู่บ้านหรือประชาชนที่อาศัยในบริเวณที่ถูกคาดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องหรือทำการติดต่อกับ พคม. ได้¹⁶⁷ หลังกฎหมายดังกล่าวถูกประกาศขึ้น เจ้าหน้าที่และกองกำลังของรัฐใช้กฎหมายดังกล่าวอย่างเข้มข้น จากข้อมูลพบว่าเฉพาะในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคมปี 1949 มีการใช้ E.R. 17D ใน 16 พื้นที่ทั่วมลายา ส่งผลให้ประชาชนทั่วไปรวมถึงเด็กและเยาวชนถูกรัฐบาลควบคุมตัวมากถึง 6,343 คน¹⁶⁸

ดังนั้นความล้มเหลวในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในช่วงนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นผลมาจาก 2 เงื่อนไขสำคัญ คือ ความผิดพลาดในการรับมือกับ พคม. ที่ขาดการมองรอบด้านอย่างเพียงพอ รัฐบาลอังกฤษในมลายามุ่งให้ความสำคัญกับการทำลาย พคม. โดยใช้วิธีทางทหารเป็นสำคัญ และความผิดพลาดในการรับมือกับผู้สนับสนุน พคม. ที่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวจีนจนไม่สามารถโน้มน้าวให้คนกลุ่มดังกล่าวเชื่อฟังหรือทำตามคำสั่งของรัฐบาลอย่างจริงจัง ส่งผลให้

¹⁶⁵ The Singapore Free Press, 3 February 1949, 1 in Ho Hui Ling, "Sir Henry Gerney dan langkah-langkah pembersihan komunis di tanah Melayu 1948-1951," *Malaysia Dari Segi Sejarah* 39 (2011): 148-49.

¹⁶⁶ CO. 717/210/52849/3, Law and Order, 47 in Ho Hui Ling, "Sir Henry Gerney dan langkah-langkah pembersihan komunis di tanah Melayu 1948-1951," *Malaysia Dari Segi Sejarah* 39 (2011): 149.

¹⁶⁷ CO. 1022146/SEA75/02, Communism-Malaya, H.B. Lim, 44.; CO. 1022/1 32/SEA66/I/01, Detention Orders Made In The Federation of Malaya; CO. 1022/100/SEA341192/01, The High Commissioners Addresses To The Legislative Council. as cited in Ho Hui Ling, "Sir Henry Gerney dan langkah-langkah pembersihan komunis di tanah Melayu 1948-1951," *Malaysia Dari Segi Sejarah* 39 (2011): 138.

¹⁶⁸ Ramakrishna, *Emergency Propaganda: The Winning of Malayan Hearts and Minds 1948-1958*, 66.

ในช่วงต้นของการประกาศภาวะฉุกเฉินกลายเป็นช่วงเวลาที่ พคม. ได้เปรียบในการทำสงครามมากที่สุด กองกำลังของพรรคยังคงได้รับการช่วยเหลือจากผู้สนับสนุนและได้รับชัยชนะในการปะทะกับกองกำลังของรัฐที่เกิดขึ้นท่วมลามาหลายครั้งอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อสมรภูมิการปะทะอยู่บริเวณที่กองกำลังของพรรคมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ

3.2 การปรับตัวของรัฐบาลอังกฤษในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ

สถานการณ์ความพ่ายแพ้ในการรับมือกับ พคม. และการไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนที่คอยให้การสนับสนุนพรรคในช่วงต้นภาวะฉุกเฉินนำมาสู่คำถามที่ว่า รัฐบาลอังกฤษในมลายาจะปรับตัวหรือสร้างวิธีคิดชุดใหม่ในการรับมือกับสงครามรูปแบบนี้ต่อไปอย่างไร เนื้อหาในส่วนนี้จึงมุ่งนำเสนอวิธีการปรับตัวและการสร้างวิธีคิดชุดใหม่ของรัฐบาลอังกฤษในการรับมือกับสงครามในมลายาของผู้บริหารระดับสูงที่ยอมรับข้อจำกัดของวิธีคิดชุดเก่าและเล็งเห็นว่าสงครามในครั้งนี้เป็นสงครามทางความคิด (the wars of idea) โดยชี้ให้เห็นว่าสงครามในมลายาเป็นสงครามทางการเมือง (political war)¹⁶⁹ เพราะฉะนั้นในมิติการคิดนี้ จะเห็นความพยายามของรัฐบาลอังกฤษในการแก้ไขสถานการณ์เพื่อเป็นฝ่ายชนะที่แตกต่างจากสงครามชุดเก่า

หากกล่าวถึงการปรับตัวของการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายานั้น บุคคลสำคัญที่มีถูกพูดถึงว่าเป็นบุคคลที่เปลี่ยนแนวทางการทำสงครามอันเป็นรากฐานสู่ชัยชนะของอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญในเวลาต่อมา คือพลโท เซอร์ฮาโรลด์ บริกส์ (Lieutenant General Sir Harold Briggs) ผู้อำนวยการฝ่ายยุทธการคนแรกของอังกฤษประจำมลายา ผู้จัดทำแผนการบริกส์ แผนการระยะยาวของรัฐบาลอังกฤษที่มีส่วนสำคัญในการตัดขาดการติดต่อระหว่าง พคม. และผู้สนับสนุน เสมือนการแยกปลาออกจากน้ำ และ เซอร์เจอราร์ด เทมเพลอร์ (Sir Gerald Templer) อดีตนายทหารที่ผ่านประสบการณ์การรบในสงครามตั้งแต่เวียดนาม แต่กลับมีแนวคิดต่อการทำสงครามในมลายาด้วยสำนวน “Winning Hearts and Minds” ว่าต้องเป็นสาระสำคัญในการสู้รบกับ พคม. ดังนั้นเนื้อหาในส่วนนี้จะมุ่งอธิบายบทบาทสำคัญของผู้นำทางความคิดอย่าง เซอร์ ฮาโรลด์ บริกส์ และ เซอร์ เจอราร์ด เทมเพลอร์ เพื่อศึกษาว่าการปรับตัวของรัฐบาลอังกฤษในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบดังกล่าวเป็นไปในลักษณะใด

¹⁶⁹ สุชาติ, การก่อความไม่สงบร่วมสมัย, 36.

3.2.1 แผนการบริกส์

ความล้มเหลวในการเรียกร้องเอกราชของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา พรรคการเมืองที่มีแนวคิดต่อต้านจักรวรรดินิยมอังกฤษและเรียกร้องเอกราชของมลายา ถูกรัฐบาลอังกฤษประกาศให้เป็นพรรคการเมืองที่ผิดกฎหมาย จนนำมาสู่การประกาศภาวะฉุกเฉิน ในปี 1948 ถูกอธิบายในรูปแบบที่หลากหลายจากผู้ศึกษาสงครามในมลายาและประวัติศาสตร์มาเลเซีย

นักวิชาการที่ศึกษาสงครามในมลายาตั้งข้อสังเกตต่อเงื่อนไขที่ส่งผลให้ พคม. ล้มเหลวในการเรียกร้องเอกราช อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับชัยชนะของการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของรัฐบาลอังกฤษใน มลายาและปัจจัยสำคัญที่ทำให้นโยบายการเอาชนะจิตและใจของเทมเพลอร์ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญ พบว่าการจัดทำแผนการบริกส์ โดยเฉพาะการจัดทำหมู่บ้านยุทธศาสตร์ ในปี 1950 เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินงานตลอด 2 ปี ของเทมเพลอร์มีความโดดเด่น จนทำให้รัฐบาลอังกฤษสามารถประกาศชัยชนะได้ในปี 1960¹⁷⁰

พลโท เซอร์ ฮาโรลด์ บริกส์ เดินทางมาถึงกัวลาลัมเปอร์ เพื่อรับตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายยุทธการคนแรกของอังกฤษประจำมลายา โดยมีเงื่อนไขว่าจะเข้ามาดำรงตำแหน่งนี้ไม่เกิน 18 เดือน บริกส์คุ้นเคยกับการทำสงครามอย่างโจกโซน มีประสบการณ์การทำสงครามในทะเลทรายตะวันตก อิรักและพม่า เคยดำรงตำแหน่งเป็นเสนาธิการประจำกองบัญชาการสูงสุดของพม่าในปี 1946 ไมกี่วันหลังเข้าดำรงตำแหน่งในกัวลาลัมเปอร์ เขาใช้เวลาลาดตระเวนทั่วมลายาตามคำแนะนำของ เกอร์นี ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาอย่างรวดเร็ว และตัดสินใจจัดทำแผนการบริกส์ หรือเรียกอย่างเป็นทางการว่า แผนขจัดองค์กรและกองกำลังคอมมิวนิสต์สหพันธรัฐ มลายา (Federation Plan for the Elimination of the Communist Organization and Armed Forces in Malaya) แผนการนี้กลายเป็นรากฐานสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกันของฝ่ายกองกำลังรักษาความปลอดภัยคือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร และฝ่ายพลเรือนในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ และ

¹⁷⁰ Paul et al., "Malaya, 1948-1955 case outcome: COIN win", 59-60; Ling, "Kegagalan gerakan bersenjata Parti Komunis Malaya (PKM), 1948-1961: Satu analisis."; Karl Hack, "Iron Claws on Malaya: The Historiography of the Malayan Emergency," *Journal of Southeast Asian Studies* 30, no. 1; บาร์เบออร์, สงครามของพวกสุนักรับใช้; ทอมสัน, พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์.

โครงการย้ายถิ่นฐานของชาวจีนที่อาศัยอยู่ในชนบท ภายใต้การรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวดจากกองกำลังของรัฐ¹⁷¹

แผนการบริกส์เริ่มถูกดำเนินการในมลายาเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน ปี 1950 มีสาระสำคัญดังนี้

- 1) กำลังของเจ้าหน้าที่จะต้องให้ความคุ้มครองกับชุมชนในพื้นที่ให้ได้
- 2) จะต้องตัดเส้นทางการติดต่อระหว่างผู้ก่อความไม่สงบกับชาวบ้านให้ได้
- 3) บีบบังคับให้ผู้ก่อความไม่สงบออกมาเผชิญหน้าในการรบแทนการซุ่มโจมตีและลอบสังหาร¹⁷²

แผนการนี้มีหลักการสำคัญ คือ การมอบภาระรับผิดชอบในเรื่องการดำเนินสงครามทั้งหมดให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลพลเรือนและตำรวจ ในขณะที่กองทัพมีหน้าที่เพียงให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือนและตำรวจเท่านั้น เนื่องจากบริกส์เห็นว่าการให้รัฐบาลพลเรือนเข้าควบคุมสถานการณ์ในมลายาขณะนั้น จะส่งผลดีด้านขวัญกำลังใจของประชาชนมลายา ซึ่งเล็งเห็นความเข้มแข็งที่ได้รับจากการปกครองด้วยลัทธิทหารในสงครามโลกครั้งที่ 2 มาแล้ว ดังนั้นบริกส์จึงจัดตั้งสภาป้องกันแห่งชาติ (Federal War Council) ที่ประกอบไปด้วย ตัวเขาเอง หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นายทหารบกและอากาศ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และจัดตั้งสภาป้องกันลักษณะเดียวกันในระดับรัฐและอำเภอ มีนายกรัฐมนตรีแห่งรัฐและผู้นำพลเรือนท้องถิ่นหรือนายอำเภอเป็นหัวหน้าคณะทำงาน¹⁷³ การจัดตั้งระบบสภาหรือคณะกรรมการป้องกันข้างต้น ถือเป็นหมุดหมายเริ่มแรกในการมอบโอกาสให้พลเรือนเข้าไปควบคุมสถานการณ์สงครามในมลายาได้อย่างเต็มที่

นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำโครงการหมู่บ้านยุทธศาสตร์เพื่อให้ประชาชนที่อาศัยในชนบทและผู้ที่ยึดครองที่ดินอย่างผิดกฎหมาย (squatters) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีนที่ถูกมองว่าอยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐบาลและเป็นกลุ่มคนที่สร้างความวุ่นวายต่อการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบมาตลอด เนื่องจากคอยให้การสนับสนุน พคม. และหน่วยหมิ่นเหยินที่คอยแทรกตัวในทุกชนชั้นของสังคมชาวจีน อยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวดจากกองกำลังของรัฐ พร้อมให้หลักประกัน

¹⁷¹ Hack, "Iron Claws on Malaya": The Historiography of the Malayan Emergency," 102; สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 6-7.

¹⁷² สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 6-7.

¹⁷³ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," 148; สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 12-14.

ความปลอดภัยแก่ผู้ที่ถูกอพยพเข้าไปในหมู่บ้าน¹⁷⁴ เพื่อแยก พคม. ออกจากแหล่งเสบียงอาหารและ ข้าวสาร โครงการนี้กลายเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวของรัฐบาลอังกฤษในการทำลาย พคม. และ ผู้สนับสนุนของพรรคในเวลาต่อมา

ความสำเร็จของการทำโครงการหมู่บ้านยุทธศาสตร์ในมลายา ยังส่งผลให้โครงการดังกล่าว กลายเป็นต้นแบบของการแยกเวียดกงออกจากประชาชนและผู้สนับสนุนที่สหรัฐฯ เลือกใช้ในสงคราม เวียดนาม ครั้งหนึ่งทอมป์สันเคยปรารภกับประธานาธิบดีเดียมของเวียดนามใต้เกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้ว่า

นับเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่บรรดาผู้ว่าราชการจังหวัดและแม่ทัพนายกอง ทั้งหลายต้องมีความเข้าใจถึงแนวคิดอันเป็นที่มาแห่งความสำเร็จในการปราบปราม กองโจรคอมมิวนิสต์ นั่นคือจะต้องแยกกองโจรออกจากประชาชนอย่างเด็ดขาด ทั้ง ทางกายและอิทธิพลทางการเมือง หรือแยกเอาปลาขึ้นมาจากน้ำให้ปลาตาย มาตรการต่าง ๆ ที่นำมาใช้จะต้องอาศัยจุดมุ่งหมายนี้เป็นหลัก อีกทั้งแม่ทัพนายกอง ต้องรู้ด้วยว่ามาตรการไหนใช้ได้เพียงไร เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามประสงค์ จะตั้งหน้า ปราบปรามให้รู้ดหน้าไปอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องรู้จักธำรงจุดมุ่งหมายดังกล่าวไว้ ด้วย¹⁷⁵

ทอมป์สันยังกล่าวถึงโครงการดังกล่าวไว้ว่า บริกส์ให้ความสำคัญกับการสร้างเงื่อนไขความ มั่นคงและการสร้างหมู่บ้านที่มีความเข้มแข็ง ดังคำพูดบางส่วนของบริกส์ที่ว่า “กุญแจสำคัญใน สงครามนี้ คือ การควบคุมพื้นที่และไม่ว่าประชาชนเหล่านั้นจะมีความสำคัญประการใดก็ตาม หาก รัฐบาลยังไม่สามารถคุ้มครองพวกเขาให้อยู่ได้อย่างปลอดภัยแล้ว รัฐบาลจะไปหวังความร่วมมือจาก พวกเขาได้อย่างไร”¹⁷⁶ ดังนั้นนอกเหนือจากการมอบหมายให้กองกำลังของรัฐคุ้มครองชาวบ้านใน หมู่บ้านยุทธศาสตร์แล้ว ชาวบ้านในหมู่บ้านจะต้องถูกฝึกให้เป็นกองกำลังคุ้มครองหมู่บ้าน มีกำลัง อาวุธและเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นเพียงพอในการปกป้องตนเองได้ แสดงให้เห็นว่าตลอดการดำเนิน นโยบายดังกล่าว บริกส์ในฐานะหัวเรือใหญ่ของความคิดในการอพยพประชาชนไปอาศัยในหมู่บ้าน

¹⁷⁴ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," 147-48; Kernial Singh Sandhu, "The Saga of the 'Squatter' in Malaya," *Journal of Southeast Asian History* 5, no. 1 (1964): 153, <https://doi.org/https://doi.org/10.1017/S0217781100002258>.

¹⁷⁵ ทอมสัน, *พหิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 144.

¹⁷⁶ ทอมสัน, *พหิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 144.

ยุทธศาสตร์ มุ่งมั่นให้ความสำคัญกับการคุ้มครองประชาชนในหมู่บ้านเพื่อจูงใจให้คนกลุ่มดังกล่าวเป็นพวกเดียวกับรัฐบาล¹⁷⁷

การย้ายถิ่นฐานดังกล่าวเริ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในรัฐยะโฮร์ จากการสำรวจข้อมูลในปี 1952 พบว่ามีการจัดตั้งหมู่บ้านยุทธศาสตร์ทั่วมาลายาจำนวน 410 หมู่บ้านแล้ว และมีชาวจีนถูกอพยพเข้าสู่หมู่บ้านดังกล่าวจำนวน 423,000 คน ใช้งบประมาณทั้งสิ้นประมาณ 41 ล้านดอลลาร์¹⁷⁸ นอกจากนี้ระหว่างปี 1950 จนถึง ปี 1960 ยังพบว่าประชากรในหมู่บ้านยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวจีนมากถึงร้อยละ 86 ในขณะที่ชาวมาเลเซียเพียงร้อยละ 9 ชาวอินเดียร้อยละ 4 และชาวยุโรป ชาวชาวพื้นเมือง (Orang Asli) และอื่น ๆ อีกร้อยละ 1¹⁷⁹ จีนจิง (Jin jang) ในรัฐสลังงอร์ ถือเป็นหมู่บ้านยุทธศาสตร์ที่มีขนาดใหญ่และมีจำนวนผู้อาศัยมากที่สุดในมาลายา เนื่องจากมีพื้นที่ 468 เอเคอร์ และมีผู้อาศัยมากถึง 13,000 คน ในขณะที่หมู่บ้านลาบูเบซาร์ (Labu Besar) ในรัฐเคดาห์ ถือเป็นหมู่บ้านยุทธศาสตร์ที่มีผู้อาศัยน้อยที่สุดเพียง 44 คน แต่โดยปกติแล้วผู้อาศัยในหมู่บ้านยุทธศาสตร์จะถูกจัดสรรให้มีจำนวนประมาณ 100 ไปจนถึง 1000 คนเท่านั้น¹⁸⁰

ถึงแม้ว่าบริกส์จะพยายามสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ดึงดูดชาวบ้านให้หันมาอยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐบาลเพื่อเอาชนะสงคราม จนมีการโยกย้ายผู้คนกว่า 10,000 คน ไปยังหมู่บ้านยุทธศาสตร์ที่รัฐก่อตั้งกว่า 600 หมู่บ้านในช่วงที่เขาดำรงตำแหน่ง โครงการดังกล่าวจึงถือเป็นโครงการระดับมหิมา ที่มีความซับซ้อนและมีค่าใช้จ่ายสูงมากถึง 100,000,000 เหรียญ¹⁸¹ แต่รัฐบาลอังกฤษกลับต้องประสบปัญหาสำคัญในการโยกย้ายประชากร เนื่องจากผู้ปกครองและชนชั้นนำชาวมาเลเซีย ไม่ต้องการให้ชาวจีนไร้ถิ่นฐานเหล่านี้เข้าไปอาศัยในที่ดินที่ถือเป็นสมบัติของชาวมาเลเซียเท่านั้น นอกจากนี้ ถึงแม้การสร้างหมู่บ้านยุทธศาสตร์จะเป็นหนทางในการตัดขาดการติดต่อระหว่างชาวจีนกับ พคม. ออกจากกันได้ หากแต่สาระสำคัญของการโยกย้ายครั้งนี้กลับเป็นกระบวนการที่ต้องทำพร้อมกันทั่วประเทศ ดังนั้นรัฐบาล

¹⁷⁷ สุรชาติ, "บทเรียนจากมาลายา (Lessons Learned from Malaya)," 7.

¹⁷⁸ Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, 175-76.

¹⁷⁹ Sandhu, "The Saga of the 'Squatter' in Malaya," 159.

¹⁸⁰ Sandhu, "The Saga of the 'Squatter' in Malaya," 162.

¹⁸¹ Sandhu, "The Saga of the 'Squatter' in Malaya," 172.

ต้องระวังไม่ให้เกิดภาพลักษณ์ว่าเป็นการอพยพชาวบ้านเข้าไปอยู่ใน “ค่ายกักกัน” เพราะหากเป็นเช่นนั้น ประชาชนก็จะกลายเป็นแนวร่วมของ พคม. ไปโดยปริยาย¹⁸²

ในขณะเดียวกัน เอกสารจากฝั่ง พคม. ยังโจมตีโครงการดังกล่าวว่า

....จักรวรรดินิยมอังกฤษกักขังชาวบ้านเป็นพันคนในค่ายกักกัน จำกัดการเคลื่อนย้ายอาหารอย่างเข้มงวด ทหารและตำรวจของศัตรูฆ่า จับกุม ทรมาณ กักขัง และขับไล่ชาวบ้านจากชนบทเป็นหมื่น ๆ คน รวมถึงใช้วิธีการต่าง ๆ ที่โหดเหี้ยมต่อชาวบ้าน ที่ให้การสนับสนุนพรรคและกองกำลังของเรา¹⁸³

อีกทั้งงานเขียนของจินเป็งโจมตีโครงการดังกล่าวว่า ท่ามกลางกระแสที่กล่าวขานกันว่ากองกำลังคอมมิวนิสต์มีพฤติกรรมทารุณ โหดร้าย อย่างน้อยที่สุดฝ่ายอังกฤษก็กระทำเรื่องอันโหดเหี้ยมพอ ๆ กัน “มีชาวจีนนับหมื่น ๆ คนที่เป็นผู้บริสุทธิ์ถูกขับไล่อ่างนอนรอกนอนโคนออกจากที่อยู่...ที่ทำกิน โดยเป็นผลจากยุทธศาสตร์ปราบปราม”¹⁸⁴ หากแต่ จินเป็ง กลับยอมรับว่าแผนการนี้ได้สร้างจุดอ่อนสำคัญ บีบให้พรรคต้องวิเคราะห์สถานการณ์รอบด้านโดยเฉพาะปัญหาเรื่องการจัดสรรอาหารสำหรับกองกำลัง ควบคู่กับต้องทำการเคลื่อนย้ายกำลังพลขึ้นไปทางเหนือเพื่อความอยู่รอดของพรรค¹⁸⁵

นอกจากนี้ ผลกระทบที่ได้รับจากโครงการดังกล่าวยังส่งผลให้จินเป็งต้องสั่งให้กองกำลังของพรรคบางกรมยุติการติดต่อระหว่างกัน ถอยกำลังเข้าสู่ป่าลึกเพื่อฟื้นตัวชั่วคราว และยอมรับว่าผลจากนโยบายดังกล่าวมีส่วนสำคัญทำให้รูปแบบการต่อสู้โดยรวมของพรรคตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ซึ่งจากเดิมพรรคมักเป็นฝ่ายกำหนดเวลา สถานที่ เป้าหมายการโจมตี ระยะเวลาในการปฏิบัติภารกิจ ครอบคลุมและเวลาที่เหมาะสมในการถอนตัว ที่ถือเป็นยุทธวิธีการทำสงครามแบบจอมยุทธ์ ดังนั้นเมื่อพรรคสูญเสียหลักเกณฑ์พื้นฐานเหล่านี้ จึงส่งผลกระทบต่อขวัญกำลังใจของกองกำลังพรรคอย่างมีนัยสำคัญ หากแต่ประเด็นที่น่าสนใจคือ การเสียชีวิตของสมาชิกพรรคยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และพรรคยังสามารถหาช่องทางหลีกเลี่ยงการปะทะเท่าที่ทำได้ บุคลากรยุทธวิธีบางอย่างให้เกิดประโยชน์ ลดจำนวนการ

¹⁸² Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," 150.

¹⁸³ CPM document, *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*.

¹⁸⁴ ไทยรัฐออนไลน์, "จีนเป็ง"...แห่งเบตง โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายา," ไทยรัฐออนไลน์, 2556,

<https://www.thairath.co.th/content/371500>.

¹⁸⁵ ไทยรัฐออนไลน์, "จีนเป็ง"...แห่งเบตง โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายา."

โจมตีขนาดใหญ่ จัดแบ่งกองกำลังของพรรคให้อยู่ในระดับเล็กลง ถอนกำลังอย่างระมัดระวังและรวดเร็ว ทำให้การถูกโจมตีแบบไม่ทันตั้งตัวเกิดขึ้นได้ยาก¹⁸⁶

ดังนั้นบทบาทของรัฐบาลอังกฤษในการทำสงครามในมลายาตั้งแต่การประกาศภาวะฉุกเฉินจนกระทั่งปี 1951 จึงถูกมองว่ายังมีความบกพร่อง¹⁸⁷ หนึ่งในเหตุการณ์ที่ยืนยันให้เห็นว่าการทำงานของรัฐบาลอังกฤษในช่วงต้นของการประกาศภาวะฉุกเฉินยังไม่มีประสิทธิภาพพอ คือ เหตุการณ์การเสียชีวิตของ Sir Henry Gerney ในปี 1951 ซึ่งเกิดจากการปรามปรามที่ผิดพลาดของกองกำลังอังกฤษ จากปฏิบัติการการตัดขาด พคม. กับ หน่วยหมิ่นเหยียดซึ่งรัฐบาลอังกฤษกระทำไปโดยไม่ได้วิเคราะห์พฤติกรรมของ พคม. อย่างรอบคอบก่อน¹⁸⁸ ยิ่งไปกว่านั้นตลอดปี 1950 และปี 1951 ถือเป็นช่วงเวลาที่ยกกำลังทหารและตำรวจในมลายาถูกกองกำลังของ พคม. ฆาตกรรมมากที่สุด เป็นจำนวน 393 คน และ 504 คน ตามลำดับ¹⁸⁹ สถานการณ์ข้างต้นส่งผลให้รัฐบาลในลอนดอนหันมาสนใจและให้ความสำคัญกับสงครามในมลายามากขึ้น และตัดสินใจส่งข้าหลวงใหญ่คนใหม่ที่มีอำนาจมากกว่าเดิม

3.2.2 เทมเพเลอร์และนโยบาย “การเอาชนะจิตและใจ”

ถึงแม้ว่านักวิชาการที่ศึกษาสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายายอมรับว่าแผนการบริกส์โดยเฉพาะการจัดทำหมู่บ้านยุทธศาสตร์ถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของอังกฤษเมื่อปี 1960 อย่างกว้างขวาง แต่หากเมื่อย้อนกลับไปศึกษาสถิติสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในช่วง 18 เดือนแรกหลังการจัดทำแผนการดังกล่าว กลับพบว่าเป็นช่วงเวลาที่ยกกำลังทหารและตำรวจในมลายาถูกกองกำลังของ พคม. ฆาตกรรมมากที่สุด¹⁹⁰

Tan Sri Dato Mubi ที่ปรึกษาของรัฐบาลอังกฤษประจำรัฐเนอเอร์เกอรี ซิมปีลัน กล่าวถึงการดำเนินงานของรัฐบาลก่อนเทมเพเลอร์เดินทางมาถึงมลายาในระหว่างการประชุมไว้ว่า “ขณะนั้นเกิดความรู้สึกสิ้นหวังขึ้น...คนส่วนใหญ่ตระหนักว่าแผนการบริกส์ได้พยายามแล้ว...ทั้งกองกำลังทหารและ

¹⁸⁶ สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 335-40.

¹⁸⁷ Short, *The communist insurrection in Malaya 1948-1960*; Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960*; Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*.

¹⁸⁸ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 131.

¹⁸⁹ Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, 188.

¹⁹⁰ Hack, "The Malayan Emergency as Counter-Insurgency Paradigm," 388-92.

ตำรวจปฏิบัติหน้าที่ดีที่สุดแล้ว; แต่ดูเหมือนไม่มีใครสามารถชนะได้ สร้างบรรยากาศอันน่าหดหู่”¹⁹¹ นอกจากนี้นักวิชาการอย่าง Anthony Short¹⁹² และ Richard Stubbs¹⁹³ ยังชี้ว่าในปลายปี 1951 แผนการบริกส์อยู่ในภาวะชะงักงัน เนื่องจากเหตุการณ์การเสียชีวิตของเกอร์นี ในวันที่ 6 ตุลาคม ปี 1951 ถือเป็นเวลาที่เลวร้ายที่สุด อีกทั้งในเดือนดังกล่าวยังเป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลต้องสูญเสียกองกำลังของรัฐมากที่สุดในปี 1951 ในขณะที่งานของ Ramakrishna ระบุอีกหนึ่งปัญหาสำคัญของการทำสงครามในขณะนั้นว่า ปัญหาระบบคณะกรรมการสงครามของบริกส์ได้รับผลกระทบจากการทำงานที่ล่าช้าของระบบราชการเดิมของรัฐบาลอังกฤษในมลายา¹⁹⁴ ในขณะที่ Malcolm MacDonald ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในขณะนั้นยังกล่าวว่า ในหมู่ข้าราชการพลเรือนมลายา รู้สึกยังมีบางอย่างผิดปกติ โชคชะตายังไม่เข้าข้างเรา¹⁹⁵

สถานการณ์ความไม่สงบที่ย่ำแย่และเหตุการณ์การเสียชีวิตของเกอร์นี ข้าหลวงใหญ่อังกฤษในขณะนั้น ส่งผลให้รัฐบาลในลอนดอนตัดสินใจแต่งตั้ง นายพลเซอร์เจอร์รัลด์ เทมเพลอร์ (Sir Gerald Templer) เป็นข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาคนใหม่ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการสหพันธรัฐมาลายาควบคู่ไปด้วย ทำให้ปี 1952 ถึงปี 1954 เป็นช่วงที่สร้างจุดเปลี่ยนทำให้สถานการณ์ในมลายาหลังจากนั้นค่อย ๆ ดีขึ้นจนรัฐบาลเริ่มเป็นฝ่ายได้เปรียบในเกมการทำสงคราม เทมเพลอร์ เป็นอดีตนายทหารที่ในยุคนั้นถือว่าเป็นนายพลที่หนุ่มที่สุดในกองทัพอังกฤษ เคยผ่านการรบในสงครามโลกครั้งที่ 1 มีประสบการณ์ด้านงานยุทธการและงานข่าวในยุโรปก่อนถูกส่งตัวมายังมลายาในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1952¹⁹⁶ จากเอกสารที่รัฐมนตรีกระทรวงอาณานิคมส่งให้เทมเพลอร์ก่อนการเข้ารับตำแหน่งข้าหลวงใหญ่ในมลายาชี้ว่า เทมเพลอร์ถูกส่งตัวไปเพื่อวางรากฐานให้ มลายาได้รับเอกราชภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ พคม. เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การพัฒนาสู่ความเป็น

¹⁹¹ RHO, EEP, Tan Sri Mubin Sheppard interview, n.d. as cited in Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 83.

¹⁹² Short, *The communist insurrection in Malaya 1948-1960*, 305-06.

¹⁹³ Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960*, 133-40.

¹⁹⁴ CO 1022/22, Hugh Fraser, 'Papers on the Emergency,' 16 Jan. 1952; CAB 130/65, summary of a meeting between Prime Minister Attlee, Gurney and Briggs, 27 Nov. 1950. as cited in Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 84.

¹⁹⁵ RHO, MSS.Brit.Emp.s.533/6, Ivan Lloyd Philips' interview with Malcolm MacDonald, 15 Dec. 1972. as cited in Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 83.

¹⁹⁶ Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 79.

ประชาธิปไตยของมลายาดำเนินช้าลง ดังนั้นภารกิจสำคัญของเทมเพลอร์ในมลายา คือ การฟื้นฟูระบบกฎหมายและรักษาความสงบหรือหลักนิติรัฐ (law and order)¹⁹⁷

เมื่อเดินทางมาถึงมลายาได้ไม่นานเทมเพลอร์ได้แสดงความเห็นต่อสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบที่มีสนามรบเป็นผืนป่าในครั้งนั้นว่า เป็นการต่อสู้ที่ต้องดำเนินไปควบคู่กับการต่อสู้ทางการเมืองเพื่อมุ่ง “เอาชนะจิตและใจของประชาชน” สำนวนนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เทมเพลอร์มีบทบาทในการวางรากฐานชัยชนะของการทำสงครามดังกล่าวในระยะต่อมาอย่างมีนัยสำคัญ แนวคิดการเอาชนะจิตและใจกลายเป็นเครื่องมืออันโดดเด่นในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา จุดประกายให้เห็นว่าการต่อสู้ของรัฐบาลอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงการต่อสู้ที่ต้องใช้กำลังหรืออาวุธเท่านั้น หากแต่ต้องเป็นการวางรากฐานใหม่ลายาเดินทางไปสู่การปกครองตนเอง ควบคู่กับส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจในอนาคต¹⁹⁸ ดังนั้นการเอาชนะจิตและใจประชาชนจึงต้องเป็นทั้งจุดแรกเริ่มและรากฐานสำคัญในการปูทางมลายาสู่การปกครองตนเอง

สุนทรพจน์ที่เทมเพลอร์กล่าวหลังเดินทางมาถึงมลายาเป็นครั้งแรก สะท้อนให้เห็นนโยบายสำคัญที่กลายเป็นพิมพ์เขียวในเวลาต่อมา ซึ่งแนวทางการพัฒนาทางการเมืองและเศรษฐกิจในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบอันเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการเอาชนะจิตและใจของเขาว่า

การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าหลวงใหญ่ ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นอย่างลึกซึ้งว่า ภาวะฉุกเฉินในครั้งนั้นไม่สามารถเอาชนะได้ด้วยมาตรการทางทหารเพียงอย่างเดียว หรือจะไม่ได้รับชัยชนะด้วยแนวทางของปืนไรเฟิลและดาบปลายปืน แต่จะต้องทำการต่อสู้ทั้งทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจร่วมด้วย... ประชากรทุกภาคส่วนในประเทศนี้ไม่มีใครไม่ได้รับผลกระทบจากภาวะฉุกเฉินในครั้งนี้นี้¹⁹⁹

นโยบายสำคัญที่เทมเพลอร์ผลักดันในฐานะข้าหลวงใหญ่ผู้มีอำนาจเต็มในการควบคุมงานทางการเมืองและทางทหารคนแรกของอังกฤษประจำมลายา จึงมุ่งเน้นไปที่การใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อเอาชนะจิตและใจของประชาชนโดยเฉพาะชาวจีนที่ให้การสนับสนุน พคม. และหมิ่นเหยินใน

¹⁹⁷ CO 1022/103. "Directive to General Sir Gerald Templer, 12 February 1952" as cited in Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, xvii.

¹⁹⁸ Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 2.

¹⁹⁹ CO 1022/100, Confidential, "General Templer's Address to the Legislative Council, 19 March 1952" (Kuala Lumpur: Government Printer, 1953). as cited in Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 71.

หมู่บ้านยุทธศาสตร์เป็นหลัก โดยในช่วงเวลาดังกล่าวคำสั่งของรัฐบาลไม่อาจบั่นทอนกระแสความเห็นใจที่คนกลุ่มนี้มีต่อ พคม. มาซันาน²⁰⁰ Clutterbuck ตั้งข้อสังเกตต่อแนวคิดของเทมเพลอร์ว่า เขายอมรับชัยชนะที่ถาวรจะไม่เกิดขึ้น หากรัฐบาลไม่สามารถเอาชนะใจชาวจีนจำนวนมากในมลายาได้ รัฐบาลควรแสดงให้คนกลุ่มดังกล่าวเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของรัฐ โดยการปลดปล่อยพวกเขาจากความหวาดกลัวคอมมิวนิสต์²⁰¹ เนื่องจากชาวจีนในมลายานั้นมีความเกี่ยวเนื่องกับสงครามนอกแบบ และเชื่อมโยงกับปัญหาการเมืองในมลายาอย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม ไม่อาจปฏิเสธได้ว่ามรดกที่ได้รับจากแผนการบริกส์โดยเฉพาะการจัดทำหมู่บ้านยุทธศาสตร์และการรักษาความปลอดภัยอย่างรัดกุมเพื่อตัดขาดการสนับสนุนของหมิ่นเหมินกับ พคม. เป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานของของเทมเพลอร์โดยเฉพาะนโยบายการเอาชนะจิตและใจมีความโดดเด่นและกลายเป็นรากฐานสำคัญในการปูเส้นทางสู่การปกครองตนเองของมลายาดำเนินมากระทั่งปัจจุบัน Kumar Ramakrishna กล่าวต่อนหนึ่งในงานของเขาว่า “การดำรงตำแหน่งของเทมเพลอร์นั้นโดดเด่นด้วย 'ความต่อเนื่อง' มากกว่าการดำเนินนโยบายที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง...”²⁰² อีกทั้งตั้งแต่ปี 1952 เป็นต้นมารัฐบาลอังกฤษยังได้ปรับมุมมองเพื่อเอาชนะจิตและใจของชาวจีนในหมู่บ้านยุทธศาสตร์ที่แตกต่างไปจากแนวทางเดิมของบริกส์โดยมองว่า

...รากฐานของการมีชีวิตใหม่ที่ดีในหมู่บ้านยุทธศาสตร์ ไม่ใช่เพียงแค่การปราศจากความกลัว แต่ต้องครอบคลุมไปถึงการเข้าถึงระบบการจัดการน้ำและสุขภาพ โรงเรียนและร้านขายยา การมีจิตสำนึกของความเป็นพลเมือง และความภาคภูมิใจในชุมชนตลอดจนความสำเร็จส่วนบุคคล²⁰³

ในขณะเดียวกัน เทมเพลอร์ ยังใช้วิธีการโฆษณาชวนเชื่อโดยมอบหมายให้หน่วยบริการสารสนเทศ ทำการสื่อสาร โน้มน้าวและเปลี่ยนทัศนคติที่กลุ่มชาวจีนมีต่อรัฐบาล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของการดำเนินงานของภาครัฐและลดช่องว่างระหว่างรัฐบาลกับชาวจีนในมลายา ทั้งนี้จากรายงานของ Peterson ผู้อำนวยการหน่วยบริการสารสนเทศในเดือนสิงหาคม ปี 1952 ได้ตั้งข้อสังเกตต่อการดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าวว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนในมลายาไม่ควรมองว่างานสื่อสารมวลชนประกอบด้วย รายการภาพยนตร์ แผ่นพับ และรายการวิทยุที่มาจากหน่วยบริการ

²⁰⁰ สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูซันาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 221-23.

²⁰¹ Richard Clutterbuck, *Long Long War: The Emergency in Malaya, 1948-1960* (London: Cassle, 1966), 85.

²⁰² Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 80.

²⁰³ Government White Paper No. 33, "Resettlement and Development of New Villages in the Federation of Malaya, 1952" as cited in Sandhu, "The Saga of the 'Squatter' in Malaya," 157.

สารสนเทศเท่านั้น แต่การโฆษณาชวนเชื่อมีความหมายที่กว้างกว่านั้นมาก เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐทั้งหมดจะต้องเอาชนะจิตและใจของประชาชนร่วมกัน²⁰⁴

นอกจากการใช้วิธีข้างต้นในการเอาชนะใจคนจีนแล้ว เหมเพลอร์ยังพยายามหลีกเลี่ยงการใช้กฎหมาย ER 17D เพื่อลดจำนวนผู้ถูกกักขังและเนรเทศออกนอกประเทศ และทำการยกเลิกกฎหมายดังกล่าวในวันที่ 17 เดือน มีนาคม ปี 1953²⁰⁵ ส่งผลให้จำนวนชาวจีนที่ถูกกักขังและเนรเทศออกนอกประเทศลดลงจาก 2,037 คน ในเดือนมกราคม ปี 1952 มาเป็นไม่มีผู้ถูกกักขังและถูกเนรเทศออกนอกประเทศจากการใช้กฎหมายข้างต้นเลยในปี 1953²⁰⁶ อย่างไรก็ตาม มาตรการการลงโทษหมู่ในสมัยของเหมเพลอร์ยังคงถูกใช้ในบางกรณี หากแต่ต้องผ่านการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อนเท่านั้น เพื่อแสดงให้เห็นประชาชนโดยเฉพาะชาวจีนในมลายาเห็นว่ารัฐบาลแตกต่างจาก พคม. เนื่องจากจะไม่ใช้อำนาจในการกดขี่ แต่เป็นผู้ให้บริการประชาชนอย่างเป็นมิตร และพยายามส่งข้อความในลักษณะข้างต้นบ่อยครั้ง โดยเฉพาะในหมู่บ้านยุทธศาสตร์เพื่อให้ชาวจีนไว้วางใจและเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของภาครัฐจนตัดสินใจหันมาให้ความร่วมมือกับรัฐบาลอย่างจริงจัง²⁰⁷

ดังนั้นหลังเหมเพลอร์ถูกส่งตัวมาปฏิบัติหน้าที่ในมลายา แนวทางการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของรัฐบาลอังกฤษในช่วงนั้นจึงเปลี่ยนมาให้ความสำคัญทางการเมืองผ่านนโยบาย “การเอาชนะจิตและใจ” ประชาชน เนื้อหาในส่วนต่อไปจึงมุ่งอธิบายความพยายามในการริเริ่มมาตรการต่าง ๆ ของเหมเพลอร์ในการเอาชนะจิตและใจประชาชนโดยเฉพาะชาวจีนในหมู่บ้านยุทธศาสตร์ อันเป็นอีกหนึ่งจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในสงครามดังกล่าว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

²⁰⁴ CO 967/181, Peterson Report. ascited in Ramakrishna, "'Transmogriying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 87.

²⁰⁵ CO 1022/132, Extract from FM Saving. No. 645, 11 Apr. 1953. as cited in Ramakrishna, "'Transmogriying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 88.

²⁰⁶ CO 1022/132, Extract from 'Federation of Malaya Administrative Report for January 1953'; extract from 'Federation of Malaya Saving. No. 79, 18 Jan. 1954.' as cited in Ramakrishna, "'Transmogriying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 88.

²⁰⁷ Ramakrishna, "'Transmogriying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 90.

3.2.2.1 การเรียกร้องสิทธิถือครองที่ดินสำหรับชาวจีนในหมู่บ้านยุทธศาสตร์และสิทธิความเป็นพลเมืองแก่ประชากรทุกชาติพันธุ์ในมลายา

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในช่วงต้นว่า หมู่บ้านยุทธศาสตร์เป็นแผนการระยะยาวของรัฐบาลอังกฤษในการตัดขาดการติดต่อระหว่าง พคม. และหมินเหียน เป็นการวางรากฐานที่ทำให้การดำเนินงานของเทมเพลอร์ในการเอาชนะจิตและใจประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามกฎเกณฑ์สำคัญในการจัดตั้งหมู่บ้านยุทธศาสตร์คือการวางแผนล่วงหน้าอย่างละเอียดในระบอบที่มีปฏิบัติการกวาดล้างพื้นที่ ซึ่งต้องมีการสำรวจหมู่บ้านและตัดสินใจว่าหมู่บ้านใดควรมีการโยกย้ายมากน้อยเพียงใด มีจำนวนประชากรที่เกี่ยวข้องกับ พคม. จำนวนเท่าไร และต้องระมัดระวังในการเลือกที่ตั้งของหมู่บ้านยุทธศาสตร์ เมื่อโยกย้ายผู้คนเข้าสู่หมู่บ้านสำเร็จแล้ว บริกส์จึงมุ่งให้ความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัยของประชากรในหมู่บ้าน โดยคาดหวังว่าหากรัฐบาลสามารถมอบความปลอดภัยแก่ชาวบ้านได้แล้ว พวกเขาจะไว้วางใจและให้ความร่วมมือกับรัฐบาลได้ง่ายขึ้น

ทว่าเทมเพลอร์กลับมีความเห็นต่อโครงการดังกล่าวว่า เพียงความคุ้มครองจากกองกำลังของรัฐตามแนวคิดของบริกส์ไม่อาจดึงประชาชนให้อยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐบาลได้ ความกังวลหลัก ๆ ของเทมเพลอร์ต่อโครงการนี้กลับแตกต่างจากแนวทางของบริกส์ เทมเพลอร์ตระหนักว่าการรับมือไม่ให้ชาวบ้านที่ต้องย้ายถิ่นฐานใหม่กว่า 550 หมู่บ้าน ซึ่งถือเป็นจำนวนประชากรประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ของประชากรมลายาในขณะนั้น ถูกตัดขาดการติดต่อ ส่งข้อมูลข่าวสาร ส่งเสบียงอาหารหรือยา ให้กับ พคม. อย่างเด็ดขาด ตามแนวทางการดำเนินงานแบบเดิมนั้น ไม่สามารถจูงใจให้ประชาชนในหมู่บ้านยุทธศาสตร์โดยเฉพาะชาวจีนหันมาให้ความร่วมมือกับรัฐบาลอย่างจริงจังได้ ทั้งนี้แนวทางการเอาชนะจิตและใจของของเทมเพลอร์ต่อคนกลุ่มนี้ จึงมุ่งให้ความสำคัญกับประเด็นความเดือนร้อนที่ชาวบ้านในหมู่บ้านได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะจากความเร่งด่วนที่ต้องย้ายเข้าสู่หมู่บ้านยุทธศาสตร์ ถึงแม้โครงการดังกล่าวจะเป็นโครงการระดับมหิมาของรัฐบาล แต่กลับสร้างผลกระทบเชิงลบแก่ชาวบ้าน โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องที่ดินสำหรับการทำกิน

นอกจากนี้ จากคำกล่าวบางส่วนของเทมเพลอร์ตอนโนบาย “winning hearts and minds” ผ่านประเด็นที่ดินสำหรับชาวบ้านในหมู่บ้านยุทธศาสตร์ ยังแสดงให้เห็นว่าการผลักดันแนวทางดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งในการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมของชาวบ้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจในมลายาให้เกิดความมั่นคง ตามสุนทรพจน์ที่เทมเพลอร์เคยกล่าวหลังเดินทางมาถึงมลายาเป็นครั้งแรกไว้ว่า

กระบวนการการตั้งถิ่นฐานใหม่ เป็นเรื่องเร่งด่วน ทำให้รัฐบาลไม่มีโอกาสทำการสำรวจและวางแผนทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างรอบคอบ เป็นการขัดขวางและรบกวนวิถีชีวิตชาวบ้านในชนบทซึ่งดำรงอยู่ยาวนานอย่างกระตือรือร้น...ข้าพเจ้าเชื่อว่าประเด็นการถือครองที่ดิน คือปัญหาที่สำคัญกว่า...เราจะพยายามดำเนินการอย่างมุ่งมั่นเพื่อให้แน่ใจว่า การตั้งถิ่นฐานใหม่จะต้องก่อตั้งขึ้นด้วยพื้นฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และด้วยเหตุนี้ที่ดินบริเวณใกล้เคียงที่ชาวนาหรือเกษตรกรซึ่งย้ายถิ่นฐานใหม่เห็นว่าสามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตเป็นอาหารสำหรับชาวบ้านในหมู่บ้านได้ จะถือว่าการถือครองที่ดินดังกล่าวเป็นปัจจัยพื้นฐานด้านความมั่นคงในการดำรงชีวิตที่ประชากรในทุก ๆ ประเทศควรได้รับ²⁰⁸

ข้อเสนอของเทมเพลอร์ได้รับการสนับสนุนจากทอมสันและเจ้าหน้าที่อังกฤษในมลายาจำนวนหนึ่งที่มีความเห็นสอดคล้องกับนโยบายการเอาชนะจิตใจและใจประชาชน และเริ่มตระหนักว่าหากต้องการเอาชนะจิตใจและใจของประชาชนโดยเฉพาะชาวจีนที่ให้การสนับสนุน พคม. อย่างแท้จริง ลำพังความมั่นคงปลอดภัยอย่างเดียวยังไม่สามารถจูงใจให้ชาวบ้านหันมาร่วมมือกับรัฐบาลได้ ขึ้นต่อไปคือทำคุณประโยชน์ให้ชาวบ้านเห็นไม่ใช่การบังคับ และต้องแสดงให้ชาวบ้านเห็นว่ารัฐบาลมีสิ่งที่ดีกว่าหยิบยื่นให้ชาวบ้าน แต่ พคม. ไม่สามารถทำได้ สำคัญอยู่ที่การปรับสภาพความเป็นอยู่ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ต้องทำให้ชาวบ้านเห็นว่าผลประโยชน์เหล่านี้เป็นผลตอบแทนจากการมีความมั่นคงปลอดภัย มิใช่ผลประโยชน์ที่รัฐบาลนำมาล่อให้ชาวบ้านเป็นพวกเดียวกับรัฐบาล²⁰⁹

ในขณะเดียวกัน ประเด็นการถือครองที่ดินในมลายาก็เป็นประเด็นที่อ่อนไหวและซับซ้อนจนไม่มีข้าหลวงใหญ่คนใดคิดแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภูมิภาค (Bumiputera) หรือชาวมาเลเซียพื้นเมืองที่เป็นมุสลิม เป็นเพียงชาติพันธุ์เดียวในมลายาที่มีสิทธิพิเศษและได้รับการคุ้มครองในเรื่องการถือครองที่ดินเหนือกว่าชาวจีน อินเดียและชาติพันธุ์อื่น ๆ ซึ่งถูกมองว่าเป็นเพียงผู้ย้ายถิ่นฐานชั่วคราว ดังนั้นถึงแม้เทมเพลอร์จะพยายามเข้าไปทำข้อตกลงกับสุลต่านและชนชั้นนำในมลายาเพื่อรับรองประเด็นดังกล่าวเพียงใด ก็ยังไม่สามารถบรรลุข้อตกลงตามเป้าหมายที่วาง

²⁰⁸ CO 1022/100, Confidential, "General Templer's Address to the Legislative Council. as cited in Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 71.

²⁰⁹ ทอมสัน, *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 67-70.

ไว้ได้ อย่างไรก็ตาม ความพยายามในครั้งนี้นี้ของเทมเพลอร์ถือเป็นการปูรากฐานสู่การปฏิรูปที่ดินและสร้างความเท่าเทียมต่อสิทธิการถือครองที่ดินในมลายาในเวลาต่อมา

นอกจากการให้ความสำคัญกับประเด็นที่ดินแล้ว การให้สิทธิความเป็นพลเมืองแก่ประชากรทุกเชื้อชาติในมลายาถือเป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญที่ทำให้เทมเพลอร์ประสบความสำเร็จในการวางแนวทางการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาผ่านสำนวนการเอาชนะจิตและใจ ทั้งนี้ การให้สิทธิความเป็นพลเมืองแก่ชาว มลายาทุกเชื้อชาตินั้น เป็นทั้งเรื่องที่อ่อนไหวและซับซ้อนไม่ต่างจากประเด็นการให้สิทธิถือครองที่ดินแก่คนชาติพันธุ์อื่น ประเด็นนี้เคยถูกผลักดันโดย Malcolm Macdonald ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปี 1949 ครั้นเมื่อหารือการแก้ปัญหาสำคัญทางการเมือง พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างชาวมลายูและชาว จีนมลายาให้มีความใกล้ชิดมากขึ้น²¹⁰ แต่น่าเสียดายที่ เกอร์นี ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาในขณะนั้น ไม่ให้ความสำคัญต่อประเด็นดังกล่าวในช่วงที่ดำรงตำแหน่ง

เทมเพลอร์เสนอร่างพระราชบัญญัติในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งสหพันธรัฐในวันที่ 19 มีนาคม ปี 1952 และหวังว่าจะสามารถเปิดทางให้ชาวอินเดียและชาวจีนในมลายากลายเป็นพลเมืองของมลายา ที่มีฐานะเท่าเทียมกับภูมิจุดมากขึ้น โดยในขณะนั้นคาดการณ์ว่ามลายามีประชากรทั้งหมดราว 5,698,200 คน ประกอบด้วยชาวมลายู 2,808,400 คน ชาวจีน 2,155,700 คน ชาวอินเดียและปากีสถานจำนวน 651,100 คน และชาติพันธุ์อื่น ๆ อีกประมาณ 83,000 คน ในเดือนธันวาคม ปี 1953 เทมเพลอร์ริเริ่มดำเนินการการจดทะเบียนสัญชาติซึ่งมีผลบังคับใช้เป็นเวลา 1 ปี โดยการให้สิทธิพลเมืองของเทมเพลอร์นั้นมีขั้นตอนที่ง่าย ลดความยุ่งยากในการลงทะเบียนกว่าแบบเก่ามาก²¹¹

อย่างไรก็ดี L.R. McIntyre เจ้าหน้าที่ชาวออสเตรเลียที่ปฏิบัติงานอยู่ในสิงคโปร์ ส่งรายงานลับถึงรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศในแคนเบอร์ราว่า ท่ามกลางสถานการณ์ความวุ่นวายของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในขณะนั้น ชาวจีนยังรอดติดตามว่าจะเกิดอะไรขึ้นในพื้นที่ที่เหลือของภูมิภาคนี้ ในขณะที่ชาวอินเดียยังตัดสินใจไม่ได้ว่าควรทำอย่างไรต่อไป เขาจึงมีความเห็นต่อข้อเสนอ

²¹⁰ CO 967/84, no. 70, "Brief for Mr. Rees Williams Tour of Hong Kong, Singapore and Malaya, Oct/Nov 1949" as cited in Comber, *Templer and the Road to Malayan Independence: the man and his time*, 54.

²¹¹ Federation of Malaya Report of the Committee Appointed to Examine the Question of Elections to the Legislative Council, (Kuala Lumpur: Government printer, 1954), 40. as cited in Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 55-56.

ของเทมเพลอร์ว่าอาจจะยังไม่ได้ได้รับความสนใจจากประชากรทั้งสามกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นชาวมลายูพื้นเมือง ชาวจีน และอินเดีย ที่ยังมีความแตกต่างทางสังคม วัฒนธรรม และขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เกินกว่าจะให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในการจัดการปัญหาในท้องถิ่นและความปรองดองภายในประเทศไปจนถึงขั้นมีระบบการเลือกตั้ง²¹² หลังจากนั้นอีก 2 ปี ความเห็นนี้ได้รับการยืนยันอีกครั้งเมื่อ Lennox-Boyd รัฐมนตรีกระทรวงอาณานิคมแสดงความคิดเห็นต่อกฎหมายพลเมืองในขณะนั้นว่า ไม่เป็นที่น่าพอใจเนื่องจากประชากร โดยเฉพาะชาวจีนในมลายูจำนวนมากปฏิเสธสิทธิความเป็นพลเมือง²¹³

ยิ่งไปกว่านั้น การเรียกร้องให้ประชากรทุกชาติพันธุ์ที่อาศัยในมลายูได้รับสิทธิความเป็นพลเมืองอย่างเท่าเทียมกัน ยังส่งผลในทางลบต่อความรู้สึกของบรรดาสุลต่าน ชนชั้นนำและชาวมลายูพื้นเมืองเป็นอย่างมาก นอกจากคนกลุ่มนี้เกรงว่าจะเกิดผลเสียต่อสิทธิพิเศษและการคุ้มครองเดิมแล้ว พวกเขายังไม่แน่ใจว่าทั้งชาวจีนและชาวอินเดียในมลายูจะสามารถปฏิบัติตนเป็นพลเมืองของมลายูได้จริง เนื่องจากยังคงแคลงใจในความซื่อสัตย์ต่อแผ่นดินและสุลต่านของคนทั้ง 2 กลุ่ม ดังนั้นความพยายามของเทมเพลอร์จึงไม่อาจเกิดขึ้นทันทีทันใด และปัญหาความเป็นพลเมืองยังเป็นปัญหาที่จะต้องค่อย ๆ ถูกแก้ไขจนกระทั่งปัจจุบัน

3.2.2.2 การปรับปรุงประสิทธิภาพตำรวจในมลายูและเปิดโอกาสให้ชาวจีนเข้าร่วมงานกับตำรวจและกองทัพ

อีกหนึ่งผลงานสำคัญของเทมเพลอร์ที่ต้องกล่าวถึง คือ การลดบทบาทของกองทัพในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายู ถึงแม้ว่าเทมเพลอร์จะคุ้นเคยกับการปฏิบัติหน้าที่ในแบบทหารมาตลอด หากแต่เขาตระหนักถึงสถานการณ์ในมลายูว่าจำเป็นต้องให้รัฐบาลพลเรือนอยู่ในจุดสูงสุด ส่วนการดำเนินงานของกองทัพจะใช้เพื่อเสริมปฏิบัติการของพลเรือนเท่านั้น สอดคล้องกับความพยายามในการเปิดโอกาสให้ฝ่ายพลเรือนเข้ามาเป็นผู้วางแนวทางสำคัญในการทำสงครามตามแนวคิดของบริกส์ ดังนั้นหนึ่งในการตัดสินใจปรับนโยบายใหญ่ ๆ ในมลายูในช่วงเริ่มต้น อย่างการสร้าง

²¹² NAA: A816, 19/321/18, Secret, "Movement towards Self-Government in Malaya", 23 September 1953, "L.R. McIntyre, Australian Commissioner in Singapore to Minister for External Affairs, Canberra" as cited in Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 56.

²¹³ CAB 129/76 CP (55) 81, "Federation of Malaya: Constitutional Developments. Cabinet Memorandum by Mr. Lennox-Boyd, 20 July 1955" as cited in Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 56.

ทัศนคติของสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบว่าเป็นเรื่องของ “สงครามภายใน” ที่กำหนดให้สถาบันตำรวจมีบทบาทสำคัญ เช่นนี้จึงยังเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับการทำสงครามในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2²¹⁴ หากแต่สถานการณ์หลังจากการดำเนินนโยบายนี้ของเทมเพลอร์แสดงให้เห็นแล้วว่าในปี 1952 งานรักษาความสงบภายในของตำรวจลดหน้าไปมาก จนมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าการปรับปรุงประสิทธิภาพของตำรวจในมลายาเป็นอีกจุดเปลี่ยนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าใหม่ของสงคราม

นักวิชาการที่ศึกษาสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบมองว่าสงครามในมลายามีหลักการสำคัญอย่างหนึ่งคือ รัฐบาลอังกฤษใช้กลไกของตำรวจมากกว่าการพึ่งปฏิบัติการทางทหาร ซึ่งแตกต่างจากการดำเนินการของสหรัฐฯ ในเวียดนาม ที่อาศัยกำลังทหารเป็นเครื่องมือหลัก Richard Clutterbuck ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งในหนังสือเรื่อง *The Long, Long War* ว่า

กำลังสำคัญที่สุดในการจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ในมลายา คือ ตำรวจ สงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบคือการนำมาซึ่งการปฏิบัติตามกฎหมายและการรักษาความสงบเรียบร้อย และผู้ที่ต้องรักษาความสงบเรียบร้อยเช่นนี้ก็คือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้ว ภารกิจนี้ไม่ใช่เรื่องของชาวบ้านที่ได้รับการติดต่ออาวุธชั่วคราว การรักษาความมั่นคงและการแสวงหาข่าวกรองถูกจัดทำขึ้นด้วยตำรวจและมีกำลังทหารเป็นส่วนสนับสนุน แต่ไม่ใช่การให้ทหารเข้ามารับภาระแทน²¹⁵

ก่อนหน้าเทมเพลอร์เดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ในมลายา การดำเนินงานของตำรวจประสบปัญหาขาดแคลนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นชาวจีน ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยข่าวกรอง (Special Branch: SB) และการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในวงกว้าง เทมเพลอร์จึงเห็นถึงความจำเป็นในการจัดระเบียบหน่วยงานตำรวจอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จึงมีการออกคำสั่งให้เกณฑ์เยาวชนชาวจีนเข้ามาเป็นตำรวจขึ้นในเดือนเมษายน ปี 1952 นอกจากนี้เทมเพลอร์ยัง

²¹⁴ NAA: A816, 19/321/18, Secret, "Movement towards Self-Government in Malaya", 23 September 1953, "L.R. McIntyre, Australian Commissioner in Singapore to Minister for External Affairs, Canberra" as cited in Comber, Templer and the road to Malayan independence : the man and his time, 56.

²¹⁵ Clutterbuck, *Long Long War: The Emergency in Malaya, 1948-1960*; สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 37-38.

จัดโครงการเพื่อมองหาเยาวชนชายชาวจีนเข้ามาเป็นตำรวจในรัฐเปรักซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรชาวจีนจำนวนมาก²¹⁶

ในขณะเดียวกัน เคมเพลอร์ยังตระหนักว่าการสร้างกองทัพมลายัน ที่ประกอบด้วยทหารมาเลย์และทหารของสหพันธรัฐที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ โดยเฉพาะการเปิดรับชาวจีนมาเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพ เป็นแนวทางที่จะช่วยให้รัฐบาลได้รับความร่วมมือจากชาวจีนในชนบทโดยตรงเพื่อทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบกับ พคม. และในอีกแง่หนึ่งยังเป็นการ “แย่งชิงมวลชนจาก พคม.” ด้วย

เคมเพลอร์ประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวให้ผู้ปกครองและชนชั้นนำชาวมมาเลย์เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วน จนสามารถประนีประนอมยอมรับแนวคิดการเพิ่มจำนวนทหารโดยเปิดรับชาวจีนชาวอินเดียและเชื้อชาติอื่น ๆ ที่อาจจะกระทบกับสิทธิและจำนวนทหารที่เดิมทีแล้วคนกลุ่มนี้คาดหวังต้องการสงวนให้เฉพาะชาวมมาเลย์ที่เป็นภูมิบุตรเท่านั้น²¹⁷ นอกจากนี้เคมเพลอร์ยังสั่งให้สโมสรนายทหารในกัวลาลัมเปอร์ยกเลิกการแบ่งแยกสีผิวและเชื้อชาติ โดยประกาศอย่างชัดเจนว่า “จะไม่มี การแบ่งแยกสีผิวและเชื้อชาติสำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลเป็นอันขาด ไม่ว่าจะเป็ทหารอังกฤษ ไรดิเซีย กรูซา แอฟริกันหรือฟิจิ ต่างต้องเสี่ยงชีวิตร่วมกับชาวมลายู จีนและอินเดียร่วมกัน”²¹⁸

อย่างไรก็ตาม การเชิญชวนให้ชาวจีนเข้าร่วมในกองทัพต้องประสบปัญหาไม่ต่างจากการรับสมัครตำรวจตามที่กล่าวข้างต้น เนื่องจากชาวจีนจำนวนมากยังมองว่าตนเองเป็นเพียงผู้อาศัยหรือผู้อพยพชั่วคราวในมลายา และยังมีความรู้สึกจงรักภักดีต่อประเทศจีนถิ่นเดิมของบรรพบุรุษมากกว่า พวกเขาจึงไม่เห็นว่าการรับใช้มลายาจะมีผลประโยชน์ใด ๆ ควบคู่กับในเดือนพฤษภาคม ปี 1953 รัฐบาลอังกฤษประสบปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายทำให้ในปี 1954 มีการเกณฑ์ทหารเพิ่มเพียง 1 กรมเท่านั้น²¹⁹ แต่ในอีกหลายปีถัดไปรัฐบาลอังกฤษในมลายาเริ่มให้ความสำคัญกับการเปิดรับชาวจีนเพื่อเข้ามาเป็นทหารต่อสู้กับกองกำลัง พคม. มากขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่เคมเพลอร์อยู่ในอำนาจพิสูจน์ให้เห็นว่าการดำเนินงานของเขาประสบผลสำเร็จยิ่ง สมาชิก พคม. จำนวน 2 ใน 3 ส่วน ถูกกวาดล้าง อัตราการเกิดความรุนแรงลดลงจาก 500 ครั้ง เหลือเพียงน้อยกว่า 100 ครั้งต่อเดือน และ

²¹⁶ Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 57-64.

²¹⁷ Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 64-66.

²¹⁸ สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 3.

²¹⁹ Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 64-66.

การบาดเจ็บล้มตายของกองกำลังรักษาความปลอดภัยของรัฐบาลลดลงจาก 200 คน เป็น 40 กว่าคน ต่อเดือน²²⁰

3.2.2.3 การวางรากฐานสู่การปกครองตนเองและการประกาศเขตชาวในมลายา

การวางรากฐานสู่การปกครองตนเองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยของมลายาถูกดำเนินการมาแล้วก่อนเทมเพลอร์เดินทางมาถึงในปี 1952 พรรคองค์กรมลายูแห่งชาติหรือพรรคอัมโน (United Malays National Organization: UMNO) และพรรคตัวแทนชาวจีนชื่อว่าสมาคมชาวจีนมาเลเซีย (Malaysian Chinese Association: MCA) ตัดสินใจเป็นพันธมิตรร่วมกันในการเลือกตั้งระดับเทศบาล เพื่อเอาชนะพรรคเอกราชมลายา (Independence of Malaya Party: IMP) ของ Dato Onn bin Ja'afar อดีตผู้นำของพรรค UMNO โดยคาดหวังว่าการเป็นพันธมิตรทางการเมืองที่ประกอบด้วยชาวมลายูและชาวจีน จะทำให้ทั้ง 2 พรรคมีฐานผู้สนับสนุนทางชาติพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดในมลายา ความสำเร็จในการเลือกตั้งของทั้งสองพรรคเริ่มต้นจากการเลือกตั้งระดับเทศบาลในกัวลาลัมเปอร์ และยังคงชนะการเลือกตั้งระดับเทศบาลอื่น ๆ ที่จัดขึ้นอีกหลายครั้งในกัวลาลัมเปอร์ ทั้ง 2 พรรคจึงกลายเป็นพรรคการเมืองตัวแทนชาวมลายูและชาวจีนซึ่งเป็นประชากรส่วนมากในมลายา²²¹ จนคาดเดาได้ไม่ยากว่าหากมีการเลือกตั้งในระดับประเทศขึ้น พรรคการเมืองใดจะชนะการเลือกตั้งและสามารถขึ้นมาเป็นรัฐบาลปกครองมลายาต่อจากอังกฤษ

ในขณะที่เทมเพลอร์คาดหวังว่าพรรค IMP ของ Dato Onn bin Ja'afar จะสามารถชนะการเลือกตั้งและมีอำนาจเหนือพรรค UMNO และ MCA เนื่องจากมีมุมมองทางการเมืองตรงกันว่าการปกครองตนเองของมลายาควรเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้งานเขียนของ Comber ตั้งข้อสังเกตต่อนโยบายการเลือกตั้งของเทมเพลอร์ว่าเป็นการสนองเพียงความต้องการเฉพาะหน้าของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในท้องถิ่นมากกว่าเพื่อผลประโยชน์ในอนาคตของชาติอย่างแท้จริง ขณะเดียวกัน ตุนกู อับดุล ระห์มัน หัวหน้าพรรคอัมโนกลับเห็นว่ามลายาควรได้รับเอกราชทันที และไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของเทมเพลอร์ อย่างไรก็ตาม กระบวนการการเลือกตั้งและการเดินทางสู่ความเป็นเอกราชของมลายาดำเนินอย่างค่อยเป็นค่อยไป สอดคล้องกับความตั้งใจของรัฐบาลในลอนดอนที่ต้องการให้มลายาก้าวเข้าสู่การปกครองตนเองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอย่างเป็นทางการ หลังจากการเลือกตั้งระดับ

²²⁰ Richard Clutterbuck, *Conflict and Violence in Singapore and Malaysia 1945-1983* (Singapore: Graham Brash, 1985), 186; Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 79.

²²¹ Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 49-50.

เทศบาลครั้งแรกที่จัดขึ้นในสมัยเกอร์นี เมื่อปลายปี 1951 การจัดการเลือกตั้งในหมู่บ้านยุทธศาสตร์ ดำเนินขึ้นหลังจากนั้นไม่นาน ในปี 1952 หลังจากเทมเพลอร์ทำการมอบสัญญาให้กับชาวจีนมากขึ้น ในปี 1954 เริ่มมีการเลือกตั้งระดับรัฐขึ้น²²²

นอกเหนือจากการผลักดันให้มีการเลือกตั้ง โดยเฉพาะในหมู่บ้านยุทธศาสตร์แล้ว การตัดสินใจครั้งสำคัญของเทมเพลอร์หลังการดำเนินนโยบายเอาชนะจิตและใจ คือการริเริ่มแนวคิดเขตพื้นที่สีขาว (White Areas) ขึ้นในมลายา รัฐมะละกาเป็นรัฐที่ได้รับการประกาศเป็นเขตพื้นที่สีขาวแห่งแรกในปี 1953 เมื่อ The Malacca Special Branch ได้รายงานว่าอิทธิพลของ พคม. ถูกขจัดออกไปจากรัฐดังกล่าวแล้ว²²³ แนวคิดข้างต้นเป็นการบอกเป็นนัยว่ารัฐบาลได้นำประชาชนออกจากภาวะสงครามแล้ว เป็นการมอบอิสรภาพเพื่อให้ประชาชนเหล่านั้นตระหนักว่าหากประชาชนปล่อยให้ พคม. เข้ามาแทรกแซงในหมู่บ้านอีก พวกเขาจะต้องกลับไปสู่สถานะเดิม²²⁴ ในระยะเวลาต่อมาเมื่อสถานการณ์ความรุนแรงได้ลดระดับลง พื้นที่อื่น ๆ ในมลายาก็ได้รับการประกาศให้เป็นเขตพื้นที่สีขาวเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ ทั้งนี้แนวคิดเช่นนี้กลับเป็นวิธีการที่ทำให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นในการให้ความร่วมมือกับรัฐบาล และจากความร่วมมือที่มุ่งมั่นของประชาชนทำให้รัฐบาลสามารถประกาศเขตพื้นที่สีขาวเพิ่มมากขึ้นอย่างเป็นระบบจนกระทั่งภาวะฉุกเฉินถูกยกเลิก

ประเด็นข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของนโยบายที่สะท้อนความมุ่งหวังจากสำนวน “การเอาชนะจิตและใจ” ของเทมเพลอร์ ในฐานะผู้วางรากฐานและริเริ่มแนวคิดที่จะทำให้ประชาชน โดยเฉพาะชาวจีนในมลายาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการทำสงครามพร้อมกับรัฐในการต่อสู้กับ พคม. นอกจากนโยบายที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว เทมเพลอร์ยังริเริ่มมาตรการใหม่ ๆ อีกหลายเรื่อง ตั้งแต่ปลายปี 1952 เริ่มมีการก่อตั้งโรงเรียน ศาลากลาง สถานีอนามัยและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานอื่น ๆ ในหมู่บ้านยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง²²⁵ การดำเนินมาตรการบางประเด็นอาจจะดูเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย หากแต่ทุกอย่างถูกดำเนินการภายใต้จุดมุ่งหมายที่จะต้องเอาชนะจิตและใจของประชาชน ในปี 1953 สถานการณ์การก่อความไม่สงบในมลายาเริ่มลดระดับลง รัฐบาลเริ่มเป็นฝ่ายเปิดการรุกในหลายพื้นที่ และเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่เทมเพลอร์เห็นว่าเขาไม่เหมาะสมที่จะอยู่ในมลา

²²² Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 78-82.

²²³ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," 125.

²²⁴ สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 36.

²²⁵ Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, 190.

ยาต่อไปแล้ว เพราะสงครามการทหารกำลังสิ้นสุดลงและภาระหน้าที่ต่อไปเป็นเรื่องทางการเมืองซึ่งเขาไม่เหมาะสมกับงานดังกล่าว²²⁶

การศึกษาเนื้อหาการปรับตัวและการสร้างวิคิดชุดใหม่ในการรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของรัฐบาลอังกฤษในมลายาของงานฉบับนี้ แสดงให้เห็นว่าบทบาทของผู้บริหารระดับสูงอย่าง พลโท เซอร์ฮาโรลด์ บริกส์ และ เซอร์ เจอรัลด์ เทมเพลอร์ ที่ยอมรับข้อจำกัดของวิคิดชุดเก่า เล็งเห็นว่าสงครามในมลายาเป็นสงครามทางการเมืองซึ่งต้องเป็นสาระสำคัญในการสู้รบกับพคม. เป็นเพียงจุดเริ่มต้นในการเปลี่ยนโฉมหน้าของสงครามในมลายา การวางรากฐานการทำสงครามที่มุ่งให้ความสำคัญทางการเมืองข้างต้นถือเป็นการเปลี่ยนทิศทางการทำสงครามในมลายาสู่การประกาศชัยชนะในเวลาถัดมา

อย่างไรก็ดี ถึงแม้จะเห็นได้ว่ารัฐบาลประสบความสำเร็จในการแยกและเอาชนะใจชาวเงินกลุ่มสนับสนุนสำคัญของ พคม. ได้ในระดับหนึ่งแล้ว จากการดำเนินแผนการบริกส์และมาตรการเอาชนะจิตและใจ อีกทั้งยังมีการพัฒนาประเทศและวางแผนในการปลดปล่อยมลายาให้เป็นเอกราชเพื่อพิสูจน์ให้ประชาชนมลายาทั่ว ๆ ไปและชนชั้นนำในมลายาเห็นว่ารัฐบาลสามารถยับยั้งสิ่งที่ดีกว่า จนในปี 1951 พคม. ได้เปลี่ยนแนวทางการต่อสู้ของพรรค โดยการถอยเข้าไปตั้งฐานที่มั่นในป่าลึก จากผลกระทบของทั้งแผนการบริกส์และนโยบายของเทมเพลอร์ในระยะต่อมา หากแต่ประเด็นที่น่าสนใจคือ พรรคยังสามารถหาช่องทางหลีกเลี่ยงการปะทะและบูรณาการยุทธวิธีบางอย่างเพื่อปรับตัวได้เรื่อยมา และสามารถฟื้นฟูองค์กรให้กลับมาเข้มแข็งได้อย่างเดิม ดังนั้นในระยะต่อมารัฐบาลอังกฤษจึงหันมาให้ความสำคัญกับ “การจัดองค์กรของศัตรู” ผ่านปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา โนม่น้าวให้สมาชิก พคม. หันมามอบตัวและให้ความร่วมมือกับรัฐบาล จนสามารถยุติสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบดังกล่าวได้ภายในเวลาเพียง 12 ปี

²²⁶ สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)."

บทที่ 4

สงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา

การทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายา ได้รับการยอมรับจากผู้ศึกษาเรื่องสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในปัจจุบันว่า เป็นการรับมือกับสงครามนอกแบบที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากรัฐบาลอังกฤษในมลายารู้จักปรับตัวและสร้างวิธีคิดชุดใหม่ ที่มุ่งให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเมืองเป็นหลัก หากแต่เนื้อหาในบทนี้กลับพบว่าการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา (Psychological Warfare) ในมลายาถือเป็นเงื่อนไขอันโดดเด่นที่ส่งผลให้รัฐบาลอังกฤษได้รับชัยชนะในสงครามดังกล่าว

จากการศึกษาบทเรียนสำคัญของการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาในเนื้อหาบทนี้ ชี้ให้เห็นว่าหลังจากรัฐบาลอังกฤษในมลายาปรับตัวและเข้าใจว่าการใช้กำลังไม่ใช่ทางออกสำหรับการทำสงครามในสมัยของบริกส์และเทมเพลอร์แล้ว แต่ศัตรูยังคงสามารถรักษากองกำลังและโจมตีรัฐบาลเรื่อยมา ดังนั้นในระยะต่อมา รัฐบาลอังกฤษในมลายาจึงเริ่มปรับเปลี่ยนแนวทางการทำสงครามโดยให้ความสำคัญกับ ‘การขจัดองค์กรของศัตรู’ ผ่านปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ในขณะเดียวกันสงครามในมลายายังพิสูจน์ให้เห็นว่า มาตรการทางจิตวิทยาอย่างกลยุทธ์การโฆษณาชวนเชื่อในรูปแบบการใช้ใบปลิวประชาสัมพันธ์นโยบายการมอบตัวและข้อเสนอของรัฐบาล เป็นเครื่องมือที่สามารถโน้มน้าวให้ พคม. หันมามอบตัวและให้ความร่วมมือกับรัฐบาลเป็นจำนวนมาก จนสามารถทำลายองค์กรของศัตรูได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทั่งจำนวนของ พคม. ลดน้อยลงมาก กองกำลังที่เหลือต้องถอยออกไปยังเขตชายแดนมลายา-ไทย ทำให้รัฐบาลอังกฤษสามารถยุติสงครามดังกล่าวได้ภายในเวลาเพียง 12 ปี

4.2 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายา

หลังจากรัฐบาลอังกฤษในมลายาประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายที่ให้ความสำคัญกับวิธีทางทหารเพื่อรับมือกับสงครามในช่วงต้นของภาวะฉุกเฉิน รัฐบาลอังกฤษจึงหันมาปรับเปลี่ยนวิธีการรับมือกับสงครามดังกล่าวในระยะต่อมา โดยให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเมืองนำวิธีทางทหาร นโยบายนี้เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากผู้ศึกษาเรื่องสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในปัจจุบันว่า เป็นนโยบายการรับมือกับสงครามนอกแบบที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการใช้มาตรการ

การปฏิรูปสังคมหรือแผนการบริกส์ ที่ถือเป็นโครงการปฏิรูปสังคมใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงนั้น ทำการโยกย้ายชาวจีนจากชนบท ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนสำคัญของ พคม. เข้าไปอยู่ในพื้นที่ที่รัฐบาลสามารถควบคุมอย่างเคร่งครัด เพื่อให้คนกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถให้ความช่วยเหลือ พคม. ได้อีกต่อไป และมาตรการการเอาชนะจิตและใจประชาชนของเทมเพลอร์ เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนหันมาสนับสนุนรัฐบาลอย่างจริงจัง²²⁷

อย่างไรก็ดี ในช่วงต้นที่มีการริเริ่มใช้มาตรการทางการเมืองต่าง ๆ สถานการณ์ความรุนแรงในมลายายังคงตึงเครียด เนื่องจากเหตุการณ์การก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นในปี 1950 และปี 1951 เพิ่มขึ้นเป็น 3 และ 4 เท่าตามลำดับเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์การก่อความไม่สงบที่เคยเกิดขึ้นในปี 1948 และปี 1949 อีกทั้งสถานการณ์ความตึงเครียดในปี 1952 ยังคงไม่แตกต่างจาก 2 ปีก่อนหน้านัก²²⁸ เน้นย้ำให้เห็นว่าถึงแม้รัฐบาลอังกฤษได้จัดทำนโยบายทางการเมืองที่ครอบคลุมแล้ว แต่ยังไม่สามารถเอาชนะ พคม. ได้อย่างเด็ดขาด แต่นัยความสำเร็จของรัฐบาลอังกฤษกลับปรากฏชัดเจน เมื่อตัดสินใจทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอย่างจริงจัง หากแต่การศึกษาเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินในมลายา ยังคงขาดแคลนงานศึกษาเกี่ยวกับปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอันเป็นเงื่อนไขสู่เหตุการณ์การมอบตัวครั้งใหญ่ในปี 1958 ซึ่งเป็นเหตุการณ์การบ่อนทำลายองค์กรของ พคม. ที่ถือเป็นหมุดหมายสำคัญต่อการประกาศชัยชนะของรัฐบาลอังกฤษเหนือ พคม. ในปี 1960

ข้อมูลจากกรมวิจัยประจำกระทรวงการต่างประเทศของอังกฤษ (The British Information Research Department of the Foreign Office: IRD) อธิบายถึงปฏิบัติการโฆษณาชวนเชื่อทั่วไปของรัฐบาลอังกฤษว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อโน้มน้าวความคิดของประชาชนทั้งในอังกฤษและต่างประเทศ²²⁹ โดย IRD มีสำนักงานระดับภูมิภาค (Regional Information Office: RIO) ที่ถูกจัดตั้งขึ้นในประเทศต่าง ๆ ที่อังกฤษมีอิทธิพลรวมถึงในสิงคโปร์ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางการโฆษณาชวนเชื่อของมลายา ทั้งนี้จากบันทึกข้อตกลงที่ออกโดยรัฐมนตรีอาณานิคมระบุภาระหน้าที่สำคัญของ RIO ในสิงคโปร์ไว้ว่า

1) เพื่อปฏิบัติงานด้านโฆษณาชวนเชื่อทั่วไป

²²⁷ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan."; สุรชาติ, "Winning hearts and minds."; สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)."; บาร์เบอส์, *สงครามของพวกสุนักรบใช้*.

²²⁸ TNA: Air20/10377, From: Review of the Emergency in Malaya from June 1948 to Aug. 1957, By the Director of Operations, Malaya, Sept. 1957. as cited in Hack, "The Malayan Emergency as Counter-Insurgency Paradigm," 387; Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, 185.

²²⁹ Richard Fletcher, "British Propaganda since World War 2: a Case Study," *Media, Culture and Society* 4, no. 2 (1982): 106.

- 2) เพื่อทำสงครามจิตวิทยา กับ 'ผู้ก่อความไม่สงบ'
- 3) เพื่อรณรงค์การทำงานด้านโฆษณาชวนเชื่อต่อต้านคอมมิวนิสต์ในมลายา²³⁰

การศึกษาปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายาในบทนี้พบว่า การโฆษณาชวนเชื่อเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือสำคัญในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาโดยเฉพาะต่อประชาชนชาวจีนในมลายาซึ่งถือเป็นกลุ่มเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการแยกให้ออกห่างจาก พคม. และหันมาให้ความร่วมมือกับรัฐบาลอย่างจริงจัง ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่ารูปแบบการโฆษณาชวนเชื่อที่เกิดประสิทธิผลต่อประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะชาวจีนในมลายากลับไม่สามารถสร้างผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อ พคม. ดังนั้นเนื้อหาในส่วนนี้จึงต้องการกล่าวถึงการศึกษาระดับต้น เพื่อชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลอังกฤษใช้เครื่องมือการโฆษณาชวนเชื่อชนิดใดในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาต่อชาวจีนในมลายาและเหตุใดปฏิบัติการข้างต้นจึงไม่สามารถมีอิทธิพลเหนือ พคม. ได้

จากการศึกษาปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษในมลายาผ่านงานเขียนของนักวิชาการและผู้ศึกษาการโฆษณาชวนเชื่อในช่วงภาวะฉุกเฉิน แสดงให้เห็นว่ามาตรการการโฆษณาชวนเชื่อเชิงกลยุทธ์ของรัฐบาลอังกฤษที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อประชาชนในมลายา โดยเฉพาะชาวจีนในชนบทและหมู่บ้านยุทธศาสตร์ ที่ถูกมองว่าเป็นผู้สนับสนุนสำคัญของ พคม. ประกอบด้วย 3 เครื่องมือสำคัญ คือ วิทยุแห่งมลายา (Radio Malaya) หน่วยภาพยนตร์แห่งมลายา (Malayan Film Unit: MFU) และหนังสือพิมพ์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกรมประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลอังกฤษ (the Department of Public relation: DPR)²³¹

วิทยุแห่งมลายาถือเป็นเครื่องมือการโฆษณาชวนเชื่อที่ส่งผลด้านจิตวิทยาต่อประชาชนในชนบทของมลายาเป็นจำนวนมาก เริ่มสร้างอิทธิพลในด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญในช่วงที่สถานการณ์สงครามเกาหลีร้อนระอุ เนื่องจากชาวจีนในชนบทจำนวนมากเริ่มซื้อวิทยุเพื่อติดตามข่าวสารดังกล่าว ในปี 1951 รัฐบาลอังกฤษจึงตระหนักว่าควรมีการติดตั้งตัวรับสัญญาณพร้อมลำโพงในหมู่บ้าน (Kampung) และหมู่บ้านยุทธศาสตร์เพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนทุกคนในมลายา โดยเฉพาะ

²³⁰ CAB/129/40 Memorandum number C.P. (50) 125, 'Preliminary Report on visit to Malaya and Singapore, 13 June 1950 as cited in Prabavathy Bangaroo and Niranjala Weerakkody, "The Propaganda Strategies Adopted by the Colonial British During the Malayan Emergency, 1948–1960 as Applied in Newspaper Coverage: A Case Study" (The digital and the social: Communication for inclusion and exchange, Swinburne University, Victoria, Australian and New Zealand Communication Association 2014).

²³¹ Ramakrishna, "TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH": THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 50-51.

ชาวจีนในพื้นที่เป้าหมายสามารถเข้าถึงรายการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเป็นครั้งแรก²³² วิทยุแห่งมลายายังเป็นช่องทางสำคัญของรัฐบาลในการสื่อสาร แจ้างข้อมูลของรัฐบาลสู่ประชาชน รวมถึงการสร้างควมบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ เพื่อดึงดูดให้มีจำนวนผู้ฟังเพิ่มขึ้น โดยทำการกระจายเสียงเป็นภาษามาเล ภาษาตามิล ภาษาจีนกลางและภาษาจีนท้องถิ่นอีก 3 ภาษา คือ จีนฮักกา จีนแคนโตนิสและจีนอามอย²³³

วิทยุแห่งมลายาจึงเป็นช่องทางที่รัฐบาลสามารถทำการโฆษณาชวนเชื่อและทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเพื่อสร้างอิทธิพลเหนือจิตและใจผู้ฟังได้ โดยเฉพาะเมื่อจัดผ่านรายการที่เกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินที่ออกอากาศประจำสัปดาห์ เช่น รายการเรื่อง 'This is Communism' เป็นรายการที่เล่าถึงความโหดร้ายของลัทธิคอมมิวนิสต์ และรายการเรื่อง 'Can I help you?' เป็นรายการที่เชิญชวนผู้ฟังส่งคำถามที่เกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน เช่น ข้อยกเว้นในการควบคุมอาหาร หรือแม้กระทั่งประเด็นในชีวิตประจำวัน ปัญหาการแต่งงาน การขอบัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีรายการบันเทิงที่มีนักแสดงเรื่องชาวกวางตุ้งสามารถดึงดูดผู้ฟังชาวจีนในชนบท จนทำให้ผู้ฟังที่ไม่มีวิทยุส่วนตัวช่วยอมเดินทางไปร้านกาแฟเพื่อรอฟังรายการดังกล่าว²³⁴ อีกทั้งยังมีรายการ 'Local Flashes' เป็นรายการที่เปิดโอกาสให้คนจีนในชนบทสามารถแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน ถูกจัดขึ้นเป็นภาษาจีนกลาง จีนฮักกา จีนแคนโตนิสและจีนอามอย เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายผู้ฟังชาวจีนในชนบทเป็นสำคัญ²³⁵ เป็นช่องทางที่คอยเปิดโอกาสให้กลุ่มคนจีนในชนบทหันมาให้การสนับสนุนรัฐบาลและออกห่างจาก พคม.

ในขณะที่หน่วยภาพยนตร์แห่งมลายา เป็นหน่วยงานที่ทำการฉายภาพยนตร์แบบเคลื่อนที่ ที่มีความสำคัญในด้านปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาต่อชาวจีนในมลายา เนื่องจากในปี 1949 เจ้าหน้าที่ระดับสูงของอังกฤษใน มลายาวิเคราะห์ว่าหน่วยภาพยนตร์แห่งมลายาจะเป็นเครื่องมือทางจิตวิทยา

²³² ANM, 810/53, 'Government to people'. as cited in Ramakrishna, "TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH': THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 50-57.

²³³ Annual Report 1951, 181-182. as cited in Ramakrishna, "TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH': THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 57.

²³⁴ ANM, 810/53, 'Government to people'. as cited in Ramakrishna, "TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH': THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 57.

²³⁵ ANM, 'DOI, FM', 225/53, 'Talks and Features in Various Chinese Dialects Broadcast from February 1st-7th', n.d., and 'Talks and Features in Various Chinese Dialects Broadcast from October 1-October 24th 53', n.d. as cited in Ramakrishna, "TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH': THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 60.

ที่ดี เพราะคนจีนจะอ่อนไหวต่อการโฆษณาชวนเชื่อที่สามารถมองเห็นได้เป็นพิเศษ²³⁶ การดำเนินงานของหน่วยดังกล่าวประสบความสำเร็จอย่างก้าวกระโดดตั้งแต่ปี 1950 เป็นต้นไป โดยมีรายการภาพยนตร์ข่าวเรื่องข่าวมือลายู (Berita Malayu) ได้รับความนิยมจากผู้ชมในชนบทมากที่สุด²³⁷

นอกจากนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ชมเกิดความเครียดจากการเสพข้อมูลที่น่าเบื่อมากเกินไป เจ้าหน้าที่หน่วยภาพยนตร์แห่งมลายายังทำการสอดแทรกความบันเทิงโดยจัดการแสดงละครสั้น เช่น เรื่อง 'Love in Jungle' เป็นเรื่องความรักของสมาชิก พคม. สร้างขึ้นจากข้อมูลของอดีตสมาชิกพรรคที่เข้ามาบดตัวและเอกสารที่รัฐบาลยึดมาได้ และเรื่อง 'Adventures of Yaacob' เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับการต่อสู้ของวีรบุรุษชาวมลายูที่ทำการต่อต้าน พคม. นอกจากการแสดงข้างต้นแล้วเจ้าหน้าที่หน่วยภาพยนตร์แห่งมลายายังใช้ที่ผู้เข้ามาบดตัว (Surrendered Enemy Personnel: SEP) ร่วมแสดงละครและพูดปราศรัยเพื่อโน้มน้าวให้สมาชิก พคม. ที่เหลือเข้ามาบดตัว โดยคาดหวังว่าผู้ชมที่เข้าไปรับชมการแสดงดังกล่าวจะกลับไปพูดต่อ ๆ กันและนำไปเล่าให้สมาชิก พคม. ฟังในที่สุด²³⁸

เครื่องมือสุดท้ายของการโฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาลอังกฤษต่อชาวจีนและประชาชนในมลายา คือ หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของกรมประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลอังกฤษในมลายา ทั้งนี้กลุ่มเป้าหมายและข้อมูลที่ส่งไปยังผู้รับสารของแต่ละสำนักพิมพ์ยังมีความแตกต่างกัน โดยทั่วไปแล้วหนังสือพิมพ์ที่มีกลุ่มเป้าหมายผู้อ่านเป็นชาวจีน เช่น หนังสือพิมพ์ New Path News (Sin Lu Pao) หนังสือพิมพ์ Kin Kwok Daily News และหนังสือพิมพ์ Farmers' News เป็นหนังสือพิมพ์ภาษาจีนที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอังกฤษในมลายาเพื่อต่อต้านการโฆษณาชวนเชื่อของคอมมิวนิสต์ เนื้อหาส่วนใหญ่มักถูกเขียนขึ้นเพื่อโน้มน้าวผู้รับสารที่เป็นชาวจีนในมลายาให้หันมาสนับสนุนรัฐบาล ในขณะที่หนังสือพิมพ์ the Straits Times ของบริษัท Straits Times Press Ltd ซึ่งมีเจ้าหน้าที่อังกฤษที่ประจำอยู่ในสิงคโปร์เป็นเจ้าของกิจการทั้งหมด เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อชาวมลายูชนชั้นสูง เจ้าหน้าที่อังกฤษ เจ้าของที่ดินและเหมืองแร่ชาวยุโรป รวมไปถึงชาวอังกฤษทั่วไปที่

²³⁶ Susan L. Carruthers, *Winning Hearts and Minds: British Governments, the Media and Colonial Counterinsurgency, 1944-1960* (London: Leicester University Press, 1995), 94.

²³⁷ PRO, CO, 537/6579, 'Publicity and Propaganda Lines', 11 May 1950; *Annual Report 1950*, 144 as cited in Ramakrishna, "'TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH': THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 53.

²³⁸ Ramakrishna, "'TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH': THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 65-66.

อาศัยอยู่ในมาลายา โดยเนื้อหาส่วนใหญ่ในหนังสือพิมพ์ถูกเขียนเพื่อให้ผู้รับสารคล้อยตามนโยบายของรัฐบาลและสร้างขวัญกำลังใจที่ดีต่อเจ้าหน้าที่และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำสงคราม²³⁹

แต่เครื่องมือการโฆษณาชวนเชื่อประเภทหนังสือพิมพ์กลับเป็นสื่อการโฆษณาชวนเชื่อที่มีอิทธิพลต่อการทำปฏิบัติการจิตวิทยาในขอบเขตที่ค่อนข้างจำกัดกว่าวิทยุแห่งมาลายาและการฉายภาพยนตร์เคลื่อนที่ เนื่องจากชาวมาเลและชาวจีนในมาลายา โดยเฉพาะชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชนบท ซึ่งเป็นกลุ่มสำคัญที่สนับสนุน พคม. จำนวนมากไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลจากหน่วยข่าวสารและการสอบสวน พคม. ที่เข้ามอบตัวกับรัฐบาลจากหน่วยข่าวกรองอังกฤษในมาลายายังชี้ให้เห็นว่าการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาผ่านหนังสือพิมพ์ การฉายภาพยนตร์เคลื่อนที่ โดยเฉพาะการกระจายเสียงทางวิทยุ ถือเป็นช่องทางการสื่อสารที่แทบจะไม่สามารถสร้างผลกระทบใด ๆ ต่อ พคม. เลย เนื่องจากข้อจำกัดในการครอบครองวิทยุ การเข้าถึงรายการภาพยนตร์ที่รัฐบาลจัดขึ้น อีกทั้งข้อมูลจากการสอบสวน พคม. ที่ถูกรัฐบาลจับกุมและ พคม. ที่เข้ามอบตัวจำนวนหนึ่งยังพบว่า สมาชิกพรรคส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ หนังสือพิมพ์จึงถือเป็นเครื่องมือการโฆษณาชวนเชื่อที่แทบไม่มีบทบาทในการโน้มน้าว พคม. เลย²⁴⁰ ดังนั้นการใช้เครื่องมือการโฆษณาชวนเชื่อทั้ง 3 ประเภทจึงเป็นเพียงการทำปฏิบัติการจิตวิทยาต่อประชาชนชาวมาเลและชาวจีนในมาลายาเท่านั้น ซึ่งไม่มีความเกี่ยวเนื่องโดยตรงต่อการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเพื่อโน้มน้าว พคม. ออกมามอบตัวเป็นจำนวนมากในปี 1958

การนำเสนอการศึกษาปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมาลายาในขั้นตอนต่อจากนี้ จึงต้องการต่อยอดจากการศึกษาที่มีอยู่เดิมด้วยการตีกรอบให้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น และขยายการศึกษาในบางประเด็นที่งานศึกษาแบบภาพกว้างที่ผ่านมายังไม่ได้ศึกษาลงไปในรายละเอียด เพื่อหาคำตอบปัจจัยที่ส่งผลต่อเหตุการณ์การมอบตัวครั้งใหญ่ในปี 1958 โดยแบ่งการศึกษาเรื่องการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมาลายาออกเป็น 3 ช่วง ตั้งแต่ช่วงที่รัฐบาลอังกฤษประกาศภาวะฉุกเฉิน ถือเป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลรับมือกับสถานการณ์ได้แย่ที่สุด ไปจนถึงช่วงที่มลายาประสบความสำเร็จในการประกาศเอกราช

²³⁹ Bangaroo and Weerakkody, "The Propaganda Strategies Adopted by the Colonial British During the Malayan Emergency, 1948–1960 as Applied in Newspaper Coverage: A Case Study." 3-6; Ramakrishna, "TELLING THE SIMPLE PEOPLE THE TRUTH: THE ROLE OF STRATEGIC PROPAGANDA IN THE MALAYAN EMERGENCY," 54.

²⁴⁰ Kumar Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," *Intelligence and National Security* 14:4 (1999): 251-62; Maguire, "Interrogation and "psychological intelligence": the construction of propaganda during the Malayan Emergency, 1948-1958," 20.

ราชในปลายปี 1957 ดังนั้นเงื่อนไขการเรียกร้องเอกราชของ พคม. จึงถูกลดความชอบธรรมลง หลังการประกาศเอกราชสำเร็จในปี 1958 ยังถือเป็นช่วงเวลาที่ยุทธศาสตร์การโฆษณาชวนเชื่อประสบความสำเร็จในการใช้ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญ

4.2.1 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1951

จากการศึกษาการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในส่วนนี้ พบว่ากลยุทธ์การโฆษณาชวนเชื่อ (strategic propaganda) ผ่านใบปลิวเป็นเครื่องมือสื่อสารที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งรัฐบาลอังกฤษในมลายาทำการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวกลุ่มคนที่เห็นต่างจากรัฐหรือกลุ่มคนที่เข้าร่วมกับ พคม. แล้ว ออกจากพรรคและหันมาให้ความร่วมมือกับรัฐบาล อีกทั้งจากการศึกษาายังแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์การโฆษณาชวนเชื่อที่รัฐบาลอังกฤษทำ เพื่อโน้มน้าวกลุ่มที่เห็นต่างจากรัฐแตกต่างจากการทำโฆษณาชวนเชื่อต่อประชาชนทั่ว ๆ ไป ชนชั้นนำ เจ้าหน้าที่อังกฤษและชาวยุโรปที่อาศัยอยู่ในมลายา การศึกษาขั้นต่อไปจึงต้องการอธิบายให้เห็นว่ากลยุทธ์ดังกล่าวทำงานในการโน้มน้าวสมาชิก พคม. หันมาอบตัวเป็นจำนวนมากในช่วงปลายปี 1958 อย่างไร

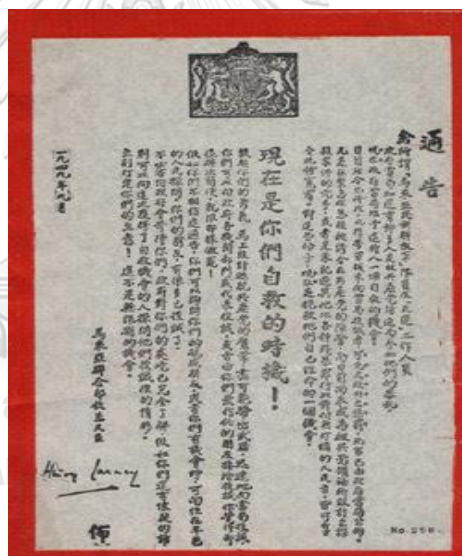
งานเขียนของ Ramakrishna ผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์ พคม. และนักวิชาการเพียงคนเดียวที่รวบรวมเนื้อหาโฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาลอังกฤษในมลายาได้ค่อนข้างครบถ้วน ซึ่งให้เห็นว่าการโฆษณาชวนเชื่อผ่านใบปลิวถือเป็นการวางรากฐานของการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายา ที่มีความเกี่ยวเนื่องต่อการเข้ามอบตัวของ พคม. จำนวนมากในปี 1958 หากแต่งงานขึ้นดังกล่าวกลับไม่ระบุรายละเอียดของใบปลิวว่าส่งผลต่อการมอบตัวอย่างไร การวิจัยในหัวข้อนี้จึงต้องการให้ความสำคัญกับการศึกษาการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาผ่านใบปลิวตั้งแต่การประกาศภาวะฉุกเฉินจนกระทั่งปี 1958 เพื่อหาคำตอบที่สามารถแสดงความแตกต่างและวิวัฒนาการของการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในแต่ละช่วงจนกระทั่งเหตุการณ์การมอบตัวครั้งใหญ่

จากการศึกษานโยบายการมอบตัวของรัฐบาลอังกฤษในมลายาอย่างเป็นระบบ พบว่านโยบายการมอบตัวดังกล่าวเริ่มดำเนินขึ้นอย่างไร้ประสิทธิภาพตั้งแต่เดือนกันยายนปี 1949 โดยเซอร์ เอนรี เฮอร์นี ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาในขณะนั้น ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ พคม. กำลังทบทวนแนวทางการก่อความไม่สงบที่ผ่านมา โดยเห็นว่าแนวทางที่พรรคดำเนินตลอดการประกาศภาวะฉุกเฉินจนกระทั่งในเดือนเมษายน ปี 1949 นั้น ไม่สามารถล้มล้างการปกครองของรัฐบาลอังกฤษ ตลอดจนปลุกเร้าให้ประชาชนในมลายาลุกขึ้นมาต่อต้านการปกครองของอังกฤษได้

ดังนั้นพรรคจึงตัดสินใจย้ายฐานทัพเข้าไปในป่า เพื่อจัดระเบียบและฟื้นฟูแนวทางการต่อสู้ของพรรคใหม่ในเดือนตุลาคม²⁴¹

ในช่วงที่ พคม. กำลังทบทวนแนวทางการต่อสู้ของพรรคระหว่างเดือนเมษายนจนถึงเดือนตุลาคม ปี 1949 เกอร์นี ได้ผลักดันให้มีการจัดทำนโยบายการมอบตัวเป็นครั้งแรก โดยประกาศให้มีการนิรโทษกรรมให้กับสมาชิก พคม. ทุกคนที่เข้ามามอบตัว เพื่อโน้มน้าวสมาชิกของพรรคออกจากองค์กรจัดตั้ง ผ่านการทำปฏิบัติการทางจิตวิทยาและกักร่อนองค์กรการจัดตั้งของพรรคทีละน้อย²⁴² ดังนั้นรัฐบาลอังกฤษในมลายาจึงริเริ่มจัดทำนโยบายการมอบตัวผ่านวิธีการแจกจ่ายใบปลิวขึ้นในวันที่ 10 กันยายน ปี 1949 เนื้อหาสำคัญกล่าวถึงการแก้ไขกฎหมายนิรโทษกรรมให้กับ พคม. ที่ยอมเข้ามามอบตัว โดยไม่ต้องถูกประหารจากการตัดสินใจต่อสู้ด้วยอาวุธและระบุในตอนท้ายของใบปลิวว่า “ไม่ต้องกลัวว่ารัฐบาลจะปฏิบัติรุนแรงต่อคุณ...เราเข้าใจสถานการณ์ของคุณอย่างแท้จริง”²⁴³

ภาพที่ 1 ใบปลิวที่ถูกจัดทำขึ้นในปี 1949

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

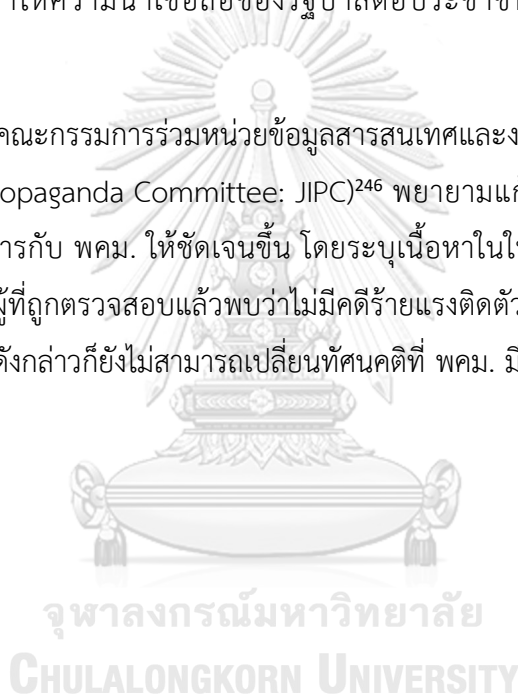
²⁴¹ PRO WO 106/5990, 'Review of Emergency in Malaya June 1948- Aug 1957', 12 Sept. 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 246.

²⁴² Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 246-48.

²⁴³ RHO MSS.Ind.Ocn.s.276 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 246.; สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 7-8.

อย่างไรก็ดี มีการตั้งข้อสังเกตต่อนโยบายการมอบตัวของรัฐบาลครั้งนี้และในช่วงต้นของภาวะฉุกเฉินว่า ไม่พบเนื้อหาที่สามารถจูงใจหรือโน้มน้าวศัตรูเลย นอกจากข้อความที่ระบุอย่างกว้าง ๆ ว่าผู้มอบตัวจะได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมหลังเข้ามอบตัว²⁴⁴ นอกจากนั้น เนื้อหาดังกล่าวชี้ว่าการนิรโทษกรรมครอบคลุมไปถึงผู้มอบตัวที่มีความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมร้ายแรงด้วย อีกทั้งการระบุว่า พคม. ที่เข้ามอบตัวไม่ต้องกลัว “รัฐบาลจะปฏิบัติรุนแรงต่อคุณ” นั้น ไม่ได้มีการชี้แจงรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากเข้ามอบตัว ดังนั้นเนื้อหาข้างต้นจึงไม่อาจสะกดให้พคม. ตัดสินใจเดินเข้าหารัฐบาลตามความคาดหวังของเกอร์นี ยิ่งไปกว่านั้นในเดือนธันวาคม ปี 1949 รัฐบาลกลับพบผู้เข้ามอบตัวที่มีคดีร้ายแรงติดตัว ซึ่งไม่อาจปล่อยให้ได้รับการนิรโทษกรรมตามสัญญาไว้ เป็นส่วนทำให้ความน่าเชื่อถือของรัฐบาลต่อประชาชนและต่อ พคม. ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ²⁴⁵

6 เดือนต่อมา คณะกรรมการร่วมหน่วยข้อมูลสารสนเทศและงานโฆษณาชวนเชื่อ (The Joint Information and Propaganda Committee: JIPC)²⁴⁶ พยายามแก้ไขเนื้อหาเกี่ยวกับการนิรโทษกรรมเพื่อทำการสื่อสารกับ พคม. ให้ชัดเจนขึ้น โดยระบุเนื้อหาในใบปลิวเพิ่มเติมว่า “ผู้ที่เข้ามอบตัวอย่างสมัครใจและผู้ที่ถูกตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีคดีร้ายแรงติดตัว จะได้รับการนิรโทษกรรมจากรัฐบาล”²⁴⁷ แต่วิธีการดังกล่าวก็ยังไม่สามารถเปลี่ยนทัศนคติที่ พคม. มีต่อรัฐบาลได้

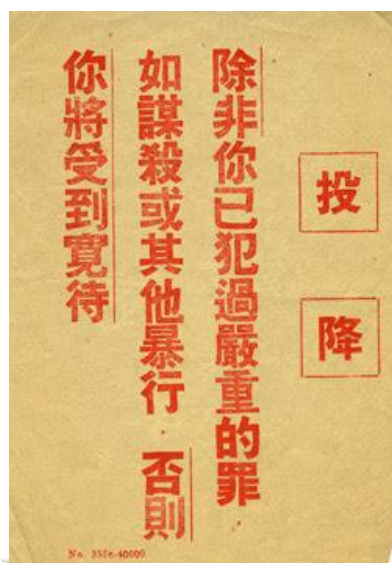
²⁴⁴ Ramarkrisna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 249.

²⁴⁵ Ramarkrisna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 246.

²⁴⁶ คณะกรรมการร่วมหน่วยข้อมูลสารสนเทศและงานโฆษณาชวนเชื่อ (The Joint Information and Propaganda Committee: JIPC) ก่อตั้งขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1950 ทำหน้าที่ประสานงานโฆษณาชวนเชื่อทั้งหมดของรัฐบาลและทำการต่อต้านงานโฆษณาชวนเชื่อทั้งหมดของคอมมิวนิสต์โดยเฉพาะการโฆษณาชวนเชื่อจากประเทศจีน

²⁴⁷ PRO CO 537/6579, 1950 as cited in Sunderland, *Antiguerrilla Intelligence in Malaya, 1948-1960* 247.

ภาพที่ 2 ใบปลิวที่จัดทำขึ้นเพื่อแก้ไขความผิดพลาดในการสื่อสารของรัฐบาล

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

ต่อมาในช่วงต้นปี 1950 รัฐบาลอังกฤษจึงตัดสินใจตั้งหน่วยบริการข้อมูลภาวะฉุกเฉิน (Emergency Information Service: EIS) ขึ้น เพื่อผลิตงานด้านจิตวิทยาต่อต้าน พคม. โดยมี เซอร์ โรเบิร์ต ทอมสัน เป็นหัวหน้าหน่วยงาน ในเดือนมิถุนายน เซอร์ ฮิว คาร์ลตัน กรีน (Sir Hugh Carlton Greene) เข้ามาดำรงตำแหน่งต่อจากทอมสัน ได้เพิ่มภาระหน้าที่ของหน่วยงานโดยให้ความสำคัญกับการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเพื่อมุ่งทำลายขวัญและกำลังใจของผู้สนับสนุนและกองกำลังของพรรค²⁴⁸ มีการจัดทำนโยบายการมอบตัวครั้งใหม่ คือ นโยบายการปฏิบัติที่เป็นธรรม (fair treatment) มีใจความสำคัญว่า สมาชิก พคม. ที่มีหรือไม่มีคดีร้ายแรงที่ยอมเข้ามอบตัวทุกคน จะได้รับการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่รัฐอย่างเป็นธรรม และยังมอบหมายให้ผู้เข้ามอบตัวในช่วงที่ผ่านมา เดินทางไปแจกจ่ายใบปลิวในพื้นที่ชนบทที่คาดว่าเป็นบริเวณที่ พคม. สามารถรับสารได้ง่าย มีการให้ พคม. ที่เข้ามอบตัว หรือ SEP ยืนยันว่าพวกเขาได้รับการปฏิบัติที่ดีจากเจ้าหน้าที่รัฐภายหลังเข้ามอบตัว เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของรัฐในสายตาของชาวบ้านและ พคม. อีกทั้งยังหวังว่าการโฆษณาชวนเชื่อดังกล่าวจะสามารถแพร่กระจายไปถึง พคม. ได้โดยอาศัยการพูดปากต่อปากจากชาวบ้านและผู้สนับสนุน แต่การประกาศนโยบายการมอบตัวในครั้งนี้กลับไม่กล่าวถึงการนิรโทษกรรม ดังนั้น พคม. จึงไม่อาจเชื่อมั่นได้ว่าพวกเขาจะไม่ถูกดำเนินคดีในภายหลัง²⁴⁹

²⁴⁸ Clutterbuck, *Riot and Revolution In Singapore and Malaya 1945-1963*, 190-94.

²⁴⁹ Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 248-49.

อย่างไรก็ดี ผลงานสำคัญของหน่วยบริการภาวะฉุกเฉินที่มีต่อนโยบายการมอบตัว กลับปรากฏชัดเจนหลังจาก ซีซี ทู (Too Chee Chew: C.C. Too) เริ่มเข้ามาทำงานในฐานะผู้ช่วยวิจัยทั่วไปในช่วงต้นปี 1951 หลังจากนั้นเขาได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นไปเป็นผู้ช่วยวิจัยประจำตัวของหัวหน้าหน่วยบริการภาวะฉุกเฉิน และเป็นหัวหน้าแผนกปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา (the Psychological Warfare Section: PWS) ในปี 1956 จนได้รับสมญานามว่า ‘นักรบจิตวิทยาแห่งมลายา’ เป็นผู้วางแนวทางสำคัญในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาและผลิตใบปลิวภายใต้การแนะนำที่ใกล้ชิดจาก ทอมสัน²⁵⁰ ในงานงานเขียนของ Lim Cheng Leng ระบุว่ารายละเอียดการปฏิบัติงานของ ซีซี ทู ที่ช่วยเพิ่มมิติให้กับการศึกษาปฏิบัติสงครามจิตวิทยาในเนื้อหาบทนี้อย่างมีนัยสำคัญ หลังจากเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยบริการภาวะฉุกเฉินได้ไม่นาน การดำเนินของรัฐตลอดช่วง 3 ปีแรกหลังการประกาศภาวะฉุกเฉินถูกตั้งข้อสังเกตว่า เอกสารของศัตรูไม่ได้ถูกส่งไปยังสำนักงานใหญ่เพื่อทำการวิเคราะห์และจัดเรียงความสำคัญและคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของ พคม. ในอนาคต ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่า กองกำลังรักษาความปลอดภัยของรัฐมีการทำลายเอกสารที่คาดว่าเป็นเพียงเศษกระดาษหรืองานโฆษณาชวนเชื่อที่ไร้ประโยชน์ของศัตรู รัฐบาลอังกฤษจึงขาดแคลนข้อมูลในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา²⁵¹ หลังจากนั้นไม่นานจึงมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานที่พบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ พคม. ทุกรูปแบบ จะต้องมอบข้อมูลทั้งหมดให้กับหน่วยบริการภาวะฉุกเฉินในแต่ละรัฐเพื่อส่งไปยัง กัวลาลัมเปอร์ทำการวิจัยและผลิตงานด้านจิตวิทยารวมถึงใบปลิวต่อไป²⁵²

นอกจากปัญหาการขาดแคลนข้อมูลแล้ว ข้อผิดพลาดสำคัญอีกประการของการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงแรกหลังการก่อตั้งหน่วยบริการภาวะฉุกเฉิน คือ ปัญหาการใช้ภาษาจีนของ พคม. ที่เจ้าหน้าที่อังกฤษไม่สามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งเอกสารของ พคม. เกือบทั้งหมดหรือมากกว่าร้อยละ 95 ถูกเขียนเป็นภาษาจีน และประเภทของภาษาจีนที่ใช้ยังแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นความหมายของคำหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ จากการให้สัมภาษณ์ของ Datuk Dr. Leong Chee Woh อดีตรองผู้อำนวยการตำรวจสันติบาลยังชี้ว่า “โดยปกติข้อความเหล่านั้น จะเขียนขึ้นเป็นภาษาจีนโดยใช้รหัสลับและศัพท์ภาษาจีนที่เข้าใจยาก เว้นแต่ผู้อ่านจะเป็นสมาชิก

²⁵⁰ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 75-76.

²⁵¹ Amer Fawwaz M. Yazid, "The Police Special Branch in Countering the Malayan Emergency 1948-1960: An Analysis of Intelligence Tactics and Strategies," *The Malaysian Journal of International Relations* 7, no. 1 (2019): 58-59, <https://mjir.um.edu.my/index.php/mjir/article/view/17481>; Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 75-76.

²⁵² Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 75-76.

พรรค”²⁵³ ดังนั้นเอกสารหรือหลักฐานของศัตรูที่รัฐบาลอังกฤษได้มาจึงไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ²⁵⁴ ตัวอย่างความผิดพลาดครั้งสำคัญของรัฐบาลอังกฤษในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงแรกของสงคราม คือการจ้างงานคนที่จบการศึกษามัธยมต้นจากโรงเรียนจีนในมลายา แพลเอกสารที่พวกเขาไม่เข้าใจและได้รับค่าจ้างเป็นจำนวนเงินเพียง 200 เหรียญต่อเดือน ก่อนที่ข้อมูลดังกล่าวจะถูกส่งไปยังเจ้าหน้าที่อังกฤษที่ได้รับเงินเดือนจำนวนมากกว่า 10 เท่า ทำการวิเคราะห์เพื่อผลิตงานด้านจิตวิทยา²⁵⁵

ในขณะที่ ซีซี ทุ จบการศึกษาจากโรงเรียนจีนในมลายา เคยเข้าร่วมการประชุมและการประชุมของ พคม. หลายครั้งตามคำเชิญของพรรค และยังเคยถูกเชิญชวนให้เข้าร่วมขบวนการของพรรคในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุด ประสบการณ์ข้างต้นจึงทำให้เขาเข้าใจการใช้ภาษาและการใช้ศัพท์ของ พคม. อย่างลึกซึ้ง ข้อได้เปรียบดังกล่าวเป็นผลดีต่อการนำไปใช้ในการวิจัยเอกสารของ พคม. โดยตรงและเปลี่ยนทิศทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาหลังจากนั้นอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งการวิจัยเอกสารของ พคม. ตลอดการทำงานของ ซีซี ทุ ยังส่งผลต่อแนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของเขา จนถูกเปรียบเปรยว่าเป็นการยืมรูปแบบการทำงานจากศัตรู เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของศัตรูและเล่นงานศัตรู²⁵⁶

จากการศึกษายังพบว่าการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายามีความใกล้ชิดกับการดำเนินงานของตำรวจสันติบาล (Special Branch: SB)²⁵⁷ อีกทั้งนักวิชาการบางคนยังเห็นว่า การดำเนินงานของตำรวจสันติบาลเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อชัยชนะของรัฐบาลอังกฤษในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายา²⁵⁸ งานเขียนบางส่วนมีการกล่าวถึงบทบาทของตำรวจสันติบาล

²⁵³ Yazid, "The Police Special Branch in Countering the Malayan Emergency 1948-1960: An Analysis of Intelligence Tactics and Strategies," 60.

²⁵⁴ Hak Ching Oong, *The Chinese politics in Malaya 1942-1955: The dynamics of British policy* (Bangi: UKM Press, 2000), 180; Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 133.

²⁵⁵ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 133.

²⁵⁶ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 136.

²⁵⁷ ตำรวจสันติบาล คือ หน่วยข่าวกรองของรัฐบาลมาเลเซีย หรือเป็นที่รู้จักกันในภาษามาเลเซียว่า 'Cawangan Khas' ก่อตั้งขึ้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ภายใต้การบริหารของรัฐบาลอังกฤษ เพื่อรับมือกับสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบหรือภาวะฉุกเฉินในมลายา

²⁵⁸ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan."; Anthony Short, *In pursuits of mountain rats: The communist insurrection in Malaya* (Singapore: Cultured Lotus, 2000), 363-64; Yazid, "The Police Special Branch in Countering the Malayan Emergency 1948-1960: An Analysis of Intelligence Tactics and Strategies."; Comber, "The Malayan Security Service (1945-1948)."; Comber, "The Malayan special branch on the Malayan-Thai frontier during the Malayan emergency (1948-60)."

ที่มีต่อนโยบายการมอบตัวว่ามีความเกี่ยวเนื่องกัน โดยเฉพาะในกระบวนการสอบสวนผู้มอบตัว หรือ SEP ในหนังสือของ Clutterbuck ระบุว่า SEP มักเข้ามามอบตัวเนื่องจากต้องใช้ชีวิตและถูกห้อมล้อม ด้วยสภาพแวดล้อมที่น่าอึดอัดและยากลำบาก อีกทั้งต้องประสบกับความอดอยาก การผิดศีล กลัว ความตาย และถูกข่มขู่ในทางจิตวิทยา²⁵⁹ นอกเหนือจากนี้จากการให้สัมภาษณ์ของอดีตเจ้าหน้าที่ ตำรวจสันติบาลเมื่อปี 2019 ในบทความของ Amer Fawwaz M. Yazid ยังระบุว่าผู้เข้ามามอบตัวบาง คนยอมเข้ามามอบตัวเนื่องจากรู้สึกถูกทอดทิ้งจากพรรค ถูกล่อด้วยเงินรางวัลจากฝ่ายรัฐบาล และ ต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่²⁶⁰ อย่างไรก็ดี เพื่อสร้างความไว้วางใจต่อผู้เข้ามามอบตัว โดยปกติแล้ว ทั้ง SEP และ CEP จะถูกสอบสวนจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาลที่เป็นชาวจีน และใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง โดยการสอบสวนในแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 7-14 วัน ขึ้นอยู่กับ การให้ความร่วมมือของผู้ถูกสอบสวน ดังนั้นขั้นตอนการสอบสวน และการทำให้ SEP หรือ CEP เชื่อ ใจต่อการดำเนินงานของรัฐ จึงถือเป็นศิลปะที่ต้องการทักษะทางจิตวิทยา²⁶¹

ข้อมูลการสอบสวนที่ได้รับจากตำรวจสันติบาลจึงเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงาน ของหน่วยบริการภาวะฉุกเฉิน ในการผลิตใบปลิวและแจกจ่ายไปยังกลุ่มเป้าหมายที่แม่นยำขึ้น²⁶² การ รวบรวมข้อมูลจากจดหมายเหตุหลายแห่งของนักวิชาการที่ศึกษาภาวะฉุกเฉินในมลายูยังพบว่า SEP หลายคนมีความตั้งใจในการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับของพรรค และให้ความร่วมมือกับ รัฐบาลอย่างสมัครใจ การสอบสวน SEP ของตำรวจสันติบาล ยังให้ข้อมูลเชิงลึกและรายละเอียด สำคัญหลายประการ เช่น รายละเอียดผู้นำระดับสูงของ พคม. ที่สามารถลดช่องว่างในการทำ ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ไปจนถึงการปรับปรุงรูปแบบการสื่อสาร ซึ่งเป็นข้อมูลเฉพาะที่มีความ ละเอียดอ่อนมากกว่าข้อมูลจากเอกสารของ พคม. ที่รัฐบาลยึดมาได้²⁶³

²⁵⁹ Clutterbuck, *Long Long War: The Emergency in Malaya, 1948-1960*, 104.

²⁶⁰ Yazid, "The Police Special Branch in Countering the Malayan Emergency 1948-1960: An Analysis of Intelligence Tactics and Strategies," 62.

²⁶¹ Yazid, "The Police Special Branch in Countering the Malayan Emergency 1948-1960: An Analysis of Intelligence Tactics and Strategies," 62-64.

²⁶² Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958."; Maguire, "Interrogation and "psychological intelligence": the construction of propaganda during the Malayan Emergency, 1948-1958."; Hack, "The Malayan Emergency as Counter-Insurgency Paradigm."

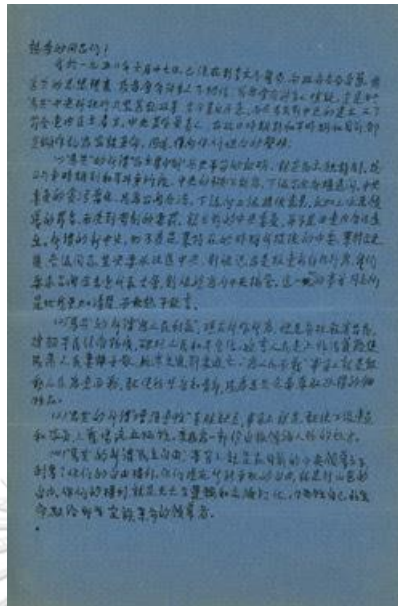
²⁶³ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," 83-87; Maguire, "Interrogation and "psychological intelligence": the construction of propaganda during the Malayan Emergency, 1948-1958," 16-18.

ขณะที่การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาเชิงกลยุทธ์ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลของหน่วยบริการภาวะฉุกเฉินและเป็นเนื้อหาสำคัญของใบปลิว จะมุ่งไปยังการโจมตีนโยบาย ผู้นำระดับสูง ประวัติศาสตร์ เหตุการณ์สำคัญและยุทธศาสตร์ของ พคม. เป็นหลัก²⁶⁴ ปฏิบัติการที่มักถูกยกเป็นตัวอย่างจากผู้ศึกษาสงครามในมลายาคือ ปฏิบัติการการแจกจ่ายหนังสือเล่มเล็กเรื่อง “My Accusation” ของ แลม สวี (Lam Swee) ผู้บัญชาการที่รับผิดชอบงานด้านการเมืองประจำกรมที่ 4 ทางภาคใต้ของรัฐยะโฮร์ ผู้นำระดับสูงคนแรกของ พคม. ที่เข้ามาบดตัวในช่วงกลางปี 1950 รัฐบาลอังกฤษได้ใช้ประโยชน์จากการเข้ามาบดตัวของ สวี ทำลายและจู่โจมองค์การของ พคม. โดยจัดแจงให้ สวี เขียนใบปลิวที่อยู่ในลักษณะของหนังสือเล่มเล็กเป็นภาษาจีน มีใจความสำคัญที่มุ่งโจมตีความน่าเชื่อถือของผู้นำระดับสูงของพรรค ที่ชี้ว่าการแต่งตั้งสมาชิกคณะกรรมการกลางพรรคนั้นไม่มีความชอบธรรม และไม่มีใครทราบความเป็นมาหรือแม้กระทั่งจำนวนที่แท้จริงของคณะกรรมการกลางพรรค นอกจากนี้ผู้นำอาวุโสที่เป็นคณะกรรมการพรรคจำนวนหนึ่ง ยังมีพฤติกรรมเยี่ยงนายทุนใช้ชีวิตอย่างหรูหรา มีคนคอยรับใช้ มีรถและคนขับรถส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของพรรคที่ต้องการเรียกร้องความเท่าเทียมให้กับชนชั้นกรรมมาชีพ หนังสือเล่มนี้ถูกผลิตขึ้นเป็นจำนวน 1 แสนฉบับ เพื่อแจกจ่ายไปทั่วมลายาและไปรยลงไปในบริเวณป่าที่คาดว่าเป็นฐานที่มั่นของ พคม. ทั้งนี้ พคม. ได้ตอบโต้การทำปฏิบัติการครั้งนี้ด้วยการออกแถลงการณ์ชี้แจงว่า สวี เป็นผู้ทรยศและเรียกร้องให้สมาชิกพรรคระดับท้องถิ่นและสาขาจัดการประชุมเพื่อประณาม สวี อย่างเร่งด่วน แต่ก็มิอาจหลีกเลี่ยงให้สมาชิกพรรคเล็กให้ความสนใจเนื้อหาในหนังสือเล่มเล็กดังกล่าวได้²⁶⁵

²⁶⁴ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 49-51.

²⁶⁵ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 135.

ภาพที่ 3 ใบปลิวที่เขียนเป็นภาษาจีนด้วยลายมือของ “แลม ชวี”

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

เงินเป็ง เลขาธิการ พคม. ยอมรับว่าเหตุการณ์ข้างต้นถือเป็นตัวอย่างที่ดีมากสำหรับการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายรัฐ แต่กลับโต้แย้งข้อกล่าวหาดังกล่าวไว้ว่า

การตีพิมพ์หนังสือสงครามจิตวิทยาเล่มเล็กที่เขียนโดยชวี ชื่อ “ผมขอฟ้อง” ซึ่งอังกฤษใช้ในการละเลงสีฝ่ายเราตามแบบฉบับ โดยหาว่าสมาชิกคณะกรรมการกลางทั้งหมดเป็นพวกขี้โกงและขี้โกหก ใช้เงินของพรรคที่สมควรใช้สำหรับปฏิวัติในเมืองอย่างไม่เสียดาย...เป็นการโฆษณาชวนเชื่อที่ไม่ได้ผลและไม่มีมูลตั้งแต่ต้นจนจบ²⁶⁶

นอกจาก ชวี แล้ว ยังพบว่าผู้นำระดับสูงของ พคม. จำนวนหนึ่งที่เข้ามามอบตัวกับรัฐบาลในช่วงกลางปี 1950 ได้รับการคัดเลือกให้เป็น SEP ทำงานอย่างใกล้ชิดร่วมกับหน่วยงานภายใต้การควบคุมของตำรวจสันติบาล ในปฏิบัติการที่เรียกว่า ‘turning operations’ โดยมี SEP ที่เชี่ยวชาญด้านการใช้ชวเลข ภาษาถิ่นหรือแม้กระทั่งคำศัพท์เฉพาะ ของ พคม. อย่าง William Chow Yong Bin, Wong Lin Hong, Tay Ah Meng และ Goh Chin Kim ได้รับความไว้วางใจให้แปลและตีความข้อความที่มีความซับซ้อนจากเอกสารของ พคม. ที่รัฐบาลยึดมาได้ เพื่อนำข้อมูลแปรเป็นงานด้าน

²⁶⁶ สุทธาศัย, ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา, 325.

จิตวิทยาต่อไป²⁶⁷ อย่างไรก็ตาม จากการสอบสวน SEP ในช่วงปลายปี 1950 ยังพบว่าผู้มอบตัวจำนวนมากไม่เคยพบเห็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือใบปลิวของรัฐบาลเลย ข้อมูลดังกล่าวทำให้ตำรวจสันติบาล ต้องตระตุ้นให้ กรีน ในฐานะหัวหน้าหน่วยบริการภาวะฉุกเฉิน แก้ไขปัญหาการแจกจ่ายสื่อการโฆษณาชวนเชื่อที่โปรยลงในป่าอย่างเร่งด่วน ในขณะที่รายงานการสืบสวนจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในรัฐยะโฮร์กลับเผยว่า พคม. ที่เข้ามามอบตัวในช่วงเดียวกันนี้ ได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาชวนเชื่อ โดยเฉพาะใบปลิวของรัฐบาลทั้งทางตรงและทางอ้อม²⁶⁸

นอกจากนี้ จากการตรวจสอบรายงานในการสอบสวน SEP ที่มักถูกตั้งคำถามเกี่ยวกับขอบเขตในการเข้าถึงปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลมากกว่า 300 รายการ จากตำรวจสันติบาลพบว่าในปี 1948 ถึงปี 1951 มีผู้มอบตัวจำนวนร้อยละ 63 ที่พบเห็นการโฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาล การเข้าถึงสื่อโฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาลหลังจากนั้นอยู่ในระดับดีขึ้นเรื่อย ๆ และจำนวนข้างต้นเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 97 ในเดือนกรกฎาคม ปี 1954 ดังนั้นนอกจากปัญหาการใช้เนื้อหาที่ไม่สามารถจูงใจหรือโน้มน้าว พคม. ให้เข้ามามอบตัว ความไม่น่าเชื่อถือของนโยบายการมอบตัวที่ระบุไว้ในใบปลิว ตลอดจนการดำเนินงานที่ผิดพลาดในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงนี้แล้ว ประเด็นการแจกจ่ายใบปลิวที่ไม่ทั่วถึงยังเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่รัฐบาลอังกฤษในมลายาประสบ ส่งผลให้จำนวน พคม. ที่เข้ามามอบตัวต่อรัฐบาลหลังการประกาศภาวะฉุกเฉินในปี 1948 ซึ่งถือเป็นช่วงที่รัฐบาลยังไม่ดำเนินการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอย่างเป็นระบบมีเพียง 9.3 คนต่อเดือน ในขณะที่จำนวนการมอบตัวในช่วงปี 1949 ถึงช่วงต้นปี 1951 เพิ่มขึ้นเพียง 15.5 คนต่อเดือน และ 21.3 คนต่อเดือนในช่วงสุดท้ายของปี 1951²⁶⁹

²⁶⁷ Comber, "The Special Branch and the Briggs Plan," 83-87; Maguire, "Interrogation and "psychological intelligence": the construction of propaganda during the Malayan Emergency, 1948-1958," 16-18.

²⁶⁸ TNA, KV4/408, 1951 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958."

²⁶⁹ PRO CO 537/7255 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 249.

4.2.2 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายาตั้งแต่ปี 1952 ถึงปี 1954

นอกจากผลกระทบจากความผิดพลาดของการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงแรกของภาวะฉุกเฉิน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขาดแคลนเอกสารและข้อมูลของ พคม. เพื่อนำมาทำการวิจัยวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์การต่อสู้โดยรวมและคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของศัตรูแล้ว ยังปรากฏว่างานทุกอย่างที่ถูกแปลและตีความจากเอกสารของ พคม. ในช่วงดังกล่าวผิดเกือบทั้งหมด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงนี้ด้วย

ในช่วงต้นปี 1950 ฐานที่มั่นสำคัญของคณะกรรมการกลาง พคม. ในตาเซะ เบรา บริเวณชายแดนรัฐปาหังและเนอเกอรี ซิมบีลัน ถูกกองทัพอังกฤษโจมตี ทำให้พรรคจำเป็นต้องย้ายฐานที่มั่นเข้าไปในป่าที่ลึกกว่าเดิมในรัฐปาหังจนกระทั่งปี 1953 พคม. อาศัยสถานที่ดังกล่าวจัดการประชุมสำคัญหลายครั้ง รวมถึงการประชุม ‘1 October 1951 directive’ เรื่องการเปลี่ยนแนวทางในการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน หากแต่รัฐบาลอังกฤษกลับต้องใช้เวลาหลายปีในการทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เนื่องจากในช่วงแรกหลังได้รับเอกสารข้างต้น เจ้าหน้าที่อังกฤษในมลายาสรุปและตีความว่า พคม. ยอมรับความพ่ายแพ้ในการต่อสู้ด้วยอาวุธและจะค่อย ๆ ถอนกำลังออกมา²⁷⁰

หลังปี 1951 เมื่อ ซีซี ทู ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่อังกฤษให้วิเคราะห์เอกสารชิ้นสำคัญของ พคม. เรื่อง ‘1 October 1951 directive’ อีกครั้ง รวมถึงเอกสารที่ยึดมาได้จากบริเวณป่าซิกกู และเอกสารสำคัญของ พคม. ที่ทำตกในบริเวณป่าแห่งหนึ่งทางตอนใต้ของถนนตาปะห์ ชื่อ ‘Ku Tien Conference and the CCP Long March’ กลับพบว่า พคม. ยังคงสามารถรักษาความแข็งแกร่งและอุดมการณ์ในการปฏิวัติ หากแต่พรรคได้ตัดสินใจลดการใช้ความรุนแรงและการสังหารที่โหดเหี้ยมในการก่อความไม่สงบลง เพื่อฟื้นฟูความน่าเชื่อถือของพรรคต่อแนวร่วม ในขณะที่เดียวกันกองกำลังหลายหน่วยของพรรคต้องถอยฐานทัพเข้าไปในป่าที่ลึกกว่าเดิม ทำการเพาะปลูกเพื่อเป็นแหล่งอาหารหลักสำหรับสมาชิก ทำการอบรมและฝึกสมาชิกใหม่โดยเฉพาะชนพื้นเมืองดั้งเดิม (the orang asli) ที่อาศัยในบริเวณดังกล่าว²⁷¹ นอกจากนี้ยังพบว่า จีนเป็ง และคณะกรรมการกลางพรรคได้ตัดสินใจเปลี่ยนยุทธวิธีจากเดิมที่ใช้แนวทาง Long March ตามแบบ พคจ. ไปเป็นแนวทางการต่อสู้แบบท้องถิ่นและสร้างพื้นที่ปลดปล่อยทางภาคใต้ของประเทศไทยตั้งแต่ช่วงต้นปี 1953 แล้ว²⁷²

แนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษในช่วงนี้จึงมุ่งให้ความสำคัญกับการใช้เครื่องบินประกาศและแจกจ่ายใบปลิวผ่านการโปรยจากเครื่องบินเป็นหลัก โดยปกติแล้ว

²⁷⁰ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 78-99.

²⁷¹ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 130.

²⁷² Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 89-99.

ปฏิบัติการนี้ต้องทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความสูงของแต่ละเที่ยวบิน สภาพอากาศที่เหมาะสมต่อการโฉบโฉบพลิวหรือทำการกระจายเสียง และทำการทดสอบการได้ยินอย่างรอบคอบ นอกจากนี้อีกหนึ่งลักษณะเด่นของนโยบายการมอบตัวในช่วงนี้ คือ การให้ความสำคัญกับ SEP เช่น ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1954 มีการโฉบโฉบพลิวจากเครื่องบินจำนวน 131,000 ฉบับ ลงไปในพื้นที่บริเวณเขตชายแดนมลายา-ไทย ระบุเนื้อหาสำคัญว่า “ออกมาและมีชีวิตใหม่ที่มีความสุขร่วมกับเรา...พวกเรารอต้อนรับคุณอย่างร้อนรนใจ” “บางทีคุณอาจยังไม่รู้ ว่ามีผู้เข้ามามอบตัวแล้วจากหลายพื้นที่ในหลายรัฐ และจำนวนผู้มอบตัวยังเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ” พร้อมกับให้ SEP ลงชื่อในใบปลิว แล้วระบุข้อความยืนยันว่าผู้มอบตัวจะได้รับการปฏิบัติอย่างไรบ้าง²⁷³ ข้อมูลการบันทึกประวัติการมอบตัวของ SEP ที่ได้จากการตรวจสอบในขณะนี้แสดงให้เห็นว่าปฏิบัติการลักษณะนี้ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญ ทว่าการมอบตัวส่วนใหญ่มักแอบเข้าไปมอบตัวกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเมื่อพบว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพียงคนเดียว ยิ่งไปกว่านั้นผู้มอบตัวเหล่านั้นยังเป็นผู้นำทางกองกำลังของรัฐเข้าไปทำลายฐานที่มั่นของตนในป่า กำจัดสมาชิกพรรคและเพื่อนร่วมงานในอดีตอย่างไม่ลังเลใจด้วย²⁷⁴

ภาพที่ 4 ใบปลิวที่มีลายเซ็นของ SEP

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

²⁷³ "COME OUT OF THE DARKNESS," *The Straits Times* 14 February 1954, 3.

²⁷⁴ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 149-51.

ในขณะที่เดียวกัน ซีซี ทู ยังมีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกับ SEP และเป็นกำลังสำคัญในการทำวิจัย และวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลจาก SEP เพื่อผลิตใบปลิวในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของมลายาในช่วงนี้จนกระทั่งสงครามสิ้นสุด²⁷⁵ ใบปลิวที่ถูกพัฒนาขึ้นมาใหม่มีลักษณะเรียบง่ายแต่เปี่ยมประสิทธิภาพ มีการเปลี่ยนการใช้คำและใช้กลยุทธ์เพื่อโน้มน้าวและชักจูง พคม. เข้ามอบตัว เช่น เปลี่ยนการใช้คำว่า ยอมจำนน (surrender) ไปเป็นการต่ออายุตัวเอง (self renew) มีการระบุในใบปลิวว่าสามารถใช้ใบปลิวเป็นบัตรผ่านเพื่อเข้ามอบตัว และแทรกรูปภาพ SEP เพื่อเป็นการยืนยันว่าผู้เข้ามอบตัวจะได้รับการปฏิบัติที่ดี รวมถึงลดความซับซ้อนของเนื้อหาในใบปลิวโดยใช้รูปภาพมาแทนที่ อีกทั้ง ซีซี ทู ยังให้ความสำคัญกับพื้นที่ในการแจกจ่ายใบปลิว เช่น สำหรับใบปลิวที่ต้องไปรยในบริเวณใกล้ลำธารและแม่น้ำ จะถูกออกแบบเป็นสีเหลืองอ่อนและน้ำตาลเข้ม เพื่อให้ พคม. สามารถหยิบไปโดยไม่ถูกดึงดูดความสนใจมากเกินไป ขณะเดียวกันใบปลิวบางฉบับกลับถูกผลิตขึ้นเป็นสีแดงเข้มหรือสีส้มเพื่อดึงความสนใจของผู้พบเห็น²⁷⁶

ภาพที่ 5 ใบปลิวที่มีภาพของ SEP ได้รับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐ หลังตัดสินใจเข้ามอบตัว

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

²⁷⁵ Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, 70-71.

²⁷⁶ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 149-51.

รูปภาพข้างต้นเป็นตัวอย่างไบปลิวที่ถูกพัฒนาขึ้นในช่วงนี้และกลยุทธ์ดังกล่าวยังถูกนำไปใช้จนกระทั่งภาวะฉุกเฉินสิ้นสุดลง ข้อความในไบปลิวระบุว่า

นี่คือ Ya Xiang เธอได้รับการรักษาพยาบาลที่ดีในโรงพยาบาล เมื่อเธอออกจากป่าในวันที่ 13 กรกฎาคม ปี 1956 เธอได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่ตอนนี้เธอได้รับการรักษาและหายดีแล้ว ไม่จำเป็นต้องทนทุกข์ทรมาน เธอสามารถมีชีวิตใหม่ที่มีความสุข ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับอันตรายในป่าอีก

อีกทั้งยังมีไบปลิวฉบับอื่น ๆ ที่ใช้กลยุทธ์และหัวข้อคล้ายคลึงกัน เช่น มีการระบุข้อความพิเศษถึง พคม. ที่ตั้งครุฑ และแสดงรูปภาพของทารกกำลังนอนบนเตียงของโรงพยาบาลพร้อมระบุข้อความว่า

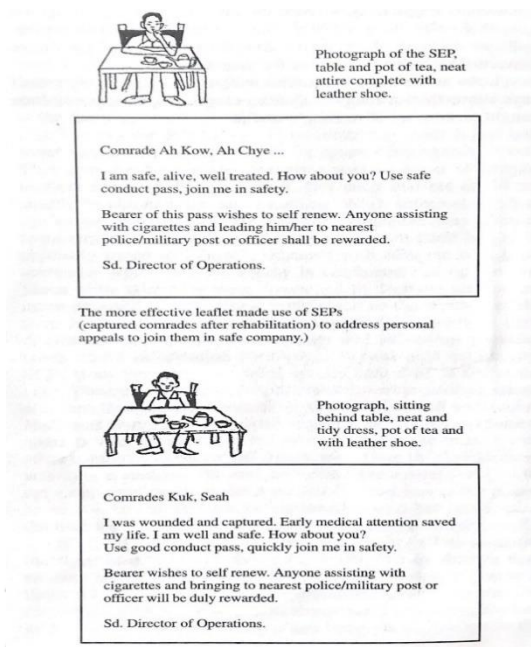
ทารกคนนี้อยู่รอดภัยและสะดวสบายแค่ไหนในโรงพยาบาลคลอดบุตรของรัฐ? ขอแสดงความยินดีกับการตั้งครุฑของคุณ เพื่อความปลอดภัยของคุณเองและของทารก ออกมาทันที ต่ออายุตัวเองและลูกของคุณ คลอดอย่างปลอดภัยในโรงพยาบาลของรัฐ²⁷⁷

นอกจากนี้ในงานเขียนของ Leng ยังแสดงตัวอย่างไบปลิวที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย ซีซี ทู ที่อยู่ในลักษณะการใส่รูปวาดของ SEP สวมใส่เครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อยและร้องเท้าหนัง กำลังนั่งดื่มชาที่ตั้งอยู่บนโต๊ะลงไป พร้อมระบุข้อความสั้น ๆ ว่า “ฉันยังมีชีวิตอยู่ ปลอดภัย และได้รับการปฏิบัติอย่างดี พวกท่านเป็นอย่างไรบ้าง? ใช้ไบปลิวนี่เป็นบัตรผ่านและมาร่วมงานกับฉันอย่างปลอดภัย” และไบปลิวอีกฉบับที่แทรกรูปวาดลักษณะเดียวกันระบุข้อความสั้น ๆ ว่า “ฉันได้รับบาดเจ็บและถูกรัฐบาลจับตัวมา การรักษายาบาลชั้นเบื่องช่วยชีวิตฉันไว้ ตอนนี้ฉันสบายดีและปลอดภัย แล้วคุณล่ะ? ใช้บัตรผ่านนี้เข้าร่วมงานกับฉันอย่างปลอดภัย” ไบปลิวทั้ง 2 ยังระบุเพิ่มเติมว่าใครก็ตามที่เป็นคนพาตัว พคม. ที่ต้องการมอบตัวไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร หรือเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง จะได้รับรางวัลตอบแทนตามสมควร²⁷⁸

²⁷⁷ Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

²⁷⁸ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 156.

ภาพที่ 6 ตัวอย่างใบปลิวที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย ซีซี ทู

ที่มา: Leng, *The story of a Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. To.*, 156.

ในขณะเดียวกัน การลอบสังหาร เซอร์ เฮนรี เกอร์ เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้รัฐบาลในลอนดอนหันมาให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ในมลายาอย่างจริงจังมากขึ้น และตัดสินใจส่งนายพล เซอร์ เจอร์จ เทมเพลอร์ เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในมลายา ในฐานะข้าหลวงใหญ่และผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการสหพันธรัฐมาลายาตั้งแต่ปี 1952 ถึงปี 1954 ตำแหน่งดังกล่าวถือเป็นการรวมอำนาจสูงสุดทั้งทางการเมืองและทหารไว้กับคน ๆ เดียวเป็นครั้งแรกในมลายา สร้างจุดเปลี่ยนทำให้สถานการณ์ในมลายาหลังจากนั้นค่อย ๆ ดีขึ้น จนรัฐบาลเริ่มเป็นฝ่ายได้เปรียบในเกมการทำสงครามบอบบาทของเทมเพลอร์ตลอดการดำเนินงานในมลายายังได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บริหารระดับสูงที่ยอมรับขีดจำกัดของวิธีคิดชุดเก่า เล็งเห็นว่าสงครามในมลายาเป็นสงครามทางการเมือง และมีแนวคิดต่อการทำสงครามครั้งนี้ด้วยสำนวน 'การเอาชนะจิตและใจ' ประชาชน²⁷⁹ ในแง่ของการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา เทมเพลอร์เป็นอีกหนึ่งผู้วางรากฐานและมีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงและสร้างความน่าเชื่อถือต่อปฏิบัติการดังกล่าว โดยเฉพาะหลังสถานการณ์ความรุนแรงในมลายาย่ำแย่มากเมื่อ เกอร์นี่ ถูกสมาชิก พคม. สังหาร จนทำให้ประชาชนและ พคม. ขาดความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของรัฐ

²⁷⁹ Ramakrishna, "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)," 79.

หลังเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในมลายาได้ไม่นาน เหมเพลอร์ได้แสดงความเห็นต่อกระทรวงอาณานิคมของอังกฤษว่าควรปรับเนื้อหา นโยบายการมอบตัวโดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวกับการสารภาพของ SEP ทั้งในใบปลิวและสื่อการโฆษณาชวนเชื่อรูปแบบอื่น ๆ โดยเปลี่ยนมาใช้คำว่า “ตอนนี้ผมเป็นอิสระแล้ว” แทนคำว่า “นโยบายที่มาจากความเมตตาของรัฐบาลทำให้ผมได้รับอิสรภาพ”²⁸⁰ เพียงเพื่อสร้างความประทับใจต่อ พคม. ในขณะเดียวกันทั้งบุคคลิกและการดำเนินนโยบายการเอาชนะจิตใจในช่วงที่เหมเพลอร์ดำรงตำแหน่ง ยังช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของรัฐบาลต่อสายตาประชาชนในมลายาและ พคม. อย่างมีนัยสำคัญ งานเขียนของ Ramakrishna นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญเรื่องปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายา ได้ยกตัวอย่างเหตุการณ์การมอบตัวของ พคม. ในเดือนกันยายน ปี 1954 ว่าเขาตัดสินใจเข้ามามอบตัวเพราะได้ยินคำประกาศซึ่งเป็นเสียงของเหมเพลอร์จากเครื่องบินกระจายเสียงเป็นภาษาจีนกลางว่า “เข้ามามอบตัวอย่างปลอดภัย”²⁸¹ แสดงให้เห็นว่าสมาชิก พคม. เชื่อใจต่อนโยบายการมอบตัวในช่วงดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้เหมเพลอร์ยังคงปรับปรุงความน่าเชื่อถือของรัฐบาลซึ่งได้รับผลกระทบอย่างหนักจากประเด็น Goh Ah Khoon หนึ่งในสมาชิก พคม. ที่ถูกรัฐบาลจับตัวตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ปี 1951 ซึ่งต้องอยู่ในฐานะผู้ถูกจับกุม (Captured Enemy Personnel: CEP) แต่กลับถูกจัดให้เป็น SEP เนื่องจากความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูลของเจ้าหน้าที่ระหว่างการสอบสวน สร้างความประหลาดใจต่อ พคม. จำนวนมาก และเหตุการณ์การฆ่าตัวตายของ SEP ในห้องขัง ทำให้ พคม. กระจายข่าวต่อกรณีดังกล่าวว่ารัฐบาลริดไถข้อมูลจาก SEP หลังจากนั้นก็ฆ่าพวกเขาทิ้ง สร้างความเสียหายต่อความน่าเชื่อถือของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ทำให้เหมเพลอร์ตัดสินใจเข้าไปควบคุมกระบวนการคัดเลือกรับ SEP อย่างเข้มงวดด้วยตัวเองเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดพลาดในการดำเนินงาน ในเดือนสิงหาคม ปี 1952 เป็นต้นไปเหมเพลอร์จึงมอบหมายงานการควบคุมดูแล SEP ให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของตำรวจสันติบาลและเน้นย้ำว่าจะต้องมี SEP คนใดถูกดำเนินคดีและพวกเขาต้องทำงานให้รัฐบาลเป็นเวลาอย่างน้อย 3 เดือน²⁸²

²⁸⁰ POR CO 1022/49, 1952 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 249.

²⁸¹ Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 250.

²⁸² PRO CO PRO CO 1022/14, 1952; 1030/22, 1956 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 250.

งานเขียนของทอมสันระบุเกี่ยวกับข้อควรระวังในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐ ที่แสดงให้เห็นว่าประเด็นดังกล่าวถูกเน้นย้ำแก่เจ้าหน้าที่รัฐบาลทุกหน่วยให้ปฏิบัติต่อ พคม. ที่เข้ามาบดขยี้และถูกจับตัวที่ดีที่สุด ไม่ว่าบุคคลคนนั้นจะสมัครใจเข้ามาบดขยี้หรือถูกรัฐบาลจับกุมไว้ว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องถูกย้ำเตือนให้ตระหนักว่าผู้มอบตัวได้ละทิ้งชีวิตในป่าเพื่อหวังวิถีชีวิตใหม่ที่สดใส แต่ยังมีขาดความเชื่อมั่นในตนเอง สภาพจิตใจยังว่างเปล่า จึงไม่ควรปล่อยให้อยู่ในสภาวะฟุ้งซ่าน และต้องหาทางบำบัดหรือหาทางให้ผู้มอบตัวใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ หลังเสร็จสิ้นกระบวนการสอบสวนและกระบวนการอื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่รัฐพึงกระทำแล้ว จึงมีการแบ่งประเภทของผู้มอบตัวตามความเหมาะสม เช่น ผู้มอบตัวที่ไม่เป็นภัยและไม่เป็นประโยชน์ต่อรัฐ ให้ปล่อยกลับไปอยู่กับครอบครัวเดิมอย่างปลอดภัย ผู้มอบตัวที่ยังเป็นประโยชน์ต่อรัฐในด้านการข่าวหรือการโฆษณาชวนเชื่อ ให้เชิญเข้ามาร่วมงานกับรัฐบาล²⁸³ เป็นต้น หากแต่ในความเป็นจริงการปฏิบัติตัวของเจ้าหน้าที่อังกฤษต่อ SEP และ CEP ยังถูกวิจารณ์จากนายทหารชาวออสเตรเลียอย่างน่าสนใจว่า เจ้าหน้าที่ยังคงปฏิบัติต่อ พคม. อย่างไม่เป็นธรรม เนื่องจาก พคม. ที่ถูกเจ้าหน้าที่รัฐจับตัวมามากถูกปฏิบัติเยี่ยงฆาตกร ในขณะที่เดียวกันหาก พคม. ยอมเข้ามาบดขยี้เองก็จะได้รับการดูแลเยี่ยงราชา²⁸⁴

นอกเหนือจากนี้ การตัดสินใจโทษต่อ CEP ยังเป็นประเด็นที่รัฐบาลอังกฤษถูกจับตามองไม่ต่างจากการปฏิบัติต่อ CEP สถานการณ์ที่รัฐบาลอังกฤษตัดสินโทษต่อ ลีเมง (Lee Meng) หนึ่งในสมาชิกคนสำคัญของ พคม. ที่เคยดำรงตำแหน่งสำคัญหลายตำแหน่งในพรรค จนได้รับความไว้วางใจจากผู้นำระดับสูงของพรรคให้ไปปฏิบัติหน้าที่สำคัญที่มีความเสี่ยงบ่อยครั้ง ถูกตำรวจสันติบาลจับกุมตัวในรัฐเปรัก ถือเป็นตัวอย่างการจับกุม CEP ของรัฐบาลอังกฤษที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากทั้งประชาชนในมลายาและนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญ²⁸⁵ ภายหลังจากการถูกจับกุมและพิจารณาคดี ลีเมงถูกตัดสินให้ประหารชีวิต แต่ประชาชนในมลายาต่างเห็นว่าลีเมงไม่ได้รับเป็นธรรม จนทำให้คดีของลีเมงไม่เพียงแต่ได้รับความเห็นใจจากชาวมาเลเซียชุมชนเท่านั้น หากแต่ยังได้รับความสนใจจาก เฉิง ล็อค ตัน (Cheng Lock Tan) หัวหน้าพรรค MCA และสุลต่านประจํารัฐเปรัก ที่ยื่นข้อเสนอต่อรัฐบาลอังกฤษขอให้ลดโทษจากการประหารชีวิตไปเป็นเพียงติดคุกตลอดชีวิต ยิ่งไปกว่านั้นสถานการณ์ข้างต้นยังได้รับความ

²⁸³ ทอมสัน, *ชีวิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, 106-07.

²⁸⁴ Dan Kurzman, *Subversion of the Innocents: Patterns of Communist Penetration in Africa, the Middle East and Asia*, Random House (New York, 1963), 437; Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, 74.

²⁸⁵ Noel Barber, *The war of running dogs* (London: Collins, 1971), 78, 150, 60; Short, *The communist insurrection in Malaya 1948-1960*, 383-85.

สนใจจาก รัฐบาลฮังการี จนยื่นข้อเสนอขอแลกตัวลีเม็งกับ เอ็ดการ์ แซนเดอร์ (Edgar Sanders) สายลับชาวอังกฤษที่ถูกรัฐบาลฮังการีจับตัว²⁸⁶

ขณะเดียวกัน พคม. มีการตีพิมพ์ภาพที่แสดงถึงความเหี้ยมโหดของกองกำลังอังกฤษ ผ่านหนังสือพิมพ์ เดอะเดลีเวิร์กเกอร์ ของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในลอนดอนเมื่อปี 1952 เป็นภาพของนาวิกโยธินชาวอังกฤษยืนถ่ายรูป ในมือถือศีรษะของสมาชิก พคม. โดยมีการพาดหัวข่าวว่า “นี่คือสงครามในมลายา” และมีการเขียนข่าวเพื่อให้รัฐบาลอังกฤษรักษาเกียรติภูมิของตนด้วยการยุติสงครามดังกล่าว แต่การตีพิมพ์ข่าวครั้งนี้กลับได้รับความสนใจจากประชาชนทั้งในอังกฤษและมลายาน้อยมาก จนไม่สามารถสร้างผลกระทบต่อการทำงานของรัฐบาลอังกฤษใน มลายาได้ เนื่องจากถูกมองว่าเป็นเพียงการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายคอมมิวนิสต์²⁸⁷

ภาพที่ 7 การโฆษณาชวนเชื่อของฝ่าย พคม. ที่ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดอะเดลีเวิร์กเกอร์ ในปี 1952

ที่มา: Chin Peng, Ian Ward, and Norma Mirafior, *Alias Chin Peng: My side of History*, 303.

ถึงกระนั้นก็ตาม กระแสการวิพากษ์วิจารณ์ข้างต้น ก็ไม่อาจลดละความพยายามของเทมเพลอร์ในการสร้างแรงจูงใจเพื่อโน้มน้าวให้มีผู้เข้ามาอบต้อยอย่างต่อเนื่อง เทมเพลอร์ได้เสนอให้มีการใช้ใบปลิวเพื่อล่อ พคม. ด้วยเงินรางวัลหรือการติดสินบน โดยมีการตั้งเงินรางวัลอย่างสูงสำหรับการ

²⁸⁶ Ho Hui Ling, "Lee Meng: Wanita komunis yang menggemparkan dunia," *Kajian Malaysia* 38, no. 1 (2020): 142, 63.

²⁸⁷ Chin Peng, Ward, and Mirafior, *Alias Chin Peng: My Side of history*, 302-05.

แลกเปลี่ยนข่าวสารสำคัญ รวมทั้งการตั้งค่าหัวของผู้นำระดับสูงของพรรค ถึงแม้ว่ากลยุทธ์การให้เงินรางวัลสำหรับนำจับผู้นำระดับสูงของ พคม. มีมาก่อนหน้าแล้ว แต่จำนวนเงินรางวัลน้อยมากหากนำมาเปรียบเทียบกับในยุคของเทมเพลอร์ จนไม่สามารถโน้มน้าวให้เกิดการหักหลังกันระหว่างสมาชิกพรรคได้ กลยุทธ์นี้มาจากข้อเสนอที่ว่า “เงินก้อนใหญ่เป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดในการล่อให้ยอมอำพาทูด”²⁸⁸ หากผู้มอบตัวมีส่วนช่วยรัฐบาลในการจับกุม สังหารผู้นำระดับสูงและสมาชิก พคม. หรือนำอาวุธของ พคม. มาให้รัฐบาล จะมีโอกาสได้รับเงินรางวัลมากถึง 250,000 เหรียญ ต่อครั้ง เงินจำนวนดังกล่าวมากกว่าค่าจ้างของคนทั่วไปที่ทำงานนานหลายสิบปี ทั้งนี้ตลอดช่วงภาวะฉุกเฉินพบว่ามี SEP ที่ได้รับเงินรางวัลมากที่สุดเป็นจำนวนเกือบ 250,000 เหรียญ²⁸⁹ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มอบข้อมูลเกี่ยวกับ พคม. ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำสงครามของรัฐบาล จะไม่ถูกเปิดเผยชื่อเพื่อความปลอดภัย และรางวัลที่ได้รับอาจจะเพียงพอให้พวกเขาตั้งตัวในพื้นที่ห่างไกล ทอมสันยังมองว่าวิธีการนี้นอกจากจะเป็นการจูงใจเพื่อให้ผู้ที่เห็นต่างจากรัฐยอมเป็นสายข่าวให้กับรัฐบาลแล้ว ยังสามารถเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นนายทุนได้อีกด้วย²⁹⁰

ภาพที่ 8 ใบปลิวมอบเงินรางวัล 1,000 เหรียญให้กับสมาชิก พคม. ที่นำอาวุธออกมาหรือพาทองกำลังของรัฐไปยึดอาวุธที่ซ่อนอยู่

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

²⁸⁸ สุรชาติ, "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," 9.

²⁸⁹ Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, 180-83.

²⁹⁰ CPM document, *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*.; ทอมสัน, พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์,

ภาพที่ 9 ใบปลิวแสดงจำนวนเงินรางวัลนำจับผู้นำระดับสูงของ พคม. ในปี 1950

MEMBERS OF THE EXECUTIVE COMMITTEE OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 20,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 25,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 20,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 15,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 10,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 7,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 5,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 3,000
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 2,500
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 1,500
MEMBERS OF THE FEDERAL GOVERNMENT	\$ 1,000

ที่มา: Chin Peng, Ian Ward, and Norma Mirafior, *Alias Chin Peng: My side of History*, 247.

ภาพที่ 10 แสดงจำนวนเงินรางวัลนำจับ จินเป็ง เลขาธิการ พคม. ในปี 1952

ที่มา: Chin Peng, Ian Ward, and Norma Mirafior, *Alias Chin Peng: My side of History*, 300.

แต่ในงานเขียนของจินเป็ง เลขาธิการ พคม. กลับมีความเห็นต่อประเด็นดังกล่าวว่า ถึงแม้สมาชิกคนสำคัญของพรรคหลายคนถูกตั้งเงินรางวัลนำจับเพิ่มขึ้น แต่พวกเขาแทบไม่พบกับการถูกลอบสังหารหรือหักหลังและไม่เคยรู้สึกถูกคุกคาม อย่างไรก็ตามพรรคได้เพิ่มมาตรการและระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่อต้องออกจากค่ายไปพบปะกับแกนนำหรือสหายคนอื่น ๆ ในท้องถิ่นที่ไม่คุ้นเคย จินเป็งยัง

ระบุว่าในวันที่ 1 เดือนพฤษภาคม ปี 1952 ช่วงเวลาที่เทมเพลอร์เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในมลายาไม่ถึง 3 เดือน เขาถูกเพิ่มค่าหัวขึ้นเป็น 3 เท่า โดยมีการตั้งเงินรางวัลสำหรับผู้ที่สามารถจับเงินเป็งขณะมีชีวิตอยู่เป็นจำนวนเงินมากถึง 250,000 เหรียญ และเงินรางวัลจะลดลงเป็น 120,000 เหรียญในกรณีที่เขาเสียชีวิต²⁹¹ จากเดิมที่เคยมีการตั้งเงินรางวัลเพียง 30,000 เหรียญ และเพิ่มขึ้นเป็น 80,000 เหรียญสำหรับการจับเงินเป็งขณะมีชีวิตและ 60,000 เหรียญในกรณีเสียชีวิตในปี 1950²⁹²

แนวทางในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษในช่วงนี้ ถูกตั้งข้อสังเกตจากผู้ศึกษาสงครามในมลายาว่าส่งผลให้ พคม. ต้องระบุงูฏของพรรคขึ้นใหม่ว่าหากพบสมาชิกพรรคคนใดอ่านไบบลิทของรัฐบาลจะต้องถูกสังหารทันที²⁹³ ขณะเดียวกัน จีนเป็ง ยังสะท้อนแนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษในช่วงนี้ผ่านหนังสือชีวประวัติของเขาไว้ว่า

ไบบลิทฉบับหนึ่งออกแบบสำหรับทหารจอมยุทธ์โดยเฉพาะ เรียกร้องให้นำไบบลิทติดตัวมาเพื่อเป็นไบผ่านทางที่ปลอดภัย ปรากฏว่าได้ผลอย่างมาก ไม่มีทางจริง ๆ ที่จะห้ามสหายไม่ให้เก็บไบปลิวไว้ใช้ในยามคับขัน เพราะหากถูกจับได้โดยไม่มีไบบลิทของรัฐบาลต้องถูกประหารชีวิต แต่หากมีไบบลิทติดตัวก็ยังมีขอบตัวได้²⁹⁴

แต่การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงดังกล่าวยังไม่สามารถนำมาซึ่งจำนวนผู้มอบตัวตามความคาดหวังของรัฐบาลได้ ซีซี ทู แสดงความเห็นผ่านหนังสือพิมพ์ในเดือนมิถุนายน ปี 1953 ว่าเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญที่ดำเนินงานด้านปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของมลายายังไม่เข้าใจความคิดของศัตรูและผู้สนับสนุนอย่างแม่นยำถูกต้อง ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากเอกสารของศัตรูได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกัน ซีซี ทู ยังเห็นว่าการทำสงครามจิตวิทยาในช่วงดังกล่าวเป็นเพียงการรอให้ศัตรูเข้ามาโจมตีรัฐบาลก่อนและรัฐบาลทำได้เพียงโต้ตอบกลับไป เจ้าหน้าที่ด้านปฏิบัติการสงครามจิตวิทยายังไม่สามารถนำหน้าศัตรูได้ ดังนั้นเอกสารหรือข้อมูลที่รัฐบาลได้มาจึงไร้ประโยชน์ เมื่อไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ว่าศัตรูกำลังคิดหรือวางแผนอะไรอยู่บ้าง²⁹⁵

ดังนั้นถึงแม้ค่าเฉลี่ยจำนวนผู้มอบตัวในช่วงต้นปี 1952 จะเพิ่มขึ้นเป็น 29.4 คนต่อเดือนและเพิ่มขึ้นเป็น 32.5 คนต่อเดือนในช่วงปลายปีไปจนถึงต้นปี 1953 แต่ในช่วง 6 เดือนหลังของปี 1953

²⁹¹ "NOW IT'S \$250,000 FOR PUBLIC ENEMY No. 1 if brought in alive," *The Straits Times* 1 May 1952, 1.

²⁹² สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 342-43.

²⁹³ Edgar O'Ballance, *Malaya: The Communist Insurgent War, 1948-60* (Hamden, Conn.: Archon Books, 1966), 105.

²⁹⁴ สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 500-12.

²⁹⁵ "Mr. Too and the war of nerves," *The Straits Times* 22 June 1953, 4.

จำนวนผู้มอบตัวกลับลดลงเหลือ 25.3 คนต่อเดือน และยังคงลดลงมาเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในช่วงระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน ปี 1954 ถือเป็นจุดตกต่ำที่สุด เนื่องจากเหลือผู้เข้ามอบตัวเพียง 13 คนต่อเดือน²⁹⁶ การลดลงของจำนวนผู้มอบตัวในช่วงนี้ถูกตั้งข้อสงสัยว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอก คือ ชัยชนะของกองทัพเวียดนามเหนือฝรั่งเศสในสมรภูมิเดียนเบียนฟู ในช่วงเดือนพฤษภาคมปี 1954 เหตุการณ์ข้างต้นได้สร้างขวัญกำลังใจต่อ พคม. ว่าหากเวียดนามเหนือเอาชนะฝรั่งเศสสำเร็จ พคม. ก็ทำได้เช่นกัน และเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมพรรคอาจจะได้รับความช่วยเหลือจากเวียดนามด้วย²⁹⁷

นอกจากนี้ การที่พรรคตัดสินใจลดการใช้ความรุนแรงและการสังหารที่โหดเหี้ยมในการก่อความไม่สงบลง พร้อมถอยฐานทัพเข้าไปในป่าที่ลึกกว่าเดิม และสร้างพื้นที่ปลดปล่อยทางภาคใต้ของประเทศไทย ควบคู่กับการอบรมและฝึกสมาชิกใหม่ได้เรื่อย ๆ ทำให้พรรคยังคงสามารถรักษาความแข็งแกร่งและอุดมการณ์ในการปฏิวัติ เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้จำนวนการมอบตัวไม่เป็นไปตามความคาดหวังของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงนี้ถือเป็นการวางรากฐานต่อการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงถัดไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการใช้กลยุทธ์ระบุง้อความให้ พคม. สามารถใช้ใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยเข้ามอบตัวและในแง่ความน่าเชื่อถือของรัฐบาล

4.2.3 ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในมลายาตั้งแต่ปี 1955 ถึงปี 1958

ตั้งแต่ปี 1955 เป็นต้นไป กระบวนการการเลือกตั้งและการเดินทางสู่ความเป็นเอกราชของมลายาดำเนินอย่างค่อยเป็นค่อยไป สอดคล้องกับความตั้งใจของรัฐบาลในลอนดอนที่ต้องการให้มลายาก้าวเข้าสู่การปกครองตนเองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอย่างเป็นระบบ พรรค UMNO และพรรค MCA ตัดสินใจเป็นพันธมิตรร่วมกัน จนประสบความสำเร็จในการจัดตั้งพรรคการเมืองร่วมตัวแทนชาวมาเลเซียและชาวจีนซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ใน มลายา²⁹⁸ โดยมี ตุนกู อับดุล ระห์มัน หัวหน้าพรรค UMNO เป็นประธาน ที่ต่อมาได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของมลายา

ทั้งนี้ ในแง่ของนโยบายการมอบตัวในช่วงนี้ Donald MacGillivray ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาและ Lt-General Sir Geoffrey Bourne ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการคนใหม่ที่เข้ามา

²⁹⁶ "Mr. Too and the war of nerves," The Straits Times 22 June 1953, 4.

²⁹⁷ PRO WO 291/1783; PRO WO 291/1788 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 251.

²⁹⁸ Comber, *Templer and the road to Malayan independence : the man and his time*, 49-50.

ปฏิบัติงานต่อจากเทมเพลอร์ ได้ทำข้อตกลงกับ ตุนกู อับดุล ระห์มัน ไว้ว่าภายหลังการเลือกตั้งระดับรัฐในเดือนกรกฎาคมเสร็จสิ้น จะต้องมีการประกาศการนิรโทษกรรมให้แก่ พคม. ทุกคน เริ่มต้นด้วยการยกเลิกนโยบายการมอบตัวครั้งเก่า หรือ นโยบายการปฏิบัติที่เป็นธรรม และจะต้องประกาศต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรกว่า ผู้เข้ามามอบตัวทุกคนจะต้องเข้ามาช่วยงานเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเวลา 3 เดือน หลังจากนั้นพวกเขาสามารถเลือกได้อย่างสมัครใจว่าต้องการเข้ารับการฟื้นฟูหรือเข้าร่วมเป็นกองกำลังรักษาความปลอดภัยของรัฐต่อไป²⁹⁹

ในเดือนกันยายน ปี 1955 รัฐบาลอังกฤษในมลายาจึงประกาศนโยบายการมอบตัวครั้งใหม่ที่เรียกว่า การนิรโทษกรรมครั้งใหม่ (fresh amnesty) ยืนยันว่ารัฐบาลจะไม่ทำการเจรจากับ พคม. เพื่อยุติสงครามการก่อความไม่สงบ ในงานเขียนของ Ramakrishna ยังเน้นย้ำว่าช่วงเวลาของการประกาศนโยบายครั้งนี้มีนัยสำคัญที่แตกต่างจากการประกาศนโยบายการมอบตัวครั้งอื่น ๆ เนื่องจากเป็นช่วงที่เพิ่งมีการเลือกตั้งระดับรัฐขึ้น และเป็นช่วงที่ พคม. พยายามติดต่อกับ ตุนกู อับดุล ระห์มัน เพื่อทำการเจรจาสันติภาพ ดังนั้นการประกาศนโยบายการมอบตัวครั้งนี้ ซึ่งระบุอย่างชัดเจนว่ารัฐบาลจะไม่ทำการเจรจาใด ๆ กับ พคม. แต่หาก พคม. คนใดยอมเข้ามามอบตัว ทุกคนจะได้รับการนิรโทษกรรม ถือเป็น การแสดงออกอย่างชัดเจนว่าถึงแม้จะไม่มี การเจรจา แต่รัฐบาลมีความตั้งใจที่จะยุติการทำสงครามโดยใช้วิธีการอื่น³⁰⁰ แต่จากการศึกษาความเห็นของ SEP เกี่ยวกับนโยบายการมอบตัวดังกล่าวในปี 1956 กลับพบความเห็นที่สอดคล้องกันว่า พวกเขาต้องการให้รัฐบาลระบุเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดีหลังการเข้ามามอบตัวที่ชัดเจน อีกทั้งไม่กี่เดือนหลังการประกาศนโยบายข้างต้นรัฐบาลกลับตัดสินใจทำการเจรจาสันติภาพกับ พคม. ทำให้ความตั้งใจของรัฐบาลอังกฤษในการโน้มน้าวให้มีผู้เข้ามามอบตัวจากสถานการณ์ดังกล่าวขาดความน่าเชื่อถือเป็นอย่างยิ่ง นโยบายการมอบตัวครั้งใหม่จึงถูกยกเลิกไปในวันที่ 8 เดือน กุมภาพันธ์ ปี 1956³⁰¹ ทั้งนี้ตลอดช่วงที่มีการประกาศใช้นโยบายข้างต้น กลับพบผู้เข้ามามอบตัวเพียง 74 คนเท่านั้น³⁰²

ในช่วงที่รัฐบาลอังกฤษกำลังเตรียมความพร้อมสู่การปลดปล่อยมลายาให้เป็นเอกราชนี้ ซีซี หู ถูกย้ายเข้าไปทำงานในแผนกปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา (The Psychological Warfare Section)

²⁹⁹ Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 252.

³⁰⁰ Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 253-54.

³⁰¹ PRO WO 291/1786, 'A Study of Surrenders' as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 254. 4

³⁰² WNS, w.e. 11 Feb. 1956. as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 255.

และยังคงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการวางแนวทางในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาและผลิตใบปลิว โดยเฉพาะเมื่อรัฐบาลกำลังอยู่ในสถานการณ์ที่ได้เปรียบกว่าศัตรูเนื่องจากการประกาศเอกราช แผนกปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา มีการจัดทำใบปลิวเฉลี่ย 6,000,000 ใบต่อเดือน และมีการผลิตใบปลิวฉบับพิเศษเป็นครั้งคราว เช่น ใบปลิวประกาศเรื่องการนิรโทษกรรมเนื่องในโอกาสมลายาประกาศเอกราช เป็นต้น อีกทั้งข้อมูลจากแผนกดังกล่าวยังระบุว่า ใบปลิวส่วนมากในช่วงนี้ถูกผลิตมาออกเป็นภาษามาล (ยาวิ) จีนและตมิลเป็นหลัก³⁰³ ทั้งนี้จากเดิมใบปลิวที่มีความมุ่งหมายในการประกาศนโยบายการมอบตัวมักถูกผลิตเป็นภาษาจีนเป็นสำคัญ ดังนั้นการแจกจ่ายใบปลิวภาษาอื่น ๆ ร่วมด้วย โดยเฉพาะภาษามาลแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลต้องการกระจายข่าวสารการมอบตัวไปยังประชาชนทุกคนในมลายา

อย่างไรก็ดี ซีซี ทุ ในฐานะนักวิจัยที่คุ้นเคยกับเอกสารของ พคม. ตั้งข้อสังเกตว่า พคม. อาจจะใช้ประโยชน์จากกระบวนการการประกาศเอกราชของมลายาโดยการติดต่อ ตุนกู อับดุล ระห์ มั่น และวางแผนเพื่อเอาชนะในภายหลังแทนการขจัดจักรวรรดินิยมอังกฤษออกจากมลายาเช่นเดิม ทั้งนี้เจ้าหน้าที่อังกฤษกลับมองว่าข้อสรุปของ ซีซี ทุ เป็นการคาดการณ์ที่เกินกว่าเหตุ แต่หลังจากนั้น กลับพบว่า พคม. ได้จัดทำแผนพับเรื่อง ‘ประกาศจากคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์มลายา’ ลงวันที่ 12 กันยายน ปี 1955 เรียกร้องให้มีการจัดการเจรจาระหว่าง พคม. และรัฐบาลมลายาในอนาคต เพื่อทำข้อตกลงที่สมเหตุสมผลและเป็นเอกฉันท์ การหยุดยิงทั่วไป และสนับสนุนเจตจำนงของ ตุนกู อับดุล ระห์ มั่น และ ดาโต๊ะ เซอร์ เฉิง ลีอ็อก ตัน หัวหน้าพรรค MCA ขึ้น อีกทั้ง พคม. ยังแจ้งว่าจะส่งตัวแทนพรรคไปยังสำนักงานใหญ่ของ UMNO เพื่อทำข้อตกลงการประชุม แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ดำเนินไปตามการคาดการณ์ของ ซีซี ทุ ดังนั้นก่อนการเจรจาเกิดขึ้นจริง ซีซี ทุ จึงถูกเชิญให้ทำการฝึกซ้อมและจำลองสถานการณ์ในการเจรจากับเจ้าหน้าที่อังกฤษที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเจรจาดังกล่าว พร้อมประเมินสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและสรุปประเด็นสำคัญให้กับ ตุนกู อับดุล ระห์ มั่น เพื่อป้องกันความผิดพลาดและตกหลุมพราง พคม. ในวันเจรจาจริง³⁰⁴

ในขณะเดียวกัน หลังชนะการเลือกตั้งระดับสหพันธรัฐเป็นครั้งแรกในปี 1955 ตุนกู อับดุล ระห์ มั่น ตระหนักว่า トラบไคที่ภาวะฉุกเฉินยังไม่ถูกยกเลิก ความเป็นเอกราชทางการเมืองในมลายาก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้เช่นกัน ดังนั้น ตุนกู อับดุล ระห์ มั่น จึงเห็นด้วยกับการเจรจาสันติภาพในครั้งนั้น³⁰⁵ และยังเรียกร้องให้ จีนเป็ง “ออกจากป่ามาต่อสู้เพื่อเอกราชผ่านกระบวนการรัฐธรรมนูญร่วมกัน”³⁰⁶

³⁰³ FO 1110/982 "The Psychological Warfare Section Federation of Malaya," (1957).

³⁰⁴ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 102.

³⁰⁵ Said Zahari, *Dark Clouds at Dawn: A Political Memoir* (Kuala Lumpur: INSAN, 2001), 281.

³⁰⁶ Zahari, *Dark Clouds at Dawn: A Political Memoir*, 284.

อีกทั้งยังแสดงท่าทีว่าตนมีประเด็นการเจรจาที่เป็นอิสระจากเจ้าหน้าที่อังกฤษและไม่ได้เป็นสุนัขรับใช้ของรัฐบาลอังกฤษ³⁰⁷ ดังนั้นถึงแม้ว่าทั้ง UMNO และ พคม. จะมีอุดมการณ์และประวัติศาสตร์การก่อตั้งพรรคที่แตกต่างกัน จีนเป็ง จึงยังคงไว้ใจและติดต่อกับ ตุนกู อับดุล ะห์มัน เพื่อทำการเจรจาสันติภาพแทนที่จะเป็นรัฐบาลอังกฤษหรือพรรค MCA

การเจรจาสันติภาพบาลิง (The Baling Talks) ถูกจัดขึ้นในวันที่ 28 ถึงวันที่ 29 เดือนธันวาคม ปี 1955 นำโดย ตุนกู อับดุล ะห์มัน เฉิง ลีออค ตัน และเดวิด มาแชล (David Marshall) ในฐานะตัวแทนรัฐบาลมาลายาฝ่ายหนึ่งและ พคม. ที่นำโดย จีนเป็ง เลขาธิการพรรค ชัน เตียน (Chan Tien) และ อับดุล ราซิด มัยดีน (Abdul Rashid Mydin) ผู้นำระดับสูงของพรรคอีกฝ่ายหนึ่ง ส่วน ซี ซี ทุ ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมการเจรจา แต่เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาการประชุมอย่างถี่ถ้วนพบว่าข้อเรียกร้องของจีนเป็งเป็นไปตามการคาดการณ์ทั่วไปของเขา และสรุปใจความสำคัญของการประชุมครั้งนี้ว่า จีนเป็งและพรรคพวกต้องการให้รัฐบาลอนุญาตให้ พคม. เป็นพรรคการเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีสิทธิเท่าเทียมกับพรรคการเมืองกระแสหลักอื่น ๆ ในมลายา³⁰⁸

เหตุผลของการตัดสินใจขอทำการเจรจาในครั้งนี้ของพคม. ถูกตั้งข้อสังเกตจากนักวิชาการที่ทำการศึกษาอย่างหลากหลาย Anuar Nik Mahmud หนึ่งในนักประวัติศาสตร์ชาวมาเลเซียที่ทำการศึกษาบทบาทของ ตุนกู อับดุล ะห์มัน ในการเจรจาสันติภาพว่า ความล้มเหลวทางปฏิบัติการทหารของ พคม. เป็นแรงจูงใจสำคัญให้พรรคตัดสินใจทำการเจรจาสันติภาพ³⁰⁹ ในขณะที่นักวิชาการอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การตัดสินใจทำการเจรจาสันติภาพครั้งดังกล่าวได้รับอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ และได้รับการสนับสนุนจากพรรคคอมมิวนิสต์ทั้งในจีนและโซเวียต ยิ่งไปกว่านั้นพรรคคอมมิวนิสต์จีนยังต้องการลดความตึงเครียดระหว่างรัฐบาลอังกฤษในมลายาและ พคม. เนื่องจากต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและทำการค้าขายอย่างราบรื่นกับรัฐบาลอังกฤษใน มลายา³¹⁰ อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่าสนใจยิ่งเกี่ยวกับการยื่นข้อเสนอขอเจรจาของ พคม. ในครั้งนี้คือ ถือเป็น

³⁰⁷ Zahari, *Dark Clouds at Dawn: A Political Memoir*, 282.

³⁰⁸ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 105-08.

³⁰⁹ Anuar Nik Mahmud, *Tunku Abdul Rahman and His Role in the Baling Talks: A Documentary History* (Kuala Lumpur: Memorial Tunku Abdul Rahman Putra, 1998), 100.

³¹⁰ Chin and Hack, *Dialogues with Chin Peng: New Light on the Malayan Communist Party*, 305-16; Kee Cheok Cheong and Ran Li Yanqing Hea, "Revisiting the Malayan Emergency: the China factor in the Baling peace talks," *COLD WAR HISTORY* 19, no. 4 (2019): 530.

การริเริ่มการมองหาแนวทางยุติสงครามอย่างสันติเป็นครั้งแรกหลังภาวะฉุกเฉินถูกประกาศขึ้นในปี 1948 โดยจีนเป่ิงระบุถึงสาเหตุการเสนอแนวคิดการเจรจาในครั้งนี้ไว้ว่า

เราเลือกใช้วิธีการต่อสู้ด้วยอาวุธเพราะถูกสกัดกั้นจากวิธีการต่อสู้ทางการเมืองแบบปกติโดยเจ้าอาณานิคม แต่เราประเมินว่าภายใน 8 ถึง 10 ปี การใช้อำนาจของฝ่ายเราจะเข้มแข็งขึ้น และเชื่อว่าเมื่อถึงตอนนั้นอังกฤษจะไม่มีทางเลือกอื่น ต้องยอมจำนนต่อฝ่ายเรา แต่การคาดการณ์ของเราผิดพลาด ความเป็นจริงในขณะนี้คือไม่ว่าผลการเลือกตั้งจะเป็นอย่างไร อังกฤษก็จะมอบอำนาจทางการเมือง ซึ่งในกรณีนี้คือเอกราชให้แก่กลุ่มชนชั้นนำชาวมาเลย์... หากสามารถบรรลุข้อตกลงสันติภาพทางใดทางหนึ่งกับพรรคที่ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง เราอาจจะเผชิญกับความยากลำบากทางการเมืองสัก 5 หรือ 10 ปี ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ ระหว่างนั้นเราลดบทบาทการต่อสู้ด้วยอาวุธ แล้วค่อยกลับมารวมกลุ่มกันใหม่เพื่อต่อสู้อีกครั้ง แต่คราวนี้เป็นการต่อสู้ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญเพื่อสร้างรัฐสังคมนิยมในมลายา นี่คือนี่สิ่งที่ผมคาดหวังไว้ในเวลานั้น หากเหตุการณ์เป็นไปตามนั้นผมคงไม่คิดกลับมาต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธอีกเลย³¹¹

ทว่าการเจรจาดังกล่าวกลับประสบความล้มเหลว ภายหลังจากการเจรจาเสร็จสิ้นรัฐบาลอังกฤษมั่นใจว่า พคม. ไม่มีทางยุติสงครามและวางอาวุธแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาเงื่อนไขที่ฝ่ายรัฐบาลอังกฤษไม่สามารถยอมรับข้อเสนอของจีนเป่ิงที่ต้องการให้พรรคมิลิตารีในการเก็บรักษาอาวุธต่อไปถึงแม้สงครามจะยุติลงแล้วก็ตาม หากแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอังกฤษไม่ได้มองการเจรจาดังกล่าวประสบความสำเร็จเสียทีเดียว³¹² อีกทั้ง ตุนกู อับดุล ระห์มัน ยังคาดหวังว่าจะมีการเจรจาสันติภาพเพื่อยุติภาวะฉุกเฉินในมลายาอีกครั้งในอนาคต แต่ 3 เดือนหลังการเจรในที่บาลิงล้มเหลว พคม. ได้เข้ามาติดต่อกับเพื่อขอทำการเจรจาอีกครั้ง แต่ ตุนกู อับดุล ระห์มัน กลับปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าว³¹³

³¹¹ สุภชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 450.

³¹² "DENOUNCE RED BRUTALITY: MARSHALL," *The Straits Times* 9 February 1956, 2; "The Reds will not give up arms," *The Straits Times* 12 February 1956, 1; "Marshall: I don't believe Chin Peng leads Malaya's Reds. The Straits Times, 30 December", *The Straits Times* 30 December 1955, 4.

³¹³ Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 257.

ขณะที่เงินเป็งกลับมีความเห็นต่อการเจรจาที่ล้มเหลวไว้ว่า “สาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในครั้งนี้คือ อังกฤษมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าสันติภาพที่ได้จากการเจรจาต้องอยู่บนพื้นฐานที่ฝ่ายเรายอมจำนนอย่างไม่มีเงื่อนไข และต้องแบกรับความอับศอย่างไม่มีที่สิ้นสุดเท่านั้น....”³¹⁴ อีกทั้งยังระบุเพิ่มเติมว่า ความถดถอยของ พคม. ไม่ได้เกิดขึ้นทันทีหลังความล้มเหลวในการเจรจาดังกล่าว ค่ายที่เงินเป็งอาศัยในเบตงไม่มีปัญหาด้านการเงิน เนื่องจากได้รับการสนับสนุนอย่างท่วมท้นจากชาวจีนและคนท้องถิ่นทางภาคใต้ของประเทศไทย³¹⁵

เมื่อ ตุนกู อับดุล ระห์มัน ได้ขึ้นไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในและความมั่นคง และมีอำนาจในการปราบปราม พคม. อย่างเต็มที่มากขึ้น เขากลับมาให้ความสำคัญกับประเด็นที่เงินเป็งเคยกล่าวครั้งในการเจรจาบาลิงที่ว่าพรรคจะตัดสินใจวางอาวุธ หากมลายาสามารถควบคุมกิจการทางการเงินและกิจการการป้องกันภายในประเทศได้เอง³¹⁶ ประเด็นข้างต้นได้รับการยืนยันอีกครั้งจากการให้สัมภาษณ์ของ เงินเป็ง ในหนังสือเรื่อง *Dialogues with Chin Peng: New Light on the Malayan Communist Party* นอกจากนี้เงินเป็ง ยังให้สัมภาษณ์เพิ่มเติมต่อประเด็นดังกล่าวว่า “ถ้าหากเขา (ตุนกู อับดุล ระห์มัน) มีอำนาจนั้น หมายความว่าเราสามารถกำหนดเงื่อนไขและบรรลุข้อตกลงกับเราได้”³¹⁷

แต่เมื่อ ตุนกู อับดุล ระห์มัน ติดต่อ พคม. เพื่อสอบถามประเด็นข้างต้นอีกครั้ง กลับไม่ได้รับการตอบรับ ใด ๆ จากพรรค³¹⁸ เนื่องจากฝั่ง พคม. เห็นว่าตุนกู อับดุล ระห์มัน ยังอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลอังกฤษ ดังนั้นทางพรรคจึงมองว่าไม่มีความจำเป็นต้องทำการเจรจากันอีก³¹⁹ สถานการณ์ความตึงเครียดดังกล่าว ทำให้ คณะกรรมการการเมืองของ พคม. ตัดสินใจร่างแถลงการณ์เตือน ตุนกู อับดุล ระห์มัน ว่า พคม. ยังคงเป็นประเด็นที่รัฐบาลมลายาในอนาคตต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาก่อนการประกาศเอกราช โดยระบุเนื้อหาสำคัญไว้ว่า พรรคยังคงต่อต้านการทำข้อตกลงกับรัฐบาลอังกฤษ และชี้ว่าการทำข้อตกลงนี้ทำให้การประกาศเอกราชมีจุดบอด ภายใต้อาณัติดังกล่าวยอมไม่อาจเรียกเมอร์เตกาว่าเป็นการประกาศอิสรภาพที่แท้จริง³²⁰ เหตุการณ์ข้างต้นทำให้ ตุนกู อับดุล ระห์มัน เชื่อว่า พคม. ทระยศต่อข้อตกลงในการเจรจาที่บาลิง และเขาจะยอม

³¹⁴ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 490-96.

³¹⁵ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 500-12.

³¹⁶ Chin Peng, Ward, and Mirafior, *Alias Chin Peng: My Side of history*, 384.

³¹⁷ Chin and Hack, *Dialogues with Chin Peng: New Light on the Malayan Communist Party*, 182.

³¹⁸ "Up to the people," *The Straits Times* 12 March 1956, 1.

³¹⁹ Suriani Abdullah, *Memoir Suriani Abdullah: Setengah abad dalam perjuangan*, 121.

³²⁰ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 499-500.

กลับไปเจรจากับ พคม. อีกครั้งหากพรรคตัดสินใจยอมแพ้อย่างไม่มีเงื่อนไขเท่านั้น³²¹ อย่างไรก็ตาม ความล้มเหลวของการเจรจาในครั้งนี้ไม่สามารถสร้างผลกระทบต่อความตั้งใจของ ตุนกู อับดุล รัหมัน และพรรคแนวร่วมในการกำหนดให้มลายาประกาศเอกราชภายในเดือนสิงหาคม ปี 1957³²²

การประกาศเอกราชของมลายา ในวันที่ 31 สิงหาคม ปี 1957 ทำให้การต่อสู้เพื่อการปลดปล่อยแห่งชาติของ พคม. และขจัดกรปกครองของอาณานิคมเลื่อนาลงลง ในขณะเดียวกัน ข้อมูลจากเอกสารของ พคม. ที่รัฐบาลอังกฤษยึดมาได้ระบุว่า ความล้มเหลวในการเจรจาข้างต้นส่งผลให้ขวัญกำลังใจของสมาชิกพรรค ในช่วงต้นปี 1956 ‘สั่นสะเทือนอย่างรุนแรง’ ซึ่งต่างจากข้อมูลที่จีนเป็งได้ระบุไว้ หากแต่ในช่วงดังกล่าวกลับมีจำนวนผู้มอบตัวน้อยมาก รัฐบาลจึงตระหนักว่าควรมีการจัดทำนโยบายการมอบตัวที่แตกต่างจากเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังความล้มเหลวของการเจรจา และเน้นย้ำข้อเสนอครั้งใหม่ว่าไม่มีความต่อเนื่องกับข้อเสนอเดิมที่จบไปแล้ว โดยใช้วิธีการชักชวนให้ยอมเข้ามอบตัวอย่างอ่อนโยน (very mild inducement to surrender)³²³ ดังนั้นเนื้อหาของปลิวในช่วงเวลานี้จึงระบุใจความสำคัญเพิ่มเติมที่เน้นย้ำถึงความเป็นเอกราชของมลายา เช่น

...ข้อกำหนดเหล่านี้มีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการทอดทิ้งแนวทางการก่อความไม่สงบอย่างแท้จริงและไม่มีความผิดที่รุนแรงหรือเกี่ยวเนื่องกับการฆาตกรรมเท่านั้น... เมื่อคุณออกมา รัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบธรรมด้วยกฎหมายของประชาชนจะปฏิบัติต่อคุณอย่างเป็นธรรม คุณจะได้รับความช่วยเหลือ ได้รับอิสรภาพคืนและสามารถกลับมาอยู่กับครอบครัวหรือส่งตัวกลับประเทศจีน หากพวกคุณยอมแพ้ต่อการต่อสู้อย่างแท้จริง³²⁴

สังเกตได้ว่านโยบายการมอบตัวในช่วงนี้ เริ่มสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการประกาศเอกราช อีกทั้งยังมีการใส่รูปธงชาติมลายาลงไป และเน้นย้ำว่ารัฐบาลมลายามาจากการเลือกตั้งของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งแตกต่างจากรัฐบาลอังกฤษก่อนหน้านี้ลงไปด้วย นอกจากนี้ ในปลิวในช่วงนี้ยังมีการชี้แจงวิธีและขั้นตอนการเข้ามอบตัว เช่น มีการระบุข้อความเป็นภาษาจีนว่า “กุญแจสู่ชีวิตใหม่” และอธิบายขั้นตอนการเข้ามอบตัวไว้ว่า

³²¹ WNS, w.e. 7 April 1956 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 257.

³²² "AUGUST 1957—A DATE FOR 'MERDEKA'MEN," *The Straits Times* 31 December 1955, 1.

³²³ PRO CO 1030/22, 1956 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," pp. 255-56.

³²⁴ PRO CO 1030/22, 1956 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," pp. 255-56.

1. เมื่อคุณพร้อมที่จะออกจากกรกฎจำกัดและการกดขี่ของ พคม. บณภูเขา และต้องการออกมาใช้ชีวิตใหม่ สิ่งสำคัญที่สุดคือการวางแผนวิธีการหลบหนีอย่างรอบคอบ หากมีสมาชิกพรรคอีกสองคนหรือมากกว่านั้นมีความคิดแบบเดียวกับคุณ ทุกคนต้องพูดคุยกันอย่างระมัดระวัง ไม่เปิดเผยแผนการหลบหนี และให้ใช้คำพูดหรือรหัสลับในการสื่อสารระหว่างกัน
2. เมื่อคุณพร้อมที่จะออกไป ทางที่ดีคือพกอาวุธทั้งหมดของคุณออกมา แต่ถ้าคุณไม่มีโอกาสเอาอาวุธออกมา คุณก็ยังสามารถออกมาได้โดยไม่มีพวกมัน
3. ซ่อนอาวุธและกระสอบของคุณก่อน แล้วค่อยวิ่งไปในที่ที่มีผู้คนจำนวนมาก ขอความช่วยเหลือจากพวกเขา
4. ขอให้ประชาชนทั่ว ๆ ไปพาคุณไปยังสถานีตำรวจหรือค่ายทหารที่ใกล้ที่สุดเพื่อรายงานตัว
5. นายพลเทมเพลอร์ได้ออกคำสั่งให้มอบเงินรางวัลจำนวน 500 เหรียญ ให้กับประชาชนที่เต็มใจให้ความช่วยเหลือสมาชิก พคม. ที่ออกจากพื้นที่ภูเขาและพาเขาหรือเธอไปหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใกล้ที่สุด
6. รัฐบาลประกาศว่าเมื่อออกมาแล้ว คุณจะถูกปฏิบัติอย่างดี แต่ผู้นำระดับสูงของ พคม. บนเขาจะทำร้ายคุณถ้าคุณออกมา หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคำถามนี้ โปรดไปถามประชาชนให้ทั้งสองฝ่ายฟังเสียงของประชาชน³²⁵

ภาพที่ 11 ใบปลิวที่มีการใส่รูปรงชาติมลายาและอธิบายขั้นตอนการเข้ามอบตัว

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022).

<http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>

³²⁵ Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960."

ถึงแม้ว่ารัฐบาลพยายามใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อโน้มน้าวให้ พคม. เข้ามอบตัวด้วยวิธีที่หลากหลาย แต่จำนวนการมอบตัวเฉลี่ยในปี 1956 กลับลดน้อยลงจากปี 1955 อย่างมีนัยสำคัญ โดยที่จากเดิมในปี 1955 มีจำนวนผู้เข้ามอบตัวเฉลี่ยเป็นจำนวน 20.66 คนต่อเดือน และลดลงมาเหลือเพียง 11.25 คนต่อเดือนในปี 1956³²⁶ ดังนั้นหลายเดือนต่อมารัฐบาลมลายาภายใต้การนำของ ตุนกู อับดุล ระห์มัน จึงตัดสินใจจัดทำนโยบายการมอบตัวเชิงรุกเรียกว่าปฏิบัติการ “Iceland” ขึ้น เป็นการไปรบครั้งยิ่งใหญ่ นับตั้งแต่ปี 1955 ระบุเนื้อหาสำคัญว่า ผู้ก่อความไม่สงบที่กำลังถูกผู้นำของพวกเขา ‘หลอก’ ยังคงมีความหวังอยู่ พร้อมโต้แย้งการโฆษณาชวนเชื่อที่ผู้นำระดับสูงของ พคม. อ้างว่าพรรคประสบความสำเร็จในการเจรจาบาลิงและเนื้อหาอื่น ๆ มีใจความสำคัญดังนี้

- 1) ประเด็นที่ว่า พคม. ประสบความสำเร็จในการเจรจาไม่เป็นความจริง พร้อมแจ้งว่า Yeong Kwo รองเลขาธิการพรรคผู้วางแผนเชิงรุกทางการเมือง ถูกกองกำลังของรัฐสังหารเสียชีวิตแล้ว
- 2) จีนจะไม่เข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของมลายา
- 3) ยืนยันว่ามลายาสามารถประกาศเอกราชได้ภายในปี 1957
- 4) รัฐบาลและประชาชนในมลายามุ่งมั่นที่จะต่อสู้กับ พคม. จนกว่าจะถูกทำลายหรือเหตุการณ์การก่อความไม่สงบจะจบสิ้นไป ความเป็นเอกราชหรือเมอร์เดกาจะไม่เปลี่ยนแปลงความตั้งใจ³²⁷

หลังจากนั้นในวันที่ 28 สิงหาคม ปี 1957 ตุนกู อับดุล ระห์มัน แถลงข่าวก่อนมลายาจะประกาศเอกราชว่า “รัฐบาลจะให้โอกาสผู้ก่อความไม่สงบเป็นครั้งสุดท้ายในวาระการประกาศเอกราชของมลายาที่จะเกิดขึ้นในวันที่ 31 สิงหาคมนี้”³²⁸ ในวันที่ 3 เดือนกันยายน รัฐบาลมลายาจึงจัดทำปฏิบัติการ “Greenland” หรือนโยบายการมอบตัวเนื่องในโอกาสการประกาศเอกราชขึ้น เนื้อหาสำคัญของนโยบายการมอบตัวครั้งนี้ระบุว่า

³²⁶ Federation of Malaya Annual Report 1956 (Kuala Lumpur: Government Press 1957), 439-40 as cite in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 256.

³²⁷ PRO CO 1030/412, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 257-58.

³²⁸ SB, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 258.

...พวกคุณที่ปรารถนาต้องการถอนตัวจากการต่อสู้ด้วยอาวุธอย่างแท้จริง...จะไม่ถูกดำเนินคดีใด ๆ จากความผิดที่เกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินที่กระทำภายใต้การสั่งการของพรรค...³²⁹

มีการตั้งข้อสังเกตต่อนโยบายการมอบตัวในครั้งนี้ว่ากลับไม่พบการใช้คำว่า ‘ยอมแพ้’ เฉกเช่นในใบปลิวก่อนหน้าของรัฐบาล หากแต่ถูกแทนที่ด้วยคำว่า ‘ออกมาจากป่า’ ถือเป็นการเล่นคำต่อวิธีการใช้คำ อันเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่สามารถโน้มน้าวให้มีการมอบตัวเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน³³⁰ นอกจากนี้ข้อความในใบปลิวยังระบุถึงการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต่อ SEP หลังการเข้ามอบตัวไว้ว่า

...ผู้ที่มีความจริงใจ รักดีต่อรัฐบาลมลายาที่มาจากการเลือกตั้งและต้องการเลิกทำการเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับคอมมิวนิสต์ จะได้รับความช่วยเหลือเพื่อกลับสู่การดำเนินชีวิตแบบปกติกับครอบครัว หรือหากต้องการกลับไปยังประเทศจีน (พร้อมครอบครัว) เราพร้อมอำนวยความสะดวกให้อย่างเป็นทางการโดยไม่ต้องผ่านการสอบสวนหรือสืบสวนใด ๆ แต่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นทางการระหว่างรอการถูกส่งตัวกลับประเทศ³³¹

ข้อความในใบปลิวยังเตือนว่า “กองกำลังของรัฐจะยังคงดำเนินงานอย่างเข้มงวดต่อไป ดังนั้นจงรับข้อเสนอนี้ก่อนจะสายไป” อย่างไรก็ตาม ปฏิบัติการนี้กำหนดระยะเวลาการมอบตัวจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ปี 1957 เท่านั้น³³² นอกเหนือจากนี้แล้ว ข้อสังเกตที่ได้จากใบปลิวในช่วงนี้ คือ นอกจากจะมีการระบุให้ใช้ใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยและการให้ความสำคัญกับสิทธิของใบปลิวที่ถูกนำมาใช้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1952 แล้ว ยังมีการระบุพื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้ที่ต้องการเข้ามอบตัว มีการใส่แผนที่พร้อมระบุข้อความด้านหลังของใบปลิวเพื่อชี้แจงว่า “รัฐบาลได้กำหนด ‘พื้นที่ปลอดภัย’ ไว้เพื่อช่วยให้คุณออกจากป่าและไปถึงที่หมายอย่างปลอดภัย ในพื้นที่ปลอดภัยไม่มีกองกำลังของรัฐที่จะตามล่าคุณหรือยิงใส่คุณ”

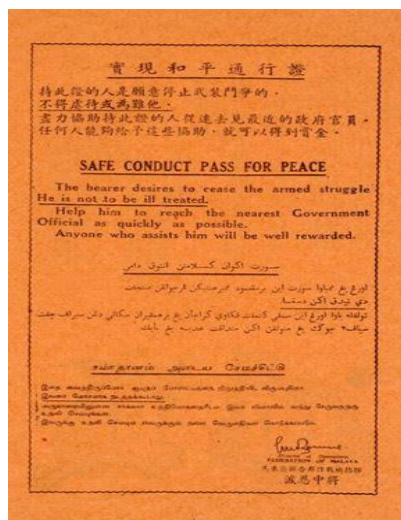
³²⁹ Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 259.

³³⁰ SB, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 260.

³³¹ SB, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 260.

³³² SB, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 259.

ภาพที่ 12 ใบปลิวที่มีแผนที่และระบุพื้นที่ปลอดภัยสำหรับมอบตัว

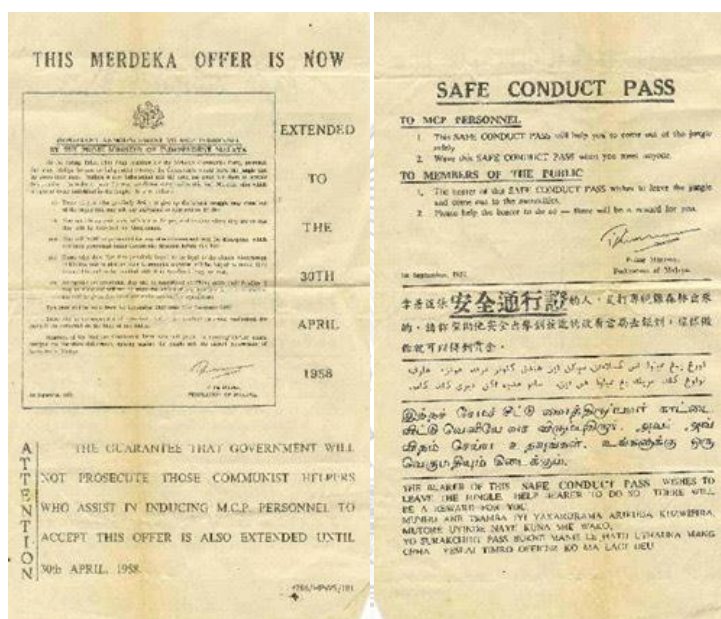
ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาผ่านใบปลิวในช่วงนี้ ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ที่สมาชิกพรรคและผู้นำระดับสูงได้รับการโน้มน้าวจากใบปลิวเข้าไปมอบตัวกับรัฐบาลเป็นจำนวนมากอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งยังมี SEP ที่เคยเป็นผู้นำระดับสูงของพรรคจำนวนมากถูกเปิดเผยตัวตนและทำการชักชวนสมาชิกที่เหลือของพรรคเข้าไปมอบตัวกับรัฐบาล พร้อมเล่าประสบการณ์การมอบตัวของตน และยืนยันว่าทุกคนที่เข้าไปมอบตัวจะได้รับการปฏิบัติที่ดีจากรัฐบาล³³³ โดยความสำเร็จในการทำปฏิบัติการข้างต้นปรากฏชัดเจนเมื่อ ตุนกู อับดุล ระห์มัน ประกาศว่าในช่วงวันที่ 3 ถึงวันที่ 16 ธันวาคม ปี 1957 พบยอดผู้เข้ามอบตัวมากถึง 122 คนแล้ว ขณะที่ก่อนหน้านี้จำนวนผู้มอบตัวในช่วง 8 เดือนแรกของปี 1957 ลดลงเหลือเพียง 8 คนต่อเดือน และลดลงเหลือ 7 คนในเดือนกันยายน แต่ภายหลังการประกาศนโยบายการมอบตัวครั้งใหม่กลับส่งผลให้จำนวนผู้มอบตัวในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายนเพิ่มขึ้นเป็น 40 คนต่อเดือน ยิ่งไปกว่านั้น ในช่วงเวลานี้ยังพบผู้นำระดับสูงตั้งแต่

³³³ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 143.

กรรมการประจำสาขาพรรคขึ้นไปเข้ามอบตัวเป็นจำนวนมากถึง 36 คน³³⁴ การเข้ามอบตัวของ พคม. จำนวนมากในช่วงดังกล่าว ทำให้รัฐบาลตัดสินใจขยายเวลาการมอบตัวจนถึงวันที่ 31 เมษายน ปี 1958 ทั้งนี้ในวันที่ 27 มีนาคม ปี 1958 ตุนกู อับดุล ระห์มัน ประกาศว่าตั้งแต่จัดทำนโยบายการมอบตัวครั้งล่าสุด มีผู้เข้ามอบตัวเป็นจำนวน 215 คนแล้ว ถือเป็นจำนวนการมอบตัวที่มากที่สุดตั้งแต่มีการประกาศภาวะฉุกเฉิน³³⁵

ภาพที่ 13 ใบปลิวประกาศขยายเวลาการมอบตัวในปี 1958

ที่มา: Herbert A. Friedman, "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960," (May 15 2022). <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

หลังประกาศขยายเวลาการมอบตัวไม่กี่เดือน รัฐบาลมลายูยังพบว่า มีผู้เข้ามอบตัวตั้งแต่เดือนตุลาคม ปี 1957 เพิ่มขึ้นอีกอย่างมีนัยสำคัญ ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบ พคม. เข้ามอบตัวเฉพาะในรัฐเปรักเป็นจำนวนมากถึง 118 คน รวมถึงผู้นำระดับสูงของพรรคจำนวน 25 คน ทั้งนี้ พคม. กลุ่มแรกที่เข้ามอบตัวในรัฐเปรักอธิบายว่าพวกเขาได้รับการโน้มน้าวจากใบปลิวและเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะตัดสินใจการกระทำที่ผ่านมาของพวกเขาอย่างเป็นธรรม ดังนั้นพวกเขาจึงตัดสินใจเข้ามอบตัวในเดือนตุลาคม และยังคงลงที่จะให้ความช่วยเหลือตำรวจสันติบาลชักชวนสมาชิกพรรคที่เหลือในฐานที่มั่น

³³⁴ Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 289.

³³⁵ SB, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 289.

เข้ามามอบตัวอย่างลับ ๆ ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าวใช้เวลายาวนานถึง 7 เดือน³³⁶ ในขณะเดียวกัน ตุนกู อับดุล ระห์มัน ยังประกาศว่าในเดือนมกราคมถึงเดือนสิงหาคม มีผู้เข้ามามอบตัวจากรัฐยะโฮร์เป็นจำนวน 160 คน และเป็นกรมอบตัวครั้งแรกของคณะกรรมการกลางพรรคที่ชื่อ ห่อหลุง (Ho Lung) การมอบตัวของผู้นำระดับสูงของ พคม. ในครั้งนี้เป็นอีกปัจจัยที่มีส่วนทำให้มีผู้เข้ามามอบตัวในรัฐยะโฮร์ตามมาเป็นจำนวนมากในปลายปี 1958³³⁷

สอดคล้องคล้อยกับงานเขียนของ จินเป็ง ที่ยอมรับว่า

การแตกพ่ายของกองกำลังพรรคในรัฐยะโฮร์เกิดจากการหักหลังครั้งใหญ่ของคน ๆ เดียวที่ชื่อห่อหลุง ผู้บัญชาการพื้นที่ทางใต้ที่เข้ามามอบตัวในเดือนเมษายนปี 1958 มีรายงานระบุว่าเขานำทหารจอมยุทธจำนวน 150 นาย เข้ามอบตัวพร้อมกันโดยได้รับเงินรางวัลเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่า 120,000 เหรียญ ซึ่งถือเป็นเงินจำนวนเยอะมากในยุคนั้น ทั้งยังได้รับการอภัยโทษแบบครอบคลุมทุกกรณีด้วย³³⁸

ทว่า จินเป็ง กลับเห็นว่า การเข้ามามอบตัวของห่อหลุงและสมาชิกพรรคในเหตุการณ์ข้างต้นไม่ได้เป็นผลมาจากการถูกโน้มน้าวหรือถูกชักจูงจากใบปลิวของรัฐบาล แต่เป็นเพราะขาดแคลนอาหาร จนทำให้กองกำลังดังกล่าวต้องแยกออกเป็นหน่วยเล็ก ๆ หน่วยละ 2-3 คน เจ้าหน้าที่รัฐจึงใช้โอกาสนี้ในการรีดไถข้อมูลจากผู้เข้ามามอบตัวและเสนอให้เงินรางวัลก้อนใหญ่ และโน้มน้าวห่อหลุงให้เรียกกองกำลังที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตนประชุมในปีถึง 2 ครั้ง โดยอ้างว่าต้องการชี้แจงแนวนโยบายล่าสุดจากคณะกรรมการการเมืองที่มีจินเป็งเป็นผู้นำให้ทราบอย่างทั่วกัน อย่างไรก็ตาม ปฏิบัติการข้างต้นประสบความสำเร็จในการชักจูงและโน้มน้าวให้สมาชิกพรรคในพื้นที่ทางภาคใต้เกือบทั้งหมดเข้ามามอบตัวในปี 1958

ในขณะเดียวกัน จินเป็งยอมรับว่าในช่วงเวลานี้ฝ่ายรัฐบาลทำปฏิบัติการต่อต้านการก่อความไม่สงบอย่างมีประสิทธิภาพในหลายระดับ ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยายังมีการใช้อุบายโดยการส่งตัวแทนฝ่ายรัฐบาลแทรกซึมเข้าไปในกองกำลังพรรค และเนื่องจากกองกำลังพรรคถูกบีบให้แบ่ง

³³⁶ *Malaya: Journal of the British Association of Malaya* (Aug. 1958), 16-18. as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 260.

³³⁷ PRO AIR 23/8698, 1958 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 260.

³³⁸ สุธาศัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 500-12.

ออกเป็นหน่วยย่อย ๆ โอกาสที่สมาชิกกองกำลังพรรคเข้ามาอบตัวจึงยิ่งเพิ่มมากขึ้น งานของจินเป็งยังระบุว่า “พวกเขาถูกปล่อยให้ใช้วิจารณ์ส่วนตัวและกลายเป็นเป้าที่อ่อนไหวต่อการล่อลวงของศัตรูผ่านใบปลิว การกระจายเสียงทางเครื่องบินและข่าวลือต่าง ๆ ทำให้ในปี 1958 การเคลื่อนไหวด้านการเมืองของพรรคตกอยู่ในภาวะเสื่อมถอย”³³⁹ ถึงแม้ว่า ในช่วงก่อนการประกาศเอกราช รัฐบาลอังกฤษมีการประเมินตัวเลขกองกำลังของ พคม. ว่ายังคงมีจำนวนมากถึง 2,000 คน แต่งานของ จินเป็ง กลับระบุถึงสาเหตุการลดลงของจำนวนสมาชิกพรรคในช่วงดังกล่าวไปจนถึงปี 1958 ว่า “สหายของเราคิดถึงความเป็นไปได้ในการมอบตัว”³⁴⁰ ดังนั้นในช่วงปลายปี 1958 กองบัญชาการสูงสุดของ พคม. จึงมีคำสั่งอนุญาตให้กองกำลังพรรคสามารถเก็บใบปลิวไว้กับตัวเพื่อใช้ช่วยชีวิตตัวเองในกรณีจำเป็น³⁴¹

สถานการณ์ข้างต้นทำให้พรรคต้องตัดสินใจละทิ้งแนวทางการต่อสู้ด้วยอาวุธในปี 1959 แต่ 18 เดือนหลังจากนั้น จินเป็งกลับทบทวนแนวทางดังกล่าวอีกครั้งในปักกิ่ง เมื่อมีโอกาสร่วมประชุมอย่างเป็นทางการกับเติ้งเสี่ยวผิงในปี 1961 ควบคู่กับได้รับคำมั่นสัญญาว่าจีนจะให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณแก่พรรค เติ้งเสี่ยวผิงยังเห็นว่า พคม. ต้องยังไม่ควรเปลี่ยนนโยบายในเวลานี้ ดังนั้นประเด็นดังกล่าวจึงถูกนำไปถกเถียงกันในการประชุมพรรคของ พคม. จนนำไปสู่การตัดสินใจต่อสู้ด้วยอาวุธอีกครั้งหรือที่รู้จักกันในชื่อ ภาวะฉุกเฉินในมลายาครั้งที่ 2 (the Malayan Second Emergency)³⁴²

อย่างไรก็ดี ปรากฏการณ์การเข้ามาอบตัวของสมาชิก พคม. เป็นจำนวนมากในปี 1958 พิสูจน์ให้เห็นว่ารัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในทำลายองค์กรของศัตรู จนจำนวนของ พคม. ลดน้อยและหมดพิษสงลง จนสุดท้ายรัฐบาลอังกฤษพบรายงานว่ามี พคม. เหลืออยู่ในมลายาเพียง 868 คน ขณะที่ พคม. จำนวน 485 คน ได้ถอยฐานทัพไปยังชายแดนมลายา-ไทย³⁴³ ดังนั้นภาวะฉุกเฉินจึงถูกยกเลิกไปในอีก 2 ปีถัดไป ถือเป็นกาปิดฉากสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายา ในขณะที่ปี 1959 และ 1960 ยังคงมี พคม. ที่ตามเข้ามาอบตัวต่อรัฐบาลอีกจำนวน 86 และ 29 คน ตามลำดับ³⁴⁴ หากแต่เป็นผู้เข้ามาอบตัวที่ไม่ถือเป็นภัยคุกคามของรัฐ เนื่องจากองค์กรของ พคม. ได้ถูก

³³⁹ สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 500-12.

³⁴⁰ สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 500.

³⁴¹ สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 509.

³⁴² สุทธชัย, *ประวัติศาสตร์คูขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 544-49.

³⁴³ PRO AIR 23/8698, 1958 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 260.

³⁴⁴ Clutterbuck, *Riot and Revolution In Singapore and Malaya 1945-1963*, 179.

ทำลายก่อนหน้าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หลังจากรัฐบาลอังกฤษได้รับชัยชนะในสงครามดังกล่าว พคม. ต้องถอยฐานทัพเข้ามาในประเทศไทย เพื่อรักษากองกำลังไม่ให้ถูกทำลาย แต่ยังคงตัดสินใจต่อสู้เพื่อเรียกร้องเอกราชของมลายาต่อไปจนทำให้รัฐบาลมลายาประกาศภาวะฉุกเฉินในมลายาครั้งที่ 2 หากแต่การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก โดยเฉพาะเมื่อสหภาพโซเวียตรวมถึงประเทศยุโรป ตะวันออกล่มสลาย พคจ. ยุติให้การสนับสนุนต่อ พคม. ประกอบกับการใช้แผนนโยบาย 66/23 ของรัฐบาลไทยในขณะนั้น ล้วนเป็นเงื่อนไขสำคัญนำไปสู่ความสำเร็จในการเจรจาสันติภาพ 3 ฝ่าย ระหว่าง พคม. รัฐบาลมาเลเซียและรัฐบาลไทยที่เป็นคนกลางในการไกล่เกลี่ยและประสานงาน (mediator) เมื่อปี 1989 เหตุการณ์ข้างต้นถือเป็นการยุติการทำสงครามของ พคม. กับรัฐบาลมาเลเซียที่รับช่วงต่อในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบจากรัฐบาลอังกฤษหลังได้รับเอกราช ในปี 1957 อย่างถาวร³⁴⁵

การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษในมลายาจากการศึกษานี้ พบว่า สามารถแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อสำคัญ คือ 1) การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาต่อประชาชนทั่ว ๆ ไป กลุ่มคนที่ยังไม่ได้เข้าร่วมกับ พคม. รวมถึงชาวจีนผู้สนับสนุนหลักของ พคม. เพื่อแยกประชาชนออกจากทางกลุ่มที่เห็นต่างกับรัฐ หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นการแยกปลาออกจากน้ำ ควบคู่กับการทำปฏิบัติการจิตวิทยาต่อกลุ่มชนชั้นนำ เจ้าหน้าที่และชาวยุโรปที่อาศัยอยู่ในมลายาเพื่อหาการสนับสนุน และแนวร่วมในการทำสงคราม และ 2) การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาต่อ พคม. ซึ่งเป็นการดึงกลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐมาเป็นพวกเดียวกับรัฐบาลอังกฤษ

สงครามในมลายาแสดงให้เห็นว่าการต่อสู้กับกลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐที่เข้าไปหลบอยู่ในป่ามีความซับซ้อนและยุ่งยากกว่าการต่อสู้กับมวลชนที่ทำการปฏิวัติในเมืองทั่วไปมาก เนื่องจากอยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐและกองกำลังรัฐ ดังนั้นกลยุทธ์การโฆษณาชวนเชื่อผ่านการแจกจ่ายใบปลิวที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้ศัตรูออกจากป่าและยอมมอบตัว จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในสงครามลักษณะนี้ นอกเหนือจากนี้ นโยบายที่ประกาศลงในใบปลิวและข้อจำกัดในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาแต่ละช่วงยังส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของรัฐบาลในสายตาของ พคม. อย่างมีนัยสำคัญ ในช่วงปี 1952 ถึงปี 1954 ถือเป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลอังกฤษเริ่มวางรากฐานต่อการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา อันส่งผลให้รัฐบาลมลายาประสบความสำเร็จในการแสดงให้ พคม. เห็นอย่างประจักษ์ว่า รัฐบาลมีความมุ่งมั่นในการต่อสู้กับความรุนแรงที่เกิดขึ้นแต่มีความยุติธรรมในการจัดการปัญหา ขณะเดียวกันการต่อสู้เพื่อการปลดปล่อยแห่งชาติของ พคม. และการขจัดการปกครองของจักรวรรดินิยมอังกฤษเลือนลางกว่าเดิมมากหลังมลายาได้รับเอกราช ทำให้

³⁴⁵ กิตติ, *ถอดรหัสไฟใต้*, 55-58.

ผู้นำระดับสูงและสมาชิกพรรคเกิดความแตกแยกพร้อมละทิ้งอุดมการณ์ในการเรียกร้องเอกราชตามแนวทางเดิม จนมีสมาชิกพรรคที่ได้รับการโน้มน้าวจากไบปลิวและตัดสินใจหันไปมอบตัวกับรัฐบาลเป็นจำนวนมากในปี 1958 เหตุการณ์ดังกล่าวจึงถือเป็นฟางเส้นสุดท้ายที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษสามารถขจัดองค์กรของ พคม. สำเร็จ

บทที่ 5

บทสรุป

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา เพื่อตอบคำถามการวิจัยว่าอะไรคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบใน มลายาตั้งแต่ปี 1948 ถึงปี 1960 ผลการศึกษาพบว่า การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษในมลายา เป็นเงื่อนไขทางการเมืองอันโดดเด่นที่ส่งผลให้รัฐบาลอังกฤษได้รับชัยชนะในสงครามดังกล่าว อีกทั้งบทเรียนสำคัญจากการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายายังชี้ให้เห็นว่า การใช้กำลังไม่ใช่ทางออกสำหรับการทำสงคราม หากแต่เป็น “การขจัดองค์ประกอบของศัตรู” ผ่านปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ในขณะที่เดียวกันการทำสงครามข้างต้นยังพิสูจน์ให้เห็นว่า มาตรการทางจิตวิทยาอย่างกลยุทธ์การโฆษณาชวนเชื่อในรูปแบบการใช้ใบปลิวประชาสัมพันธ์นโยบายการมอบตัวและข้อเสนอของรัฐบาล เป็นเครื่องมือที่สามารถโน้มน้าวให้ พคม. หันมามอบตัวและให้ความร่วมมือกับรัฐบาลเป็นจำนวนมาก จนสามารถทำลายองค์ประกอบของ พคม. ได้อย่างมีนัยสำคัญ

ถึงแม้จากการศึกษาจะพบงานวิจัยและบทความวิชาการจำนวนหนึ่ง มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความสำเร็จในการประกาศชัยชนะของรัฐบาลอังกฤษเหนือ พคม. ในปี 1960 เป็นเพราะการดำเนินนโยบายทางการเมืองสำคัญอย่างแผนการบริกส์ ของ พลโท เซอร์ฮาโรลด์ บริกส์ และมาตรการการเอาชนะจิตใจและใจประชาชนของ เซอร์เจอรัลด์ เทมเพลอร์ ที่ถูกจัดทำขึ้นในปี 1950 และในปลายปี 1952 ตามลำดับ ว่าเป็นการเปลี่ยนโฉมหน้าสงครามและพลิกสถานการณ์การทำสงครามครั้งยิ่งใหญ่ หากแต่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้กลับเห็นว่าการดำเนินนโยบายทางการเมืองข้างต้นประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อดำเนินควบคู่กับการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาที่ถูกยกระดับขึ้นอย่างเข้มข้นในปี 1952 เป็นต้นไป

อย่างไรก็ดี การศึกษาเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินในมลายา ยังคงขาดแคลนงานที่ศึกษาเกี่ยวกับปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอันเป็นเงื่อนไขนำไปสู่เหตุการณ์การมอบตัวในปี 1958 ซึ่งเป็นเหตุการณ์การบ่อนทำลายองค์ประกอบของ พคม. ครั้งใหญ่ และถือเป็นหมุดหมายสำคัญต่อการประกาศชัยชนะของรัฐบาลอังกฤษเหนือ พคม. ในปี 1960 ดังนั้น เพื่อตอบคำถามหลักของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ว่า อะไรคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษประสบความสำเร็จในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ

ในมลายา และเพื่อชี้ให้เห็นว่าปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา เป็นเงื่อนไขหลักที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษ ประสบความสำเร็จในการทำสงครามดังกล่าว จนสามารถโน้มน้าวสมาชิก พคม. หันมามอบตัวและให้ความร่วมมือกับรัฐบาลเป็นจำนวนมากนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจประเด็นการเข้ามอบตัวของ พคม. ในปี 1958

เมื่อนำข้อมูลจำนวนการเข้ามอบตัวของ พคม. ในแต่ละปีมาเปรียบเทียบกับพบว่า จำนวนการมอบตัวในปี 1948 ถือเป็นช่วงที่มีผู้เข้ามอบตัวน้อยที่สุดรองจากช่วงต้นปี 1957 คือ เฉลี่ยเป็น 9.3 คนต่อเดือน เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ยังไม่ได้ริเริ่มทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาอย่างเป็นระบบ แต่หลังจากที่รัฐบาลอังกฤษในมลายาตัดสินใจจัดทำนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ พคม. เข้ามอบตัวในปลายปี 1949 พบว่า จำนวนผู้เข้ามอบตัวค่อย ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องไปจนถึงต้นปี 1953 โดยที่จำนวนการเข้ามอบตัวเฉลี่ยในช่วงปี 1949 ถึงต้นปี 1951 เพิ่มขึ้นเป็น 15.5 คนต่อเดือน และ 21.3 คนต่อเดือนในช่วงสุดท้ายของปี 1951³⁴⁶ ในขณะที่จำนวนผู้เข้ามอบตัวในช่วงต้นปี 1952 เพิ่มขึ้นเป็น 29.4 คนต่อเดือนและยังเพิ่มขึ้นเป็น 32.5 คนต่อเดือนในช่วงปลายปีไปจนถึงต้นปี 1953³⁴⁷

แต่ในช่วง 6 เดือนหลังของปี 1953 จำนวนผู้เข้ามอบตัวกลับค่อย ๆ ลดลงเหลือ 25.3 คนต่อเดือน และยังคงลดลงมาเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในช่วงระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน ปี 1954 3 เดือนนี้กลายเป็นช่วงที่มีผู้เข้ามอบตัวเฉลี่ยน้อยที่สุดรองจากปี 1948 เนื่องจากพบผู้เข้ามอบตัวเพียง 13 คนต่อเดือน³⁴⁸ จำนวนการมอบตัวของ พคม. เฉลี่ยในปี 1955 เพิ่มสูงขึ้นเป็น 20.66 คน ต่อเดือน แต่ค่าเฉลี่ยดังกล่าวกลับตกลงมากในช่วงปี 1956 ไปจนถึงเดือนสิงหาคมปี 1957 เนื่องจากตลอดปี 1956 พบผู้เข้ามอบตัวเหลือเพียง 11.25 คน ต่อเดือน³⁴⁹ ต่อมาจำนวนผู้มอบตัวในช่วง 8 เดือนแรกของปี 1957 ลดลงเหลือเพียง 8 คนและ 7 คนต่อเดือนในเดือนกันยายน³⁵⁰

³⁴⁶ PRO CO 537/7255 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 249.

³⁴⁷ PRO WO 291/1783 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 251.

³⁴⁸ PRO WO 291/1783 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 251.

³⁴⁹ Federation of Malaya Annual Report 1956 (Kuala Lumpur: Government Press 1957), 439-40 as cite in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 256.

³⁵⁰ SB, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 289.

ภายหลังรัฐบาลมลายาจัดทำการประกาศนโยบายการมอบตัวครั้งใหม่ในปี 1957 กลับส่งผลให้จำนวนผู้มอบตัวในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายนในปีดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็น 40 คนต่อเดือน ในขณะที่ปี 1958 เป็นช่วงที่มีจำนวนผู้เข้ามอบตัวมากที่สุด ภายในปีข้างต้นพบผู้เข้ามอบตัวตลอดทั้งปีมากถึง 502 คน³⁵¹ ต่อมาในปี 1959 และ 1960 ยังคงมี พคม. ที่ตามเข้ามอบตัวต่อรัฐบาลอีกจำนวน 86 และ 29 คน ตามลำดับ³⁵²

นอกจากจำนวนของ พคม. ที่เข้ามอบตัวในปี 1958 แล้ว ประเด็นจำนวนผู้เข้ามอบตัวในปี 1953 และ ปี 1952 ซึ่งมีจำนวนมากรองลงมาจากปี 1958 คือ 372 และ 257 คนต่อปีตามลำดับ ยังเป็นเหตุการณ์การเข้ามอบตัวที่น่าสนใจ ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์สถานการณ์ในแต่ละปีที่ส่งผลให้จำนวนการมอบตัวอยู่ในระดับข้างต้น พบว่าการมอบตัวครั้งใหญ่ในปี 1958 เป็นผลลัพธ์ที่ต่อเนื่องจากกลยุทธ์การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาผ่านใบปลิว ที่ดำเนินและถูกปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นตั้งแต่ปี 1952 เป็นต้นไป ดังนั้นจำนวนผู้เข้ามอบตัวในปี 1952 และปี 1953 ข้างต้นจึงมีความเกี่ยวเนื่องกับการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงดังกล่าว อีกทั้งจำนวนการเข้ามอบตัวของ พคม. ในแต่ละช่วงยังมีนัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาผ่านใบปลิวด้วย

ในขณะที่ความแปรปรวนของจำนวนการมอบตัวที่เกิดขึ้นในช่วงตั้งแต่ปลายปี 1953 ไปจนถึงช่วงเดือนกันยายนของปี 1957 ถูกตั้งข้อสงสัยกันว่าอาจจะมีความเกี่ยวเนื่องกับอิทธิพลทางจิตวิทยาที่มาจากปัจจัยภายนอก คือ ชัยชนะของกองทัพเวียดมินห์เหนือฝรั่งเศสในสมรภูมิตีเยนเบียนฟูช่วงเดือนพฤษภาคมปี 1954³⁵³ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในพรรค เนื่องจากการที่ พคม. ได้ตัดสินใจลดการใช้ความรุนแรงและการสังหารที่โหดเหี้ยมในการก่อความไม่สงบลง พร้อมลดยุทธนาทัพเข้าไปในป่าที่ลึกกว่าเดิม และสร้างพื้นที่ปลดปล่อยทางภาคใต้ของประเทศไทยตั้งแต่ต้นปี 1953 ควบคู่กับการอบรมและฝึกสมาชิกใหม่ได้เรื่อย ๆ ทำให้พรรคยังคงสามารถรักษาความแข็งแกร่งและอุดมการณ์ในการปฏิบัติ อีกทั้งภายหลังการเจรจาสันติภาพบาหลีล้มเหลว ผู้นำระดับสูงของ พคม. ยังคงทำการโฆษณาชวนเชื่ออ้างว่าพรรคประสบความสำเร็จในการเจรจา และเชื่อมั่นว่าพรรคจะสามารถเข้าสู่กระบวนการเจรจาสันติภาพกับรัฐบาลมลายาที่นำโดย ตุนกู อับดุล ระห์มัน ปราศจากการแทรกแซงจากรัฐบาลอังกฤษได้อีกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่มลายากำลังจะประกาศเอกราชในปี

³⁵¹ SB, 1957 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 289.

³⁵² Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, 179.

³⁵³ PRO WO 291/1783; PRO WO 291/1788 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 251.

1957 อย่างไรก็ตาม ปัจจัยข้างต้นอยู่นอกเหนือขอบเขตที่รัฐบาลอังกฤษในมลายาสามารถควบคุมได้ หากแต่ในช่วงถัดมาบทบาทของการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษในมลายากลับมีอิทธิพลต่อจำนวนผู้เข้ามาบดตัวอย่างไม่เคยเกิดขึ้นในอดีต

จากการศึกษาการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษในการบ่อนทำลายโครงสร้าง พคม. จนทำให้จำนวนสมาชิกพรรคลดน้อยลงมากในปี 1960 พบว่ากลยุทธ์ทางจิตวิทยาอย่างการโฆษณาชวนเชื่อในรูปแบบการใช้ใบปลิวประชาสัมพันธ์นโยบายการมอบตัวและข้อเสนอของรัฐบาล เป็นเครื่องมือที่สามารถโน้มน้าวให้ พคม. หันมามอบตัวและให้ความร่วมมือกับรัฐบาล สามารถทำลายองค์กรของ พคม. จนมีผู้เข้ามาบดตัวเป็นจำนวนมากในปี 1958 ทั้งนี้จากการศึกษาในส่วนเนื้อหาของใบปลิวที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการมอบตัวและข้อเสนอของรัฐบาลแต่ละช่วง พบว่ากลยุทธ์การนำเสนอในใบปลิวที่ให้ความสำคัญกับการระมัดระวังในการใช้คำ การผลิตใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัย และการใช้ใบปลิวประกาศตั้งเงินรางวัลเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารสำคัญของ พคม. หรือการติดสินบน เป็นส่วนสำคัญในการดึงดูดและโน้มน้าวให้มีผู้เข้ามาบดตัวเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม การเข้ามาบดตัวข้างต้นไม่อาจเกิดขึ้นได้ หากรัฐบาลอังกฤษในมลายาขาดความน่าเชื่อถือและไม่สามารถรักษาสัญญาที่ประกาศไว้ในใบปลิว โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหลังเข้ามอบตัวที่ชัดเจน นอกจากนี้สถานการณ์การประกาศเอกราชของมลายาหลังปี 1957 ยังเป็นประเด็นที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่า เป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนการมอบตัวในปี 1958

สถานการณ์ความย่ำแย่ของนโยบายการมอบตัวถูกแก้ไขแบบค่อยเป็นค่อยไปตั้งแต่ช่วงปลายปี 1949 ไปจนถึงปี 1951 เนื่องจากในช่วง 3 ปีแรกของการประกาศภาวะฉุกเฉิน รัฐบาลอังกฤษในมลายาประสบปัญหาการใช้เนื้อหาที่ไม่สามารถจูงใจหรือโน้มน้าวสมาชิก พคม. ให้เข้ามาบดตัวได้ ดังนั้นใบปลิวในช่วงนี้จึงไม่มีความน่าสนใจจนไม่สามารถโน้มน้าว พคม. ให้เข้ามาบดตัว เช่น มีการระบุอย่างกว้าง ๆ เพียง “ไม่ต้องกลัวว่ารัฐบาลจะปฏิบัติรุนแรงต่อคุณ...เราเข้าใจสถานการณ์ของคุณอย่างถ่องแท้”³⁵⁴ แต่กลับไม่กล่าวรายละเอียดลงไปในเรื่องหาหรือใส่รูปภาพที่สามารถยืนยันถึงความเป็นธรรมและยืนยันการกระทำของรัฐบาลเมื่อพวกเขาเข้ามาบดตัว นอกเหนือจากนี้แล้ว การทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงนี้ ยังประสบปัญหาในการแปลและการจัดการเอกสารเพื่อทำการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของ พคม. จนทำให้รัฐบาลอังกฤษในมลายาไม่สามารถคาดการณ์ทิศทางความเคลื่อนไหวของพรรคที่แน่นอนได้

³⁵⁴ RHO MSS.Ind.Ocn.s.276 as cited in Ramakrisna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 246.

ปี 1952 เป็นต้นไป ถือเป็นช่วงเวลาที่ใช้ปฏิบัติการมอบตัวถูกพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมี ซีซี ทู เป็นผู้วางแนวทางในการปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาและผลิตใบปลิว และ SEP ที่เคยเป็นทั้งผู้นำระสูงของพรรค ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ตัวเลข ภาษาถิ่นหรือแม้กระทั่งคำศัพท์เฉพาะของ พคม. มาเป็นกำลังสำคัญในการทำวิจัย วิเคราะห์เอกสารและข้อมูลจาก พคม. เพื่อผลิตใบปลิวในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ทำงานอย่างใกล้ชิดร่วมกับหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่รัฐ แพลและตีความข้อความที่มีความซับซ้อนของ พคม. จากเอกสารที่รัฐบาลยึดมาได้ อีกทั้ง SEP ยังมีข้อมูลเชิงลึกและรายละเอียดสำคัญไม่ว่าจะเป็นข้อมูลของผู้นำระดับสูงของพรรคไปจนถึงพื้นที่เป้าหมายในการโปรยใบปลิว ส่งผลให้ทิศทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาหลังจากนั้นเป็นไปในทางที่ดีขึ้น

ทั้งนี้ ในแง่ของเนื้อหาในใบปลิวที่ถูกพัฒนาขึ้นใหม่ในช่วงดังกล่าว มีลักษณะเรียบง่ายและมีประสิทธิภาพดีขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์กลยุทธ์ในการโน้มน้าวและดึงดูด พคม. ให้เข้ามามอบตัวที่ปรากฏในช่วงนี้ พบว่า นอกเหนือจากการลดความซับซ้อนของเนื้อหาในใบปลิว และการให้ความสำคัญกับพื้นที่และสีในการแจกจ่ายใบปลิว เพื่อให้ พคม. สามารถหยิบไปโดยไม่ถูกดึงดูดความสนใจมากเกินไปแล้ว เงื่อนไข การใช้คำอย่างระมัดระวัง การผลิตใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยเพื่อเข้ามามอบตัว การใช้ใบปลิวเพื่อล่อให้ พคม. ตัดสินบน การใส่รูปภาพและลายเซ็นของ SEP เข้าไปในใบปลิวเพื่อยืนยันว่าผู้เข้ามามอบตัวจะได้รับการปฏิบัติที่ดีควบคู่กับการสร้างความน่าเชื่อถือต่อการดำเนินงานของรัฐบาล เป็นกลยุทธ์สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามามอบตัวของ พคม.

จากการศึกษาการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาต่อ พคม. ผ่านการใช้ใบปลิวในงานฉบับนี้ พบว่ารัฐบาลอังกฤษในมลายาให้ความสำคัญต่อรูปแบบการใช้คำในใบปลิวอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อนำใบปลิวที่ถูกผลิตขึ้นในช่วงปี 1949 มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับใบปลิวที่ผลิตขึ้นตั้งแต่ปี 1952 เป็นต้นมา กลับพบรูปแบบการใช้คำที่แตกต่างกัน โดยในปี 1949 มีการนำเสนอนโยบายการมอบตัวที่ละเลยการให้ความสำคัญกับการใช้คำ เช่น มีการระบุว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายนิรโทษกรรมเพื่อให้สมาชิก พคม. ที่ “ยอมเข้ามามอบตัว” ไม่ต้องถูกประหารจากการตัดสินใจต่อสู้ด้วยอาวุธ ทั้งนี้คำว่า “ยอมเข้ามามอบตัว” กลับถูกแทนที่ด้วยคำอื่น ๆ ในช่วงเวลาต่อมา หลังจากรัฐบาลได้ปรับปรุงแนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในช่วงปี 1952 เป็นต้นไป ซีซี ทู เริ่มให้ความสำคัญและระมัดระวังในการใช้คำ โดยมีการเปลี่ยนการใช้คำว่า “ยอมจำนนหรือมอบตัว” ไปเป็น “การต่ออายุตัวเอง” นอกจากนี้ เทมเพลอร์ข้าหลวงใหญ่อังกฤษที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในมลายาตั้งแต่ ปี 1952 ถึงปี 1954 ยังแสดงความเห็นต่อกระทรวงอาณานิคมของอังกฤษว่าควรปรับเนื้อหา นโยบายการมอบตัวโดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสารภาพของ SEP ทั้งในใบปลิวและสื่อการโฆษณาชวนเชื่อรูปแบบอื่น ๆ โดย

เปลี่ยนมาใช้คำว่า “ตอนนี้ผมเป็นอิสระแล้ว” แทนคำว่า “นโยบายที่มาจากความเมตตาของรัฐบาลทำให้ผมได้รับอิสรภาพ”³⁵⁵ เพียงเพื่อสร้างความประทับใจต่อผู้เข้ามอบตัว

อย่างไรก็ดี จากการศึกษากลับไม่พบข้อมูลว่ากลยุทธ์ข้างต้นมีอิทธิพลต่อจำนวนผู้มอบตัวโดยตรง แต่น่าสนใจว่าการระมัดระวังในการใช้คำถูกนำมาปรับใช้อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในสมัยหลังมลายาประกาศเอกราชยังพบว่า ตุนกู อับดุล ระห์มัน ใช้วิธีการชักชวนให้ พคม. ยอมเข้ามอบตัวอย่างอ่อนโยน ควบคู่กับการใช้คำว่า “ออกมาจากป่า” แทนที่คำว่า “ยอมแพ้” ดังนั้นจากความต้องการของการใช้กลยุทธ์ข้างต้น จึงอาจจะกล่าวได้ว่าการระมัดระวังในการใช้คำเป็นส่วนส่งเสริมให้กลยุทธ์สำคัญอื่น ๆ ที่ถูกใช้ในใบปลิวดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในขณะที่แนวทางในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษผ่านกลยุทธ์ที่ใช้ใบปลิวที่การศึกษาครั้งนี้พบข้อมูลอันเป็นประจักษ์ว่าได้สร้างความตื่นตระหนกต่อผู้นำระดับสูงของพรรค มีอิทธิพลต่อการดึงดูดให้สมาชิกพรรคต้องเก็บใบปลิวเมื่อพบเจอ และสามารถโน้มน้าวให้ พคม. เข้ามอบตัวได้สำเร็จ คือ กลยุทธ์การใช้ใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยเพื่อเข้ามอบตัว การติดสินบนการใส่รูปภาพและลายเซ็นของ SEP เข้าไปในใบปลิวเพื่อยืนยันว่าผู้เข้ามอบตัวจะได้รับการปฏิบัติที่ดี ควบคู่กับการสร้างความน่าเชื่อถือต่อการดำเนินงานของรัฐบาล โดยที่การศึกษากลยุทธ์การผลิตใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยเพื่อเข้ามอบตัว ถูกตั้งข้อสังเกตจากผู้ศึกษาสงครามในมลายาว่าส่งผลให้ พคม. ต้องระบุงูฏของพรรคขึ้นใหม่ว่าหากพบสมาชิกพรรคคนใดอ่านใบปลิวของรัฐบาลจะต้องถูกสังหารทันที³⁵⁶ แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ข้างต้นได้สร้างความตื่นตระหนกต่อ พคม. อีกทั้ง จีนเป็ง ยังสะท้อนแนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของรัฐบาลอังกฤษหลังจากการผลิตใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยในช่วงนี้ผ่านหนังสือชีวประวัติของเขาไว้ว่า

ใบปลิวฉบับหนึ่งออกแบบสำหรับทหารจอมยุทธ์โดยเฉพาะ เรียกร้องให้นำใบปลิวติดตัวมาเพื่อเป็นใบผ่านทางที่ปลอดภัย ปรากฏว่าได้ผลอย่างมาก ไม่มีทางจริง ๆ ที่จะห้ามสหายไม่ให้เก็บใบปลิวไว้ใช้ในยามคับขัน เพราะหากถูกจับได้โดยไม่มีใบปลิวของรัฐบาลต้องถูกประหารชีวิต แต่หากมีใบปลิวติดตัวก็ยังมอบตัวได้³⁵⁷

³⁵⁵ POR CO 1022/49, 1952 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 249.

³⁵⁶ O'Ballance, *Malaya: The Communist Insurgent War, 1948-60*, 105.

³⁵⁷ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 500-12.

จนท้ายที่สุด กองบัญชาการสูงสุดของ พคม. จำเป็นต้องออกคำสั่งอนุญาตให้กองกำลังพรรคเก็บใบปลิวไว้กับตัวเพื่อใช้ช่วยชีวิตตัวเองในกรณีจำเป็น³⁵⁸ ในปี 1958

นอกเหนือจากนี้ อีกประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ข้างต้นในงานเขียนของ Leng ชี้ให้เห็นว่าการผลิตใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยยังถูกนำมาใช้ควบคู่กับการแทรกกรุ๊ปถ่ายของ SEP เช่น มีการใส่รูป SEP สวมใส่เครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อยและร้องเท้าหนัง กำลั้งนั่งติ่มชาที่ตั้งอยู่บนโต๊ะลงไป พร้อมระบุข้อความสั้น ๆ ว่า “ฉันยังมีชีวิตอยู่ ปลอดภัย และได้รับการปฏิบัติอย่างดี พวกท่านเป็นอย่างไรบ้าง? ใช้ใบปลิวนี้เป็นบัตรผ่านและมาร่วมงานกับฉันอย่างปลอดภัย”³⁵⁹ ทั้งนี้ การให้ความสำคัญกับสีและพื้นที่ในการแจกจ่ายใบปลิวของ ซีซี ทุ อาจมีส่วนส่งเสริมให้กลยุทธ์ข้างต้นประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ในขณะเดียวกัน วิธีการใช้ใบปลิวเพื่อล่อสมาชิก พคม. ด้วยเงินรางวัลหรือการติดสินบน โดยมีการตั้งเงินรางวัลอย่างสูงสำหรับการแลกเปลี่ยนข่าวสารสำคัญ รวมทั้งการตั้งค่าหัวของผู้นำระดับสูงของ พคม. เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่น่าสนใจ เกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจเพื่อเข้ามอบตัว การติดสินบนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบความสำเร็จมากในปลายปี 1958 รัฐบาลใช้ห่อหูลง ผู้บัญชาการพื้นที่ทางใต้ที่เข้ามอบตัวเป็นเครื่องมือในการชักจูงและโน้มน้าวสมาชิกพรรคหลายคนเข้ามอบตัว ในงานของจินเป็งยังระบุว่า ห่อหูลงประสบความสำเร็จในการนำกองกำลังของ พคม. จำนวน 150 ถึง 160 นาย เข้ามอบตัวพร้อมกัน จนได้รับเงินรางวัลเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่า 120,000 จนถึง 496,000 เหรียญ ทั้ง ๆ ที่ห่อหูลงควรถูกแขวนคอจากการกระทำของเขา ปฏิบัติการดังกล่าวทำให้กองกำลังในรัฐยะโฮร์ของ พคม. ทั้งหมดแตกพ่ายไป ในขณะที่กองกำลังประจำทางภาคใต้ของพรรคเหลือเพียงหน่วยเล็ก ๆ เท่านั้น³⁶⁰

นอกจากนี้ การสร้างความน่าเชื่อถือของรัฐ ยังถือเป็นเงื่อนไขสำคัญในการจูงใจให้มีผู้เข้ามอบตัวเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องโดยตรงต่อการรักษาสัญญาที่รัฐบาลประกาศไว้ในใบปลิว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดีต่อ SEP เพื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้นำเสนอข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้ เนื่องจากผู้เข้ามอบตัวมักคาดหวังสิ่งที่แน่นอนจากรัฐบาลหากพวกเขายอมเข้ามอบตัว อีกทั้งหาก พคม. มีความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของรัฐบาลแล้ว จะยิ่งส่งผลให้สมาชิกพรรคค่อย ๆ วางใจต่อคำประกาศในใบปลิว และนำมาซึ่งจำนวนผู้มอบตัวที่น่าพึงพอใจได้ จากการศึกษาปฏิบัติการ

³⁵⁸ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 509.

³⁵⁹ Leng, *The Story of A Psy-warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*, 156.

³⁶⁰ สุธาชัย, *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*, 500-12.

สงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายา พบว่า SEP กลายเป็นเครื่องมือในการสร้างความน่าเชื่อถือต่อการดำเนินงานของรัฐอย่างมีนัยสำคัญ

หลังจาก เซอร์ เอนรี เฮอร์นี ประกาศนโยบายการมอบตัวครั้งแรก ในเดือนกันยายนปี 1949 โดยประกาศให้มีการนิรโทษกรรมให้แก่สมาชิก พคม. ที่เข้ามามอบตัว แต่กลับพบผู้เข้ามามอบตัวที่มีคดีร้ายแรงติดตัวในอีก 3 เดือนถัดมา ซึ่งไม่อาจปล่อยให้ได้รับการนิรโทษกรรมตามที่สัญญาไว้ ส่งผลให้ความน่าเชื่อถือของรัฐบาลในช่วงเริ่มต้นจัดทำนโยบายดังกล่าวย่ำแย่ ถึงแม้ว่าหลังจากนั้นจะมีการมอบหมายให้หลายหน่วยงานพยายามแก้ปัญหาข้างต้น แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จในเวลาเพียงข้ามคืน ยิ่งไปกว่านั้น สถานการณ์ความน่าเชื่อถือของรัฐบาลอังกฤษในมลายากลับตกต่ำไปกว่าเดิม เมื่อ เซอร์ เอนรี เฮอร์นี ข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำมลายาถูกกองกำลังของ พคม. ลอบสังหาร ในปี 1951 ดังนั้นสถานการณ์ดังกล่าวจึงสร้างความเสียหายต่อความน่าเชื่อถือของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ในขณะเดียวกัน พคม. เองได้กระจายข่าวต่อกรณีเกี่ยวกับ SEP ว่าเมื่อรัฐบาลรีดไถข้อมูลจากผู้เข้ามามอบตัวเสร็จแล้ว พวกเขาจะถูกฆ่าทิ้ง

ทว่า เซอร์ เจอร์จ ทัมเพลอร์ ข้าหลวงใหญ่อังกฤษคนใหม่ที่ถูกส่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทนกลับค่อย ๆ ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงและสร้างความน่าเชื่อถือของการดำเนินงานของรัฐบาล โดยเฉพาะในประเด็นการรักษาสัญญาต่อ SEP ทั้งที่เกิดจากความผิดพลาดระหว่างการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐและเหตุการณ์ที่มี SEP ฆ่าตัวตายในห้องขัง นอกจากนี้เขายังตัดสินใจเข้าไปควบคุมกระบวนการคัดเลือก SEP อย่างเข้มงวดด้วยตัวเองเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดพลาดในการดำเนินงานอีก³⁶¹

นอกเหนือจากการรักษาสัญญาที่มีต่อ SEP ที่ค่อย ๆ ดำเนินไปในทางที่ดีขึ้นตั้งแต่ ปี 1952 แล้ว การใช้ SEP โดยเฉพาะผู้นำระดับสูงอย่างถูกวิธีและระมัดระวัง ถือเป็นอีกกลยุทธ์ในการสร้างความน่าเชื่อถือต่อการดำเนินงานของรัฐ จากการศึกษา นโยบายการมอบตัวดังกล่าวในปี 1956 ยังพบข้อมูลว่า SEP ต้องการให้รัฐบาลระบุเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่ดีหลังการเข้ามามอบตัวที่ชัดเจนในแง่การพัฒนาไปพลิวขึ้นใหม่ ซีซี ทุ เริ่มมีการให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การใช้ SEP เพื่อโน้มน้าวสหายในป่าออกมาโดยการระบุเนื้อหาในข้อความเพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้นอย่างไร และผู้มอบตัวจะได้รับการปฏิบัติอย่างไรบ้างในฐานะ SEP พร้อมลงชื่อยืนยันในไปพลิว

³⁶¹ PRO CO PRO CO 1022/14, 1952; 1030/22, 1956 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 250.

ในช่วงที่มลายาประกาศเอกราช รัฐบาลมลายามีการใช้ SEP ที่เคยเป็นผู้นำระดับสูงของพรรคจำนวนมาก ทำการชักชวนสมาชิกที่เหลือของพรรคเข้าไปมอบตัวกับรัฐบาลพร้อมเล่าประสบการณ์การมอบตัวของตนและยืนยันว่าทุกคนที่เข้าไปมอบตัวจะได้รับการปฏิบัติที่ดีจากรัฐบาล อีกทั้ง พคม. กลุ่มแรกที่เข้ามามอบตัวในรัฐเปรักอธิบายว่าพวกเขาตัดสินใจเข้ามามอบตัวเพราะเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะตัดสินใจการกระทำที่ผ่านมาของพวกเขาอย่างเป็นธรรม และยังคงลงให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่รัฐในการชักชวนสมาชิกพรรคที่เหลือเข้ามามอบตัวอย่างลับ ๆ

ในขณะเดียวกันบทบาทของ ตุนกู อับดุล ระห์มัน ในการตัดสินใจจัดทำนโยบายการมอบตัวเชิงรุกขึ้น เรียกว่าปฏิบัติการ “Iceland” ซึ่งแจงและโต้แย้งการโฆษณาชวนเชื่อที่ผู้นำระดับสูงของ พคม. ที่อ้างว่าพรรคประสบความสำเร็จในการเจรจาบาลิง และเนื้อหาอื่น ๆ และต่อยอดปฏิบัติการ “Greenland” ประสบความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ที่เด็ดเดี่ยว เป็นส่วนสร้างความน่าเชื่อถือของรัฐบาลตน พร้อมแสดงการใช้ถ้อยคำที่ชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลมีความยุติธรรมในการจัดการปัญหา โดยเฉพาะเนื้อหาของใบปลิวในปฏิบัติการ “Greenland” ที่ระบุเงื่อนไขการมอบตัวในใบปลิวช่วงการประกาศเอกราชมีขอบเขตกว้างกว่าที่ผ่านมามาก มีการประกาศนิรโทษกรรมอย่างไม่มีเงื่อนไขแก่ พคม. ทุกคนโดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่พวกเขาเคยทำ ยิ่งไปกว่านั้นการใช้ถ้อยคำอย่างระมัดระวังและแสดงให้ พคม. เห็นว่ารัฐบาลการรักษาสัญญาและปฏิบัติต่อผู้เข้ามามอบตัวอย่างเป็นธรรม ตามที่ระบุไว้ในใบปลิวด้วยการใช้ SEP ออกมายืนยัน ดังที่เห็นได้จากการสัมภาษณ์ SEP บางส่วนที่เข้ามามอบตัวในปี 1958 พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ยอมออกมามอบตัวเพราะวางใจว่า ตุนกู อับดุล ระห์มัน จะรักษาคำพูด³⁶²

ดังนั้น ข้อสังเกตที่ได้มาจากการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ในแง่ของกลยุทธ์เพื่อโน้มน้าวให้ พคม. เข้ามอบตัวผ่านการใช้ใบปลิวพบว่า จากแนวปฏิบัติที่รัฐบาลอังกฤษในมลายาค่อย ๆ เรียนรู้และปรับตัวจนส่งผลให้การทำให้ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาในระยะต่อมาประสบความสำเร็จจนมี พคม. เข้ามอบตัวเป็นจำนวนมากในปี 1958 เป็นผลมาจาก

- 1) การใช้ถ้อยคำอย่างระมัดระวังและไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นความผิดของผู้เข้ามามอบตัว
- 2) การผลิตใบปลิวเป็นบัตรผ่านปลอดภัยเพื่อเข้ามามอบตัว
- 3) การใช้ใบปลิวเพื่อล่อให้ พคม. ตัดสินบน

³⁶² NAS DIS 176/58, 'Psychological Warfare Section Monthly Report', March 1958 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 260.

- 4) การใส่รูปภาพและลายเซ็นของ SEP เข้าไปในใบปลิวเพื่อยืนยันว่าผู้เข้าชมตัวจะได้รับ การปฏิบัติที่ดีควบคู่กับการสร้างความน่าเชื่อถือต่อการดำเนินงานของรัฐบาล

ในท้ายที่สุดสถานการณ์ทางการเมืองในแต่ละช่วงยังเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของการทำ ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา สถานการณ์ทางการเมืองของมลายาในปี 1958 เป็นช่วงเวลาที่มลายา ประสบความสำเร็จในการประกาศเอกราชจึงส่งผลให้ กลยุทธ์ในการโน้มน้าวให้ พคม. เข้ามอบตัว ผ่านใบปลิวที่กล่าวมาข้างต้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามด้วย ในทางกลับกัน หากสถานการณ์ ทางการเมืองในมลายายังคงอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลอังกฤษหรือยังมีความไม่แน่นอน การทำ ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาทั้งหมดอาจจะไร้ประสิทธิภาพ

หลังจาก ตุนกู อับดุล ระห์มัน ประสบความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือของ รัฐบาลตน อีกทั้งยังแสดงการใช้ถ้อยคำที่เด็ดเดี่ยวควบคู่กับการชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลมีความยุติธรรมใน การจัดการปัญหา โดยเฉพาะในเนื้อหาของใบปลิวในปฏิบัติการ “Iceland” และสามารถรักษาสัญญา ตามที่ระบุไว้แล้ว อีกทั้งยังมีการใช้คำอย่างระมัดระวังและการใช้ SEP อย่างถูกวิธีในช่วงนี้ ล้วนเป็น ส่วนสำคัญที่ทำให้สมาชิก พคม. ที่อ่อนไหวต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นถูกชักจูงจากใบปลิวเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มลายาประสบความสำเร็จในการประกาศเอกราช

การประกาศเอกราชของมลายา ในวันที่ 31 สิงหาคม ปี 1957 ทำให้การต่อสู้เพื่อการ ปลดปล่อยแห่งชาติของ พคม. และขจัดการปกครองของอาณานิคมเลือนกลางลงอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ หากสังเกตนโยบายการมอบตัวในช่วงนี้พบว่ามิวิธีการชักชวนให้ พคม. เข้ามอบตัวอย่างอ่อนโยน และ ระบุใจความสำคัญที่เน้นย้ำถึงความเป็นเอกราชของมลายา อีกทั้งยังระบุว่ารัฐบาลมลายานั้นนั้นมาจากการ เลือกลงของประชาชนอย่างแท้จริง แตกต่างจากใบปลิวประชาสัมพันธ์การมอบตัวของรัฐบาล อังกฤษก่อนหน้านี้ลงไปด้วย เช่น

....ข้อกำหนดเหล่านี้มีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการทอดทิ้งแนวทางการก่อความไม่ สงบอย่างแท้จริงและไม่มีความผิดที่รุนแรงหรือเกี่ยวเนื่องกับการฆาตกรรมเท่านั้น....
เมื่อคุณออกมา รัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบธรรมด้วยกฎหมายของประชาชนจะ ปฏิบัติต่อคุณอย่างเป็นธรรม คุณจะได้รับความช่วยเหลือ ได้รับอิสรภาพคืนและ

สามารถกลับมาอยู่กับครอบครัวหรือส่งตัวกลับประเทศจีน หากพวกคุณยอมแพ้ต่อ
การต่อสู้อย่างแท้จริง³⁶³

อย่างไรก็ตาม การประกาศเอกราชอาจไม่สามารถนำมาซึ่งผู้มอบตัวเป็นจำนวนมากได้ หากเนื้อหา
ในใบปลิวไม่ถูกพัฒนาขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปลายปี 1949 เป็นต้นมา
สถานการณ์ที่รัฐบาลของตุนกู อับดุล ระห์มัน ประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวให้สมาชิก พคม. เป็น
จำนวนมากในช่วงนี้นั้น ยังเป็นผลมาจากการวางรากฐานและการพัฒนาและปรับปรุงกลยุทธ์การใช้
ใบปลิวที่เข้มข้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1952 เป็นต้นไป อย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าแนวทางการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาผ่านใบปลิวตลอดการ
ประกาศภาวะฉุกเฉินที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้ก่อความไม่สงบเข้ามอบตัวมากขึ้น สร้างความแตกแยก
และความขัดแย้งภายในองค์กรของผู้ก่อความไม่สงบ และแสดงภาพลักษณ์ของรัฐบาลให้ประจักษ์แก่
ประชาชนและผู้ก่อความไม่สงบเห็นว่า รัฐบาลมีความมุ่งมั่นในการต่อสู้กับความรุนแรงที่เกิดขึ้นแต่มี
ความยุติธรรมในการจัดการปัญหา ตามเป้าหมายสำคัญในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของ
ทอมป์สันนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นทันทีภายหลังที่รัฐบาลอังกฤษในมลายาจัดทำหน่วยงานสำหรับการทำ
ปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา หากแต่ต้องใช้เวลาค่อย ๆ ปรับตัวและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง
ทั้งยังต้องประสบกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากทั้งภายในและนอกประเทศ

กล่าวโดยสรุป คือ การทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายา เป็นการ
รับมือกับสงครามนอกแบบที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากรัฐบาลอังกฤษรู้จักปรับตัวและสร้างวิถีคิดชุด
ใหม่ที่มีมุ่งไปที่การวางยุทธศาสตร์ในการแยกประชาชนที่คอยสนับสนุนกลุ่มที่เห็นต่างจากรัฐ ควบคู่กับ
การดึงกลุ่มประชาชนที่ยังเป็นกลางมาอยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐบาล ผ่านแผนการบริกส์และมาตรการ
เอาชนะจิตและใจประชาชนของเทมเพลอร์ และดึงกลุ่มชนชั้นนำในมลายามาเชื่อมโยงกับพรรค
การเมืองฝ่ายขวา สร้างแนวร่วมฝ่ายรัฐบาล โดยวางความเป็นเอกราชของมลายาเป็นแผนการในภาพ
กว้าง ควบคู่กับการทำปฏิบัติการทางจิตวิทยาต่อประชาชนกลุ่มดังกล่าวผ่าน 3 เครื่องมือสำคัญ คือ
วิทยุแห่งมลายา การฉายภาพยนตร์เคลื่อนที่และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ในขณะเดียวกันรัฐบาลกลับให้
ความสำคัญกับการทำลายกลุ่มที่เห็นต่างจากรัฐผ่านการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา ซึ่งบทเรียน
จากการทำสงครามครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้กำลังไม่ใช่วางออกสำหรับการทำสงคราม หากแต่เป็น
“การขจัดองค์กรของศัตรู” เพื่อป้องกันไม่ให้องค์กรการจัดตั้งของศัตรูขยายออกไป ลดจำนวนสมาชิก

³⁶³ PRO CO 1030/22, 1956 as cited in Ramakrishna, "Content, credibility and context: Propaganda
government surrender policy and the Malayan communist terrorist mass surrenders of 1958," 255-56.

ลงจนหมดพิษสงและหันมาให้ความร่วมมือกับรัฐบาล การศึกษาสงครามในมลายายังแสดงให้เห็นว่าการต่อสู้กับ พคม. ที่เข้าไปหลบอยู่ในป่ามีความซับซ้อนและยุ่งยากกว่าการต่อสู้กับมวลชนที่ทำการปฏิวัติในเมืองทั่วไปมาก เนื่องจากอยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐและกองกำลังรัฐ ดังนั้นการใช้กลยุทธ์ในการแจกจ่ายใบปลิวที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้ศัตรูออกจากป่าและยอมมอบตัว จึงเป็นเครื่องมือในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาที่รัฐบาลสามารถสื่อสารโดยตรงกับสมาชิก พคม. ในสงครามลักษณะนี้

อย่างไรก็ดี นโยบายที่ประกาศลงในใบปลิวและข้อจำกัดในการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาแต่ละช่วงยังส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของรัฐบาลในสายตาของสมาชิก พคม. อย่างมีนัยสำคัญ ในช่วงปี 1952 ถึงปี 1954 ถือเป็นช่วงเวลาที่ยุทธศาสตร์อังกฤษเริ่มวางรากฐานต่อการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยา โดยเฉพาะการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในใบปลิว ส่งผลให้หลังการประกาศเอกราชรัฐบาลมลายาประสบความสำเร็จในการแสดงให้กลุ่มที่เห็นต่างจากรัฐเข้าใจอย่างประจักษ์ว่า รัฐบาลมีความมุ่งมั่นในการต่อสู้กับความรุนแรงที่เกิดขึ้น แต่มีความยุติธรรมในการจัดการปัญหา ในขณะเดียวกันการต่อสู้เพื่อการปลดปล่อยแห่งชาติของ พคม. และการขจัดกรปกครองของจักรวรรดินิยมอังกฤษเลือนรางกว่าเดิมมากหลังมลายาได้รับเอกราช ทำให้ผู้นำระดับสูงและสมาชิกพรรคเกิดความแตกแยก พร้อมทั้งอุดมการณ์ในการเรียกร้องเอกราชตามแนวทางเดิม จนมีสมาชิกพรรคที่ได้รับการโน้มน้าวจากใบปลิวและตัดสินใจหันไปมอบตัวกับรัฐบาลเป็นจำนวนมาก เหตุการณ์ดังกล่าวจึงถือเป็นฟางเส้นสุดท้ายที่ทำให้ พคม. เข้ามอบตัวเป็นจำนวนมากในปี 1958 จนท้ายที่สุดรัฐบาลอังกฤษสามารถประกาศชัยชนะเหนือ พคม. ได้ในปี 1960

ทั้งนี้ การทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของอังกฤษในมลายาถือเป็นการรับมือกับสงครามนอกแบบที่แตกต่างจากการรับมือกับสงครามของประเทศตะวันตกอื่น ๆ โดยเฉพาะในภูมิภาคนี้ที่ยังไม่สามารถก้าวข้ามการให้ความสำคัญกับการใช้กำลังทหารไม่ต่างจากอดีต ในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ถือเป็นยุคของการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบ ซึ่งรัฐบาลกลางที่มีอำนาจมักถูกท้าทายจากกองกำลังติดอาวุธจำนวนมากที่อยู่ในป่า โดยใช้การก่อความไม่สงบเป็นหนึ่งในเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมือง นอกจากนี้ในมลายาแล้วเห็นได้ชัดว่าการรับมือกับสงครามในลักษณะดังกล่าวของสหรัฐฯ ที่เข้ามาภายหลังที่ฝรั่งเศสพ่ายแพ้ในเวียดนาม เป็นอีกหนึ่งบทเรียนที่ชี้ให้เห็นว่า การปราบปรามผู้เห็นต่างจากรัฐตามแบบแผนการทำสงครามที่เคยประสบความสำเร็จในสงครามขนาดใหญ่หรือสงครามเต็มรูปแบบในอดีต อย่างการ “ค้นหาและทำลาย” (Search and Destroy Operation) เช่นการใช้มาตรการทางทหารในระดับมหภาคของสหรัฐฯ ใน

เวียดนามที่มุ่งทำการทิ้งระเบิดและใช้กำลังทางบกเข้าค้นหาและทำลายเป้าหมายที่น่าสงสัย รวมถึงมาตรการระดับคุณภาพของสหรัฐในการต่อสู้กับการขยายตัวของเวียดกงภายใต้ชื่อรหัสว่า “โครงการฟีนิกซ์” (Phoenix Program) ที่มีวัตถุประสงค์ในการทำลายโครงสร้างของกองกำลังเวียดกงผ่านวิธีการ “ล่าและสังหาร” ไม่สามารถนำพาให้รัฐบาลประสพชัยชนะในเวทีของสงครามนอกแบบ โดยเฉพาะในสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบได้³⁶⁴ ชัยชนะในการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบของรัฐบาลอังกฤษในมลายา จึงเป็นข้อพิจารณาที่ควรถูกนำกลับมาให้ความสนใจ ถึงแม้ว่าเหตุการณ์การก่อความไม่สงบร่วมสมัยในปัจจุบันมีลักษณะแตกต่างกันจากอดีตบ้าง หากแต่ธรรมชาติของปัญหาที่เป็นเรื่องของ การจับอาวุธขึ้นมาต่อสู้กับรัฐหรือการแสดงออกในลักษณะปฏิเสธรอำนาจรัฐ ยังคงเป็นประเด็นที่ไม่แตกต่างจากในอดีต ดังนั้นข้อคิดจากการทำสงครามของรัฐบาลอังกฤษใน มลายายังคงเป็นบทเรียน ที่สามารถนำมาศึกษาและปรับใช้ควบคู่กับแนวคิดการทำสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในยุคสมัยปัจจุบัน

จากการศึกษาปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ยังค้นพบว่า ประเด็นการใช้มาตรการการปฏิรูปสังคมหรือแผนการบริก ทำการโยกย้ายชาวจีนจากชนบท ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนสำคัญของ พคม. เข้าไปอยู่ในพื้นที่ที่รัฐบาลจัดหาให้เพื่อตัดขาดการติดต่อระหว่าง พคม. และผู้สนับสนุน และมาตรการการเอาชนะจิตและใจประชาชน เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนหันมาสนับสนุนรัฐบาลอย่างจริงจัง ยังคงเป็นหัวข้อการศึกษาที่น่าสนใจสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบในมลายาและสงครามต่อต้านการก่อความไม่สงบที่ยังคงเกิดขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งสถานการณ์การระบาดของโควิด 19 ในช่วงเวลาที่ผู้เขียนจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ส่งผลให้งานฉบับนี้ประสบข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลในหอจดหมายเหตุและห้องสมุดทั้งในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ตามที่วางแผนไว้ ดังนั้นการเดินทางไปค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสำคัญ จึงเป็นอีกประเด็นที่ผู้สนใจศึกษาการทำปฏิบัติการสงครามจิตวิทยาของอังกฤษในมลายาควรตระหนักถึง

³⁶⁴ สุรชาติ บำรุงสุข และ จตุฉัตร ชมไม้, “รัฐใหญ่แพ้สงครามรัฐเล็กอย่างไร,” *จุลสารความมั่นคงศึกษา*: ฉบับที่ 12 (กรุงเทพฯ: สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2549), 11-15.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ใจสส์ ใจ อึ้งภากรณ์. เอกสารจาก พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย. 2523.

ไทยรัฐออนไลน์. "จีนเป็ง"...แห่งเบตง โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายา." ไทยรัฐออนไลน์, 2556.

<https://www.thairath.co.th/content/371500>.

กิตติ รัตนฉายา. *ถอดรหัสไฟใต้*. กรุงเทพฯ: ดวงแก้ว, 2549.

ทอมสัน, โรเบิร์ต. *พิชิตการก่อความไม่สงบคอมมิวนิสต์*, แปลโดย สมโภชน์ วิไลจิตต์ และ สุวิทย์ สุวรรณ
พระนคร: ศิวพร, 2515.

นันทิวัฒน์ สามารถ. "พรรคคอมมิวนิสต์มลายัน : ศึกษาความล้มเหลวในการปฏิวัติ." วิทยานิพนธ์ดุขฎี
บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

บาร์เบอร์, โนเอล. *สงครามของพวกสุนักรับใช้*, แปลโดย สมโภชน์ วิไลจิตต์ และ สุวิทย์ สุวรรณ.
กรุงเทพฯ: ศิวพร, 2516.

ลีโอนาร์ต วาย อันดายา และ บาร์บารา วัดสัน อันดายา. *ประวัติศาสตร์มาเลเซีย*, แปล พรรณี ฉัตรพล
รักษ์, บรรณาธิการ มนัส เกียรติธำรย์, พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำรา
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 2557

สุชาชัย ยิ้มประเสริฐ. บรรณาธิการ. *ประวัติศาสตร์คู่ขนาน เรื่องเล่าเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มลายา*,
แปลโดย ธันว์รวิ. กรุงเทพฯ: พี.เพรส, 2557.

สุรชาติ บำรุงสุข. "Winning Hearts and Minds," *จุลสารความมั่นคงศึกษา*: ฉบับที่ 95 กรุงเทพฯ:
สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2554.

———. "ไม่ใช่ไอโอ ทำได้แค่ ปจว. ." มติชนออนไลน์, 2563.

https://www.matichon.co.th/article/news_2038108.

———. *การก่อความไม่สงบร่วมสมัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

———. "การต่อต้านการก่อความไม่สงบ," *จุลสารความมั่นคงศึกษา*: ฉบับที่ 19. กรุงเทพฯ: สถาบัน
การข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2550.

———. "บทเรียนจากมลายา (Lessons Learned from Malaya)," *จุลสารความมั่นคงศึกษา*: ฉบับที่
33. กรุงเทพฯ: สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2551.

สุรชาติ บำรุงสุข และ จตุฉัตร ชมไม้. "รัฐใหญ่แพ้สงครามรัฐเล็กอย่างไร," *จุลสารความมั่นคงศึกษา*:
ฉบับที่ 12. กรุงเทพฯ: สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2549.

อารยา จุลานนท์. *องค์ความรู้เกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษา
ยุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, 2554.

ภาษาอังกฤษ

Abraham, Collin. *"The Finest Hour" the Malaysian-Mcp Peace Accord in Perspective*.
Petaling Jaya: SIRD, 2006.

Anuar Nik Mahmud. *Tunku Abdul Rahman and His Role in the Baling Talks: A
Documentary History*. Kuala Lumpur: Memorial Tunku Abdul Rahman Putra,
1998.

"August 1957—a Date for 'Merdeka'men." *The Straits Times*, 31 December 1955.

Bangaroo, Prabavathy, and Niranjala Weerakkody. "The Propaganda Strategies Adopted
by the Colonial British During the Malayan Emergency, 1948–1960 as Applied in
Newspaper Coverage: A Case Study." *The digital and the social: Communication
for inclusion and exchange*, Swinburne University, Victoria, Australian and New
Zealand Communication Association 2014.

Barber, Noel. *The War of Running Dogs*. London: Collins, 1971.

Berger, Mark T. "The End of Empire and the Cold War." In *Contemporary Southeast Asia*,
edited by M Beeson. London: Palgrave, 2009.

Bullock, Alan. *Ernest Bevin: Foreign Secretary 1945-1951* London: Heinemann, 1983.

Carruthers, Susan L. *Winning Hearts and Minds: British Governments, the Media and
Colonial Counterinsurgency, 1944-1960*. London: Leicester University Press,
1995.

Chapman, Frederick Spansor. *The Jungle Is Neutral*. London: Reprint Society, 1950.

Chin, C.C., and Karl Hack, eds. *Dialogues with Chin Peng: New Light on the Malayan
Communist Party*. Singapore: Singapore University Press, 2004.

Chin Peng, Ian Ward, and Norma Mirafior. *Alias Chin Peng: My Side of History*. Singapore:
Media Masters, 2003.

Cloake, John. *Tiger of Malaya: The Life of Field Marshall Sir Gerald Templer*. London:
Harrap, 1985.

Clutterbuck, Richard. *Conflict and Violence in Singapore and Malaysia 1945-1983*.

- Singapore: Graham Brash, 1985.
- . *Long Long War: The Emergency in Malaya, 1948-1960* London: Cassle, 1966.
- . *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*. London: Faber and Faber Limited, 1973.
- Comber, Leon. "Appendix 2. Supplement No. 9 of 1948 Issued with Malayan Security Service Political Intelligence Journal No. 14/48 Dated 31 July 1948." In *Dalley and the Malayan Security Service, 1945-48: Mi5 Vs. Mss*, 110-38. Singapore: ISEAS, 2018.
- . "The Malayan Security Service (1945-1948)." *Intelligence and National Security* 18, no. 3 (2003): 128-53.
- . "The Malayan Special Branch on the Malayan-Thai Frontier During the Malayan Emergency (1948-60)." *Intelligence and National Security* 21, no. 1 (2006): 77-99.
- . "The Origins of the Cold War in Southeast Asia: The Case of the Communist Party of Malaya (1948-1960) – a Special Branch Perspective." *Kajian Malaysia* 27 (2009).
- . "The Special Branch and the Briggs Plan." In *Malaya's Secret Police 1945-60: The Role of the Special Branch in the Malayan Emergency*, 147-72: ISEAS-Yusof Ishak Institute, 2008.
- . *Templer and the Road to Malayan Independence : The Man and His Time*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies, 2015.
- "Come out of the Darkness." *The Straits Times*, 14 February 1954.
- "Denounce Red Brutality: Marshall." *The Straits Times*, 9 February 1956.
- Elson, Robert E. "Southeast Asia and the Colonial Experience." Chap. 2 In *Contemporary Southeast Asia*, edited by Mark Beeson. UK: Macmillan Education 2009.
- Fletcher, Richard. "British Propaganda since World War 2: A Case Study." *Media, Culture and Society* 4, no. 2 (1982): 97-109.
- Fong, Leong Yee. "Labour and Trade Unionism in Colonial Malaya: A Study of the Socio-Economic Basis of the Malayan Labour Movement, 1930-1957." PhD., University of Malaya, 1990.
- Friedman, Herbert A. "Psychological Warfare of the Malayan Emergency, 1948-1960."

May 15 2022. <http://www.psywarrior.com/MalayanEmergency.html>.

Fureidi, Frank. "Creating a Breathing Space: The Political Management of Colonial Emergencies and Disorder in the European Empires." *Journal of Commonwealth and Imperial History*: 89-106.

Hack, Karl. "'Iron Claws on Malaya': The Historiography of the Malayan Emergency." *Journal of Southeast Asian Studies* 30, no. 1: 99-125.

———. "The Malayan Emergency as Counter-Insurgency Paradigm." *Journal of Strategic Studies* 32, no. 3 (2009): 383-414.

Hara, Fujio. *The Malayan Communist Party as Recorded in the Comintern Files*. Singapore: ISEAS Yusuf Ishak Institute, 2016.

Harper, Timothy Norman. *The End of Empire and the Making of Malaya*. New York: Cambridge University Press, 1999.

Hyam, Ronald. *Britain's Declining Empire: The Road to Decolonisation, 1918-1968*. Cambridge: Cambridge University Press, 2006.

Kheng, Cheah Boon. "The Communist Insurgency in Malaysia, 1948-90: Contesting the National-State and Social Change." *New Zealand Journal of Asian Studies* 11, no. 1 (2009): 132-52.

———. *Red Star over Malaya : Resistance and Social Conflict During and after the Japanese Occupation of Malaya, 1941-46*. 4th ed. Singapore: NUS Press, 2012.

Komer, R.W. *The Malayan Emergency in Retrospect: Organiation of a Successful Counterinsurgency Effort*. Rand (California: 1972).

Kurihara Hirohide. *Comintern System to Indochina Kyosantou (Comintern System and the Indochinese Communist Party, コミンテルン・システムとインドシナ共産党)*. Tokyo: University of Tokyo Press, 2005.

Kurzman, Dan. *Subversion of the Innocents: Patterns of Communist Penetration in Africa, the Middle East and Asia*. Random House (New York: 1963).

Leng, Lim Cheng. *The Story of a Psy-Warrior: Tan Sri Dr. C.C. Too*. Selangor Darul Ehsan: Interpress Printers Sdn Bhd, 2000.

Linebarger, Paul. *Psychological Warfare*. Edited by 2. New York: Duell, Sloan and Pearce, 1954.

Maguire, Thomas J. "Interrogation and "Psychological Intelligence": The Construction of

- Propaganda During the Malayan Emergency, 1948-1958." In *Interrogation in War and Conflict*, edited by Simona Tobia Christopher Andrew: Routledge, 2014.
- "Marshall: I Don't Believe Chin Peng Leads Malaya's Reds. The Straits Times, 30 December ". *The Straits Times*, 30 December 1955.
- "Mr. Too and the War of Nerves." *The Straits Times*, 22 June 1953.
- Nagl, John. *Learning to Eat Soup with a Knife: Counterinsurgency Lessons from Malaya and Vietnam*. London: University of Chicago Press, 2005.
- "Now It's \$250,000 for Public Enemy No. 1 If Brought in Alive." *The Straits Times*, 1 May 1952.
- O'Ballance, Edgar. *Malaya: The Communist Insurgent War, 1948-60*. Hamden, Conn.: Archon Books, 1966.
- On, James Wong Wing. *From Pacific War to Merdeka : Reminiscences of Abdullah Cd, Rashid Maidin, Suriani Abdullah & Abu Samah*. Petaling Jaya, Selangor: Strategic Information and Research Development Centre, 2005.
- Oong, Hak Ching. *The Chinese Politics in Malaya 1942-1955: The Dynamics of British Policy*. Bangi: UKM Press, 2000.
- Paul, Christopher, Colin P. Clarke, Beth Grill, and Molly Dunigan. "Malaya, 1948-1955 Case Outcome: Coin Win." In *Paths to Victory*, 51-63. Santa Monica: RAND Corporation.
- Pye, Lucian. *Guerrilla Communism in Malaya: Its Social and Political Meaning*. Princeton: Princeton University Press, 1956.
- Ramakrishna, Kumar. "Content, Credibility and Context: Propaganda Government Surrender Policy and the Malayan Communist Terrorist Mass Surrenders of 1958." *Intelligence and National Security* 14:4 (1999): 242-66
- . "Telling the Simple People the Truth': The Role of Strategic Propaganda in the Malayan Emergency." *Journal of the Malaysian Branch of the Royal Asiatic Society* 75, no. 1 (282) (2002): 49-68.
- . "'Transmogrifying' Malaya: The Impact of Sir Gerald Templer (1952-54)." *Journal of Southeast Asian Studies* 32, no. 1 (2001): 79-92.
- "The Reds Will Not Give up Arms." *The Straits Times*, 12 February 1956.

- Sandhu, Kernial Singh. "The Saga of the 'Squatter' in Malaya." *Journal of Southeast Asian History* 5, no. 1 (1964): 143–77.
<https://doi.org/https://doi.org/10.1017/S0217781100002258>.
- Short, Anthony. *The Communist Insurrection in Malaya 1948–1960*. London: Frederick Muller, 1975.
- . *In Pursuits of Mountain Rats: The Communist Insurrection in Malaya*. Singapore: Cultured Lotus, 2000.
- Stockwell, A. J. "British Decolonisation: The Record and the Records." *Contemporary European History* 15, no. 4 (2006): 573-83.
- Stubbs, Richard. *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960*. Singapore: Oxford University, 1989.
- Sunderland, Riley. *Antiguerrilla Intelligence in Malaya, 1948-1960* Santa Monita, CA: RAND Corporaton, 1964.
- "Up to the People." *The Straits Times*, 12 March 1956.
- White, Nicholas J. *Decolonisation: The British Experience since 1945*. Abingdon: Routledge, 1999.
- Yanqing Hea, Kee Cheok Cheong and Ran Li. "Revisiting the Malayan Emergency: The China Factor in the Baling Peace Talks." *COLD WAR HISTORY* 19, no. 4 (2019): 529–47.
- Yao, Souchou. *The Malayan Emergency: A Small, Distant War*. Copenhagen: NIAS Press, 2016.
- Yazid, Amer Fawwaz M. "The Police Special Branch in Countering the Malayan Emergency 1948-1960: An Analysis of Intelligence Tactics and Strategies." *The Malaysian Journal of International Relations* 7, no. 1 (2019): 57-69.
<https://mjir.um.edu.my/index.php/mjir/article/view/17481>.
- Yong, C. F. "Origins and Development of the Malayan Communist Movement, 1919-1930." *Modern Asian Studies* 25 no. 4 (1991).
- Zahari, Said. *Dark Clouds at Dawn: A Political Memoir*. Kuala Lumpur: INSAN, 2001.

ภาษามาเลเซีย

Cik Dat Anjang Abdullah. *Darurat Dan Kemerdekaan: Memperingati 50 Tahun Darurat Di Tanah Melayu*. Hong Kong: Nan Dao Publisher, 1998.

———. *Memoir Abdullah C.D. (Bahagian 3) Perjuangan Di Sempadan Dan Penamatan Terhormat*. Petaling Jaya, Selangor: Strategic Information And Research Development Centre, 2009.

———. *Memoir Abdullah C.D. Zaman Pergerakan Sehigga 1948*. Petaling Jaya, Selangor: Strategic Information And Research Development Centre, 2005.

CPM document. *Perjalanan Yang Cemerlang 1930-1980*. 1981.

Indrajaya Abdullah, ed. *Ringkasan Sejarah Tentera Anti-Jepun Rakyat Malaya*. Petaling Jaya: Strategic Information and Research Development Center, 2014.

Lamry, Mohamed Salleh. *Abu Samah Mohd Kassim: Pejuang Kiri Kemerdekaan Zuriat Datuk Bahaman*. Petaling Jaya, Selangor Strategic Information and Research Development Centre, 2008.

———. *Gerakan Kiri Melayu Dalam Perjuangan Kemerdekaan*. Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM), 2006.

Ling, Ho Hui. "Kegagalan Gerakan Bersenjata Parti Komunis Malaya (Pkm), 1948-1961: Satu Analisis." *Malaysia Dari Segi Sejarah* 38 (2010): 79-96.

———. "Lee Meng: Wanita Komunis Yang Menggemparkan Dunia." *Kajian Malaysia* 38, no. 1 (2020): 141-67.

———. "Sir Henry Gerney Dan Langkah-Langkah Pembantaran Komunis Di Tanah Melayu 1948-1951." *Malaysia Dari Segi Sejarah* 39. (2011): 143-16.

Mohd. Reduan Haji Asli. *Pemberontakan Bersenjata Komunis Di Malaysia*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1993.

Suriani Abdullah. *Memoir Suriani Abdullah: Setengah Abad Dalam Perjuangan*. Petaling Jaya: Selangor Strategic Information and Research Development Centre, 2006.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เมลีษา อับดุลเลาะห์
วัน เดือน ปี เกิด	13 พฤษภาคม 2535
วุฒิการศึกษา	รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY